

SYNTAX
OF
CLASSICAL GREEK

FROM HOMER TO DEMOSTHENES

SECOND PART

THE SYNTAX OF THE SIMPLE SENTENCE CONTINUED
EMBRACING
THE DOCTRINE OF THE ARTICLE

BY

BASIL LANNEAU GILDERSLEEVE

WITH THE CO-OPERATION OF
CHARLES WILLIAM EMIL MILLER
OF THE JOHNS HOPKINS UNIVERSITY

THE DOCTRINE OF THE ARTICLE ELABORATED BY PROFESSOR MILLER

NEW YORK . . . CINCINNATI . . . CHICAGO
AMERICAN BOOK COMPANY

Copyright, 1911, by
B. L. GILDERSLEEVE.
Entered at Stationers' Hall, London.
GREEK SYNTAX.
W. P. I

PREFACE

THE first part of this Greek Syntax is a fragment of a larger scheme of a Greek Series, which was abandoned for good and sufficient reasons, and it lay in print for some time unpublished. Finally, yielding to the representations of those who were interested in my grammatical work, I gave it to the scholarly world as a specimen of my method of treating a subject about which my studies had revolved for many years. That method demands repeated reading and repeated sifting, and the utmost bound of my hope was the continuation of the general plan by other hands and the acceptance by competent judges of the results already gained. The framework, as constituted in my Latin Grammar, which was built on the same lines, has been in use for a lifetime. The details of my special Greek studies are accessible in various publications, so that any one who finds aught worth adopting either in general plan or in individual formula can readily avail himself of what I have done for the furtherance of syntactical study.

This second part, like the first, is based on the manuscript of the original work and the text is with some slight exceptions my own; but whereas in the first part the contributions of Professor MILLER were merely supplementary, in the second part, and especially in the treatment of the article, the collection and the sorting of the examples have been carried out with his characteristic fulness and accuracy, so that I desire that all credit be given to him for the value of this segment of the work as a repository of facts. The disparateness of the two parts was inevitable under the circumstances, and the delay occasioned by the coöperation has been so great that it has seemed best at this point to dissolve the partnership, maintained

COPYRIGHT, 1911, BY
B. L. GILDERSLEEVE.

ENTERED AT STATIONERS' HALL, LONDON.

GREEK SYNTAX.

W. P. I

PREFACE

THE first part of this Greek Syntax is a fragment of a larger scheme of a Greek Series, which was abandoned for good and sufficient reasons, and it lay in print for some time unpublished. Finally, yielding to the representations of those who were interested in my grammatical work, I gave it to the scholarly world as a specimen of my method of treating a subject about which my studies had revolved for many years. That method demands repeated reading and repeated sifting, and the utmost bound of my hope was the continuation of the general plan by other hands and the acceptance by competent judges of the results already gained. The framework, as constituted in my Latin Grammar, which was built on the same lines, has been in use for a lifetime. The details of my special Greek studies are accessible in various publications, so that any one who finds aught worth adopting either in general plan or in individual formula can readily avail himself of what I have done for the furtherance of syntactical study.

This second part, like the first, is based on the manuscript of the original work and the text is with some slight exceptions my own; but whereas in the first part the contributions of Professor MILLER were merely supplementary, in the second part, and especially in the treatment of the article, the collection and the sorting of the examples have been carried out with his characteristic fulness and accuracy, so that I desire that all credit be given to him for the value of this segment of the work as a repository of facts. The disparateness of the two parts was inevitable under the circumstances, and the delay occasioned by the coöperation has been so great that it has seemed best at this point to dissolve the partnership, maintained

for so many years, as it would have been dissolved at any rate in the natural course of things. An outline of what remains is in progress, and though it is high time that I cut down long hope to match the brief space of human life, I do not hesitate to commit myself to a plan that involves little more than the shaping of material already in hand.

BASIL L. GILDERSLEEVE.

THE JOHNS HOPKINS UNIVERSITY,
BALTIMORE.

CONTENTS OF PART II

Simple Sentence Expanded, 468 *sqq.*

Multiplication of Subject, 469 *sqq.*

Concord of Predicate with Combined Subjects, 469 *sqq.*

Concord in Number, 469 *sqq.* Verb and Adjective in Plural, 469. Singular Verb with Neuter Subjects, 470. Plural Verb with Neuter Subjects, 471. Predicate in Dual, 472. Singular Predicate agreeing with Nearest or Most Important Subject, 473. Subjects connected by Comparative η , 474. $\mu\epsilon\tau\acute{\alpha}$ with Genitive, 475. Attraction of Copula by Predicate, 476. Unity of Subjects, 477. $\Sigma\chi\eta\mu\alpha$ 'Αλκμανικόν, 478. Singular Subjects connected by Disjunctives, 479 *sq.*

Concord in Gender, 481.

Concord in Person, 482 *sq.*

Qualification of the Subject, 484 *sqq.* Chief Forms of Attribute, 485. Equivalents of the Adjective, 486. Substantives denoting Rank, Age, Trade, 487. Genitive Case, 488. Dative, 489. Prepositions with their Cases, 490. Adverbs, 491.

Concord of the Adjective Attribute, 492 *sqq.* Exceptions, 493 *sqq.* Plural Adjective with Dual Substantive, 494. $\delta\acute{\upsilon}\omicron$ with a Plural Substantive, 495. Masculine Dual Forms for the Feminine, 496. Agreement according to Sense, 497. Variations in Participial Concord, 498. Deviation in Concord of Pronouns, 499. Agreement with a Synonym, 500. Neuter Pronouns referring to Masculine or Feminine Substantives, 501. Plural of Neuter Pronouns for the Singular, 502. Agreement of Common Adjective Attribute, 503.

Repetition of the Common Attribute, 504.

Position of the Adjective Attribute, 505 *sqq.* Separation of Attribute from Substantive, 506. Position of Adjectives used Partitively, 507. Position of Common Attribute, 508 *sqq.*

Peculiar Forms of the Adjective Attribute, 513 *sqq.*

The Article, 514 *sqq.*

Substantive Use of the Article, 515 *sqq.* δ μὲν : : δ δέ, δ μὲν . . . δέ, μὲν . . . δ δέ, 515. Substantive Article preceded by μὲν or δέ, 516. δ δέ without expressed δ μὲν, 517. δ δέ without reference to δ μὲν, 518 *sq.* δ γάρ, 520. καὶ τὸν, καὶ τήν, 521. $\epsilon\varsigma$, η , δ used like the Substantive Article, 522. τὸν καὶ τὸν, τὸ καὶ τὸ, τὰ καὶ τὰ, 523 *sq.* πρὸ τοῦ, 525. τῷ = therefore, 526. δ γε, τό γε, 527. Substantive Article unsupported by a Particle, 528. Article as Antecedent of the Relative, 529. Article as a Relative, 530.

- Adjective Use of the Article, 531 *sqq.*
- Individual or Specific Article, 532 *sqq.* Article with Objects Present to the Mind, 533. Possessive Article, 534. Article with Numbers, 535. Article with Proper Names, 536 *sqq.* Names of Persons, 537. National Appellatives, etc., 538. Appositive Proper Names, 539 *sq.* Names of Gods, 541 *sqq.* Names of Gods in Oaths, 542. Name of God and Epithet, 543 *sqq.* Names of Countries, 547 *sqq.* With χώρα, γῆ, μοῖρα, 548. Ἀσία, Εὐρώπη, Λιβύη, 549 *sqq.* Chorographic Genitive and Partitive Genitive of Name of Country, 553. Prepositional Phrases, 554. Names of Towns, 555 *sqq.* With addition of πόλις, 556. Πειραιεύς, 557. Seas, 558. Rivers, 559. Mountains, 560. Islands, 561. Other Proper Names, 562.
- Generic Article, 563 *sqq.* Article of a Type or Class, 564. Abstract Nouns with Article, 565. Abstracts without Article, 566. Difference between Articular and Anarthrous Abstract Nouns, 567.
- Absence of Article, 568 *sqq.* Prepositional Phrases, 569. Other Formulae, Proverbs, and Enumerations, 570. Ordinals, 571. βασιλεύς, 572.
- Article with Substantivized Adjectives and Participles, 573. Attraction of Articular Participle or Adjective, 574. Article with Adverbs and Prepositional and Other Expressions used as Substantives, 575 *sqq.* Adverbs, 576. Prepositional Phrases, 577. οἱ περὶ (ἀμφί) with Accusative, 578. Article with Any Word or Phrase used as a Substantive, 579. Masculine or Feminine Article with Genitive Case, 580. Neuter Article with Genitive Case, 581. Articular Infinitive, 582.
- Article in Combination with Pronouns, 583 *sqq.* Personal and Reflexive Pronouns, 584. Interrogatives, 585. τοιοῦτος and the Like, 586. ὁ ἕτερος, 587 *sqq.* ὁ ἕτερος Specific, 588. ὁ ἕτερος Indefinite, 589. ἕτερος Indefinite, 590. ἕτερος Specific, 591. ἕτερος ἕτερον, 592. ὁ ἕτερος in Bad Sense, 593. ἄλλος, ὁ ἄλλος, 594 *sqq.* ἄλλος, 595. ὁ ἄλλος, 596. ἄλλος = ὁ ἄλλος, 597. ἄλλος ἄλλον, 598. ἄλλος and ἕτερος with Appositive Force, 599. οἱ πολλοί, οἱ ὄλγοι, etc., 600. οἱ πολλοί, οἱ ὄλγοι with Demonstrative Use of the Article, 601.
- Position of the Article, 602. Repetition and Non-repetition of the Article, 603 *sqq.* Repetition, 604. Common Article, 605. Article with Appositions of Personal Pronouns, 606. Omission, 607.
- Article in Combination of Article, Adjective, and Substantive, 608 *sqq.*
- Attributive Positions, 609 *sqq.* First Attributive Position, 610. Second, 611. Third, 612. Rare Attributive Position, 613. Attributive Adverb, 614. Difference between Attributive Adverb and Adjective, 615. Attributive Prepositional Phrases, 616 *sqq.* First Position, 617. Second, 618. Third, 619. Attributive Participle, 620 *sqq.* First Position, 621. Participle or Modifier outside of Attributive Complex, 622. Attributive Participle following its Substantive, 623. Modifier of Participle outside of Complex, 624. Second Attributive Position of Participle, 625. Third Position, 626.

- Predicative Position of Article, Substantive, and Adjective, 627 *sqq.*
- Limitations of Predicative Position, 628. Predicative Position in Phrases that have to do with the Person, 629. In Prepositional Phrases, 630.
- Predicative Positions, 631 *sqq.* First Position, 632. Second, 633. Participle in Predicative Position, 634. Seeming Attributive or Predicative Position of *καλούμενος*, *ονομαζόμενος*, *ὄν*, and the Like, 635. *μέσος*, *ἄκρος*, and the Like in Predicative Position, 636. *ἅλος* in Predicative Position, 637. In Attributive Position, 638. *ἅλος* with Anarthrous Substantive, 639 *sqq.* Indefinite, 640. Definite, 641. *πᾶς*, *ἅπας*, *σύμπας*, 642 *sqq.* Position of *πᾶς*, etc., 643 *sqq.* Predicative Position of *πᾶς*, etc., 644 *sqq.* *πᾶς*, 645. *ἅπας*, 646. *σύμπας*, 647. Predicative *πᾶς* (*ἅπας*) meaning "every," 648. Attributive *πᾶς*, etc., 649. *οἱ πάντες*, etc., with Numbers, 650. *πᾶς* with Anarthrous Substantives, 651. *πᾶς* with Substantives whose Article is Implicit, 652. Predicative Position of Pronominal Adjectives, 653 *sqq.* *αὐτός* in Predicative Position, 654. With Anarthrous Substantive, 655. *ἄμφω* in Predicative Position, 656. With Anarthrous Substantive, 657. *ἀμφοτέρως* in Predicative Position, 658. With Anarthrous Substantive, 659. *ἕκαστος*, 660 *sqq.* In Predicative Position, 661. With Anarthrous Substantive, 662. *ἑκάτερος*, 663. *πότερος*, *ὁπότερος*, *οὐδέτερος*, 664. *ὅδε*, *οὗτος*, *ἐκείνος* in Predicative Position, 665.
- Use and Omission of Article in Predicate, 666 *sqq.* Predicate without Article, 667. Predicate with Article, 668.
- Article with Several Attributes, 669 *sqq.* Repetition of Article, Both Modifiers either Preceding or Following their Substantive, 670. Repetition of Article, One of the Modifiers Following its Substantive, 671. Non-repetition of Article, All the Modifiers being in the Attributive Position, 672. Apparent Predicative Position of One of the Attributes, 673. Pseudo-Attributive Position of Predicative Adjectives, 674.

SIMPLE SENTENCE EXPANDED

468. The sentence may be expanded by the Multiplication or by the Qualification

- A. of the Subject.
- B. of the Predicate.

A. Multiplication of the Subject

Concord of the Predicate

469. NUMBER. — The common verbal or adjective predicate of two or more subjects is put in the plural. The substantive predicate follows the rules given 93 and 96.

Βρασιδας και τὸ στράτευμα ἐχώρουν ἐγγυτέρω τῆς θαλάσσης, THUC. 4, 73, 1 ; *Brasidas and his army moved nearer to the sea.* ὀλίγου καταγέλαστοι ἐγενόμεθα . . . ἐγὼ τε καὶ σὺ, ὦ παῖ Ἀξιάχου, PLATO, Euthyd. 279 D. χρυσὸς δὲ καὶ ἄργυρος . . . ἐστὶν ἐπιφθονον κτήμα, Legg. 955 E.

LYS. 3, 12: Σίμων δὲ οὐτοσὶ καὶ Θεόφιλος καὶ Πρώταρχος καὶ Αὐτοκλῆς εἶλκον τὸ μειράκιον. 12, 6: Θεόγνις γὰρ καὶ Πείσων ἔλεγον ἐν τοῖς τριάκοντα περὶ τῶν μετοίκων.

PLATO, Euthyd. 276 A: ὁ κιθαριστὴς καὶ ὁ γραμματιστὴς διδάσκαλοι δῆπου ἦσαν σοῦ καὶ τῶν ἄλλων παίδων. 279 D (see above).

THUC. 3, 69, 2: καὶ παρεσκευάζοντο ὃ τε Βρασιδας καὶ ὁ Ἀλκιδας πρὸς ταῦτα. 4, 46, 1: Εὐρυμέδων καὶ Σοφοκλῆς . . . ἀφικόμενοι ἐς Κέρκυραν ἐστράτευσαν . . . ἐπὶ τοὺς ἐν τῷ ὄρει . . . καθιδρυμένους. 73, 1 (see above).

AR. Vesp. 592-3: εἶτ' Εὐαθλος χῶ μέγας οὗτος κολακῶννμος ἀσπίδαποβλής | οὐχὶ προδώσειν ὑμᾶς φασιν.

AESCHYL. Ag. 650-2: ξυνώμοσαν γάρ, ὄντες ἐχθιστοὶ τὸ πρῖν, | πῦρ καὶ θάλασσα, καὶ τὰ πίστ' ἐδειξάτην | φθείροντε τὸν δύστηνον Ἀργείων στρατόν.

PIND. N. 3, 50: τὸν ἐθάμβεον Ἀρτεμῖς τε καὶ θρασεῖ Ἀθάνα. 7, 19-20: ἀφνεὸς πενιχρὸς τε θανάτου πέρας | ἅμα νέονται.

SAPPHO. 31: Λάτω καὶ Νιόβα μάλα μὲν φίλαι ἦσαν ἑταιραι.

HOM. Od. 11, 23-4: ἐνθ' ἱερήα μὲν Περιμήδης Εὐρύλοχός τε | ἔσχον. 12, 195-6: αὐτίκα δ' ἀνστάντες Περιμήδης Εὐρύλοχός τε | πλείοσι μ' ἐν δεσμοῖσι δέον μᾶλλον τε πείεζον.

II. 10, 536-7: αἱ γὰρ δὴ Ὀδυσσεύς τε καὶ ὁ κρατερός Διομήδης | ὧδ' ἄφαρ ἐκ Τρώων ἐλασαίαιτο μώνυχις ἵππους.

470. SINGULAR VERB WITH NEUTER SUBJECTS. — When the combined subjects are neuter, the verb is in the singular, while the predicate adjective is in the plural.

τὰ μὲν οὖν χωρία καὶ τὰ δένδρα οὐδέν μ' ἐθέλει διδάσκειν, PLATO, Phaedr. 230 D; *Landscapes and trees do not deign to teach me anything.*

PLATO, Euthyd. 289 B: τοιαύτης τινὸς ἄρα ἡμῖν ἐπιστήμης δεῖ, ὦ καλὲ παῖ, . . . ἐν ἣ συμπίπτωκεν ἅμα τό τε ποιεῖν καὶ τὸ ἐπίστασθαι χρῆσθαι τούτῳ, ὃ ἂν ποιῇ. Phaedr. 230 D (see above).

XEN. Mem. 4, 2, 32: τὸ ὑγιαίνειν καὶ τὸ νοσεῖν, ὅταν μὲν ἀγαθοῦ τινος αἴτια γίγνηται, ἀγαθὰ ἂν εἶη, ὅταν δὲ κακοῦ, κακά.

471. PLURAL VERB WITH NEUTER SUBJECTS. — Combined neuter subjects sometimes take a plural after the principles laid down 97 (remark on HOMER) and 102.

συλλαβὰς . . . συντιθέντες, ἔξ ὧν τὰ τε ὀνόματα καὶ τὰ ῥήματα συντίθενται, PLATO, Cratyl. 424 E-425 A; *Composing syllables of which nouns and verbs are composed.*

PLATO, Cratyl. 424 E-425 A (see above).

AESCHYL. Pers. 488-90: κἀντεῦθεν ἡμᾶς γῆς Ἀχαΐδος πέδιον | καὶ Θεσσαλῶν πόλισμ' . . . ἐδέξαντο.

472. PREDICATE IN DUAL. — The dual occurs after a pair, irrespective of the gender.

Κριτίας τε καὶ Ἀλκιβιάδης ἠκέτην ἔγοντε τὸν Πρόδικον, PLATO, Protag. 317 E; *Critias and Alcibiades had brought Prodicus with them.* πῶς ἂν τις γένος καὶ μέρος ἐναργέστερον γνῶη, ὡς οὐ ταῦτόν ἐστιν ἀλλ' ἕτερον ἀλλήλοι; PLATO, Politic. 263 A.

ISOC. 9, 17: Τελαμώνος μὲν Αἴας καὶ Τεῦκρος ἐγενέσθην, Πηλέως δ' Ἀχιλλεύς.

LYS. fr. 4 (Sch.): Ἀξίωχος καὶ Ἀλκιβιάδης . . . ἔγημαν . . . Μεδοντιάδα τὴν Ἀβυδηνὴν καὶ ξυμφκεῖτην (115).

PLATO, Euthyd. 273 B: ἰδόντες δὲ αὐτὸν ὁ τε Διονυσόδωρος καὶ ὁ Εὐθύδημος πρῶτον μὲν ἐπιστάντε διελεγέσθην ἀλλήλων. 289 C: ἡ γὰρ λυροποικὴ καὶ ἡ κιθαριστικὴ πολὺ διαφέρειτον ἀλλήλων. Politic. 263 A (see above). Protag. 317 E (see above).

AR. Vesp. 236-7: ἡνίκ' ἐν Βυζαντίῳ ξυνημην | φρουροῦντ' ἐγώ τε καὶ σὺ.

COM. Cratin. 2, 147: Στάσις δὲ καὶ πρῆσβυγενὴς Κρόνος ἀλλήλοισι μιγέντε μέγιστον τίκτετον τύραννον.

SOPH. El. 795: οὐκουν Ὀρέστης καὶ σὺ παύσετον τάδε;

HOM. II. 1, 6-7: διαστήτην ἐρίσαντε | Ἀτρείδης τε ἄναξ ἀνδρῶν καὶ δῖος Ἀχιλλεύς. 6, 119-20: Γλαῦκος δ' Ἴππολόχου πάϊς καὶ Τυδείος υἱὸς | ἐς μέσον ἀμφοτέρων συνίτην μεμαῶτε μάχεσθαι.

473. SINGULAR PREDICATE AGREEING WITH NEAREST OR MOST IMPORTANT SUBJECT. — The common predicate may agree with a singular subject when that subject is the nearest or the most important. The mobility of the Greek often makes it hard to decide between 473 and 477.

αὐτὸς τε καὶ ἡ στρατιὰ περὶ . . . ἀφικνεῖται ἐς Καλχηδόνα, THUC. 4, 75, 2; *The general and the army arrive(s) by land at Chalcedon.* ἐξ ἑσχάτης δ' ὧν ὁ κασσίτερος ἡμῖν φοιτᾷ καὶ τὸ ἤλεκτρον, HDT. 3, 115. καὶ γῆρας . . . καὶ νεότης χαλεπὴ τῷ τοιοῦτῳ ξυμβαίνει, PLATO, Rpb. 329 D.

DEM. 1, 27: καὶ πρόσσεθ' ἡ ὕβρις καὶ ἔθ' ἡ τῶν πραγμάτων αἰσχύνῃ. 19, 81: ἡ γὰρ ἀλήθεια καὶ τὰ πεπραγμέν' αὐτὰ βοᾷ. [47], 19: ψηφισμάτων δὲ ὑμετέρων . . . καὶ νόμου ἐπιτάξαντος.

AESCHIN. 2, 143: ἀνάβηθι δεῦρο, Λίπαρε καὶ Πυθίων. 145: εὐ δ' ἴστε, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, ὅτι πλείστον διαφέρει φήμη καὶ συκοφαντία.

LYS. 12, 12: ἐξιῶσι δ' ἐμοὶ καὶ Πείσωνι ἐπιτυγχάνει Μηλόβιος τε καὶ Μνησιθεύδης ἐκ τοῦ ἐργαστηρίου ἀπίοντες, καὶ καταλαμβάνουσι πρὸς αὐταῖς ταῖς θύραις, καὶ ἐρωτῶσιν ὅπη βαδίζομεν (singular followed by plural). 13, 13: ὧν ἦν Στρομβιχίδης καὶ Διονυσόδωρος.

ANTIPHON, 5, 20: συνέπλεε δὲ τὰ τε ἀνδράποδα ἃ εἶδε αὐτὸν ἀπολύσαι, καὶ οἱ ἄρα κες οἱ λυσόμενοι.

PLATO, CONV. 181 A: οὐτὼ δὴ καὶ τὸ ἐρᾶν καὶ ὁ Ἔρως οὐ πᾶς ἐστὶ καλός. 182 C: ὁ γὰρ Ἀριστογείτονος ἔρως καὶ ἡ Ἀρμοδίου φιλία βέβαιοι γενομένη κατ' ἐλυσεν αὐτῶν τὴν ἀρχήν. 221 A: ἀνεχώρει . . . οὐτός τε ἅμα καὶ Λάχης. Cratyl. 393 A: ὁ γὰρ ἄναξ καὶ ὁ ἔκτωρ σχεδόν τι ταῦτὸν σημαίνει. Rpb. 329 D (see above).

THUC. 3, 22, 5: οὐ γὰρ ἦδει ὁ τι ἦν τὸ δεινόν, σκοτεινῆς νυκτὸς καὶ χειμῶνος ὄντος. 112, 2: ὁ δὲ Δημοσθένης δειπνήσας ἐχώρει καὶ τὸ ἄλλο στράτευμα ἀπὸ ἐσπέρας εὐθύς. 4, 69, 2: παρεγένετο δὲ σιδηρός τε ἐκ τῶν Ἀθηνῶν ταχὺ καὶ λιθουργοὶ καὶ τᾶλλα ἐπιτήδεια. 75, 2 (see above).

HDT. 2, 118: Ὀμηρος μὲν νῦν καὶ τὰ Κύπρια ἔπεα χαιρέτω. 3, 115 (see above). 5, 12: ἦν Πίγρης καὶ Μαντύης, ἄνδρες Παῖονες, οἱ . . . ἀπικνόνται ἐς Σάρδεις. 7, 133: σφέων ἡ χώρα καὶ ἡ πόλις ἐδηιώθη.

AR. Vesp. 433: ὦ Μίδα καὶ Φρυξὲ βοήθει δεῦρο. Ran. 670-1: ὁ δεσπότης γὰρ αὐτὸς ὑμᾶς γνώσεται | χὴ Φερσέφατθ'.

AESCHYL. Ag. 435-6: τεύχη καὶ σποδὸς εἰς ἐκάστου δόμους ἀφικνεῖται. Cho. 211. 244-5: μόνον Κράτος τε καὶ Δίκη σὺν τῷ τρίτῳ | πάντων μεγίστω Ζητὶ συγγένοιτό μοι. Pers. 318-9: καὶ Μᾶγος Ἀραβος, Ἀρτάμης τε Βάκτριος, | . . . ἐκεῖ κατέφθιτο. 325.

SOPH. O. C. 7-8: στέργειν γὰρ αἰ πάθαι με χῶ χρόνος ξυνὼν | μακρὸς διδάσκει.

PIND. O. 1, 98-9: ταχυτὰς ποδῶν ἐρίζεται | ἀκμαί τ' ἰσχύος θρασύπονοι.
5, 15: αἰεὶ δ' ἀμφ' ἀρεταῖσι πόνος δαπάνη τε μάρναται. N. 1, 7: ἄρμα δ'
ὀτρύνει Χρομίον Νεμέα θ' ἔργμασιν νικαφόροις ἐγκώμιον ζεύξει μέλος. 4,
33-4: τὰ μακρὰ δ' ἐξενέπειν ἐρύκει με τεθμὸς | ὦραί τ' ἐπειγόμεναι.

SIMON. C. 131: ἦ μέγ' Ἀθηναίοισι φώως γένεθ' ἠνίκ' Ἀριστο- | γείτων Ἰπ-
παρχον κτείνει καὶ Ἀρμόδιος.

THEOGN. 629: ἦβη καὶ νεότης ἐπικουφίζει νόον ἀνδρός. 885: εἰρήνη
καὶ πλοῦτος ἔχει πόλιν. 1267: παῖς τε καὶ ἵππος ὁμοῖον ἔχει νόον.

HOM. Od. 5, 184: ἴστω νῦν τόδε γαῖα καὶ οὐρανὸς εὐρύς ὑπερθεν. 11, 10:
τῆν δ' ἀνεμὸς τε κυβερνήτης τ' ἴθυενεν. 61: ἄσέ με δαίμονος αἴσα κακῆ καὶ
ἀθέσφατος οἴνος. 202-3: ἀλλὰ με σὸς τε πόθος σά τε μήδεα, φαίδιμ' Ὀδυσσεῦ, |
σὴ τ' ἀγανοφροσύνη μελιγδέα θυμὸν ἀπηύρα. 13, 59-60: χαῖρέ μοι, ὦ βασιλεια,
διαμπερές, εἰς ὃ κε γῆρας | ἔλθη καὶ θάνατος. 15, 307: κέκλυθι νῦν, Εὐμειε
καὶ ἄλλοι πάντες ἑταῖροι. 22, 246: τοὺς δ' ἤδη ἐδάμασσε βίῳ καὶ ταρφέεσσι ἰοί.

Il. 1, 177: αἰεὶ γάρ τοι ἔρις τε φίλη πόλεμοί τε μάχαι τε. 255: ἦ κεν
γηθήσῃσι Πριάμος Πριάμοιο τε παῖδες. 2, 144-6: κύματα μακρὰ θαλάσσης |
. . . τὰ μὲν τ' εὐρύς τε νότος τε | ὦρορ' ἐπαίξας. 3, 54-5: οὐκ ἄν τοι χραίσμη
κίθαρις τά τε δῶρ' Ἀφροδίτης, | ἦ τε κόμη τό τε εἶδος. 4, 164-5: ἔσσεται ἡμαρ,
στ' ἂν ποτ' ὀλώλῃ Ἴλιος ἰρῆ | καὶ Πριάμος καὶ λαὸς ἐνμμελίῳ Πριάμοιο. 9,
[320]: κάτθαν' ὁμῶς ὃ τ' ἀεργὸς ἀνὴρ ὃ τε πολλὰ ἐοργῶς. 10, 562-3: τὸν βα
. . . | Ἐκτωρ τε προέηκε καὶ ἄλλοι Τρῶες ἀγανοί. 12, 93: τῶν δ' ἐτέρων
Πάρις ἦρχε καὶ Ἀλκάθοος καὶ Ἀγήνωρ. 13, 14: φαίνεται δὲ Πριάμοιο πόλις
καὶ νῆες Ἀχαιῶν. 14, 120: ὡς γάρ που Ζεὺς ἤθελε καὶ θεοὶ ἄλλοι. 17, 251:
ἐκ δὲ Διὸς τιμῆ καὶ κῦδος ὀπηδεῖ.

474. SUBJECTS CONNECTED BY COMPARATIVE ἦ. — The common predi-
cate of two subjects that are compared by means of the particle ἦ agrees with
the last.

ἦ περ (sc. ἡ τύχη) ἀεὶ βέλτιον ἢ ἡμεῖς ἡμῶν αὐτῶν ἐπιμελούμεθα, DEM.
4, 12; (*Fortune*) *always (takes) better care of us than we take of ourselves.*

DEM. 4, 12 (see above).

PLATO, Theaet. 209 A: ὦν (sc. τῶν κοινῶν) οὐδὲν σὺ μᾶλλον ἢ τις ἄλλος
ἔχει.

475. μετὰ WITH THE GENITIVE. — A singular subject combined with
another word by μετὰ (σύν) rarely takes the plural.

Ἄλκιβιάδης ἐκ Σάρδεων μετὰ Μαντιθέου τοῦ ἀλόγτου ἐν Καρίᾳ Ἰππων
εὐπορήσαντες νυκτὸς ἀπέδρασαν εἰς Κλαζομένας, XEN. Hell. 1, 1, 10; *Alcibiades*
and Mantitheus . . . ran off to Clazomenae.

XEN. Hell. 1, 1, 10 (see above).

THUC. 3, 109, 2: κρύφα δὲ Δημοσθένης μετὰ τῶν ξυστρατῆγων
Ἀκαρνάνων σπένδονται Μαντινεῦσι.

476. ATTRACTION OF PREDICATE. — Observe the attraction of the copula by the predicate. Cf. 124.

χρυσὸς δὲ καὶ ἄργυρος . . . ἐστὶν ἐπιφθονὸν κτήμα, PLATO, Legg. 955 E; *Gold and silver is an invidious possession.*

PLATO, Euthyd. 279 B: ἀλλὰ μὴν εὐγένειαί τε καὶ δυνάμεις καὶ τιμαὶ ἐν τῇ ἑαυτοῦ δῆλὰ ἐστὶν ἀγαθὰ ὄντα. Legg. 732 E (124). 955 E (see above).

AESCHYL. Ag. 650-1: ξυνώμοσαν γὰρ ὄντες ἔχθιστοὶ . . . | πῦρ καὶ θάλασσα (personification).

477. UNITY OF SUBJECTS. — Close union often amounts to unity.

ὁ . . . χρόνος καὶ ἡ ἐμπειρία . . . ἐκδιδάσκει τοὺς ἀνθρώπους, ANTI-PHON, 5, 14; *Time and experience teach(es) men full well.* ἄνεμος καὶ χειμὼν διεκέλυσεν αὐτούς, XEN. Hell. 1, 6, 35; *Wind and storm prevented them.*

DEM. 2, 9: ἡ πρώτη πρόφασις καὶ μικρὸν πταῖσμα πάντ' ἀνεχαίτισεν καὶ διέλυσεν. 14: ἡ Μακεδονικὴ δύναμις καὶ ἀρχὴ . . . αὐτὴ . . . καθ' αὐτὴν ἀσθενὴς καὶ πολλῶν κακῶν ἐστὶ μεστή. 18, 65: ἦν ἄν τις . . . μέμψις καὶ κατηγορία.

LYS. [20], 8: τὸ δέος καὶ ὁ φόβος τῶν πεπονθότων ἀπέτρεπε πάντας.

ANTIPHON, 5, 14 (see above).

PLATO, Euthyd. 291 C: ἔδοξε γὰρ δὴ ἡμῖν ἡ πολιτικὴ (sc. τέχνη) καὶ ἡ βασιλικὴ τέχνη ἡ αὐτὴ εἶναι. Legg. 926 D: τῷ δὲ ἡττηθέντι παρὰ τοῦ νομοθέτου ψόγος καὶ ὄνειδος κείσθω, πολλῶν χρημάτων νῦν κεκτημένῳ ζημία βαρύτερα. Rpb. 332 A-B: οὐ τὰ ὀφειλόμενα ἀποδίδωσιν, ὅς ἂν τῷ χρυσίον ἀποδῶ παρακαταθεμένῳ, εἴανπερ ἡ ἀπόδοσις καὶ ἡ λήψις (giving and taking practically the same act) βλαβερὰ γίγνηται, φίλοι δὲ ὡσιν ὁ τε ἀπολαμβάνων καὶ ὁ ἀποδιδούς (two separate persons).

XEN. Hell. 1, 1, 26: διὰ ταῦτα δὲ εὐεργεσία τε καὶ πολιτεία Συρακοσίων ἐν Ἀντάνδρῳ ἐστὶ 1, 6, 35 (see above).

THUC. 6, 17, 1: καὶ ταῦτα ἡ ἐμὴ νεότης καὶ ἄνοια παρὰ φύσιν δοκοῦσα εἶναι ἐς τὴν Πελοποννησίων δύναμιν λόγους τε πρέπουσιν ὠμίλησε καὶ ὀργῇ πίστιν παρασχομένη ἐπεισε.

HDT. 4, 115: ἡμέας ἔχει φόβος τε καὶ δέος. 7, 198: ἄμπωτίς τε καὶ ῥηχίη ἀνὰ πᾶσαν ἡμέρην γίνεται. 8, 70: τοὺς δὲ Ἑλληνας εἶχε δέος τε καὶ ἀρρωδίη. 106: Πανιώνιον μὲν νῦν οὕτω περιήλθε ἢ τε τίσις καὶ Ἐρμότιμος.

AR. Vesp. 590-1: ἔτι δ' ἡ βουλή χωρὶς δῆμος ὅταν κρίναι μέγα πρᾶγμα ἀπορήσῃ, | ἐψήφισται τοὺς ἀδικούντας τοῖσι δικασταῖς παραδούνα.

SOPH. Ph. 336: ἀλλ' εὐγενὴς μὲν ὁ κτανῶν τε χωρὶς θανάτων.

PIND. O. 5, 15. 9, 15. P. 2, 9-10: ἐπὶ γὰρ ἰοχέαιρα παρθένος χερὶ διδύμα | (ὄτ' ἐναγώνιος Ἐρμᾶς αἰγλάεντα τίθησι κόσμον. 4, 66: τῷ μὲν Ἀπόλλων ἄ τε Πυθῶ κῦδος ἐξ ἀμφικτιόνων ἔπορεν. 10, 10. 11, 45.

THEOGEN. 291-2: ἀναιδείη δὲ καὶ ὕβρις | νικήσασα δίκην γῆν κατὰ πᾶσαν ἔχει.

ARCHIL. 16: πάντα τύχη καὶ μοῖρα, Περικλέες, ἀνδρὶ δίδωσιν.

HOM. Od. 2, 338: νητὸς χρυσοῦ καὶ χαλκοῦ ἔκειτο. 3, 299-300: τὰς πέντε νέας . . . | Αἰγύπτῳ ἐπέλασσε φέρων ἀνεμὸς τε καὶ ὕδωρ.

Il. 3, 255: τῷ δὲ κε νικήσαντι γυνὴ καὶ κτήμαθ' ἔποιτο. 10, 523: Τρώων δὲ κλαγγή τε καὶ ἄσπετος ὄρτο κυδοιμός.¹

478. Σχήμα Ἀλκμανικόν. — In poetry the plural or dual sometimes anticipates the plural or dual result and thrusts itself between the subjects.

ἦ μὲν δὴ θάρσος μοι Ἄρης τ' ἔδωσαν καὶ Ἀθήνη, HOM. Od. 14, 216; *Courage to me (did) Ares (give—nay) they did give, for I count Athena too.*

ÆSCHYL. fr. 381: ὄπου γὰρ ἰσχυὸς συζυγοῦσι καὶ δίκη, | ποία ξυνωρὶς τῆσδε καρτερωτέρα;

Cf. PIND. P. 4, 178-9: πέμπε δ' Ἑρμῆς χρυσόραπις διδύμους υἱοὺς ἐπ' ἄτρυτον πόνον, | τὸν μὲν Ἑχίονα, κεχλάδοντα ἦβα, τὸν δ' Ἑρυτον (half-epic).²

ALCMAN, 9: Κάστωρ τε πύλων ὠκέων δματῆρες, ἱππῶται σοφοί, | καὶ Πωλυδεύκης κυδρός (apposition).

HOM. Od. 10, 513-4: ἔνθα μὲν εἰς Ἀχέροντα Πυριφλεγέθων τε ῥέουσιν | Κωκυτός θ'. 14, 216 (see above).

Il. 5, 774: ἦχι ροῦς Σιμόεις συμβάλλετον ἠδὲ Σκάμανδρος. Cf. 20, 138-9: εἰ δέ κ' Ἄρης ἄρχωσι (so La Roche with most MSS. and Aristarchus; Cauet reads ἄρχησι with several MSS. and Zenodotus) μάχης ἢ Φοῖβος Ἀπόλλων, | ἢ Ἀχιλλῆ' ἰσχωσι καὶ οὐκ εἴωσι μάχεσθαι.

479. SINGULAR SUBJECTS CONNECTED BY DISJUNCTIVES. — When singular subjects are connected by disjunctives the singular is the rule, but the plural is sometimes found.

Singular:

οὔθ' ἢ Ἑλλὰς οὔθ' ἢ βάρβαρος τὴν πλεονεξίαν χωρεῖ τάνθρώπου, DEM. 9, 27; (*No land*) neither Greek nor non-Greek can hold the greed of this creature.

DEM. 1, 6: οὐδὲ γὰρ λόγος οὐδὲ σκῆψις ὑμῖν . . . ὑπολείπεται. 9, 27 (see above).

PLATO, Phaedr. 245 D: ἀρχῆς γὰρ διὴ ἀπολομένης οὔτε αὐτὴ ποτε ἔκ του οὔτε ἄλλο ἐξ ἐκείνης γενήσεται. Rpb. 342 B: οὔτε γὰρ πονηρία οὔτε ἀμαρτία οὐδεμία οὐδεμίᾳ τ.χνη πάρεστιν.

THUC. 1, 93, 5: ἐντὸς δὲ οὔτε χάλιξ οὔτε πηλὸς ἦν.

HDT. 2, 41: οὔτε ἀνήρ Αἰγύπτιος οὔτε γυνὴ ἄνδρα Ἑλλήνα φιλήσειε ἂν τῷ στόματι (438).

¹ For English, compare Fitzedward Hall, A. J. P. iii (1882), 424 f.

² See B. L. G. *ad loc.*

- AR. Ach. 308: οἷσιν οὔτε βωμὸς οὔτε πίστις οὔθ' ὄρκος μένει.
 SOPH. O. R. 1020: ἀλλ' οὐ σ' ἐγείνατ' οὔτ' ἐκείνος οὔτ' ἐγώ. fr. 511, 2:
 οἷς οὔτε δαίμων οὔτε τις θεῶν . . . ποτ' ἂν νείμειεν ἀξίαν χάριν.
 AESCHYL. Pers. 14-5: κοῦτε τις ἄγγελος οὔτε τις ἰππεὺς | ἄστου τὸ Περ-
 σῶν ἀφικνεῖται.
 SIMON. C. 4, 4-5: ἐντάφιον δὲ τοιοῦτον οὔτ' εὐρῶς | οὔθ' ὁ πανδαμάτωρ
 ἀμαυρώσει χρόνος.
 HOM. Il. 8, 7-8: μήτε τις οὖν θήλεια θεὸς τό γε μήτε τις ἄρσην | πειράτω
 διακέρσαι ἐμὸν ἔπος.

480. Plural:

εἰ . . . περὶ τούτων ἐμελλον ἀπολογήσεσθαι μόνον Δεωχάρης ἢ Δικαιο-
 γένης, ἥρκει ἂν μοι τὰ εἰρημένα, ISAE. 5, 5: *If it were on these lines only that*
Leochares or Dicaeogenes was expected to make the defence, I should consider
what has been said sufficient.

ISAE. 5, 5 (see above).

PLATO, Legg. 838 A: ὅταν ἀδελφὸς ἢ ἀδελφὴ τῶν γένωνται καλοί.

EUR. Alc. 360-2: καί μ' οὔθ' ὁ Πλούτωνος κύων | οὔθ' οὐπὶ κώπη ψυχοπομ-
 πὸς ἂν Χάρων | ἔσχον.

BACCHYL. 36 (Bggk.): θνατοῖσι δ' οὐκ αὐθαίρετοι | οὔτ' ὄλβος οὔτ'
 ἀκαμπτος Ἄρης οὔτε πάμφθερσις στάσις.

PIND. P. 6, 10-3: τὸν οὔτε χειμέριος ὄμβρος . . . οὔτ' ἄνεμος ἐς μυχοῦς
 ἀλὸς ἄξεισι.

481. ADJECTIVE PREDICATE WITH COMBINED SUBJECTS OF
 DIFFERENT GENDERS. — When the genders of combined subjects
 are different, the adjective predicate takes either the strongest
 gender or the nearest. In things with life the masculine gender
 is the strongest, in things without life the neuter. In poetry
 personification has a wide range.

ἡ μὲν Τύχη καὶ Φίλιππος ἦσαν τῶν ἔργων κύριοι, AESCHIN. 2, 118; *For-*
tune and Philip had the control of the issues in their hands, were responsible
for the actual results. τιμωμένου δὴ πλούτου ἐν πόλει καὶ τῶν πλουσίων ἀτιμο-
 τέρα ἀρετὴ τε καὶ οἱ ἀγαθοί, PLATO, Rpb. 550 E-551 A; *When in any state*
wealth and the wealthy are valued, virtue and the virtuous are undervalued.
 αἰδῶ δὲ καὶ φόβον . . . οὐχ ὄρεῖς ἐμφυτα . . . ἀνθρώποις ὄντα; XEN. Mem.
 3, 7, 5; *Do you not see that reverence and fear are things inborn in mankind?*

LYCURG. 30: ἐγὼ μὲν ἐβουλόμην . . . ἐν τοῖς Λεωκράτους οἰκέταις καὶ
 θεραπαίनाῖς βασανισθεῖσι τὸν ἔλεγον γενέσθαι.

DEM. 25, 68: τῶν ὑπαρχόντων νόμων καὶ πολιτείας μενόντων οὐκ ἐν
 τῶν αἰσχροῶν αὐτῶν τούτων ἀπαλλαγῇ.

AESCHIN. 2, 118 (see above).

PLATO, Conv. 179 C: ὄντων αὐτῷ πατρός τε καὶ μητρός. Legg. 835 D: εἶδον νέους τε καὶ νέας ὀμιλοῦντας φιλοφρόνως ἀλλήλους. 892 B: δόξα δὴ καὶ ἐπιμέλεια καὶ νοῦς καὶ τέχνη καὶ νόμος σκληρῶν καὶ μαλακῶν . . . πρότερα ἂν εἴη. Rpb. 329 D: καὶ γῆρας . . . καὶ νεότης χαλεπῇ τῷ τοιούτῳ ξυμβαίνει (473). 550 E-551 A (see above).

XEN. An. 1, 4, 8: καίτοι ἔχω γε αὐτῶν καὶ τέκνα καὶ γυναῖκας ἐν Τράλλεσι φρουρούμενα (women being treated as chattels). Mem. 3, 7, 5 (see above).

THUC. 8, 63, 1: πυθόμενος . . . τὸν Στρομβιχίδην καὶ τὰς ναῦς ἀπεληλυθότα (masc.).

HDt. 3, 57: τοῖσι δὲ Σιφνίοισι ἦν τότε ἡ ἀγορῆ καὶ τὸ πρυτανήιον Παρίῳ λίθῳ ἡσκημένα.

AR. Pl. 160-1: τέχνη δὲ πᾶσαι διὰ σὲ καὶ σοφίσματα | ἐν τοῖσιν ἀνθρώποισιν ἐστὶ εὕρημένα.

AESCHYL. Ag. 527: βωμοὶ δ' αἰστοὶ (sc. εἰσὶν) καὶ θεῶν ἰδρύματα.

HOM. Od. 4, 79: ἀθάνατοι γὰρ τοῦ γε δόμοι καὶ κτήματ' ἔσονται.

II. I, 177: αἰεὶ γὰρ τοὶ ἔρις τε φίλη πόλεμοι τε μάχαι τε. 18, 567-8: παρθενικαὶ δὲ καὶ ἡἴθειοι ἀταλὰ φρονέοντες | . . . φέρον μελιτῆρα καρπόν.

482. COMBINED SUBJECTS OF DIFFERENT PERSONS.— When the persons of combined subjects are different, the first person is preferred to the second, the second to the third, or else the person is determined by the nearest subject.

ἀεὶ γὰρ ἐγὼ καὶ ὁ σὸς πατήρ . . . φίλω ἤμεν, PLATO, Lach. 180 E; *Your father and I were always good friends.* ἐγὼ οὖν καὶ σὺ μὴ πάθωμεν ὁ ἄλλοις ἐπιτιμῶμεν, Phaedr. 237 C; *Let you and me not get into the predicament which we find so much fault with in others.*

ISAE. 7, 45: ἐγὼ δὲ καὶ ὁ ἐμὸς πάππος εὐεργέται γεγόναμεν αὐτοῦ.

PLATO, Euthyd. 279 D: ὀλίγον καταγέλαστοι ἐγενόμεθα ὑπὸ τῶν ξένων ἐγὼ τε καὶ σὺ (469). 286 A: τί οὖν δὴ τοῦτο; . . . ἠττόν τι ἀντιλέγομεν ἐγὼ τε καὶ σὺ; Gorg. 515 E: ἀλλὰ οἶδα σαφῶς καὶ ἐγὼ καὶ σὺ ὅτι κτῆ. Lach. 180 E (see above). Legg. 770 C: Μέγιστος μὲν γὰρ καὶ ἐγὼ καὶ Κλεινίας εἰρήκαμεν τε αὐτὰ ἀλλήλους οὐκ ὀλιγάκις ὁμολογοῦμέν τε λέγεσθαι καλῶς. Lys. 223 B (60). Phaedr. 237 C (see above). Theaet. 154 D-E: εἰ . . . δεινοὶ καὶ σοφοὶ ἐγὼ τε καὶ σὺ ἤμεν . . . ἦδη ἂν . . . ἀλλήλων τοὺς λόγους τοῖς λόγοις ἐκρούομεν. *Ibid.* 163 A: ἀλλ' οὐ δίκαιον . . . οὔτε σὺ οὔτε ἂν ἡμεῖς φαίμεν.

XEN. An. 2, 1, 16: σὺ τε γὰρ Ἕλληνας εἶ καὶ ἡμεῖς. An. 7, 7, 16: ἀλλ' ἐγὼ μὲν λέγω, ἔφη, καὶ Σεύθης ταυτά. Cyr. 7, 4, 5: τοῦτοις Κύρος τε καὶ ἡμεῖς πολέμοι ἐσόμεθα. Mem. 4, 4, 7: οὔτε σὺ οὐτ' ἂν ἄλλος οὐδεὶς δύναται ἀντειπεῖν.

AR. Av. 131: ὅπως παρέση μοι καὶ σὺ καὶ τὰ παιδιά. Pl. 620-1: ἐγὼ δὲ καὶ σὺ γ' ὡς τάχιστα τὸν θεόν | ἐγκατακλινοῦντ' ἄγωμεν εἰς Ἀσκληπιού.

SOPH. El. 622-3: ἦ σ' ἐγὼ καὶ τᾶμ' ἔπη | καὶ τᾶργα τᾶμα πόλλ' ἄγαν λέ-

γειν ποιεί. 795: οὐκ οὐκ Ὀρέστης καὶ σὺ παύσετον τάδε; O. R. 401-2: κλάων δοκεῖς μοι καὶ σὺ χῶ συνθεῖς τάδε | ἀγλατήσειν. 1020: ἀλλ' οὐ σ' ἐγείνατ' οὐτ' ἐκεῖνος οὐτ' ἐγώ.

AESCHYL. Suppl. 938-9: ἐν χρόνῳ μαθῶν | εἶση σὺ τ' αὐτὸς χοῖ ξυνέμποροι σέθεν.

483. In AESCHIN. 2, 184: τὸ δὲ σῶμα ἤδη τοῦτι παραδίδωσιν ὑμῖν καὶ ἐγὼ καὶ ὁ νόμος, the speaker has in mind the familiar formula οὐκ ἔγωγε ἀλλ' ὁ νόμος, ANAXIM. Rhet. Gr. 1, p. 236 (Spengel). Cf. LYS. 1, 26: οὐκ ἐγὼ σε ἀποκτενῶ, ἀλλ' ὁ τῆς πόλεως νόμος, and AR. Eccl. 1055-6: ἀλλ' οὐκ ἐγώ, | ἀλλ' ὁ νόμος ἔλκει σ(ε).

B. Qualification of the Subject

484. The subject may be qualified by giving it an attribute. An attribute is that which serves to give a specific character.

Chief Forms of the Attribute

485. The chief forms of the attribute are :

- I. The adjective (including the participle) and its equivalents.
- II. Apposition.

EQUIVALENTS OF THE ADJECTIVE

486. Equivalents of the adjective are :

1. The Pronouns including the Article.
2. Substantives denoting Rank, Age, Trade.
3. The Genitive Case.
4. The Dative Case.
5. Prepositions with their cases.
6. Adverbs.
7. Relative Clauses.

I. For the Article and the Pronouns, see the sections treating of these.

487. 2. *Substantives denoting Rank, Age, Trade :*

ὧ ἄνδρες βουλευταί, XEN. Hell. 2, 3, 24; *Gentlemen of the Senate.*

Poets are very free in this regard, and the substantives thus used have a wider range. Especially common is the use of ἀνὴρ in every sphere,¹ with more weight in prose than in poetry. ἀνθρωπος is as disrespectful as ἀνὴρ is respectful.

¹ *Men and brethren* is a portentous mistranslation of Acts xxiii, 1.

DEM. 9, 31: οὐχ Ἑλληνας ὄντος . . . ἀλλ' ὀλέθρου Μακεδόνας. 18, 127: ὀλεθρος γραμματεῦς. 19, 4: ὧ ἄνδρες δικασταί, and the same phrase very often elsewhere. 19, 22: ὧ ἄνδρες πρέσβεις. 172: ἀνθρώπους πολίτας.

AESCHIN. 2, 87: κατ' ἀνδρὸς πολίτου. 3, 152: τοῖς δραπέταις ποσὶ. 233: ἀνὴρ . . . ἰδιώτης. 253: ἀνὴρ ῥήτωρ.

LYS. Cf. 1, 15: πρεσβύτες ἀνθρώπων. Cf. 4, 19: δούλην ἀνθρώπων. 12, 1 and elsewhere: ὧ ἄνδρες δικασταί. 26, 21: ὧ ἄνδρες βουλευταί.

ANTIPHON, 3 a 1: ὧ ἄνδρες πολίται. β 2: ὧ ἄνδρες δικασταί. 4 a 6: ἄνδρα πρεσβύτην.

PLATO, Critias, 118 E: ἄνδρα ἡγεμόνα. Ion, 540 D: ἀνδρὶ . . . στρατηγῷ. Phaedr. 260 B: λόγον ἔπαινον. Protag. 312 C: ἀνδρὶ . . . σοφιστῇ. Rpb. 620 B: ἀθλητοῦ ἀνδρός. Theaet. 195 B: ἀνὴρ ἀδολεσχής.

XEN. An. 3, 2, 2: ὧ ἄνδρες στρατιῶται . . . ἀνδρῶν στρατηγῶν. 4. 1. 6: σὺν τοῖς ὀπισθοφύλαξιν ὀπλίταις. 28: τῶν γυμνήτων ταξιάρχων. 7, 8: τῶν ὀπισθοφυλάκων λοχαγῶν. 6, 5, 9: ὧ ἄνδρες στρατηγοί. Cyr. 5, 3, 31: ἀνδρὶ εὐεργέτη. 5, 11: ἄνδρα ἄρχοντα. Hell. 2, 3, 24 (see above). 4, 13: ἄνδρες πολίται.

THUC. 1, 74, 1: ἄνδρα στρατηγόν. 6, 85, 1: ἀνδρὶ . . . τυράννῃ. 8, 98, 3: ἀνδρὶ στρατηγῷ.

HDT. 3, 52: ἀλήτην βίον. 6, 83: ἔπειτα δὲ ἐς τοὺς δούλους ἦλθε ἀνὴρ μάντις Κλέανδρος.

AR. Ach. 328: ἄνδρες δημόται. Eq. 242: ἄνδρες ἐπιπῆς. Vesp. 360: ἄνδρες ὀπλίται. 908: ἄνδρες δικασταί. Pax, 9: ἄνδρες κοπρολόγοι. Thesm. 345: γραῖς γυνή. Ran. 858: ἄνδρας ποιητάς. 1008: ἄνδρα ποιητήν. 1041: ἀνδρὶ πολίτην.

EUR. Alc. 679: νεανίας λόγους. Hec. 921: ναῦταν . . . ὄμιλον. Heracl. 699: ὀπλίτην κόσμον. 800: ὀπλίτην στρατόν. H. F. 26: γέρων δὲ δή τις ἔστι Καδμείων λόγος. 190: ἀνὴρ ὀπλίτης δούλος ἔστι τῶν ὀπλων. Hipp. 1006: παρθένον ψυχῆν. Ion, 1373: οἰκέτην βίον. Or. 529: δακρύοις γέροντ' ὀφθαλμὸν ἐκτίκω τάλας. Phoen. 838: παρθένης χερσί.

AESCHYL. Ag. 1627: ἀνδρὶ στρατηγῷ. Cf. Cho. 3, 14: τριγέρων μῦθος. Sept. 605: ξὺν πολίταις ἀνδράσιν. 717: ἀνδρ' ὀπλίτην.

PIND. O. 10 (11), 49: μετὰ δώδεκ' ἀνάκτων θεῶν. P. 11, 33: μάντιν τ' ὄλεσσε κόραυ. N. 2, 13: φῶτα μαχατάν.

HOM. Od. 3, 267: ἀοιδὸς ἀνὴρ. 9, 391: ἀνὴρ χαλκεύς. 508: μάντις ἀνὴρ. 24, 2: ἀνδρῶν μνηστήρων. 253: βασιλῆι γὰρ ἀνδρὶ ἔοικας.

Il. 4, 216: χαλκῆς . . . ἄνδρες. 6, 315: τέκτονες ἄνδρες. 390: γυνὴ ταμίη. 9, 477: φύλακας . . . ἄνδρας. 11, 514: ἱητρὸς . . . ἀνὴρ. 17, 65: ἄνδρες . . . νομήες. 21, 574: ἀνδρὸς θρηγῆρος.

488. 3. *The Genitive Case:*

δοκεῖ γέ μοι (sc. ἡ χλαῖνα) | ἔοικέναι μάλιστα Μορύχου σάγματι, AR. Vesp. 1141-2; *It looks most like a cloak of Morychus' to me.* (Compare ἐν τῇδε τῇ . . . οἰκίᾳ τῇ Μορυχίᾳ, PLATO, Phaedr. 227 B; *In this house of Morychus.*)

ὁ παῖς Κλεινίου, Alc. 1, 103 A; *Son of Clinias*. (Compare ὁ . . . Κλεινέσιος οὗτος, Gorg. 482 A; *This (son) of Clinias*.)

For further examples, see *Genitive Case*.

489. 4. *The Dative Case:*

βοήθεια ἑαυτῷ, PLATO, Gorg. 522 D; *Self-help*. τὴν ἑμὴν τῷ θεῷ ὑπηρεσίαν, Apol. 30 A. τὸν δὲ ταύρῳ χαλκίῳ καυτήρα . . . | ἔχθρὰ Φάλαριν κατέχει παντῆ φάτις, PIND. P. 1, 95-6.

For other examples, see *Dative Case*.

490. 5. *Prepositions with their Cases:*

τὰ ὑπὸ γῆς (= ὑπόγεια) δικαιοτήρια, PLATO, Phaedr. 249 A; *Underground reformatories*.

DEM. 2, 12: οἱ παρ' ἡμῶν πρέσβεις. 16: τῶν ἐμποριῶν τῶν ἐν τῇ χώρᾳ. PLATO, Phaedr. 249 A (see above). Rpb. 426 E: τὰ ἐν τοῖς ξυμβολαίοις κακουργήματα. 506 C: τὰς ἀνευ ἐπιστήμης δόξας. Theaet. 148 D: τὴν περὶ τῶν δυνάμεων ἀπόκρισιν.

XEN. Cyr. 1, 6, 38: τῶν πρὸς τοὺς πολεμίους μηχανημάτων. 39: τῆς πρὸς τοὺς πολεμίους πλεονεξίας.

THUC. 1, 100, 1: ἡ ἐπ' Εὐρυμέδοντι ποταμῷ . . . πεζομαχία καὶ ναυμαχία. 2, 6, 2: τὰ περὶ τῶν Πλαταιῶν γεγενημένα. 2, 7, 1: τοῦ ἐν Πλαταιαῖς ἔργου.

AR. Ach. 202: τὰ κατ' ἀγροὺς . . . Διονύσια. Eq. 709: τὰν πρυτανείῳ σιτία. Nub. 218: φέρε τίς γὰρ οὗτος οὐ πὶ τῆς κρεμάθρας ἀνήρ;

SOPH. Ant. 95: τὴν ἐξ ἐμοῦ δυσβουλίαν. O. R. 595: τὰ σὺν κέρδει καλά.

491. 6. *Adverbs* (chiefly preceded by the article and involving the participle of εἰμί):

ἐν . . . τῷ τέως χρόνῳ, LYS. 7, 12; *Up to date*.

DEM. 18, 26: τὸν μεταξὺ χρόνον. 29, 14: τὸν ὁμολογουμένως δούλον. ISOC. 6, 28: τοὺς ὡς ἀληθῶς Μεσσηνίους.

LYS. 7, 12 (see above).

PLATO, Legg. 639 B: οὐδαμῶς ἀνδρῶν ἄρχοντα, ἀλλὰ τινων σφόδρα γυναικῶν. 731 E: διὰ τὴν σφόδρα ἑαυτοῦ φιλίαν. 952 C: τῆς σφόδρα προθυμίας. Phaedo, 109 D: εἰς τὸν ἐνθάδε τόπον. Politic. 270 E: ἐν τῷ τότε χρόνῳ. Rpb. 328 E: τοῖς σφόδρα πρεσβύταις. 341 C: ὁ ὀρθῶς κυβερνήτης. 450 C: ἐν τῷ μεταξὺ χρόνῳ. 496 E: τὸν . . . ἐνθάδε βίον. 564 A: ἡ γὰρ ἄγαν ἐλευθερία ἔοικεν . . . εἰς ἄγαν δουλείαν μεταβάλλειν.

XEN. Cyr. 1, 5, 9: τῶν παραυτικά ἡδονῶν. MEM. 3, 5, 1: Περικλεῖ . . . τῷ τοῦ πάνυ Περικλέους υἱῷ.

THUC. 2. 48. 2: καὶ ἐς τὴν ἄνω πόλιν ἀφίκετο. 3, 9, 1: ξυμμαχίαν τὴν πρίν.

95, 2: τὴν οὐ περιτείχισιν. 6, 80, 5: τὴν αὐτίκα ἀκινδύνως δουλείαν. 8, 89, 2: τῶν πάνυ στρατηγῶν.

HDT. I, 96: τῆς ἄνω Ἀσίας. 142: τὰ ἄνω . . . χωρία. 8, 8: τῶν τότε ἀνθρώπων.

AR. Ran. 421: κάσιν τὰ πρῶτα τῆς ἐκεῖ μοχθηρίας. Eccl. 115: ἡ μὴ ἴμπερία.

COM. Cratin. 2, 122: τοῦ λίαν πότου (445).

SOPH. El. 1134: τῇ τόθ' ἡμέρᾳ. Ph. 131: τῶν ἀει λόγων.

AESCHYL. Ag. 73: τῆς τότ' ἀρωγῆς. P. V. 123: διὰ τὴν λίαν φιλότητα.

PIND. P. I, 20: Αἴτνα, πάνετες χίονος ὀξείας τιθήνα (see B. L. G. *ad loc.*). fr. 133: ἐς τὸν ὑπερθεῖν ἄλιον.

7. For Relative Clauses as equivalents of adjectives, see *Relative Clauses*.

For the substantive in apposition, see *Apposition*.

492. CONCORD OF THE ADJECTIVE ATTRIBUTE. — The adjective attribute agrees with its substantive in gender, number, and case.

ἱερὸς λόχος, *Sacred Band*. ἱερὰ πόλις, *Sacred city*. ἱερὸν πτολίεθρον, *Sacred citadel*. ἱεροὶ δόμοι, *Sacred abodes*. ἱερὰ χρήματα, *Sacred money*. ταμίαις . . . τῶν . . . ἱερῶν χρημάτων, PLATO, Legg. 759 E. κλειδῆς (= κλειδῆς) . . . ἱερῶν (= ἱερῶν) φιλοτάτων, PIND. P. 9, 39. τὸν ἄνδρα. τὴν γυναῖκα. τὸ παιδίον. οὗτος ὁ ἀνὴρ. αὕτη ἡ γυνή. τοῦτο τὸ παιδίον. ὁ παρῶν χρόνος. τὴν μετὰ ταῦτ' ἐξαίφνης γεγυνοῦσαν πίστιν, DEM. 19, 27. ἡ βουλή δ' ἢ μὴ κωλυθεῖσ' ἀκοῦσαι τάλπηθ παρ' ἐμοῦ, *Ibid.* 31. ἐκ τοῖν λόγειν τοῖν ἀνδροῖν ἑκατέροιν τοῖν βασιανισθέντοι, ANTIPHON, 5, 49.

493. EXCEPTIONS. — Exceptions to the above rule are found in the matter of dual concord and in the employment of the *constructio ad sensum* instead of formal agreement.

494. PLURAL ADJECTIVE WITH DUAL SUBSTANTIVE. — Occasionally a plural adjective is used with a dual substantive, but not in prose.

HOM. Od. 11, 211-2: ὄφρα . . . φίλας περὶ χεῖρε βαλόντε | ἀμφοτέρω κρυεροῖο τεταρπώμεσθα γούιο. 12, 228-9: δύο δοῦρε | μακρά.

Il. 13, 434-5: τὸν . . . Ποσειδάων ἐδάμασεν | θέλγας ὅσσε φαεινά. Cf. 616-7: τῷ δέ οἱ ὅσσε | πὰρ ποσὶν αἵματόεντα χαμαὶ πέσον. 16, 139: εἴλετο δ' ἄλκιμα δοῦρε. 21, 115-6: ὃ δ' ἐζέτο χεῖρε πετάσσας | ἀμφοτέρας.

495. ΔΥΟ WITH A PLURAL SUBSTANTIVE. — From HOMER on δύο (δύω) is found with plural substantives as well as with dual substantives, and the plural is the rule for δύο (nominative and accusative) in Attic Prose. Un-

common is the use of *δυσὶν* with a plural,¹ and the use of *δύο* (indeclinable) with a substantive in the genitive or the dative plural is rare in the ATTIC ORATORS and in PLATO.²

δύο μὲν υἱεῖς, δύο δὲ θυγατέρες, ISAE. 2, 3. *δύο πλοῖα*, LYS. 13, 25. *δύο . . . τράπεζαι*, 37. *δύο νύκτας δύο τ' ἡμέρατα*, HOM. Od. 9, 74. *οἱ δὲ δύο σκόπελοι*, 12, 73. *δύο . . . γενεαί*, II. 1, 250. *δύο κήρυκας*, 3, 116.

προσελθόντων δ' αὐτῶ δυσὶν ἀνδρῶν, LYCURG. 86. *πλειονεκτιμμάτων δυσὶν*, DEM. 5, 23.

ούσῶν δ' αὐτῶ δύο θυγατέρων, DEM. 41, 3. *τῶν δὲ δύο μερῶν*, PLATO, Legg. 848 A. *δύο ποταμῶν*, HOM. Od. 10, 515. *δύο κανόνισσ(ι)*, II. 13, 407.

496. MASCULINE DUAL FORMS USED GENERICALLY FOR THE FEMININE. — The use of the forms *τώ, τοῖν, τοῦτω, τοῦτοι, αὐτώ, αὐτοῖν, τῷδε*, and the like, with feminine substantives is no exception to the rule, as these forms are common to all the genders, though there are also special feminine forms, which are preferably used in the genitive and dative.³ In like manner, the masculine dual forms of descriptive adjectives and of participles are sometimes used generically for the feminine.⁴

ἰρίσατ', ὦ παῖ, πλερὸν ἀμφιδέξιον | ἱμφύντε (sc. Antigone and Ismene) *τῶ φύσαντι*, SOPH. O. C. 1112-3. *ἀθανάτων μετὰ φύλον ἵτον προλιπόντ' ἀνθρώπου | Αἰδῶς καὶ Νέμεσις*, HES. O. et D. 199-200.

497. AGREEMENT ACCORDING TO SENSE. — There is no recorded exception in prose. In poetry there are occasional exceptions, the real gender, and not the grammatical, being regarded.

ὦ χεῖρε, κολλιτικοφάγε Βοιωτίδιον, AR. Ach. 872.

AR. Ach. 872 (see above).

AESCHYL. Cho. 893: *τέθνηκας, φίλτατ' Αἰγίσθου βία*.

HOM. II. 22, 84: *φίλε τέκνον*.⁵

¹ See Keck, Ueber den Dual bei den griechischen Rednern, Würzburg, 1882, p. 47, and Roeper, De dualis usu Platonico, Gedani, 1878, p. 25 sq. For a list of examples, see Ernst Hasse, Der Dualis im Attischen, Hannover und Leipzig, 1893, p. 6.

² According to Keck, *l. c.*, p. 39, only twice in the ORATORS: DEM. 41, 3 and [42], 23; according to Roeper, *l. c.*, p. 20, only twice in PLATO: Legg. 848 A and 908 B (Tim. Locr. 96 A, 97 C, and Epin. 984 E are excluded as non-Platonic); according to Zander *apud* Keck, *l. c.*, the form *δύο* is found with the genitive plural 7 times in THUCYDIDES and 6 times in XENOPHON, with the dative plural 5 times in THUCYDIDES and once in XENOPHON.

³ See Ernst Hasse, Der Dualis im Attischen, Hannover und Leipzig, 1893, p. 19.

⁴ See Keck, p. 37 *infra* and p. 38 *supra*; also Hasse, *l. c.*, pp. 26, 36, and 37, where, however, no instance of a feminine simple adjective in *οῖν* or of a feminine participle in *οῖν* is cited.

⁵ For 11, 244-5, see 503.

498. VARIATIONS IN PARTICIPIAL CONCORD.— For deviations in the concord of the participle, which in its ordinary use differs from the adjective in that it conveys the notion of predication, see 122-4 and other sections under *Agreement of the Predicate with the Subject*.

499. DEVIATIONS IN CONCORD OF PRONOUNS.— Pronouns that have different forms for different genders and numbers, agree in gender and number with the substantives they represent. But there are frequent variations according to sense, the name of a town, for example, suggesting the inhabitants, or a plural pronoun being used of a generic singular (sometimes the reverse).

ἵνα εἰδῶ εἰ ἐπίστασαι ἃ χρὴ ἑραστήν περὶ παιδικῶν πρὸς αὐτὸν ἢ πρὸς ἄλλους λέγειν, PLATO, *Lys.* 205 A. ὅτι μὲν γὰρ τῶν ἐπὶ Θράκης μέγιστη πόλις Ὀλυνθος σχεδὸν πάντες ἐπίστασθε. οὗτοι τῶν πόλεων προσηγάγοντο ἐφ' ᾧτε . . . συμπολιτεύειν, XEN. *Hell.* 5, 2, 12. ἦν δὲ παρὰ ταῦτα ἀδικεῖν τις ἐπιχειρῆ, τούτοις Κύρος τε καὶ ἡμεῖς πολέμοι ἐσόμεθα, *Cyr.* 7, 4, 5. ταῦτα προσιόντες συμβουλευούσι καὶ παραινέουσι ἄσσο αὐτὸς ποιήσας ἐξέφυγε ὁμοίην νοῦσον, *HDT.* 1, 197.

DEM. 2, 18: εἰ μὲν γὰρ τις ἀνὴρ ἐστὶν ἐν αὐτοῖς ὅσος ἔμπειρος πολέμου καὶ ἀγῶνων, τούτους μὲν φιλοτιμία πάντας ἀπωθεῖν αὐτὸν ἐφη.

ISOC. 2, 15: μελέτω σοι τοῦ πλήθους, καὶ περὶ παντὸς ποιῶν κεχαρισμένως αὐτοῖς ἄρχειν.

PLATO, *Conv.* 207 A-B: ἡ οὐκ αἰσθάνει ὡς δεινῶς διατίθεται πάντα τὰ θηρία . . . περὶ τὴν τροφήν τοῦ γενομένου, καὶ ἔτοιμά ἐστιν ὑπὲρ τούτων (sc. τῶν γενομένων) καὶ διαμάχεσθαι . . . καὶ ὑπεραποθνήσκειν. *Lys.* 204 E-205 A (see above). *Phaedr.* 233 A-B: καὶ μὲν δὴ βελτιονί σοι προσήκει γενέσθαι ἐμοὶ πειθομένῳ ἢ ἐραστῇ· ἐκεῖνοι μὲν γὰρ καὶ παρὰ τὸ βέλτιστον τά τε λεγόμενα καὶ τὰ πραττόμενα ἐπαινοῦσι . . . ἐὰν δ' ἐμοὶ πείθῃ κτέ. *Rpb.* 599 E: σὲ δὲ τίς αἰτιᾶται πόλις νομοθέτην ἀγαθὸν γεγονέναι καὶ σφᾶς ὠφελῆκεναι;

XEN. *An.* 1, 4, 8: οὐδ' ἐρεῖ οὐδεὶς ὡς ἐγὼ ἕως μὲν ἂν παρῆ τις χρῶμαι, ἐπειδὰν δὲ ἀπιέναι βούληται, συλλαβῶν καὶ αὐτοῦς κακῶς ποιῶ καὶ τὰ χρήματα ἀποσυλῶ. *Cyr.* 1, 2, 2: ἦν δέ τις τούτων τι παραβαίνει, ζημίαν αὐτοῖς ἐπέθεσαν. 7, 4, 5 (see above). *Hell.* 5, 2, 12 (see above). *Hiero.* 2, 13: ἂν τι πάθῃσι κακὸν . . . , λυποῦνται ἐπὶ τούτοις. 3, 4: ὅταν γε ἀφροδισιασθῆ κατὰ συμφοράν τινα γυνή, οὐδὲν ἤττον τούτου ἔνεκεν τιμῶσιν αὐτὰς οἱ ἄνδρες.

THUC. 1, 136, 1: ὁ δὲ Θεμιστοκλῆς . . . φεύγει . . . ἐς Κέρκυραν, ὧν αὐτῶν (sc. Κερκυραίων) εὐεργέτης.

HDT. 1, 197 (see above). 2, 90: ὅς δ' ἂν . . . ὑπὸ κροκοδείλου ἀρπασθεῖς . . . φαίνηται τεθνεώς, κατ' ἦν ἂν πόλιν ἐξενειχθῆ, τούτους πᾶσα ἀνάγκη ἐστὶ ταρχεῖσαντας αὐτὸν . . . θάψαι ἐν ἱρῆσι θήκησι. 8, 121: τραπόμενοι ἐς Κάρυστον καὶ δηρώσαντες αὐτῶν τὴν χώραν, ἀπαλλάσσοντο ἐς Σαλαμίνα.

EUR. Bacch. 961-2: κόμῃζε διὰ μέσης με Θηβαίας χθονός· | μόνος γάρ εἰμ' αὐτῶν ἀνὴρ τολμῶν τόδε.

SOPH. Ant. 707-9: ὅστις γὰρ αὐτὸς ἢ φρονεῖν μόνος δοκεῖ, | ἢ γλῶσσαν, ἦν οὐκ ἄλλος, ἢ ψυχὴν ἔχειν, | οὗτοι διαπτυχθέντες ὤφθησαν κενοί. O. C. 942: αὐτούς refers to πόλιν, v. 939.

500. AGREEMENT WITH A SYNONYM.—The tendency of the Greek language to sudden changes of subject without the mention by name of the new subject (compare 71), is largely responsible for the few instances that are cited of the agreement of a pronoun with the gender of some synonymous word, instead of with the natural or the grammatical gender of the word that the pronoun represents.

SOPH. Ph. 755-9: ΝΕ. δεινόν γε τοῦπίσαγμα τοῦ νόσηματος. | ΦΙ. δεινὸν γὰρ οὐδὲ ῥητόν· ἀλλ' οἴκτιρέ με. | ΝΕ. τί δήτα δράσω; ΦΙ. μή με ταρβήσας προδῶς· | ἦκει γὰρ αὕτη διὰ χρόνου πλάνοις ἴσως | ὡς ἐξεπλήσθη. (Philoctetes does not take up the νόσημα idea, but returns with the word αὕτη to the νόσος of 734: τῆς παρεστῶσης νόσου. So 765: τῆς νόσου. The νόσος of our passage is personified as elsewhere in Sophocles.) Tr. 984-7: ποῖ γὰς ἦκω; παρὰ τοῖσι βροτῶν | κείμεαι πεπονημένους ἀλλήκοις | ὀδύναις; οἴμοι ἐγὼ τλάμων. | ἦ δ' αὖ μίαιρὰ (sc. νόσος. Cf. νόσον, 981) βρύκει.

HOM. Il. 11, 237-8: ἐτράπετ' αἰχμή· | καὶ τό γε (sc. ἔγχος. Cf. 233) χαρὶ λαβῶν. 21, 166-8: τῷ δ' ἐτέρῳ (sc. δουρί) μιν . . . βάλε . . . ἦ (sc. μελίη. Cf. 162 and 169) δ' ὑπὲρ αὐτοῦ | γαίῃ ἐνεστήρικτο, λιλαιομένη χρῶς ἄσαι.

501. NEUTER PRONOUNS REFERRING TO MASCULINE OR FEMININE SUBSTANTIVES.—Not an exception to the rule of concord is the case of a neuter pronoun referring to a masculine or feminine substantive regarded as a thing. Cf. 126. In most of the instances cited, however, the reference is rather to some thought implied in the substantive than to the substantive itself.

ἐπειδὴ τοίνυν ἡ αὐτὴ ἀρετὴ πάντων ἐστὶ, πειρῶ . . . ἀναμνησθῆναι, τί αὐτό φησι Γοργίας εἶναι, PLATO, Meno, 73 C; *Since the same virtue belongs to all (resides in all), try to recall what Gorgias says it (the thing itself, the essence of it) is.* δόξης ἐπιθυμῆι καὶ τοῦτ' ἐξήλωκε, DEM. 2, 15; *He is eager for glory, and has made that his passion.*

DEM. 2, 15 (see above). 18, 68: ὥστε (sc. Φίλιππον) τῆς τῶν Ἑλλήνων ἀρχῆς ἐπιθυμῆσαι καὶ τοῦτ' (sc. τὸ τῶν Ἑλλήνων ἄρξαι) εἰς τὸν νοῦν ἐμβαλέσθαι. 20, 140: φύσει κακίας σημεῖόν ἐστιν ὁ φθόνος, καὶ οὐκ ἔχει πρόφασιν δι' ἣν ἂν τύχοι συγγνώμης ὁ τοῦτο (sc. τὸ φθονεῖν) πεπονθώς.

ISOC. 6, 15: οὐδὲ πώποτε δὲ λόγους ἀγαπήσας, ἀλλ' αἰεὶ νομίζων τοὺς περὶ τοῦτο (*this sort of thing*) διατρίβοντας ἀργότερους εἶναι πρὸς τὰς πράξεις.

PLATO, Gorg. 484 C: φιλοσοφία γὰρ τοί ἐστιν, ὃ ΣώκρATES, χαρίεν, ἂν τις αὐτοῦ μετρίως ἀψηται ἐν τῇ ἡλικίᾳ (the αὐτοῦ in view of the χαρίεν). Meno,

73 C (see above). Politic. 300 D: οὐκοῦν ἀνὴρ ὅστισὺν εἰς ἡ πλῆθος ὀτιοῦν, οἷς ἂν νόμοι κείμενοι τυγχάνωσι, παρὰ ταῦτα ὅταν ἐπιχειρήσωσι ποιεῖν ὡς βέλτιον ἕτερον, ταῦτ' ὀν δρώσι κτέ. Protag. 357 C: ὠμολογοῦμεν ἐπιστήμης μὴδὲν εἶναι κρείττον, ἀλλὰ τοῦτο ἀεὶ κρατεῖν . . . καὶ ἡδονῆς καὶ τῶν ἄλλων ἀπάντων. Rpb. 381 A-B: πᾶν δὴ τὸ καλῶς ἔχον ἢ φύσει ἢ τέχνῃ ἢ ἀμφοτέροις ἐλαχίστην μεταβολὴν ὑπ' ἄλλου ἐνδέχεται. 583 E: ὁ μεταξὺ ἄρα νῦν δὴ ἀμφοτέρων ἔφαμεν εἶναι, τὴν ἡσυχίαν, τοῦτό ποτε ἀμφοτέρα ἔσται, λύπη τε καὶ ἡδονή. Theaet. 176 B: οὐχ ὦν ἔνεκα οἱ πολλοὶ φασὶ δεῖν πονηρίαν μὲν φεύγειν, ἀρετὴν δὲ διώκειν, τούτων χάριν τὸ μὲν ἐπιτηδεύεον, τὸ δ' οὔ.

XEN. Cyr. 3, 3, 50: οὐκ ἂν οὔν τοξότας γε (sc. ποιήσειεν ἂν ἀγαθοὺς καλὴ παραίνεσις), εἰ μὴ ἔμπροσθεν τοῦτο μεμελετηκότας εἶεν (*had such practice*). Hiero, 9, 9: εἰ δὲ καὶ ἐμπορία ὠφελεῖ τι πόλιν, τιμῶμενος ἂν ὁ πλείεστα τοῦτο ποῶν καὶ ἐμποροῦς ἂν πλείους ἀγείροι.

THUC. 1, 6, 5: ἔτι δὲ καὶ ἐν τοῖς βαρβάροις ἔστιν οἷς νῦν . . . πυγμῆς καὶ πάλης ἄθλα τίθεται, καὶ διεζωμένοι τοῦτο δρώσι. 6, 10, 2: ἡσυχάζοντων μὲν ὑμῶν ὀνόματι σπονδαὶ ἔσονται—οὕτω γὰρ ἐνθένδε τε ἄνδρες ἔπραξαν αὐτὰ (*schemes*) καὶ ἐκ τῶν ἐναντίων—σφαλέντων δέ που κτέ. 96, 1: διενουοῦντο τὰς προσβάσεις αὐτῶν (sc. τῶν Ἐπιπολῶν) φυλάσσειεν ὅπως μὴ κατὰ ταῦτα λάθωσι σφᾶς ἀναβάντες οἱ πολέμοι.

HDT. 3, 82: τριῶν γὰρ προκειμένων καὶ πάντων τῷ λόγῳ ἀρίστων ἐόντων, δήμου τε ἀρίστου καὶ ὀλιγαρχίης καὶ μουνάρχου, πολλῶ τοῦτο προέχει λέγω· ἀνδρὸς γὰρ ἐνὸς τοῦ ἀρίστου οὐδὲν ἄμεινον ἂν φανεῖη (τοῦτο is natural because of the τριῶν which precedes and the οὐδὲν which follows).

AR. Pl. 522-4: οὐδ' ἔσται . . . οὐδεὶς οὐδ' ἀνδραποδιστῆς | . . . τίς γὰρ πλουτῶν ἐθελήσει | . . . τοῦτο ποιῆσαι;

502. PLURAL OF NEUTER PRONOUNS FOR THE SINGULAR.
— Neuter pronouns are often used in the plural where we might expect the singular.¹

ἐφίπντων (sc. ἡμῶν) δυοῖν θάτερα, ἢ πείθειν ἡμᾶς ἢ ποιεῖν, τούτων οὐδέτερα ποιεῖ, PLATO, Crito, 52 A; *Although we leave it to him to do one of two things, either to persuade us or to do (our bidding), he does neither.*

DEM. 19, 72: ἐστὶ δὲ ταῦτα² γέλωσ, μᾶλλον δ' ἀναισχυντία δεινῆ.

ISAE. 1, 22: καὶ δυοῖν τοῖν ἐναντιωτάτοιν θάτερα μέλλοντες, ἢ τὴν οὐσίαν ἔξειν βεβαιοτέραν ἢ ἐκείνῃ μὴ ποιήσαντες ἀπεχθῆσεσθαι, τὴν ἀπέχθειαν εἶλοντο μᾶλλον ταύτης τῆς δωρεᾶς. 3, 58: οὐκοῦν δυοῖν τὰ ἕτερα προσῆκε τῇ γυναικί, ἢ ζῶντι τῷ Ἐνδίῳ ἀμφοισβητῆσαι τῶν πατρῶων, ἢ ἐπειδὴ τετελεωτηκῶς ἦν ὁ εἰσπίπτος, τῶν τοῦ ἀδελφοῦ τὴν ἐπιδικασίαν ἀξιοῦν ποιῆσθαι.

¹ For Neuter Plural of Adjectives instead of Singular, see 37.

² For the absence of attraction by the predicate in the above and similar examples, see 129.

LYS. 4, 7: νῦν δὲ ὁμολογούμεθα πρὸς παῖδας καὶ αὐλητρίδας καὶ μετ' αἴνου ἐλθόντες. ὥστε πῶς ταῦτ' ἐστὶ πρόνοια;

PLATO, Crto, 52 A (see above). Phaedo, 62 D: ἀλλ' ἀνόητος μὲν ἀνθρωπος τάχ' ἂν οἰηθείη ταῦτα, φευκτέον εἶναι ἀπὸ τοῦ δεσπότου. Phileb. 43 D-E: ΣΩ. τίθει . . . τὸ μὲν χρυσόν, τὸ δ' ἄργυρον, τρίτον δὲ μηδέτερα τούτων. ΠΡΩ. κίται. ΣΩ. τὸ δὲ μηδέτερα τούτων ἐστ' ἡμῖν ὅπως θάτερα γένοιτ' ἂν, χρυσὸς ἢ ἄργυρος;

XEN. An. 1, 9, 24: τὸ μὲν τὰ μεγάλα νικᾶν τοὺς φίλους εὖ ποιοῦντα οὐδὲν θαυμαστόν . . . τὸ δὲ τῇ ἐπιμελείᾳ περιεῖναι τῶν φίλων καὶ τῷ προθυμείσθαι χαρίζεσθαι, ταῦτα ἕμοιγε μᾶλλον δοκεῖ ἀγαθὰ εἶναι (οὐδὲν θαυμαστόν singular and ταῦτα plural). Conn. 2, 19: ἐλθὼν οἴκαδε ὠρχούμην μὲν οὐ, οὐ γὰρ πώποτε τοῦτ' ἔμαθον, ἐχειρονόμουν δέ· ταῦτα γὰρ ἠπιστάμην (ταῦτα side by side with τοῦτο).

THUC. 2, 41, 2: καὶ ὡς οὐ λόγων . . . κόμπος τὰδε (the statements just made) μᾶλλον ἢ ἔργων ἐστὶν ἀλήθεια, αὐτῇ ἢ δύναμις τῆς πάλεως . . . σημαίνει. Cf. 6, 77, 1: δεῖξαι αὐτοῖς ὅτι οὐκ Ἴωνες τὰδε εἰσὶν οὐδ' Ἑλλησπόντιοι καὶ νησιῶται . . . ἀλλὰ Δωριεῖς ἐλεύθεροι.

HDT. 7, 14: ἦν περ μὴ αὐτίκα στρατηλατῆς, τὰδε τοι ἐξ αὐτῶν ἀνασχῆσει· “ὡς καὶ μέγας καὶ πολλὸς ἐγένεο ἐν ὀλίγῳ χρόνῳ, οὕτω καὶ ταπεινὸς ὀπίσω κατὰ τάχος ἔσσει.”

COM. Eriph. 3, 559: τὰδ' οὐ Κόρινθος οὔτε Λαίης, ὦ Σύρε.

AR. Nub. 1299: ταῦτ' οὐχ ὕβρις δῆτ' ἐστίν; Av. 445-6: ὄμνημ' ἐπὶ τοῦτοῖς πᾶσι νικᾶν τοῖς κριταῖς | καὶ τοῖς θεαταῖς πᾶσιν. Ran. 21: εἶτ' οὐχ ὕβρις ταῦτ' ἐστὶ καὶ πολλῇ τρυφῇ;

EUR. Andr. 168-9: οὐ γὰρ ἐστ' Ἐκτωρ τὰδε, | οὐ Πριάμος οὐδὲ χρυσός, ἀλλ' Ἑλλὰς πόλις. Cycl. 63: οὐ τὰδε Βρόμιος, οὐ τὰδε χοροί. Hipp. 474-5: οὐ γὰρ ἄλλο πλὴν ὕβρις | τὰδ' ἐστὶ κρείσσω δαιμόνων εἶναι θέλειν. Tro. 99-100: οὐκέτι Τροία | τὰδε.

SOPH. O. C. 883: ἀρ' οὐχ ὕβρις τὰδ(ε); 1729: θέμις δὲ πῶς τὰδ' ἐστί;

HOM. Od. 1, 226: οὐκ ἔρανος τὰδε γ' ἐστίν.

Il. 8, 362-3: οὐδέ τι τῶν μέμνηται, ὃ οἱ μάλα πολλάκις υἴον | τειρόμενον σώεσκον ὑπ' Εὐρυσθῆος ἀέθλων.

For καὶ ταῦτα, see under οὗτος.

For Attraction of the Demonstrative by the Predicate, see 127.

For Attraction of the Article, see 574, 635.

503. AGREEMENT OF COMMON ADJECTIVE ATTRIBUTE.—The common adjective attribute of two or more substantives agrees with the nearest. Exceptions are explicable.

οἶτος πολὺς καὶ πρόβατα, XEN. An. 2, 4, 27; *Much bread-stuff and small cattle (sheep)*. πολλὰ κριθὰ καὶ πυροί, *Ibid.* 7, 1, 13; *Much barley and wheat*.

DEM. 18, 271: δεινὰ πεπὸνθασι . . . καὶ πόλεις ὄλαι καὶ ἔθνη. 1, 19:

μηδεμίαν μήτε χάριν μήτ' ἄνδρα. 25, 68: τῶν ὑπαρχόντων νόμων καὶ πολιτείας (481).

LYS. [6], 47: ἀναμνήσθητε δὲ καὶ αὐτοὶ ἐξ ὄσων κακῶν καὶ πολέμου ὑμᾶς αὐτοὺς περιποιήσατε. 13, 95: μηδαμῶς . . . μήτε τέχνην μήτε μηχανῆν μηδεμιᾶ.

PLATO, Legg. 838 A: ὅταν ἀδελφὸς ἢ ἀδελφή (= ἀδελφοί) τῷ γένωνται καλοί (480). Rpb. 459 C: συχνῶ τῷ ψεύδει καὶ τῇ ἀπάτῃ.

XEN. An. 1, 5, 6: ὁ δὲ σίγλος δύναται ἐπτὰ ὀβολοὺς καὶ ἡμιβόλιον Ἀττικούς (concord due to ἐπτὰ). 2, 4, 27 (see above). 7, 1, 13 (see above).

THUC. 1, 102, 4: καὶ πρὸς Θεσσαλοὺς ἅμα ἀμφοτέρους οἱ αὐτοὶ ὄρκοι καὶ ξυμμαχία κατέστη. 2, 49, 8: ἐς ἄκρας χεῖρας καὶ πόδας. 6, 49, 4: οὔτε πλοῦν πολὺν οὔτε ὀδόν.

HDT. 3, 82: τριῶν γὰρ προκειμένων καὶ πάντων τῷ λόγῳ ἀρίστων ἐόντων, δῆμον τε ἀρίστου καὶ ὀλιγαρχίης καὶ μουνάρχου.

AR. Lys. 1134: Ἑλληνας ἄνδρας καὶ πόλεις ἀπόλλυτε. Ran. 470-2: τοῖα Στυγὸς σε μελανοκάρδιος πέτρα | Ἀχερόντιός τε σκοπέλος αἱματοσταγῆς | φρουροῦσι, Κωκυτοῦ τε περιδρομοὶ κύνες, κτέ.

AESCHYL. Eum. 437-8: λέξας δὲ χώραν καὶ γένος καὶ ξυμφορὰς | τὰς σάς. Pers. 227: παιδὶ καὶ δόμοις ἐμοῖσι τήνδ' ἐκύρωσας φίτιν.

THEOGN. 87: μή μ' ἔπessin μὲν στέργε, νόον δ' ἔχε καὶ φρένας ἄλλας. 860: πολλοὺς ἀσπασμοὺς καὶ φιλότῃτας ἔχω.

HOM. Od. 2, 123: βίότόν τε τεὸν καὶ κτήματ' ἔδονται. 19, 406: γαμβρὸς ἐμὸς θυγάτηρ τε (12).

Il. 2, 136: ἡμέτεραί τ' ἄλοχοι καὶ νῆπια τέκνα. 6, 211: ταύτης τοι γενεῆς τε καὶ αἵματος εὐχομαι εἶναι. 9, 466: πολλὰ δὲ ἴφια μῆλα καὶ εἰλίπδας ἔλικας βοῦς. But 11, 244-5: πρῶθ' ἑκατὸν βοῦς δῶκεν, ἔπειτα δὲ χίλι' ὑπέστη, | αἴγας ὁμοῦ καὶ ὄις, τὰ οἱ ἄσπετα ποιμαίνοντο, χίλι(α) agrees with μῆλα understood, which becomes more evident by comparing Od. 9, 183-4: ἐνθα δὲ πολλὰ | μῆλ', ὄιές τε καὶ αἴγες, ἰαύεσκον. 13, 287: οὐδέ κεν ἐνθα τεόν γε μένος καὶ χεῖρας ὄνοιτο (78). 14, 73: ἡμέτερον δὲ μένος καὶ χεῖρας ἔδησεν.

504. REPETITION OF THE COMMON ATTRIBUTE. — The common attribute may be repeated for emphasis or rhetorical balance. So with καὶ . . . καί, μὲν . . . δέ.

ᾤετο κτήσεσθαι ἐκ τούτων ὄνομα μέγα καὶ δύναμιν μεγάλην, XEN. An. 2, 6, 17; *He thought that he should acquire from this a great name and great power.* ἔξωπλιζέτο (sc. ὁ στρατός) πολλοῖς μὲν καὶ καλοῖς χιτῶσι, πολλοῖς δὲ καὶ καλοῖς θώραξι καὶ κράνεσιν. Cyr. 6, 4, 1; *The army accoutred itself with many fine tunics, many fine corselets and helmets.*

DEM. 18, 27: πολλῶν μὲν χρημάτων, πολλῶν δὲ στρατιωτῶν εὐπορήσας. 19, 226: τοσαύτην κωφότητα καὶ τοσοῦτο σκότος. 227: ἐν . . . σώμ' ἔχων καὶ ψυχὴν μίαν. Cf. 22, 66 (= 24, 173): πολλῶν μὲν στρατηγῶν ἡδικηκότων τὴν πόλιν, πολλῶν δὲ ῥητόρων.

PLATO, Cratyl. 436 D: δει δὴ περὶ τῆς ἀρχῆς παντὸς πράγματος παντὶ ἀνδρὶ τὸν πολὺν λόγον εἶναι καὶ τὴν πολλὴν σκίψιν.

XEN. An. 2, 6, 17 (see above). CONN. 4, 47: πᾶσαι . . . αἱ πόλεις καὶ πάντα τὰ ἔθνη. Cyr. 1, 5, 9: πολὺν μὲν ὄλβον, πολλὴν δὲ εὐδαιμονίαν. 6, 4, 1 (see above).

THUC. 6, 20, 4: πολλοὶ μὲν γὰρ ὀπλίται ἔνευσι καὶ τοξόται καὶ ἀκοντισταί, πολλαὶ δὲ τριῆρεις καὶ ὄχλος ὁ πληρώσων αὐτάς.

HDT. 5, 30: ἔχων στρατιὴν τε πολλὴν καὶ πολλὰς νέας. 47: συνέσπετο οἰκίῃ τε τριῆρέϊ καὶ οἰκίῃ ἀνδρῶν δαπάνη.

SOPH. El. 87-90: ὡς μοι | πολλὰς μὲν θρήνων ψῆδᾶς, | πολλὰς δ' ἀντήρεις ἦσθου | στέρνων πληγᾶς.

AESCHYL. Suppl. 1006-7: πρὸς ταῦτα μὴ πάθωμεν ὧν πολὺς πόνος, | πολὺς δὲ πόντος οὐκ ἠρόθη δορί.

THEOGN. 1051-2: μὴ ποτ' ἐπειγόμενος πρήξῃς χρείας, ἀλλὰ βαθείῃ | σῆφρενὶ βούλευσαι σῶ ἀγαθῶ τε νόφ.

HOM. Od. 11, 202-3: ἀλλὰ με σὸς τε πόθος σά τε μῆδεα, φαίδιμ' Ὀδυσσεῦ, σὴ τ' ἀγανοφροσύνη μελιτῆδ' ἀθυμὸν ἀπηύρα (473).

505. POSITION OF THE ADJECTIVE ATTRIBUTE. — The adjective attribute precedes the substantive. This, which is the original position, so often yields to rhythmical and rhetorical considerations that a sharp difference between the order, attribute and substantive, and the order, substantive and attribute, cannot be formulated.

μικρᾶς ζημίας ἀξίους. LYS. 1, 3; *Deserving [only] a SLIGHT penalty.* οικονομὸς δεινῆ, *Ibid.* 7; *A clever HOUSEKEEPER.* ἐν . . . σώμ' ἔχων καὶ ψυχὴν μίαν, DEM. 19, 227; *Having (but) ONE body and ONE soul (504, chiasm).* ἐπέων ματαίων, HDT. 7, 11, but μάταια ἔπια, 15. λόγον οὐδένα ἐποιέτο, HDT. 7, 13, but ἐν οὐδενὶ λόγῳ ποιήσεται, 16. εἰς ἀνὴρ οὐδεὶς ἀνὴρ, PROV.

DEM. 8, 28: μικρόν, ὃ ἀνδρες Ἀθηναῖοι, μικρόν πινάκιον ταῦτα πάντ' ἐπισχεῖν δύναιτ' ἄν. 15, 23: βάρβαρον ἄνθρωπον (31). 18, 20: πόλεμον συνεχῆ καὶ μακρὸν πολεμούντων ὑμῶν . . . οὔτε χρήμασιν οὔτε σώμασιν . . . συνελάμβανον (plural) ὑμῖν. 22: μετὰ κοινοῦ συνεδρίου τῶν Ἑλλήνων. 30: τρεῖς ὄλους μῆνας . . . ἡμερῶν δέκα, ἴσως δὲ τριῶν ἢ τεττάρων. 34: λόγον οὐδέν(α). 44: δυνάμεις πολλὰς καὶ μεγάλας. 19, 196: Ὀλυνθίαν γυναῖκα (31). 19, 227 (see above). 23, 75: δύο προσθήκαι (111). 31, 7: ὀγδοήκοντα μυαῖ (124).

ISOC. 7, 46: δύο τρόποι (111).

ISAE. 8, 7: ἐξ ἧς αὐτῶ ἐγιγένεσθην νιείς δύο (110).

LYS. 1, 3 (see above). *Ibid.* 7: οἰκίδιον . . . διπλοῦν. 10: πολὺν χρόνον. 22: ἡμέραι τέσσαρες ἢ πέντε. 12, 11: τετρακοσίους κυζικηνοῦς (32). 13, 37: δύο δὲ τράπεζαι. 32, 6: τριάκοντα στατήρας Κυζικηνοῦς (32).

ANTIPHON, 1, 14: ἀνὴρ καλὸς τε καὶ ἀγαθός (31). 2, 8, 5: θερμὸν καὶ

ἀνδρεῖον ἀνθρωπον (31). 5, 91: ἐν . . . ἀκεστῷ πράγματι (78). 6, 42: δύο μῆνες (111).

PLATO, Gorg. 470 C: φίλον ἄνδρα (31). Legg. 846 D: ἀνδρὸς ἐπιχωρίου (31). Menex. 247 D: θνητῷ ἀνδρί (31). Phaedr. 227 A: ὦ φίλε Φαῖδρε (17). *Ibid.* D: ὦ βέλτιστε Σώκρατες (17). Protag. 316 B: οἰκίας μεγάλης τε καὶ εὐδαίμονος. *Ibid.* C: ξένον ἄνδρα (31). Rpb. 331 C: φίλου ἀνδρός (31). 334 A: ὅτου τις ἄρα δεινὸς φύλαξ, τοῦτου καὶ φῶρ δεινός (Chiasm). Cf. *ibid.*: εἰ ἄρα ὁ δίκαιος ἀργύριον δεινὸς φυλάττειν, καὶ κλέπτειν δεινός). 343 D: δίκαιος ἀνὴρ ἀδίκου πανταχοῦ ἔλαττον ἔχει. 353 E: ἀνάγκη ἄρα κακῇ ψυχῇ κακῶς ἄρχειν. Soph. 230 C: ὦ παῖ φίλε (17).

XEN. An. 1, 7, 10: ἀριθμὸς ἐγένετο τῶν μὲν Ἑλλήνων ἄσπις μυρία καὶ τετρακοσία (56). 2, 2, 12: δύο ἢ τριῶν ἡμερῶν. 17: κραυγὴν πολλήν. 2, 3, 14: ἐνὴν δὲ σίτος πολὺς καὶ οἶνος φοινίκων. 6, 4, 23: εἰς δισχιλίους ἀνθρώπους (27). Cyr. 1, 5, 9: πολὺν μὲν ὄλβον, πολλὴν δὲ εὐδαιμονίαν, μεγάλας δὲ τιμάς. Oec. 21, 8: μεγάλη χειρὶ (56).

THUC. 3, 20, 2: ἐς δὲ ἄνδρας διακοσίους καὶ εἰκοσι (27). 3, 82, 4: τόλμα μὲν γὰρ ἀλόγιστος ἀνδρία φιλέταιρος ἐνομόσθη (65). 96, 3: πολλῇ χειρὶ (56). 4, 16, 1: δύο χοίνικας (47). 6, 22: πεφρυγμένας κριθάς (47).

HDT. 1, 80: πολλῇ χειρὶ (56). 195: ἐσθῆτι δὲ τοιῇ δε χρέωνται, κιθῶνι ποδηνεκέι λινέφ (after), καὶ ἐπὶ τοῦτον ἄλλον εἰρίνεον (before) κιθῶνα ἐπενδύει (78). 3, 53: χρῆμα σφαλερόν (40). 5, 30: πυνθάνομαι γὰρ ὀκτακισχιλίην ἄσπιδα (56) Ναξίους εἶναι καὶ πλοῖα μακρὰ πολλά. *Ibid.*: ἔχων στρατιῆν τε πολλὴν καὶ πολλὰς νέας (504). 64: ὑπὲρ τεσσεράκοντα ἄνδρας (27). 96: πᾶν χρῆμα (40). 7, 8, γ): δούλιον ζυγόν. 11 (see above). 13: λόγον οὐδένα . . . οὐδένα χρόνον. 15 (see above). 16, γ) (see above). 41: χίλιοι μὲν . . . ροῖας εἶχον χρυσέας . . . οἱ δὲ εἰνακισχίλιοι . . . ἀργυρέας ροῖας εἶχον.

AR. Ach. 74-5: ἐξ ὑαλίνων ἐκπωμάτων καὶ χρυσίδων | ἄκρατον οἶνον ἠδύν. 80: ἔτει τετάρτῳ. 82: ὀκτὼ μῆνας . . . χρυσῶν ὀρῶν. 197: σιτί' ἡμερῶν τριῶν. Av. 626: πυροὺς ὀλίγους (47). Lys. 511: μέγα πρᾶγμα (40). 1099: ταχεῖ πεδίλω.

EUR. Heracl. 275-6: πολλὴν . . . αἰχμήν (56). 337: πολλῇ . . . χειρὶ (56). Hipp. 11: Ἰππόλυτος, ἀγνοῦ Πιπθέως παιδεύματα (52). Ion, 192: χρυσέαις ἄρπαις (52). I. A. 78: ὄρκους παλαιούς. 315: ἐκ χερῶν ἐμῶν. I. T. 365: νυμφεύματ' αἰσχροῦ. Or. 70: ἄπορον χρῆμα (40). Phoen. 78: πολλὴν . . . ἄσπίδ(α) (56). fr. 243: ὀλίγον ἄκριμον δόρυ (56).

SOPH. Ai. 231: κελαινοῖς ξίφεσιν (52). Ant. 650: ψυχρὸν παραγκάλισμα (41). Tr. 491-2: κοῦτοι νόσον γ' ἐπακτὸν ἐξαρούμεθα | θεοῖσι δυσμαχοῦντες (55).

AESCHYL. Ag. 1041: δουλίας μάζης. 1257: Λύκει' Ἀπολλον (24). Cho. 1028: πατροκτόνον μῖασμα. P. V. 88-90: ὦ διὸς αἰθῆρ καὶ ταχύπτεροι πνοαί, | ποταμῶν τε πηγαὶ ποντίων τε κυμάτων | ἀνήριθμον γέλασμα, παμμῆτορ τε γῆ (12). 210: πολλῶν ὀνομάτων μορφὴ μία. 329: γλώσση ματαίᾳ ζῆμια προστρίβεται.

PIND. O. 7, 19: Ἀργεῖα σὺν αἰχμῇ (56). P. 1, 19: στέρνα λαχνάεντα (50). 4, 1: παρ' ἀνδρὶ φίλῳ (31). 9, 6: ἐνεκί τε χρυσεῖ παρθένον ἀγροτέραν δίφρῳ.

ARCHIL. 4, 3: ἄγρει δ' οἶνον ἐρυθρὸν ἀπὸ τρυγός. 9, 3: πολυφλοῖσβοιο θαλάσσης. 5: ἀνηκέστοισι κακοῖσιν. 6: κρατερὴν τλημοσύνην. 8: αἱματόεν δ' ἔλκος. 10: γυναικείον πένθος. 11, 1: πολιῆς ἄλός. 2: γλυκερὸν νόστον. 12, 1: χαρίεντα μέλα, etc. 21, 2: ὕλης ἀγρίης.

HOM. Od. 11, 61: ἄσέ με δαίμονος αἴσα κακῆ καὶ ἀθέσφατος οἶνος (473). 323: Ἀθηναίων ἱεράων (49). 12, 341: δειλοῖσι βροτοῖσι (45). 24, 249: ἀγαθὴ κομῆ. 286: ξενίη ἀγαθῇ.

Il. 1, 418: κακῇ αἴσῃ. 2, 235: κάκ' ἐλέγχε(α) (41). 3, 17: καμπύλα τόξα (52). 108: ὀπλοτέρων ἀνδρῶν (31). 14, 238: καλὸν θρόνον (52). 16, 3: δάκρυα θερμὰ χέων ὡς τε κρήνη μελάνυδρος. For details of Homeric usage, see La Roche, W. St., xix (1897), pp. 161-88.

506. SEPARATION OF ATTRIBUTE FROM SUBSTANTIVE. — The attribute may be separated from its substantive by one or more words.

Removal often increases the emphasis, the mind being thus forced to recall or await the substantive. So numerals are often put at a distance as if for the convenience of adding. The interval is seldom excessive in prose. In poetry, on the other hand, it is sometimes very considerable, and sometimes the conception seems rather predicative than attributive, but the rhythm aids in bridging the chasm. The beginnings of verses are really near. So PIND. O. 6, 1-2, cited below. But compare P. 9, 5-6, O. 11, 19-21 (both cited below), and especially O. 12, 5-6, and see the editor's notes on those passages.

πλεονέκτημ' ἄνδρες Ἀθηναῖοι μέγ' ὑπῆρξεν Φιλίππῳ, DEM. 18, 60; *An advantage, a great advantage did Philip have to start with.* ἴδοξαν πολέμους ὄραν ἱππέας, XEN. AN. 2, 2, 14.

DEM. 1, 1: ἀντὶ πολλῶν ἂν ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι χρημάτων ὑμᾶς ἐλίσθαι νομίζω, εἰ κτέ. 18, 60 (see above).

LYS. 1, 22: μεγάλοις ὑμῶν τεκμηρίοις ἐπιδείξω.

PLATO, GORG. 448 E: ἐρομένου Χαιρεφώντος τίνος Γοργίας ἐπιστήμων τέχνης. 449 C-D: ῥητορικῆς γὰρ φησὶ ἐπιστήμων τέχνης εἶναι. 453 D: καὶ ἄλλοι εἰσὶ ζωγράφοι. Ion, 534 B: κοῦφον γὰρ χρῆμα ποιητῆς ἐστὶ (40).

XEN. AN. 2, 1, 19: μηδεμία σωτηρίας ἐστὶν ἐλπίς. 2, 2, 12: ὀλίγω μὲν γὰρ στρατεύματι οὐ τολμήσει ἐφέπεσθαι· πολλὸν δ' ἔχων στόλον οὐ δυνήσεται ταχέως πορεύεσθαι. 2, 2, 14 (see above). Mem. 1, 2, 11: ἀλλὰ μὴν καὶ συμμαχῶν ὁ μὲν βιάζεσθαι τολμῶν δέοιτ' ἂν οὐκ ὀλίγων.

THUC. 6, 20, 2: ἐπὶ γὰρ πόλεις, ὡς ἐγὼ ἀκοῇ αἰσθάνομαι, μέλλομεν εἶναι μεγάλας. 25, 2: ὀπλίταις δὲ τοῖς ξυμπασιν Ἀθηναίων καὶ τῶν ξυμμαχῶν πεντακισχιλίων μὲν οὐκ ἐλάσσοσιν, ἦν δέ τι δύνωνται, καὶ πλείοσι.

HDT. 7, 2: τῶν παίδων αὐτοῦ στάσις ἐγένετο μεγάλη. 5: παρενθήκη ποιέσκετο τήνδε, ὡς ἡ Εὐρώπη περικαλλῆς εἶη χώρα. 13: ὥστε ἀεικέστερα ἀποροῦμαι ἔπεα. 14: ἐν οὐδενὶ ποιησάμενος λόγῳ.

AR. Ach. 109: σὺ μὲν ἀλαζῶν εἰ μέγας. 137: εἰ μισθὸν γε μὴ φeres πολύν.

EUR. I. A. 313: μακροὺς δὲ δούλους ὦν λέγεις λόγους. I. T. 340-1: ὅστις ποτὲ | Ἑλλήνος ἐκ γῆς πόντον ἦλθεν ἄξενον. 372-3: ἐγὼ δὲ λεπτῶν ὄμμα διὰ καλυμμάτων | ἔχουσ(α). Phoen. 441-2: μυρίαν ἄγων | λόγῃην (56).

SOPH. El. 87-90: ὡς μοι | πολλὰς μὲν θρήνων ψῆδᾶς, | πολλὰς δ' ἀντήρεις ἦσθου | στέρνων πληγᾶς (504).

AESCHYL. Cho. 61-2: ῥοπή δ' ἐπισκοπεῖ δίκας | ταχεῖα. 89-90: πότερα λέγουσα παρὰ φίλης φίλῳ φέρειν | γυναικὸς ἀνδρὶ. 185-6: ἐξ ὀμμάτων δὲ δῖψιοι πίπτοσὶ μοι | σταγόνες. 299: πολλοὶ γὰρ εἰς ἐν συμπίτνουσιν Ἴμεροι.

PIND. O. 6, 1-2: χρυσέας ὑποστάσαντες εὐτειχεὶ προθύρῳ θαλάμου | κίονας. 11, 19-21: τὸ γὰρ | ἐμφυῆς οὐτ' αἶθων ἀλώπηξ | οὐτ' ἐρίβρομοι λόντες διαλλάξαντο φῆθος. P. 9, 5-6: τὰν ὁ χαιτάεις ἀνεμοσφαράγων ἐκ Παλίου κόλπων ποτὲ Λατοῖδας | ἄρπασ(ε). 12, 16: εὐπαράου κράτα συλάσαις Μεδοῖσας. 24: εὐκλεᾶ λαοσσόων μναστῆρ' ἀγώνων. 26: παρὰ καλλιχορον ναῖοισι πόλιν. N. 8, 2: παρθενήτοις παίδων τ' ἐφίζουσα γλεφάροις.

THEOGN. 43: οὐδεμίαν πω, Κύρν', ἀγαθοὶ πόλιν ὤλεσαν ἄνδρες. 64-5: χρῆμα δὲ συμμίξεῖς μηδενὶ μηδ' ὀτιοῦν | σπουδαῖον. 811: χρῆμ' ἐπαθον θανάτου μὲν ἀεικέος οὔτι κάκιον.

ARCHIL. 4, 1-2: ἀλλ' ἄγε, σὺν κώθωνι θοῆς διὰ σέλματα νηὸς | φοῖτα καὶ κοίλων πώματ' ἀφελκε κάδων. 9, 1: κήδεα μὲν στονόεντα. 25, 3: μεγάλης δ' οὐκ ἐρέω τυραννίδος.

HES. O. et D. 178: χαλεπὰς δὲ θεοὶ δώσουσι μερίμνας.

HOM. Od. 3, 161: ἔριν ὤρσε κακῆν. 9, 12-3: σοὶ δ' ἐμὰ κήδεα θυμὸς ἐπετράπετο στονόεντα | εἴρεσθ(αι). 9, 116-9: νῆσος ἔπειτ' ἐλαχεῖα παρέκ λιμένος τετάνυσται | γαίης Κυκλώπων οὔτε σχεδὸν οὐτ' ἄπο τηλοῦ. | ὑλήεσθ' (rather felt predicatively than attributively). ἐν δ' αἴγες ἀπειρέσιαι γεγάασιν | ἄγριαι. 9, 132-3: ἐν μὲν γὰρ λειμῶνες ἀλὸς πολιοῖο παρ' ὕχθας | ὕδρηλοὶ μαλακοί.

Il. 7, 251: δὲ μὲν ἀσπίδος ἦλθε φαεινῆς ὄβριμον ἔγχος. 264-5: ἀλλ' ἀναχισσάμενος λίθον εἶλετο χεῖρὶ παχείῃ | κείμενον ἐν πεδίῳ μέλανα, τρηχύν τε μέγαν τε (the three adjectives are predicative rather than attributive). 299: δῶρα δ' ἄγ' ἀλλήλοισι περικλυτὰ δώομεν ἄμφω.

507. POSITION OF ADJECTIVES USED PARTITIVELY.— Adjectives used partitively regularly precede.

περὶ μέσας νύκτας, XEN. An. 1, 7, 1; *About midnight*.

AESCHIN. 2, 75: διὰ μέσης Πελοποννήσου πολεμίας οὐσης ἀδεῶς διεξήει.

PLATO, Lach. 183 B: τὴν μὲν Λακεδαίμονα . . . οἷδὲ ἄκρω ποδι ἐπιβιάνοντας. Rpb. 621 B: μέσας νύκτας γενέσθαι (47).

XEN. An. 1, 7, 1 (= 7, 8, 12) (see above). 2, 2, 8 (= 7, 3, 40): ἀμφὶ μέσας νύκτας.

THUC. 2, 49, 8: ἐς ἄκρας χεῖρας καὶ πόδας (503). 8, 101, 3: πρῶτερον μέσων νυκτῶν.

HDT. 1, 24: ἐς μέσην νέα. 2, 17: ὁ γὰρ δὴ Νεῖλος . . . ῥέει μέσην Αἴγυπτον σχίζων ἐς θάλασσαν. 33: μέσην τάμνων Λιβύην. 7, 58: διὰ μέσης δὲ πορευόμενος πόλιος. 72: ἐς μέσην κνήμην. 8, 12: μέσον θέρος.

AR. Vesp. 218: ἀπὸ μέσων νυκτῶν. Thesm. 1099: διὰ μέσου γὰρ αἰθέρος. But fr. 2, 1171: χειμῶνος μέσου.

COM. Eubul. 3, 259: πηδῶσι δ' ἰχθύς ἐν μέσοισι τηγάνοις.

EUR. El. 840: ὄνυχας ἐπ' ἄκρους στάς (adjective follows). I. T. 49: βεβλημένον πρὸς οὐδας ἐξ ἄκρων σταθμῶν. 266: ἄκροισι δακτύλοισι. 283: ὠλένας τρέμων ἄκρας (adjective follows). 297: μόσχους ὀρούσας εἰς μέσας (adjective follows).

SOPH. Ai. 238: γλῶσσαν ἄκραν (adjective follows). 285: ἄκρας νυκτός. Ant. 415-6: ἐν αἰθέρι | μέσῳ (adjective follows). El. 748: εἰς μέσον δρόμον. 1476: ἐν μέσοις ἀρκυστάτοις. O. R. 808-9: μέσον | κᾶρα. 812: μέσης ἀπήνης . . . ἐκκυλίνδεται. Ph. 748: πάταξον εἰς ἄκρον πόδα. 824: ἄκρου . . . ποδός. Tr. 564: ἡνίκ' ἦ μέσῳ πόρῳ. 781-2: μέσου | κρατός. 803: ἐν μέσῳ σκάφει.

AESCHYL. Ag. 1594: χερῶν ἄκρους κτένας. Eum. 112: ἐκ μέσων ἀρκυστάτων. Pers. 196: ζυγὸν θραύειν μέσον (in the middle). Sept. 389: ἐν μέσῳ σάκει. fr. 169: ἄκρον κᾶρα.

THEOGN. 265: μέσην περὶ παῖδα. 447: κεφαλῆς . . . ἀπ' ἄκρης.

MIMNER. 12, 7: ἄκρον ἐφ' ὕδωρ.

HOM. Il. 7, 246: ἀκρότατον κατὰ χαλκόν. 258: μέσον σάκος οὔτασε δουρί. But 7, 266-7: τῷ βάλεν Αἴαντος δεινὸν σάκος ἑπταβόειον | μέσον ἐπομφάλιον.

508. POSITION OF COMMON ATTRIBUTE. — When the attribute belongs to two or more words, it is generally put before them all, sometimes after them all, sometimes after the first, occasionally after one of the intermediate substantives.

πολλὰ ἰ κριθαὶ καὶ πυροί. XEN. An. 7, 1, 13; *Much barley and wheat* (503). χρυσὸν γὰρ καὶ ἄργυρον πλεῖστον κέκτηνται. THUC. 6, 34, 2. τοξότας πολλοὺς καὶ σφενδονήτας. THUC. 6, 22. βόες δὲ καὶ ὄνοι πολλοὶ καὶ πρόβατα. XEN. An. 4, 7, 14.

509. a. Before all:

DEM. 2, 2: τῶν . . . παρασκευασθέντων συμμάχων καὶ τόπων. 14: ἡ Μακεδονικὴ δύναμις καὶ ἀρχή. 18, 18: ἀλλά τις ἦν ἄκριτος . . . ἔρις καὶ

ταραχή. 34: πάσαις . . . αἰτίας καὶ βλασφημίαις. 68: ἐν πᾶσι καὶ λόγοις καὶ θεωρήμασι. 112: τοσαύτης ἀδικίας καὶ μισανθρωπίας. 19, 1: μηδεμίαν μίτη χάριν μίτ' ἄνδρα (503). 25, 68: τῶν ὑπαρχόντων νόμων καὶ πολιτείας (503).

LYS. [6], 47: ἐξ ὅσων κακῶν καὶ πολέμου (503).

PLATO, Rpb. 329 C: πολλῆ εἰρήνη γίγνεται καὶ ἐλευθερία. 459 C: συχνῶ τῷ ψεύδει καὶ τῇ ἀπάτῃ (503). 543 D: καλλίω . . . πόλιν τε καὶ ἄνδρα.

XEN. An. 6, 6, 38: μίαν ἡμέραν καὶ νύκτα. 7, 1, 13 (508). Cyr. 6, 4, 1: πολλοῖς δὲ καὶ καλοῖς θώραξι καὶ κράνεσιν (504).

THUC. 1, 102, 4: οἱ αὐτοὶ ὄρκοι καὶ ξυμμαχία (503). 2, 49, 8: ἐς ἄκρας χεῖρας καὶ πόδας (503).

AR. Lys. 1134: Ἑλληνας ἄνδρας καὶ πόλεις ἀπόλλυτε (503). Ran. 470-2: τοῖα Στυγὸς σε μελανοκάρδιος πέτρα | Ἀχερόντιός τε σκόπελος . . . | φρουροῦσι, Κωκυτοῦ τε περίδρομοι κύνες (503).

SOPH. O. C. 350: πολλοῖσι δ' ὄμβροις ἤλιου τε καύμασιν.

HOM. Il. 2, 136: ἡμέτεραί τ' ἄλοχοι καὶ νήπια τέκνα (503). 6, 211: ταύτης τοι γενεῆς τε καὶ αἵματος (*ibid.*). 9, 466 (*ibid.*). 13, 287 (*ibid.*).

510. b. *After all:*

LYS. 13, 95: μηδαμῶς . . . μίτη τέχνη μίτη μηχανῆ μηδεμιᾶ θάνατον ἐκείνων τῶν ἀνδρῶν καταψηφίσθητε (503).

ANDOC. 1, 6: ἐγὼ δὲ μετὰ δέους καὶ κινδύνου καὶ διαβολῆς τῆς μεγέσσης τὴν ἀπολογίαν ποιούμαι.

PLATO, Legg. 838 A: ὅταν ἀδελφὸς ἢ ἀδελφὴ τῷ γένωνται καλοὶ (480).

XEN. An. 1, 5, 6: ὁ δὲ σίγλος δύναται ἐπτά ὀβολοὺς καὶ ἡμιβόλιον Ἄττικούς (503).

THUC. 6, 34, 2: χρυσὸν γὰρ καὶ ἄργυρον πλείστον κέκτηνται (508).

AESCHYL. Eum. 437-8: λέξας δὲ χώραν καὶ γένος καὶ ξυμφορὰς | τὰς σάς (503). Pers. 227: παιδὶ καὶ δόμοις ἐμοῖσι τήνδ' ἐκίρωσας φάτιν (503).

THEOGN. 87: μή μ' ἔπεισιν μὲν στέργε, νόον δ' ἔχε καὶ φρένας ἄλλας (503).

511. *After the first:*

DEM. 18, 271: δεινὰ πεπόνθασι . . . καὶ πόλεις ὄλαι καὶ ἔθνη (503).

XEN. An. 2, 4, 27: ἐνῆν δὲ σῖτος πολὺς καὶ πρόβατα καὶ ἄλλα χρήματα (503).

THUC. 6, 22: τοξότας πολλοὺς καὶ σφενδονήτας. 49, 4: οὔτε πλοῦν πολὺν οὔτε ὁδόν (503).

HDT. 3, 82: δῆμον τε ἀρίστου καὶ ὀλιγαρχίης καὶ μουνάρχου (503). 5, 31: χρήματα δὲ ἐνὶ πολλὰ καὶ ἀνδράποδα.

HOM. Od. 2, 123: βίότόν τε τεὸν καὶ κτήματ' ἔδονται (503). 19, 406: γαμβρὸς ἐμὸς θυγάτηρ τε (503).

512. *After one of the intermediate substantives :*

XEN. AN. 4, 7, 14: ἐντεῦθεν ἄνθρωποι μὲν πάνυ ὀλίγοι ἐλήφθησαν, βόες δὲ καὶ ὄνοι πολλοὶ καὶ πρόβατα. MEM. 1, 1, 14: τοὺς δὲ καὶ λίθους καὶ ξύλα τὰ τυχόντα καὶ θηρία σέβεσθαι.

**PECULIAR FORMS OF THE ADJECTIVE
ATTRIBUTE**

513. The demonstrative and other adjective pronouns present important peculiarities. Of these pronouns the most common is the article.

The Article

514. The function of the article, which was originally a demonstrative, and always has more or less demonstrative force, is to fix a floating adjective or substantive. In the earlier stages of the language ἵππος means 'the horse' (literally 'the swift one')¹ as well as 'a horse,' and we have an implicit article as well as an explicit article (ὁ, ἡ, τό). This implicit article served at first as particular or generic. Afterwards the particular use required the reinforcement of the explicit article, but in the generic use the employment of the explicit article was optional. Particular: (ἄνθρωπος), ὁ ἄνθρωπος, *the man*; generic: ἄνθρωπος, ὁ ἄνθρωπος, *man*.

Proper names being in their nature particular do not require the explicit article, and when the article is used with them, it retains much of its original demonstrative force.

It is impossible to draw a sharp line of demarcation between the uses of the attributive article at different stages. The Homeric demonstrative use passes over into the articular use, and the Attic articular use approaches the Homeric demonstrative use. In the one case we have the germ of a new life; in the other, the survival of the old. To the Attic the Homeric ὁ γέρον could hardly have been distinguishable from the everyday ὁ γέρον of prose. Much depends on the position in the verse. Sometimes there may be apposition, sometimes the article may be used for contrast. When Pindar said ἄριστον μὲν ὕδωρ, ὁ δὲ χρυσός, the verse brings out the pause, the feeling of antithesis. We say that there is no articular infinitive in Homer, because in the only apparent example, Od. 20, 52: ἀνὴ καὶ τὸ φυλάσσειν, the appositional explanation brings the passage in line with the use elsewhere (Od. 1, 370; 11, 358-9) and with the later use of τοῦτο, which is the demonstrative article 'writ large' (PLATO, Gorg. 449 C).

In the older language and in the higher poetry that follows the older norm the article proper is not so much used as in Attic prose and as in comic poetry, which approaches the language of everyday life. Homer gives the norm, which

¹ But cf. A. J. P. xxiii (1902), 22. Oertel, *Study of Language*, p. 306.

is followed closely by Pindar. The lyric parts of tragedy are more anarthrous than the dialogue. The dialogue of comedy differs decidedly from that of tragedy in this respect. Old phrases, especially prepositional phrases, retain in the heyday of Attic their anarthrous forms. Dialects vary, and the Doric is said to have affected the hearty homely article. See the Lacedaemonian chorus in the *Lysistrata*. Authors vary, and whereas some eschew the article with proper names or use it gingerly, others, like Plato, are exceedingly free with it. On the other hand, the familiar use of the article has led to exactness and finesse, and the subtle variations in the employment of it add a special charm to Attic prose.¹

The substantive use of the article is in Attic prose a survival, and is found chiefly in fixed phrases and certain old-fashioned turns of expression.

Substantive Use

515. *ὁ μὲν . . . ὁ δέ, ὁ μὲν . . . δέ, μὲν . . . ὁ δέ.* — Very common is *ὁ μὲν . . . ὁ δέ*, now used with definite reference to persons or things mentioned, *the one . . . the other, the former . . . the latter, the latter . . . the former*, now used indefinitely simply in contrast to each other. One or the other (more commonly the latter) of the two articles may also be replaced by a substantive or a pronoun.

Here belong also the adverbial uses of the article *τὸ (τὰ) μὲν . . . τὸ (τὰ) δέ, τῆ μὲν . . . τῆ δέ.*

μῆ γὰρ οὐλοσθ(ε) . . . τοῖς αὐτοῖς Φιλίππον τε χαίρειν καὶ τοὺς ἀρχομένους, ἀλλ' ὁ μὲν (the former) δόξης ἐπιθυμεῖ . . . τοῖς δὲ (the latter) τῆς μὲν φιλοτιμίας τῆς ἀπὸ τούτων οὐ μέτεστι, DEM. 2, 15-6. φημί τοίνυν ἐγὼ . . . κάλλιον Κόνωνα τὰ τεῖχη στήσαι Θεμιστοκλέους· ὁ μὲν (the latter) γὰρ λαθὼν, ὁ δὲ (the former) νικήσας τοὺς κωλύσοντας αὐτ' ἐποίησεν, DEM. 20, 74. ἐν δὲ ταῖς μεγάλαις πόλεσι . . . ἀρκεῖ καὶ μία ἑκάστῃ τέχνῃ εἰς τὸ τρέφεσθαι· πολλάκις δὲ οὐδ' ἄλλ' ἑκατὸν ἀλλ' ὑποδήματα ποιεῖ ὁ μὲν ἀνδρεία, ὁ δὲ γυναικεία, XEN. Cyr. 8, 2, 5 (indefinite use). ταῦτα συνθέμενοι οἱ μὲν ἐπορεύοντο . . . Ξενοφῶν δὲ . . . ἠγεῖτο πρὸς τὴν φανεράν ἑκβασιν, XEN. An. 4, 2, 2. μετὰ ταῦτα Ξενοφῶν μὲν ἠγεῖτο, οἱ δ' εἵποντο, Ibid. 7, 3, 7. ὑμεῖς μὲν . . . πάσας ἐξελύσατε τὰς παρασκευὰς τὰς τοῦ πολέμου, ὁ δὲ τοῦτ' ἐκ παντὸς τοῦ χρόνου μάλιστ' ἐπραγματεύετο, DEM. 18, 26.

DEM. 1, 13: *τοὺς μὲν ἐκβαλὼν, τοὺς δὲ καταστήσας τῶν βασιλέων ἡσθένησε.* 2, 3: *ὁ μὲν γὰρ . . . θαυμιστότερος παρὰ πᾶσιν νομίζεται· ὑμεῖς δ(ὲ) . . . πλείον' αἰσχύνῃν ὠφλήκατε.* 15-6 (see above). 9, 61. 64. 18, 26 (see above). 20, 74 (see above).

PLATO, Conv. 211 A: *τῆ μὲν καλόν, τῆ δ' αἰσχρόν.* Rpb. 338 D: *τῶν πόλεων αἱ μὲν τυραννοῦνται, αἱ δὲ δημοκρατοῦνται, αἱ δὲ ἀριστοκρατοῦνται.*

¹ Cf. A. J. P. xxiii (1902), 121.

369 D: γεωργὸς μὲν εἶς, ὃ δὲ οἰκοδόμος, ἄλλος δὲ τις ὑφάντης. Theaet. 152 B: ἄρ' οὐκ ἐνίστε πνέοντος ἀνέμου τοῦ αὐτοῦ ὃ μὲν ἡμῶν ῥιγοῖ, ὃ δ' οὐ; καὶ ὃ μὲν ἡρέμα, ὃ δὲ σφόδρα;

XEN. AN. 4, 1, 14: τὰ μὲν τι μαχόμενοι, τὰ δὲ τι ἀναπανόμενοι. 4, 2, 2 (see above). 5: καὶ τοὺς μὲν κατακαυόντες τοὺς δὲ καταδιώξαντες αὐτοὶ ἐνταῦθ' ἔμενον. 4, 6, 23: Χειρίσοφος μὲν . . . ἦγε κατὰ τὴν ὁδόν, οἱ δὲ . . . κατὰ τὰ ἄκρα ἐπήσαν. 4, 8, 10: τῇ μὲν γὰρ ἀνοδόν, τῇ δὲ εὐδοκίαν εὐρήσομεν τὸ ὄρος. 5, 6, 24: τὰ μὲν (*partly*) διὰ τὸ ἐκείθεν εἶναι, τὰ δὲ (*partly*) διὰ τὸ συνεστρατεῦσθαι ἐν αὐτῇ σὺν Κλεάρχῳ. 6, 3, 7: οἱ μὲν γὰρ Ἕλληνες . . . οἱ δὲ. 7, 3, 7 (see above). Cyr. 8, 2, 5 (see above). Hell. 1, 1, 5: καὶ τὰ μὲν νικῶντων, τὰ δὲ νικωμένων (sc. τῶν Ἀθηναίων), Ἀλκιβιάδης ἐπεισπλεῖ δυοῖν δευσοῖσιν εἴκοσι ναυσίν.

THUC. 3, 37, 3-4: οἱ τε φαυλότεροι τῶν ἀνθρώπων πρὸς τοὺς ἐνετωτέρους ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖον ἄμεινον οἰκοῦσι τὰς πόλεις. οἱ μὲν (*the latter*) γὰρ τῶν τε νόμων σοφώτεροι βούλονται φαίνεσθαι . . . οἱ δὲ (*the former*) . . . ἀμαθώτεροι . . . τῶν νόμων ἀξιούσιν εἶναι. 4, 76, 5: τῶν Ἀθηναίων μὲν προσιώντων τοῖς ἀφειστηκόσι, τοῖς δὲ (sc. τοῖς Βοιωτοῖς) οὐκ οὐσίας ἀθρόας τῆς δυνάμεως. 4, 106, 3: καὶ οἱ μὲν τὴν πόλιν τοιοῦτῳ τρόπῳ παρέδοσαν, ὃ δὲ Θουκυδίδης καὶ αἱ νῆες ταύτῃ τῇ ἡμέρᾳ ὅψε κατέπλεον ἐς τὴν Ἡϊόνα. 107, 1-2: μετὰ δὲ τοῦτο ὃ μὲν (sc. Θουκυδίδης) τὰ ἐν τῇ Ἡϊόνῃ καθίστατο . . . ὃ δὲ (sc. Βρασίδης) . . . τὰ . . . περὶ τὴν Ἀμφίπολιν ἐξηρτύετο. 8, 47, 2: τὰ μὲν καὶ Ἀλκιβιάδου προσπέμψαντος λόγους . . . τὸ δὲ πλεον καὶ ἀπὸ σφῶν αὐτῶν:

HDT. 1, 173: νόμοισι δὲ τὰ μὲν Κρητικοῖσι, τὰ δὲ Καρικοῖσι χρέωνται. 6, 69: ὃ μὲν δὴ τοιαῦτα ἔλεγε, ἢ δὲ ἀμείβετο τοισίδε. *Ibid.*: καὶ τὸ μὲν (sc. φάσμα) οἰχώκεε, ἦκε δὲ μετὰ ταῦτα Ἀρίστων. 70: ἦ μὲν δὴ ταῦτα ἔλεγε, ὃ δὲ . . . ἐπορεύετο ἐς Ἡλιν.

AR. Vesp. 564-7: οἱ μὲν γ' ἀποκλάονται πενίαν αὐτῶν . . . οἱ δὲ λέγουσιν μύθους ἡμῖν, οἱ δ' Αἰσώπου τι γέλοιοι: | οἱ δὲ σκώπτουσ(ι). Lys. 17-9: ἦ μὲν γὰρ ἡμῶν περὶ τὸν ἄνδρ' ἐκύπτασεν, | ἦ δ' οἰκέτην ἠγειρεν, ἦ δὲ παιδίον | κατέκλειεν, ἦ δ' ἔλουσεν, ἦ δ' ἐψώμισεν.

EUR. El. 799-801: δμῶες πρὸς ἔργον πάντες ἴσαν χέρας. | οἱ μὲν σφαγεῖον ἔφερον, οἱ δ' ἦρον κανᾶ, | ἄλλοι δὲ πῦρ ἀνῆπτον. 830: χῶ μὲν σκυθράζει, δεσπότης δ' ἀνιστορεῖ. Or. 356-7: ὦ δῶμα, τῇ μὲν σ' ἠδέως προσδέρομαι | . . . τῇ δ' ἰδὼν καταστένω.

SOPH. Ai. 762-6: κείνος δ' . . . ἄνους καλῶς λέγοντος ἠῦρέθη πατρός. | ὃ μὲν (*the latter*) γὰρ αὐτὸν ἐννέπει, τέκνον, κτέ. ὃ δ' (*the former*) ὑψικόμπως κάφρόνως ἡμείψατο. Ant. 21-2: οὐ γὰρ τάφου νῦν τῷ κασιγνήτῳ Κρέων | τὸν μὲν προτίσας, τὸν δ' ἀτιμάσας ἔχει;

AESCHYL. Ag. 326-32: οἱ μὲν γὰρ . . . τοὺς δ(έ). Sept. 295-8: τοὶ μὲν . . . τοὶ δ(έ). 481-2: τῷ μὲν . . . τοῖσι δέ.

PIND. O. 13, 56-60: πρὸ Δαρδάνου τειχέων ἐδόκησαν | ἐπ' ἀμφοτέρα μαχᾶν τάμνειν τέλος, | τοὶ μὲν γένει φίλῳ σὺν Ἀτρείῳ | Ἑλέναν κομίζοντες, οἱ δ' ἀπὸ πάμπαν | εἰργοντες. P. 12, 32: τὸ μὲν δώσει, τὸ δ' οὐπω.

THEOGN. 901-2: ἔστιν ὁ μὲν χείρων, ὁ δ' ἀμείνων ἔργον ἕκαστον· | οὐδεὶς δ' ἀνθρώπων αὐτὸς ἅπαντα σοφός.

PHOCYL. 3, 1-3: τετόρων ἀπὸ τῶνδε γίνοντο | φύλα γυναικείων· ἢ μὲν κυνός, ἢ δὲ μελίσσης, | ἢ δὲ σοὺς βλοσυρῆς, ἢ δ' ἵππου χαιτηήσεως.

SOLOON, 13, 29: ἀλλ' ὁ μὲν αὐτίκ' ἔτεισεν, ὁ δ' ὕστερον.

SEMON. AMORG. 1, 11-8: φθάνει δὲ τὸν μὲν γῆρας ἄζηλον λαβόν, | . . . τοὺς δὲ δύστηνοι νόσοι | φθείρουσι θνητῶν· τοὺς δ' . . . οἱ δ(ἐ) . . . οἱ δ(ἐ) κτέ.

CALLIN. 1, 16-7: ἀλλ' ὁ μὲν οὐκ ἔμπης δῆμψ φίλος οὐδὲ ποθεινός, | τὸν δ' ὀλίγος στενάχει καὶ μίγας, ἦν τι πάθῃ (Generic).

HES. O. et D. 161-7: καὶ τοὺς μὲν . . . τοὺς μὲν . . . τοὺς δὲ . . . τοὺς μὲν . . . τοὺς δέ (some — partly — partly — some, I say — the others). Theog. 276-7: Σθεινὴ τ' Εὐρύαλη τε Μέδουσά τε λυγρὰ παθοῦσα. | ἢ μὲν ἔην θνητή, αἱ δ' ἀθάνατοι καὶ ἀγήρω.

HOM. Od. 2, 6-8: αἴψα δὲ κηρύκεσσι λιγυφθόγγουσι κέλευσεν | κηρύσσειν ἀγορήνδε κάρη κομώνωντας Ἀχαιοῦς. | οἱ μὲν ἐκήρυσσον, τοὶ δ' ἠγείροντο μάλ' ὄκα. 6, 27-8: σοὶ δὲ γάμος σχεδὸν ἔστιν. ἵνα χρηὶ καλὰ μὲν αὐτὴν | ἐννύσθῃ, τὰ δὲ τοῖσι παρασχέιν, οἳ κέ σ' ἀγωνταί. 12, 73-101: οἱ δὲ δῖοι σκόπελοι ὁ μὲν οὐρανὸν εὐρὺν ἰκάνει | . . . τὸν δ' ἕτερον σκόπελον χθαμαλώτερον ὄψει, Ὀδυσσεῦ.

II. 1, 312-3: οἱ μὲν ἔπειτ' ἀναβάντες ἐπέπλεον ὑγρὰ κέλευθα, | λαοὺς δ' Ἀτρείδης ἀπολυμαίνεσθαι ἄνωγεν. 5, 27-8: ἴδον υἱὲ Δάρητος | τὸν μὲν ἀλενάμενον τὸν δὲ κτάμενον. 11, 472: ὡς εἰπὼν ὁ μὲν ἦρχ', ὁ δ' ἀμ' ἔσπετο ἰσόθεος φῶς. 16, 317-22: Νεστορίδαι δ' ὁ μὲν οὔτασ' Ἀτύμνιον ὀξεί δουρὶ | Ἀντίλοχος . . . Μάρης (brother of Atymnius) δ' αὐτοσχεδὰ δουρὶ | Ἀντιλόχῃ ἐπύρουσε . . . τοῦ δ' ἀντίθεος Θρασυμήδης (son of Nestor) ἔφθη δρεξάμενος πρὶν οὐτάσαι. 18, 593-7: ἠἴθει καὶ παρθένου . . . ὠρχεύντ(ο) . . . τῶν δ' αἱ μὲν . . . , οἱ δὲ . . . καὶ ῥ' αἱ μὲν . . . , οἱ δὲ κτέ. 23, 1: ὡς οἱ μὲν στενάχοντο κατὰ πτόλιν· αὐτὰρ Ἀχαιοὶ κτέ. 3-4: οἱ μὲν . . . Μυρμιδόνας δ(ἐ).

516. SUBSTANTIVE ARTICLE PRECEDED BY μὲν OR δέ. — Prepositions generally attract μὲν and δέ and change the order. The same thing occurs in other contrasted groups.

ἐν μὲν ἕρα τοῖς συμφωνοῦμεν, ἐν δὲ τοῖς οὐ, PLATO, Phaedr. 263 B; *In some things we are in accord, in others not.* οὐδὲ τὰλλα δύο ἢ τρία μιᾶ πόλει, ἀλλὰ τὸ μὲν τῆ τὸ δὲ τῆ, XEN. [R.A.] 2, 12; *And so of everything else, two or three are not found together in one city, but one in one, another in another.*

DEM. 15, 10: ἀλλ' ὑπὲρ μὲν τῶν . . . μέχρι τοῦ δυνατοῦ πάντες πολεμοῦσιν, ὑπὲρ δὲ τοῦ πλεονεκτεῖν οὐχ οὕτως.

LYS. [2], 9: ὑπὲρ ἀμφοτέρων ἐκινδύνευσαν, ὑπὲρ μὲν τῶν, ἵνα μηκέτι . . . ἐξυβρίσωσιν, ὑπὲρ δὲ τῶν ἐτέρων, ἵνα μὴ κτέ.

PLATO, Phaedr. 263 B (see above). Rpb. 453 A: εἰς τὰ μὲν (exception)

οἷα τε, εἰς δὲ τὰ οὖ. 467 D: εἰς μὲν ἄρα τὰς ἄξουσιν, εἰς δὲ τὰς εὐλαβήσονται. Rpb. 546 C: τὴν δὲ ἰσομήκη μὲν τῆ, προμήκη δέ.

XEN. [R.A.] 2, 8: ἔπειτα φωνὴν πᾶσαν ἀκούοντες ἐξελέξαντο τοῦτο μὲν ἐκ τῆς τοῦτο δὲ ἐκ τῆς. 11: παρὰ μὲν τοῦ . . . παρὰ δὲ τοῦ . . . παρὰ δὲ τοῦ . . . παρὰ δὲ τοῦ. 12 (see above).

THUC. 3, 61, 1: νῦν δὲ πρὸς μὲν τὰ ἀντειπεῖν δεῖ, τῶν δὲ ἔλεγχον ποιήσασθαι. 82, 7: καὶ τῷ μὲν αἰσχύνονται, ἐπὶ δὲ τῷ ἀγάλλονται. 6, 66, 1: τῆ μὲν γὰρ τειχία τε καὶ οἰκίαί εἶργον . . . , παρὰ δὲ τὸ κρημνοί.

HDT. 1, 87: ἐν μὲν γὰρ τῆ (sc. εἰρήνῃ) οἱ παῖδες τοὺς πατέρας θάπτουσι, ἐν δὲ τῷ (sc. πολέμῳ) οἱ πατέρες τοὺς παῖδας. 2, 138: ἡ μὲν τῆ περιφρούσα, ἡ δὲ τῆ.

EUR. Alc. 264-5: οἰκτρὰν φίλοισιν, ἐκ δὲ τῶν μάλιστ' ἐμοὶ | καὶ παυσίν. Suppl. 207-8: πρὸς δὲ τοῖσι χεῖματος | προβλήματ(α).

SOPH. Ant. 557: καλῶς σὺ μὲν τοῖς, τοῖς δ' ἐγὼ ὄκοιεν φρονεῖν. O. C. 742: ἐκ δὲ τῶν μάλιστ' ἐγὼ.

AESCHYL. Eum. 1-2: πρῶτον μὲν . . . πρὸς βεβύω . . . | τὴν πρωτόμαντιν Γαῖαν· ἐκ δὲ τῆς Θέμιμιν. 693: ἐν δὲ τῷ. 784 (= 814): ἐκ δὲ τοῦ.

PIND. N. 7, 55: ὁ μὲν τά, τὰ δ' ἄλλοι.

517. ὁ δὲ WITHOUT AN EXPRESSED ὁ μὲν. — ὁ δὲ without expressed ὁ μὲν is sometimes used in the sense of *the other, another, plural the others, others*, just as though a ὁ μὲν preceded.

ὄμο δὴ λέγω τούτω εἶδη κινήσεως, ἀλλοίωσιν, τὴν δὲ περιφορὰν, PLATO, Theaet. 181 D; *There are two kinds of motion then that I mean, alteration (the one), the other rotation.*

DEM. 9, 64: εἰσφέρειν ἐκέλευον, οἱ δ' οὐδὲν δεῖν ἔφασαν· πολεμεῖν καὶ μὴ πιστεύειν, οἱ δ' ἄγειν εἰρήνην, ἕως ἐγκατελήφθησαν. 54, 9: ἦ δὲ . . . ἃ δέ.

PLATO, Cratyl. 385 B: καλεῖς τι ἀληθῆ λέγειν καὶ ψευδῆ; Ἐγώ γε. Οὐκοῦν εἶη ἂν λόγος ἀληθῆς, ὁ δὲ ψευδῆς. Politic. 291 E: μοναρχίαν μὲν προσαγορεύουσιν ὡς δύο παρεχομένην εἶδη δυοῖν ὀνόμασι, τυραννίδι, τὸ δὲ βασιλικῆ. Theaet. 181 D (see above).

AR. Eq. 599-600: εἰς τὰς ἵππαγωγούς εἰσεπήδων ἀνδρικῶς, | πριάμενοι κῶθωνας, οἱ δὲ καὶ σκόροδι καὶ κρόμμνα. Av. 490-492: ἀναπηδῶσιν πάντες ἐπ' ἔργον . . . | οἱ δὲ βαδίζουσ' ὑποδησάμενοι νύκτωρ. 529-30: εἶτα λαβόντες πωλοῦσ' ἀθρόους· | οἱ δ' ὠνοῦνται βλιμάζοντες.

EUR. H. F. 568-72: Καδμείων δ' ὄσους | κακοὺς ἐφεῦρον . . . χειρώσομαι· | τοὺς δὲ πτερωτοῖς διαφορῶν τοξεύμασι | νεκρῶν ἅπαντ' Ἴσμηνὸν ἐμπλήσω φόνου. 635-6: χρήμασιν δὲ διάφοροι· | ἔχουσιν, οἱ δ' οὖ.

SOPH. Ant. 201-2: ἠθέλησε δ' αἵματος | κοινοῦ πάσασθαι, τὸς δὲ δουλώσας ἄγειν. Cf. O. R. 1227-9: οἶμαι γὰρ οὔτ' ἂν Ἴστρον οὔτε Φᾶσιν ἂν | νίψαι καθαρμῷ τήνδε τὴν στέγην, ὅσα | κεύθει, τὰ δ' αὐτίκ' ἐς τὸ φῶς φανεί κακά, where also see commentators.

PIND. O. 9, 67-8: ἀφ' ἄκοιτο δέ σοι ξένοι | ἐκ τ' Ἄργεος ἐκ τε Θηβᾶν, οἱ δ' Ἀρκαδῆς, οἱ δὲ καὶ Πισᾶται. 86-7: ἄλλαι δὲ δὴ ἐν Κορίνθου πύλαις ἐγένοντ'

ἔπειτα χάρμαι, | ταὶ δὲ καὶ Νεμέας Ἐφαρμόστω κατὰ κόλπον. P. 3, 91-2: ὀπόθ' Ἀρμονίαν γάμεν (sc. ὁ μὲν) βωῶπι, | ὃ δὲ Νηρέος εὐβούλου Θέτιν παῖδα κλυτάν. I. 5, 60-1: ἄραστο γὰρ νίκας ἀπὸ παγκρατίου | τρεῖς, ἀπ' Ἴσθμου, τὰς δ' ἀπ' εὐφύλλου Νεμέας.

ΗΟΜ. Od. 9, 466-7: ἀσπᾶσιοι δὲ φίλοις ἐτάροισι φάνημεν, | οἱ φύγομεν θάνατον· τοὺς δὲ στενάχοντο γωῶντες.

II. 22, 157: τῆ ῥα παραδραμέτην φεύγων, ὃ δ' ὅπισθε διώκων.

§18. δ & δ WITHOUT REFERENCE TO δ μὲν. — δ δέ may be used by itself without reference to an expressed or an implied δ μὲν, rarely, however, in Attic of the subject of the preceding sentence. Especially common in Plato is τὸ δέ, which is often unnecessarily treated as if it were an adverbial phrase, *as for that matter, whereas*. (C. W. E. M., *JAPA.*, xxxix, 121 ff.)

δ & δ not same as subject of preceding sentence:

καὶ ἐγὼ τὴν γυναῖκα ἀπίνειαι ἐκλείου . . . ἢ δὲ . . . οὐκ ἤθελεν, LYS. I, 12; *And I bade my wife go away but she would not (refused).*

DEM. 18, 140: ἐν δ' ἐπέχειργάσατ' ἄνδρες Ἀθηναῖοι . . . περὶ οὗ τοὺς πολλοὺς ἀνήλωσεν λόγους, . . . ὡς διαστρέψων τάληθές. τὸ δ' οὐ τοιοῦτόν ἐστι.

ISAE. I, 14: προσέταξε Ποσειδίππῳ τὴν ἀρχὴν εἰσαγαγεῖν. ὃ δὲ οὐ μόνον οὐκ εἰσῆγαγεν, ἀλλὰ καὶ τὸν ἐλθόντα τῶν ἀρχόντων . . . ἀπέπεμψεν.

LYS. I, 12 (see above). 12, 8-9: ἐγὼ δὲ Πείσωνα μὲν ἠρώτων . . . ὃ δ' ἔφασκεν . . . εἶπον οὖν . . . ὃ δ' ὁμολόγησε ταῦτα ποιήσειν. 11: ἐδεόμην αὐτοῦ . . . ὃ δ' . . . ἔφασκεν. 12. 14.

PLATO, Apol. 23 A: τὸ δέ. 37 A: ἴσως οὖν ὑμῖν . . . δοκῶ λέγειν . . . ἀπανθαδιζόμενος· τὸ δὲ οὐκ ἔστιν, ὡς Ἀθηναῖοι, τοιοῦτον, ἀλλὰ τοιόνδε μᾶλλον. 39 C. Conv. 183 D. 198 D. Legg. 630 D, elsew. Meno, 97 C. Phaedr. 228 B: ὃ δὲ ἐπείθετο προθύμως. 247 C: αὐτὰς . . . αἱ δέ. Protag. 315 C: ἐφαίνοντο δὲ περὶ φύσεως . . . διερωτᾶν τὸν Ἴππιαν, ὃ δ (ἐ) . . . διεξήγει τὰ ἐρωτώμενα. 344 E: τὸ δ (ἐ). Rpb. 340 D, elsew. Soph. 244 A. Theaet. 157 A.

XEN. An. I, 3, 21: ἀκούσαντες δὲ ταῦτα . . . ἀναγγέλλουσι τοῖς στρατιώταις· τοῖς δὲ ὑποψία . . . ἦν. Cyr. I, 3, 13: ἐδεῖτο αὐτῆς ὁ Ἀστυάγης καταλιπεῖν τὸν Κῦρον, ἢ δὲ ἀπεκρίνατο κτέ. 15.

THUC. I, 37, 2: φασὶ δὲ ξυμμαχίαν διὰ τὸ σῶφρον οὐδενός πω δέξασθαι· τὸ δ' ἐπὶ κακουργία καὶ οὐκ ἀρετῇ ἐπετήδευσαν. 81, 1-2: τάχ' ἂν τις θαρσοῖη ὅτι τοῖς ὅπλοις αὐτῶν . . . ὑπερφέρομεν, ὥστε τὴν γῆν δηρὸν ἐπιφοιτῶντες. τοῖς δὲ ἄλλη γῆ ἐστὶ πολλὴ κτέ. 102, 2: μάλιστα δ' αὐτοὺς ἐπεκαλέσαντο ὅτι τευχομαχεῖν ἐδόκουν δυνατοὶ εἶναι. τοῖς δὲ πολιορκίας μακρᾶς καθεστηκυίας τούτων ἐνδεᾶ ἐφαίνετο. 104, 2: οἱ δέ. 2, 4, 1. Elsew.

HDT. 2, 30: διδοῦσι σφείας αὐτοὺς τῷ Αἰθίοπων βασιλεῖ· ὃ δὲ σφείας τῷδε ἀντιδωρέεται. 169: αἱ δέ. 6, 69: ἐγὼ δὲ . . . ὃ δέ. Often.

AR. Eq. 626. 651: οἱ (δ:). 652. 663-4: ἐκαραδόκησεν εἰς ἔμ' ἢ βουλή πάλιν. | ὁ δὲ ταῦτ' ἀκούσας . . . ἐφληγάφα. 666: οἱ δ(έ). 667. 670: οἱ δ(έ). 680: οἱ δ(έ). Vesp. 116-30 (*sexies*). 568-70: τὰ παιδάρι' εὐθύς ἀνέλκει . . . ἐγὼ δ' ἀκροῶμαι· τὰ δὲ . . . ἀμβληχᾶται. Pax, 623: οἱ δ(έ).

COM. Cratin. 2, 183: καὶ γὰρ ἐβλίμαζον αὐτήν, ἣ δ' ἐφρόντιζ' οὐδὲ ἔν.

EUR. Alc. 264-5: οἰκτρὰν φίλοισιν, ἐκ δὲ τῶν μάλιστ' ἐμοὶ | καὶ παισίν (516). Heracl. 290-1: μάλα δ' ὄξυς Ἄρης ὁ Μυκηναίων, | ἐπὶ τοῖσι δὲ δὴ μᾶλλον ἔτ' ἢ πρίν. I. T. 296. 333-5: πρὸς δ' ἄνακτα τῆσδε γῆς | κομίζο- μέν νιν. ὁ δ' . . . ὄσον τάχος | . . . ἐπεμπέ σοι. Or. 877: ὁ δ(έ). Suppl. 207-8 (516).

SOPH. O. C. 741-2: πᾶς σε Καδμείων λεῶς | καλεῖ δικαίως, ἐκ δὲ τῶν μάλιστ' ἐγώ. 1607-11: ἐς δὲ γούνατα | πατρὸς πεσοῦσαι κλάον . . . ὁ δ' ὡς ἀκούει φθόγγον . . . εἶπεν.

PIND. O. 1, 74-6: ἄπνεν βαρύκτυπον | Εὐτρίαιναν· ὁ δ' αὐτῷ | πὰρ ποδὶ σχεδὸν φάνη. 6, 52: τοὶ δ(έ). 13, 92: τὸν δ(έ). P. 4, 41: τῶν δ(έ). 133: οἱ δ(έ).

HOM. Od. 9, 399-401: αὐτὰρ ὁ Κύκλωπας μεγάλ' ἦπνεν . . . | οἱ δὲ . . . ἐφοίταον ἄλλοθεν ἄλλος. 9, 407-9: τοὺς δ(έ) . . . προσέφη . . . Πολύφημος . . . οἱ δ' ἀπαμειβόμενοι ἔπεα πτερόεντ' ἀγόρευον. 471: οἱ δ(έ). 480: ὁ δ(έ).

II. 1, 43: ὡς ἔφατ' εὐχόμενος· τοῦ δ' ἔκλυε Φοῖβος Ἀπόλλων. 313-4: λαοὺς δ' Ἀτρείδης ἀπολνυμίνεσθαι ἄνωγεν. | οἱ δ' ἀπελνυμίνοντο. 446-7: ὡς εἰπὼν ἐν χερσὶ τίθει, ὁ δ' ἐδέξατο χαίρων | παῖδα φίλην. 22, 141: ἦ δέ.

519. ὁ δὲ same as subject of preceding sentence :

ἐνταῦθ' ἔμενον ὡς τὸ ἄκρον κατέχοντες. οἱ δ' οὐ κατείχον, ἀλλὰ μαστὸς ἦν ὑπὲρ αὐτῶν, XEN. AN. 4, 2, 5-6; *There they remained fancying that they were in possession of the summit. Not they, but there was a knoll above them.*

XEN. 4, 2, 5-6 (see above).

THUC. 1, 87, 1-2: τοιαῦτα δὲ λέξας ἐπειψήφιζεν αὐτὸς ἔφορος ὢν. ὁ δὲ, κρίνουσι γὰρ βοῆ καὶ οὐ ψήφω, οὐκ ἔφη διαγιγνώσκειν τὴν βοῆν ὀποτέρα μείζων.

HDT. 1, 17. 66. 107. 171. 196. 3, 126. 5, 35. 120. 6, 3. 9: εἰ δὲ ταῦτα μὲν οὐ ποιήσουσι, οἱ δὲ πάντως διὰ μάχης ἐλεύσονται, τάδε ἤδη σφι λέγετε. 133. 7, 13. 125. 163: Γέλων δὲ . . . ταύτην μὲν τὴν ὁδὸν ἠμέλησε, ὁ δὲ ἄλλης εἶχετο. 218. 8, 40. 9, 52. 108.

SOPH. El. 711-3: χαλκῆς ὑπαὶ σάλπιγγος ἦξαν· οἱ δ' ἄμα | ἵπποις ὀμοκλήσαντες ἠνίας χεροῖν | ἔσεισαν.

HOM. Od. 9, 398-9: τὸν μὲν (sc. μοχλόν) ἔπειτ' ἔρριψεν ἀπὸ ἔο . . . | αὐτὰρ ὁ Κύκλωπας μεγάλ' ἦπνεν. 13, 219: τῶν μὲν ἄρ' οὐ τι πόθει· ὁ δ' ὀδύρετο πατριῶν γαῖαν.

II. 1, 189-91: διάνδιχα μερμήριζεν, | ἦ ὁ γε . . . | τοὺς μὲν ἀναστήσειεν, ὁ δ' Ἀτρείδην ἐναρίζοι. 4, 491. 5, 148: τοὺς μὲν ἕασ', ὁ δ' Ἄβαντα μετώχετο. 8, 119. 126. 302. 11, 80. 148. 426. 13, 518. 15, 127: ἦ δ(έ). 136. 16, 467. 20, 322. 21, 115. 171.

520. ὁ γάρ. — ὁ γάρ as a substantive is not found in Attic prose.¹

ὁ γάρ ἦλθε θεὸς ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν, HOM. II. 12.

HDT. I, 172: τοῖσι γάρ. 2, 124: τῆς . . . γάρ. 148: ὁ δὲ δὴ λαβύρινθος καὶ τὰς πυραμίδας ὑπερβάλλει. τοῦ γὰρ δυνάδεκα μὲν εἰσι αὐλαὶ κτέ.

SOPH. EL. 45-6: ὁ γὰρ | μέγιστος αὐτοῖς τυγχάνει δορυξένων. O. R. 1082: τῆς γάρ. 1102: τῷ γάρ. Ph. 154: τὸ γάρ.

AESCHYL. Ag. 1478-9: ἐκ τοῦ γὰρ ἔρωσ αἱματολοιχὸς | . . . τρέφεται.

Sept. 17: ἡ γάρ. Suppl. 358: τῶν γάρ. 970: τοῦ γάρ.

THEOGN. 392: ἡ γὰρ καὶ χαλεπὴν τίκει ἀμηχανίην.

HOM. Od. I, 359: τοῦ γὰρ κράτος ἔστ' ἐνὶ οἴκῳ.

II. I, 9-10: ὁ γὰρ βασιλῆι χολωθείς | νοῦσον . . . ὤρσε κακὴν. 12 (see above). 55: τῷ γάρ. 404: ὁ γάρ.

521. καὶ τόν, καὶ τήν. — In Attic prose καὶ τόν, καὶ τήν are used in *oratio obliqua* where καὶ ὅς, καὶ ἣ (see 522) would be used in *oratio recta*. In poetry and in HERODOTUS, the use is not limited to *oratio obliqua*.

ἔφη γάρ . . . ἐρέσθαι αὐτὸν ὅποι τοι . . . καὶ τὸν εἰπεῖν ὅτι ἐπὶ δεῖπνον, PLATO, Conv. 174 A; *He said that he asked him whither he was going and he made answer, To a banquet.*

PLATO, Conv. 174 A (see above).

XEN. An. No example. (See Joost, Sprachgebr. Xenophons in der Anabasis, p. 61.) Cyr. I, 3, 9: καὶ τὸν κελεύσαι δοῦναι. 4, 2, 13: καὶ τὸν ἀποκρίνασθαι λέγεται.

HDT. I, 24: καὶ τοῖσι ἐσελθεῖν . . . ἡδονήν. 86: καὶ τοὺς . . . ἐπειρωτᾶν. 2, 162: καὶ τῷ . . . ἐγίνετο. 4, 5: καὶ τῶν . . . καὶ τόν. 9: καὶ τὸν . . . ἐθέλειν. 6, 61: καὶ τήν φράσαι. 8, 88: καὶ τόν . . . καὶ τοὺς.

SOPH. O. C. 1699: ὅποτε γε καὶ τὸν ἐν χερσὶν κατεῖχον.

AESCHYL. Eum. 174: καὶ τὸν οὐκ ἐκλύσεται.

PIND. I. 7(8), 15: ἰατὰ δ' ἔστι βροτοῖς σὺν γ' ἐλευθερίᾳ καὶ τᾶ.

522. ὅς, ἣ, ὃ USED LIKE THE SUBSTANTIVE ARTICLE. — The use of ὅς, ἣ, ὃ as a demonstrative is almost confined in Attic prose to the combinations καὶ ὅς, καὶ ἣ, καὶ οἷ, and the phrases ἣ δ' ὅς, ἣ δ' ἣ. In poetry the use is more free.

καὶ ὅς ἦγειτο, XEN. An. 6, 5, 22; *And he was in the van.* ἣ δ' ὅς, PLATO, Rpb. 437 B; *Quoth he.*

DEM. 18, 71: Φίλιππος πόλεις Ἑλληνίδας ἄς μὲν ἀναιρῶν, εἰς ἃς δὲ τοὺς φυγάδας κατάγων ἔλπε τὴν εἰρήνην.

ANTIPHON, I, 16: ἡρώτα σὺν αὐτὴν εἰ ἐθελήσοι διακονῆσαί οἱ, καὶ ἣ ὑπέσχετο ὡς τάχιστα.

¹ It is claimed by Classen for THUC. I, 69, 2: οἱ γὰρ δρώντες βεβουλευμένοι πρὸς οὐ διεγνωκῶτας ἤδη καὶ οὐ μέλλοντες ἐπέρχονται, and 6, 36, 2: οἱ γὰρ δεδιότες ἰδίᾳ τι βούλονται τὴν πόλιν ἐς ἑκπληξιν καθιστάναι.

PLATO, Conv. 201 E: καὶ ἦ, οὐκ εὐφημήσεις; ἔφη. 205 C (= 206 A. B. C): ἦ δ' ἦ. 208 C: καὶ ἦ. Rpb. 437 B (see above). 437 D and often: ἦ δ' ὅς.

XEN. An. 1, 8, 16 (= 3, 4, 48. 6, 5, 22. Conv. 1, 15. 2, 3. 16. Often): καὶ ὅς. Cyr. 4, 2, 13: καὶ οἷ.

THUC. 4, 33, 2: τοὺς δὲ ψιλοὺς . . . ἔτρεπον, καὶ οἱ ὑποστρέφοντες ἠμύνοντο.

HDT. 4, 68: τὰς βασιλείας ἰστίας ἐπιώρκηκε ὅς καὶ ὅς. 7, 18: καὶ ὅς. 8, 56: καὶ οἷ. 87: καὶ ἦ.

EUR. I. T. 419-20: γνώμα δ' οἷς μὲν ἄκαιρος ὄλβου, τοῖς δ' εἰς μέσον ἦκει.

THEOGN. 169: ὄν δὲ θεοὶ τιμῶσ', ὄν καὶ μωμείμενος αἰνεῖ. 800: ἀλλ' ὅς λώϊος, ὅς μὴ πλεόνεσσι μέλη.

PHOCYL. 1: Λέριοι κακοί· οὐχ ὁ μὲν, ὅς δ' οὐ.

HOM. Od. 1, 286: ὅς γὰρ δεύτατος ἦλθεν. 17, 172: ὅς γάρ. 24, 190: ὁ (= τό) γὰρ γίφας ἐστὶ θανάτων.

Il. 6, 59: μηδ' ὅς φύγοι. 12, 357-8: ὁ γάρ κ' ὄχ' ἄριστον ἀπάντων | εἶη. 21, 198: ἀλλὰ καὶ ὅς δεῖδοικε. 22, 201: οὐδ' ὅς. 23, 9 (= Od. 24, 190 cited above).

523. τὸν καὶ τόν, τὸ καὶ τό, τὰ καὶ τά. — τὸν καὶ τόν, τὸ καὶ τό, τὰ καὶ τά occur chiefly in familiar discourse.

ἀφικνοῦμαι ὡς τὸν καὶ τόν, LYS. 1, 23; *I go to this man('s house) and that man('s)*. εἰ τὸ καὶ τὸ ἐποίησεν ἄνθρωπος [οὔτοσϛ], οὐκ ἂν ἀπέθανεν, DEM. 18, 243; *If the poor fellow had done this and that (thus and so), he would not have died.*

DEM. 9, 68: εἶδει γὰρ τὸ καὶ τὸ ποιῆσαι, καὶ τὸ μὴ ποιῆσαι. 18, 243 (see above). 19, 74: διὰ τὸ καὶ τό. 21, 141: τὰ καὶ τά. 45, 45. 54, 26. Cf. PROOEM. 50, 3: ὅπως μὴ τὰ ἢ τὰ γενήσεται, ἀλλ' ὅπως τά.

LYS. 1, 23 (see above). 19, 59: καί μοι κάλει τὸν καὶ τόν.

PLATO, Legg. Cf. 701 E: οὐ συνήνεγκεν οὔτε τοῖς οὔτε τοῖς. 784 C-D: δμόσαντες ἦ μὴν ἀδυνατεῖν τὸν καὶ τὸν βελτίω ποιεῖν. 874 A (= 948 A): τὸν καὶ τόν.

XEN. Not found in the Anabasis (Joost, Sprachgebr. p. 62).

HDT. 2, 138: τῇ δὲ καὶ τῇ τῆς ὁδοῦ δένδρεα οὐρανομήκεα πέφυκε. Cf. 4, 68: ὅς καὶ ὅς (522).

AESCHYL. Cf. Suppl. 439-40: ἦ τοῖσιν ἦ τοῖς πόλεμον αἶρεσθαι μέγαν | παῖσ' ἔστ' ἀνάγκη.

PIND. O. 2, 59: τῶν τε καὶ τῶν. P. 7, 22: τὰ καὶ τά. N. 1, 30: τῶν τε καὶ τῶν χρήσιες. I. 4, 52: Ζεὺς τά τε καὶ τὰ νέμει.

THEOGN. 398: τὸν δ' ἀγαθὸν τολμᾶν χρὴ τά τε καὶ τὰ φέρειν.

HES. Sc. [209-10]: πολλοί γε . . . | δελφίνες τῇ καὶ τῇ ἐθύεον ἰχθυάοντες.

524. Compare the similar adjective use.

PLATO, Legg. 721 B: ζημιούσθαι χρήμασί τε καὶ ἀτιμίᾳ, χρήμασι μὲν τόσοις καὶ τόσοις, τῇ καὶ τῇ δὲ ἀτιμίᾳ.

525. πρὸ τοῦ. — πρὸ τοῦ, *formerly*, sometimes written προτοῦ, is equivalent to πρὸ τούτου (DEM. 21, 117. 36, 16).

διὰ ταῦτ(α) . . . μικρά, ἃ πρὸ τοῦ μεγάλ' ἦν, φαίνεται, DEM. 23, 203.

DEM. 1, 27. 20, 130. 160. 23, 203. 36, 33.

ISAE. 8, 34: οὐκ οἶδ' εἴ τιτι πρὸ τοῦ . . . τοιοῦτος ἀγὼν συμβέβηκεν.

ISOC. 4, 112: πρὸ τοῦ . . . ἐπαυσάμεθ' ἀλλήλους ἐλευθύντες.

LYS. 12, 2: ἐν τῷ πρὸ τοῦ χρόνῳ.

PLATO, Conv. 172 D. Phaedo, 96 C. Phaedr. 252 A. Protag. 315 D.

THUC. 1, 32, 4. 103, 2. 2, 73, 3: ἐν τῷ πρὸ τοῦ χρόνῳ.

HDT. 1, 103. 122. 5, 83.

AR. Nub. 5: ἀλλ' οὐκ ἂν πρὸ τοῦ. Thesm. 418.

AESCHYL. Ag. 1204. Eum. 462: τὸν πρὸ τοῦ φεύγων χρόνον.

For ἐν τοῖς with the superlative see the *Superlative*.

526. τῷ = *therefore*.

τῷ τοι, ὦ φίλε Θεόδωρε, μᾶλλον σκεπτέον, PLATO, Theaet. 179 D.

PLATO, Soph. 230 B: τῷ τοι ταύτης τῆς δόξης ἐπὶ ἐκβολὴν ἄλλω τρόπῳ στέλλονται. Theaet. 179 D (see above).

SOPH. O. R. 510-1: τῷ ἀπ' ἐμᾶς | φρενὸς οὔποτ' ὀφλήσει κακίαν.

AESCHYL. P. V. 237: τῷ τοι τοιαῖσδ' πημοναῖσι κάμπτομαι.

HOM. Od. 2, 281: τῷ¹ νῦν μνηστήρων μὲν ἕα βουλήν τε νόον τε. 8, 548-9: τῷ νῦν μηδὲ σὺ κεύθε . . . | ὅττι κέ σ' εἴρωμαι. Often.

Il. 2, 250: τῷ οὐκ ἂν βασιλῆας ἀνὰ στόμ' ἔχων ἀγορεύοις. 354. Often.

527. ὃ γε, τό γε.

πάσσοφοι ἀτεχνῶς τῷ γε, PLATO, Euthyd. 271 C; *All wise, absolutely so, this couple.*

PLATO, Euthyd. 271 C (see above). 291 A: ἀλλὰ μὴν τό γε εὖ οἶδα, ὅτι κτέ.

HDT. 2, 173: λάθοι ἂν ἦτοι μανεῖς ἢ ὃ γε ἀπόπληκτος γενόμενος.

HOM. Od. 1, 4: πολλὰ δ' ὃ γ' ἐν πόντῳ πάθεν. 26. 31. 331: ἅμα τῇ γε. 370: τό γε. 443. Often.

Il. 1, 65: ὃ γ(ε). 68. 97. 101. 190. 261: οἶ γ(ε). 320. 330: τῷ γε. 401: τὸν γ(ε). Often.

528. SUBSTANTIVE ARTICLE UNSUPPORTED BY A PARTICLE. — HOMER uses the article as a substantive demonstrative with more freedom than the Attic.

¹ In Homer some write τῷ. τό is also found.

ἀλλὰ τὰ μὲν πολλῶν ἐξ ἐπράθομεν, τὰ δέδασται, HOM. II. 1, 125.

HDT. 1, 51: καὶ τὰδε ἄλλα (sc. ἀπέπεμπε) ἅμα τοῖσι. 5, 97: καὶ πρὸς τοῖσι. 7, 8, β): δευτέρα δὲ ἡμέας οἱ ἔρξαν . . . τὰ¹ ἐπίστασθέ μου πάντες.

COM. Epicr. 3, 370, 4 f.: ποία φροντίς, ποῖος δὲ λόγος | διερευνᾶται παρὰ τοῖσιν;

SOPH. The τόν of O. C. 1574 (Hermann) and of O. R. 200 is regarded as demonstrative by Ellendt, Lexicon Sophocleum, but as relative by Jebb.

AESCHYL. Eum. 137-8: σὺ δ' αἵματηρὸν πνεῦμ' ἐπουρίσασα τῷ | ἔποι. 338: τοῖς ὀμαρτεῖν. Sept. 197: ἀνὴρ γυνή τε χῶ τι τῶν μεταίχμιον. Suppl. 1047: ὁ τί ται μόρσιμόν ἐστιν, τὸ γένουτ' ἄν.

PIND. O. 6, 74-6 (see 529). P. 3, 88-91: λέγονται μὲν βροτῶν | ὄλβον ὑπέρτατον οἱ σχεῖν, οἶτε . . . | αἶον.

HOM. Od. 1, 55: τοῦ θυγάτηρ δύστηνον ὀδυρόμενον κατερέκει. 74: ἐκ τοῦ δῆ. 212: ἐκ τοῦ, *from that time*. 215: μήτηρ μὲν τέ μέ φησι τοῦ ἔμμεναι. 220: τοῦ. 11, 144: εἰπέ, ἄναξ, πῶς κέν με ἀναγνοῖη τὸν ἐόντα; Elsewhere.

II. 1, 73: ὁ σφιν ἐὺ φρονέων ἀγορήσατο. 125 (see above). 301: τῶν οὐκ ἄν τι φέροις. 348: ἅμα τοῖσι. 407: τῶν. 9, 93: τοῖς ὁ γέρων πάμπρωτος ὑφαίνειν ἤρχετο μήτην. 22, 165: τῶ.

529. ARTICLE AS ANTECEDENT OF THE RELATIVE. — Wherever the article is used as a full demonstrative, it may be used as the antecedent of the relative, but the regular antecedent of the relative is οὗτος. In Attic prose the few examples cited are mainly in the neuter gender, and may be explained and have been explained on the same principle as the ordinary article with any word or group of words.

οὗ τις | τῶν οἷ νῦν βροτοὶ εἰσιν, HOM. II. 1, 271-2. But in Attic: τὰ ἐν τοῖς ὕδασι φαντάσματα καὶ ἐν τοῖς ὄσα πυκνά τε καὶ λεῖα καὶ φανὰ ξυνέστηκε, PLATO, Rpb. 510 A (ὄσα . . . ξυνέστηκε parallel with ὕδασι). τόν τε Εἰθύκριτον . . . καὶ τὸν ὄς ἐφη δεσπότης τούτου εἶναι, μάρτυρας παρέξομαι, LYS. 23, 8 (ὄς ἐφη . . . εἶναι parallel with Εἰθύκριτον).

DEM. 22, 64: καὶ μισεῖν τοὺς οἰόσπερ οὗτος. 25, 30: εἴ τις . . . εἶποι τοῖς βιαζομένοις ἐξείναι λέγειν ἢ τοῖς ἐκ τοῦ δεσποτηρίου ἢ τοῖς ὦν ἀπύκτειναι ὁ δῆμος τοὺς πατέρας. *Ibid.*: πρόσσεσι τοῖς οἰος οὗτός ἐστι τὴν φύσιν.

LYS. 23, 8 (see above).

PLATO, Lach. 185 D: περὶ τοῦ ὄ. Legg. 758 C: τῶν ὦν προσήκει. 761 E: περὶ τοὺς ὦν. 871 E: κατεγγνάτω τὸν ὄ ἂν ἐπισκῆπτηται. 873 D: τῶν ὄσα. Parmen. 130 C: τῶν οἰοί. Phaedo, 75 B: πάντα τὰ ἐν ταῖς αἰσθήσεσιν ἐκείνου . . . ὀρέγεται τοῦ ὄ ἔστιν ἴσον. 92 D: τοῦ ὄ. Phaedr. 247 E: ἐν τῷ ὄ. Prot. 320 D: τῶν ὄσα. Rpb. 469 B: τῶν ὄσοι. 510 A (see above). *Ibid.*: οὕτω τὸ ὀμοιωθὲν πρὸς τὸ ὄ ὀμοιώθη. Soph. 241 E: περὶ τεχνῶν τῶν ὄσαι περὶ ταῦτά εἰσι. Theaet. 204 D: ἐν γε τοῖς ὄσα.

¹ So Stein, who, however, states in the critical note that τὰ is omitted by Dionysius, and rightly so. Krüger and Abicht both omit the τὰ.

HDT. 3, 23: μήτε ξύλον μήτε τῶν ὄσα ξύλου ἐστὶ ἐλαφρότερα. 131: ἔχων οὐδέν τῶν ὄσα περὶ τὴν τέχνην ἐστὶ ἐργαλῆα. 133: οὐδενὸς τῶν ὄσα ἐς αἰσχύνην ἐστὶ φέροντα.

AESCHYL. Suppl. 1047: ὁ τί τοι μόρσιμόν ἐστιν, τὸ γένοιτ' ἂν (528).

PIND. O. 6, 74-6: μῶμος . . . κρέματα . . . | τοῖς, οἷς ποτε πρώτους . . . | . . . ποτιστάξῃ χάρις εὐκλέα μορφάν. P. 3, 88-91 (528).

THEOGN. 33-4: καὶ μετὰ τοῖσιν πῖνε καὶ ἔσθι, καὶ μετὰ τοῖσιν | ἕξε, καὶ ἄνδανε τοῖς, ὧν μεγάλη δύναμις.

HOM. Od. 1, 219-20: ὃς ἀποτμότατος γένετο . . . | τοῦ μ' ἔκ φασι γενέσθαι. 2, 116: τὰ φρονέουσ' ἀνὰ θυμόν, ἃ οἱ πέρι δῶκεν Ἀθήνη. 6, 28: τὰ δὲ τοῖσι παρασχέμεν, οἳ κέ σ' ἄγωνται. 7, 211-2: οὐς τινας . . . τοῖσιν. 17, 383: τῶν οἷ. 19, 7-8: τοῖσιν . . . | οἷα.

Il. 1, 271-2 (see above). 4, 232-3: οὐς μὲν σπεύδοντας ἴδοι . . . | τὸς μάλᾳ θαρσύνεσκε. 9, 74-5: τῷ πείσειαι ὃς κεν ἀρίστην | βουλὴν βουλευίσῃ.

530. ARTICLE AS A RELATIVE. — Out of the demonstrative use grows the relative use, for which see *Relative Sentence*. The ancient grammarians called the demonstrative article ἄρθρον προτακτικόν, the relative ἄρθρον ὑποτακτικόν, and relative and article were blended in the consciousness of the people.

ADJECTIVE USE

531. The article is commonly treated under two heads, that of the individual or specific article and that of the generic article.

Individual or Specific Article

532. The use of the Individual or Specific Article is so much like the English that only divergencies need be noticed at length.

533. ARTICLE WITH OBJECTS PRESENT TO THE MIND. — Like the English the Attic article is used of objects that are present to the mind or senses, well-known, notorious, expected, recurring, customary, — the Anaphoric Article or Article of Reference.

οἱ μάρτυρες μαρτυρήκασιν, ANDOC. 1, 25; *The witnesses have testified.* ὁ . . . ἄνθρωπος ἐνδον ἦν, Lys. 1, 11; *The fellow was within.* ὁ πόλεμος ἐρπύτω, Ar. Lys. 129 and 130; *On with the war.* στάσεις ἐν ταῖς πόλεσιν . . . ἐγίνοντο, THUC. 1, 12, 2; *Factions kept breaking out in the (different) cities.* θάνατος . . . ἡ ζημία, DEM. 20, 167; *The (regular) penalty is death.* διεκωλύθησαν δὲ ὑπὸ τοῦ γενόμενου σεισμοῦ, THUC. 1, 101, 2; *They were prevented by the occurrence of the well-known (great) earthquake.* Ἐίρηνς ὅτε ἐκ τῆς Ἑλλάδος ἠττηθεὶς τῇ μάχῃ [after having been defeated in the (famous) battle] ἀπεχώρει, XEN. AN. 1, 2, 9.

534. POSSESSIVE ARTICLE. — The article is used very freely in prose, in orators, philosophers, historians alike, to intimate possession. So especially in family relations, parts of the body, personal belongings. In elevated poetry this possessive article is very little used. The language is content with the anarthrous substantive. But as possession is more freely emphasized in poetry than in prose, the possessive pronoun and possessive genitive are often employed where prose would be satisfied with the article. (See *Possessive Pronouns*.) Comedy admits the prose use without difficulty.

τὴν κλεῖν συνετρίβην καὶ τὴν κεφαλὴν κατεάγην, AND. 1, 61; *My collar-bone was crushed and my head broken.* ἔβούλετο (sc. Δαρείος) τῷ παιδί ἀμφοτέρω παρῆναι, XEN. AN. 1, 1, 1; *Darius wanted both his boys to be with him.*

DEM. 19, 314: τὰς ὀφρῦς ἀνέσπακε. *Ibid.*: διὰ τῆς ἀγορᾶς πορεύεται θοϊμάτιον καθῆις ἄχρι τῶν σφυρῶν . . . τὰς γνάθους φυσῶν.

ANDOC. 1, 44: ἐπὶ τοὺς ἵππους ἀναβάντες ᾤχοντο. 47: οὔτοσι ἀνειμιὸς τοῦ (my) πατρός. 61 (see above).

PLATO, GORG. 519 C: κατηγοροῦσι τῶν μαθητῶν ὡς ἀδικοῦσι σφᾶς αὐτοὺς τοὺς . . . μισθοὺς ἀποστεροῦντες, *They accuse their pupils of wronging them by withholding their fees.* Phaedo, 60 B: συνέκαμψέ τε τὸ σκέλος καὶ ἐξέτρψε τῇ χειρὶ.

XEN. AN. 1, 1, 1 (see above). 3, 4, 47: χαλεπῶς κάμνω τὴν ἀσπίδα φέρων. 48: καταπηδήσας ἀπὸ τοῦ ἵππου.

THUC. 2, 4, 7: ξυνέβησαν τοῖς Πλαταιεῦσι παραδόναι σφᾶς αὐτοὺς καὶ τὰ ὄπλα, *They agreed to surrender themselves and their arms to the Plataeans.* 2, 93, 2: ἐδόκει δὲ λαβόντα τῶν ναυτῶν ἕκαστον τὴν κώπην καὶ τὸ ὑπερσίον καὶ τὸν τροπωτήρα πεζῇ ἵνα κτέ.

HDT. 1, 2: τὸν Κόλχων βασιλεία ἀπαιτεῖν (sc. φασί) τὴν θυγατέρα, *They say that the king of Colchis demanded the restoration of his daughter.*

AR. Ach. 5: τὸ κέαρ ἠφφράνθην (varying with 1: τὴν ἑμαιοῦ καρδίαν. 12: μου . . . τὴν καρδίαν). 18: τὰς ὀφρῦς. 83: τὸν προκτόν. 97: τὸν ὀφθαλμόν. Often.

EUR. El. 86-7: ὅς μου κατέκτα πατέρα χῆ πανώλεθρος | μήτηρ. I. T. 765: τὸ σῶμα σώσας (339).

SOPH. El. 1027: ζηλώ σε τοῦ νοῦ τῆς δὲ δειλίας στυγῶ. O. R. 371: τυφλὸς τά τ' ὦτα τὸν τε νοῦν τά τ' ὄμματ' εἶ [almost vulgarly passionate—see A. J. P. x (1889), 87].

AESCHYL. Eum. 203: ἔχρησα ποιῶς τοῦ πατρὸς πέμψαι. 738: κάρτα δ' εἰμὶ τοῦ πατρός. Suppl. 336: τίς δ' ἂν φίλους ὠνοῖτο τοὺς κεκτημένους;

HIPPONAX, 19, 3: τοὺς πόδας. 20, 4: τὰς φρένας γὰρ δειλῆος. 35, 4: κατέφαγε δὴ τὸν κληῖρον.

THEOGN. 97: τὸν ἐταῖρον. 277: τὸν πατέρ' ἐχθαίρουσι, καταρῶνται δ' ἀπολέσθαι.

HOMER. The examples usually cited are not stringent. Cf. also Monro, Hom. Gram.,² p. 230 f.

Od. 11, 492: ἀλλ' ἄγε μοι τοῦ παιδὸς ἀγαθοῦ μῦθον ἐνίσπες (Vogrinz, Gr. des hom. Dial., p. 198, says that this is the only example of the possessive article in Homer).

Il. 23, 75: καί μοι δὸς τὴν (τήν) χεῖρ(α) ("quite anomalous," Monro, *l.c.*).

535. ARTICLE WITH NUMBERS. —The Greek language uses the article with numerals more freely than the English, as, for instance, of fractions, round numbers, accepted standards, and the like.

τὰ δύο μέρη, ANDOC. 3, 9; *Two parts* = $\frac{2}{3}$. ἀμφὶ τὰ εἴκοσι, XEN. An. 1, 7, 10; *About twenty*.

DEM. [40], 48: διὰ τὴν τούτων μητέρα τὰ δύο μέρη τῆς οὐσίας ἀφαιρεθείς. ANDOC. 3, 9: Χερρόνησόν τε εἶχομεν καὶ Νάξον καὶ Εὐβοίας πλείον ἢ τὰ δύο μέρη (see above).

PLATO, Phileb. 66 C: τὰ πρὸς τοῖς τρισὶ τέταρτα. Rpb. 337 A: εἴ τινα ἔροιο ὅποσα ἐστὶ τὰ δώδεκα. B: ὅπως μοι . . . μὴ ἔρείς, ὅτι ἐστὶ τὰ δώδεκα δις ἕξ. 460 E: ἀρ' οὖν σοι ξυδοκεῖ μέτριος χρόνος ἀκμῆς τὰ εἴκοσι ἔτη γυναικί, ἀνδρὶ δὲ τὰ τριάκοντα;

XEN. An. 1, 7, 10 (see above). Hell. 7, 5, 10: ἀπήσαν . . . τῶν λόχων δώδεκι ὄντων οἱ τρεῖς. Hell. 4, 2, 19: τῶν Ἀθηναίων αἱ μὲν ἕξ φυλαὶ κατὰ τοὺς Λακεδαιμονίους ἐγίνοντο, αἱ δὲ τέτταρες κατὰ Τεγεάτας.

THUC. 1, 10, 2: τῶν πέντε τὰς δύο μοίρῃς (2/5) νέμονται. 1, 116, 1: Ἀθηναῖοι δὲ . . . πλείσαντες ναυσὶν ἐξήκοντα ἐπὶ Σάμου ταῖς μὲν ἑκκαίδεκα [τῶν νεῶν] οὐκ ἐχρήσαντο . . . , τεσσαράκοντα δὲ ναοὶ καὶ τέτταρσι . . . ἐνανμάχσαν . . . Σαμίων ναυσὶν ἐβδομήκοντα, ὧν ἦσαν αἱ εἴκοσι στρατιώτιδες . . . καὶ ἐνίκων Ἀθηναῖοι. 3, 15, 1: τοῖς δύο μέρεσιν.

HDT. 1, 192: τοὺς τέσσερας μῆνας . . . τοὺς δὲ ὀκτὼ τῶν μηνῶν. 4, 28: τοὺς . . . ὀκτὼ τῶν μηνῶν ἀφόρητος οἶος γίνεται κρυμὸς.

AR. Vesp. 95: τοὺς τρεῖς . . . τῶν δακτύλων, *Three fingers (the three fingers usually employed)*. See Schol.

SOPH. fr. 822: λύσω γὰρ εἰ καὶ τῶν τριῶν (*the three foretold*) ἐν οἴσομμι.

AESCHYL. Eum. 589: ἐν μὲν τόδ' ἤδη τῶν τριῶν παλαισμάτων.

HES. fr. 190 (Rz.): οἴην μὲν μοῖραν δέκα μοιρέων τέρπεται ἀνὴρ· | τὰς δέκα δ' ἐμπύπλησι γυνὴ τέρπουσα νόημα.

HOM. Od. 6, 62-3: πέντε δέ τοι φίλοι υἱεὶ ἐνὶ μεγάροις γεγάασιν, | οἱ δὲ ὀπιόντες, τρεῖς δ' ἤθροιο θαλέθοντες.

II. 5, 271-2: τοὺς μὲν τέσσαρας αὐτὸς . . . ἀτίταλλ(ε) . . . | τὼ δὲ δὴ Ἀινείᾳ δῶκεν.

536. THE ARTICLE WITH PROPER NAMES.— Proper Names for the most part do not require the article. The conditions under which the article is used are set forth in the following sections. In connection with these, see also Blass, *Rhein. Mus.* 44 (1889), pp. 6-17; Carolus Schmidt, *De articulo in nominibus propriis apud Atticos scriptores pedestres*, Kiliae, 1890; H. Kallenberg, *Philologus* 49 (1890), pp. 515-47; *id.*, *Studien über den gr. Artikel*, Berlin, 1891, Pr.; B. L. Gildersleeve, *A. J. P.* xi (1890), 483-7; Uckermann, *Über den Artikel bei Eigennamen in den Komödien des Aristophanes*, Berlin, 1892, Pr.; Zucker, *Beobachtungen über den Gebrauch des Artikels bei Personennamen in Xenophons Anabasis*, Nürnberg, 1899; *A. J. P.* xxiv (1903), 482; Völker, *Syntax der griechischen Papyri: I. Der Artikel*, Münster, 1903, Pr.

537. ARTICLE WITH NAMES OF PERSONS.— The Article with the Names of Persons belongs to popular diction, and may be considered a norm of familiar style. It is not found in epic poetry, the examples usually cited being demonstrative rather than articular. It is rare in the higher lyric, more common in comedy than in tragedy. In prose some authors use it steadily for anaphora or for contrast. Plato uses it freely. The orators vary. With them the rule is not to use the article with the name of the opponent, who, as is natural, is often mentioned.

DIN. Names of opponents anarthrous (Schmidt, *l. c.*). 1, 58: Πολυέυκτον δὲ . . . τοῦ δήμου προστάξαντος ζητῆσαι τὴν βουλὴν . . . , ἀπέφηνεν ἢ βουλή . . . ἀπελύσαθ' ἡμεῖς, ὁμολογοῦντος τοῦ Πολυεύκτου βυδίζειν εἰς Μέγαρον(α).

DEM. In the first three orations Φίλιππος and its forms occur 29 times without the article; with the article they are found 1, 9: ταπεινότερῳ νῦν ἂν ἐχρώμεθα τῷ (your high and mighty) Φιλίππῳ. 2, 5. 6. 22. 3, 5. 7. 21: τὸν Ἀριστείδην ἐκείνον, τὸν Νικίαν, τὸν ὁμώνυμον τὸν ἑμαυτοῦ, τὸν Περικλέα. 9. 59: Εὐφραῖτος δὲ τις ἄνθρωπος, but afterwards articular 60. 61. 62 (*dis*). 66. See also *A. J. P.* xi (1890), 486, note.

AESCHIN. In the genuine portion of the first oration (Blass' text), the name Τίμαρχος occurs 67 times. Only one of these instances is articular (§ 60), 2 instances are vocatives, and once ποῖος is the modifier.

ANTIPHON, I: Φλόνεως is anarthrous when first mentioned § 14, thereafter articular.

PLATO. The articular form is used with the utmost freedom.

XEN. In the Agesilaus (Dindorf's text) Ἀγησίλαος occurs 51 times without the article, 18 times with the article. According to Joost, *Sprachgebrauch Xenophons in der Anabasis*, Berlin, 1892. Κῦρος occurs 196 times in the *Anabasis*, ὁ Κῦρος 28 times. Cf. also Zucker, *l. c.*

THUC. I, 128-38: Πausanías and ὁ Πausanías, Θεμιστοκλῆς and ὁ Θεμιστοκλῆς vary. See Herbst in A. J. P. ii (1881), 541, and Schmidt, A. J. P. xi (1890), 485.

HDT. 3, 39-46 and 120-5 (Stein): Πολυκράτης 23 times, ὁ Πολυκράτης 15 times.

AR. The article is exceptional and chiefly deictic. Σωκράτης without article occurs Nub. 144. 147. 154. 174, but 182: καὶ δεῖξον ὡς τάχιστα μοι τὸν Σωκράτην, *And show me without delay (your great hero) Socrates.* For other exx. see Fuller, de articuli in antiquis Graecis comoediis usu, Leipzig diss., 1888.

PIND. P. 10, 57: τὸν Ἴπποκλέαν (see commentators).

ANACR. 21: ὁ περιφόρητος Ἀρτέμων.

HOM. II. 1, 11: τὸν Χρῦσην ἠτίμησ' (ἠτίμασεν v. l.) ἀρητήρα.

538. NATIONAL APPELLATIVES, ETC. — Names of nations, inhabitants of cities, etc., as such do not require the article. Ἕλληνες, however, in the course of time came to be viewed as an adjective, in contrast with βάρβαροι, and regularly took the article, but in Herodotus it is treated like any other national appellative.

Ὀλυνθίους ἀπῆλανόν τινες ἐθένδε, DEM. 2, 6. Φωκεῖς ἀπολόλασι, 19, 125. τετταράκοντ' ἔτη τῶν Ἑλλήνων ἤρξαν, 3, 24. οὗτοι δὲ ὑπὸ μὲν Ἑλλήνων καλέονται Σύριοι, ὑπὸ δὲ τῶν βαρβάρων Ἀσσύριοι ἐκλήθησαν, HDT. 7, 63 (Ἑλλήνων without article in spite of contrast with τῶν βαρβάρων).

DEM. 2, 6 (see above). 7: τὴν δ' Ὀλυνθίων φιλίαν . . . Θετταλοὺς δὲ κτέ. 3, 24: ἐκεῖνοι τοίνυν . . . τετταράκοντ' ἔτη τῶν Ἑλλήνων ἤρξαν . . . ὑπήκουεν . . . αὐτοῖς βασιλεύς, ὥσπερ ἐστὶ προσήκον βάρβαρον (*a barbarian*) Ἕλλησι (*to Greeks*). 6, 2: Φίλιππον . . . πᾶσι τοῖς Ἕλλησιν ἐπιβουλεύοντα.

LYS. 13, 8: ἔλεγον ἐφ' οἷς ἔτοιμοι εἶεν τὴν εἰρήνην ποιέσθαι Λακεδαιμόνιοι. 19, 48: Καλλίας τοίνυν ὁ Ἴππονίκου . . . πλείστα τῶν Ἑλλήνων ἐδόκει κεκτῆσθαι.

PLATO, Legg. 698 B: ὅτε ἡ Περσῶν ἐπίθεσις τοῖς Ἕλλησιν . . . ἐγίγνετο. Menex. 240 C: οὐτ' Ἐρετριεῦσιν ἐβοήθησεν Ἑλλήνων οὐδεὶς οὔτε Ἀθηναίοις πλὴν Λακεδαιμονίων. E: οἱ Ἕλληνες. 241 A: τοῖς Ἕλλησιν. B: τῶν Ἑ. and so regularly. 242 C: πάντων τῶν Ἑλλήνων. Rpb. 471 B: πρὸς δὲ τοὺς βαρβάρους ὡς νῦν οἱ Ἕλληνες πρὸς ἀλλήλους.

XEN. Cyr. 1, 4, 27: καὶ γὰρ νῦν ἐτι τοῦτο ποιούσι Πέρσαι. Hell. 1, 6, 14: οὐκ ἔφη ἑαυτοῦ γε ἄρχοντος οὐδέν' ἂν Ἑλλήνων ἀνδραποδισθῆναι (οὐδεὶς Ἑλλήνων, *no one that is a Greek*, very different from οὐδεὶς τῶν Ἑ., *none of the Greeks*). 6, 1, 8: εὐπετῶς ἂν ἐγὼ ταγὸς Θετταλῶν ἀπάντων κατασταίην. 10: Βοιωτοὶ γε . . . Λακεδαιμονίοις . . . καὶ Ἀθηναῖοι. 5, 34: ἀναμνησκοντες δὲ ὡς Ἀθηναῖοί τε ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων ἠρέθησαν ἡγεμόνες τοῦ ναυτικοῦ . . . αὐτοὶ τε κατὰ γῆν ὁμολογουμένως ὑφ' ἀπάντων τῶν Ἑλλήνων ἡγεμόνες προκριθείσαν.

THUC. According to Schmidt, *l.c.* p. 21, Ἑλληνες is used with the article 90 times (15 of the 90 with a modifier), and seven times without the article where the article might have been expected. 1, 25, 4: τοῖς Ἑλλήνων πλουσιωτάτοις. [So 1, 31, 2: ἦσαν γὰρ οὐδενὸς Ἑλλήνων ἔνσπονδοι. 41, 1: κατὰ τοὺς Ἑλλήνων (v. l. with art.) νόμους. 69, 4: ἡσυχάζετε γὰρ μόνοι Ἑλλήνων. 89, 2: Μῆδοι . . . νικηθέντες . . . ὑπὸ Ἑλλήνων. 137, 4: κακὰ . . . πλείστα Ἑλλήνων (v. l. w. art.) εἰργασμαι τὸν ὑμέτερον οἶκον. 138, 2: οὐδεὶς πω Ἑλλήνων (v. l. w. art.)]. 1, 54, 2: ἐκότεροι . . . Κορίνθιοι . . . Κερκυραῖοι . . . καὶ ἐπειδὴ Ἀθηναῖοι ἦλθον. 6, 69, 3: Συρακόσιοι μὲν . . . τῶν δὲ ἐναντίων Ἀθηναῖοι μὲν . . . Ἀργεῖοι δὲ κτέ.

HDT. 1, 1: τὸ καὶ Ἑλληνες λέγουσι. 2: λέγουσι Πέρσαι οὐκ ὡς Ἑλληνες . . . Ἑλλήνων τινάς. 3: τοῖσι Ἑλλησι. 4: Ἑλληνας δὴ . . . Ἑλληνας δὲ Λακεδαιμονίης εἵνεκεν γυναικὸς στόλον μέγαν συναγείραι. 5: ἐς τοὺς Ἑλληνας (*bis*). 6: τοὺς μὲν κατεστρέψατο Ἑλλήνων . . . τοὺς δὲ φίλους προσποιήσατο . . . πρὸ δὲ τῆς Κροίσου ἀρχῆς πάντες Ἑλληνας ἦσαν ἐλεύθεροι. 7: Κανδαύλης, τὸν οἱ Ἑλληνες Μυρσίλον ὀνομάζουσι. (In the more than 30 occurrences of Ἑλληνες in book 1, the article is omitted three times as often as it is used. In the seventh, in which Ἑλληνες is used more than 100 times, there is a slight preponderance of the articular form due to its frequent use in referring to the Greek army or navy as opposed to the Persian invaders.) 1, 82: βοηθησάντων δὲ Ἀργείων τῇ σφετέρῃ ἀποταμνομένη . . . ὑπελείποντο . . . Ἀργείων μὲν Ἀλκίηωρ τε καὶ Χρόμιος, Λακεδαιμονίων δὲ Ὀθρυάδης. 7, 63 (see above).

AR. Ach. 177: διὲ γάρ με φεύγοντ' ἐκφυγεῖν Ἀχαρνεάσ. Nub. 413: ἐν Ἀθηναίοις καὶ τοῖς Ἑλλησι. Ran. 724: ἐν τε τοῖς Ἑλλησι καὶ τοῖς βαρβάρουσι πανταχοῦ. So Ἑ. regularly with article except with πάντες, Ach. 529: Ἑλλησι πᾶσι, elsew., and the rare exception Pax, 203-4: ἐξψόκισαντο δ' οἱ θεοὶ τίνος οὐνεκα; | Ἑλλησιν ὀργισθέντες. (See Uckermann, *l.c.*, pp. 5 ff.)

For the Articular National Appellative in the singular used collectively, or used of the king, ruler, or general, see §§ 57 and 58.

539. ARTICLE WITH APPOSITIVE PROPER NAMES. — In combination with appositive proper names, the article is used to identify by demonstration (resumption).

Σοφαίνετος ὁ Ἀρκάς, XEN. An. 1, 2, 9; *Sophaenetus the Arcadian* as distinguished from Σοφαίνετος . . . ὁ Στυμφάλιος, *Ibid.* 3; *Sophaenetus the Stympthalian*.

DEM. 23, 124: Μενέστρατος . . . ὁ Ἐρετριεύς . . . Φαῦλλος ὁ Φωκεύς. 24, 134: Θρασύβουλον τὸν Κολλυτέα . . . Φιλέμιον τὸν Λαμπρῆα . . . Ἀγύριον τὸν Κολλυτέα. 138: Εὐδήμον τὸν Κυδαθηναῖα.

PLATO, Rpb. 328 B: Θρασύμαχον τὸν Χαλκηδόνιον καὶ Χαρμαντίδην τὸν Παιανία.

XEN. An. 1, 2, 3: Σωκράτης . . . ὁ Ἀχαιοὺς and see above. 9 (see above). 10: Ξενίας ὁ Ἀρκάς. 3, 1, 5: Σωκράτει τῷ Ἀθηναίῳ. Often.

THUC. I, 103, 3: Λοκρῶν τῶν Ὀζολῶν. 108, 3: Λοκρῶν τῶν Ὀπουνητίων. 8, 35, 1: Ἴπποκράτης ὁ Λακεδαιμόνιος. 92, 8: Θεουκιδίδου τοῦ Φαρσαλίου.

HDT. I, 23: Ἀρίονα τὸν Μηθυμναῖον. 25: Ἀλυάττης . . . ὁ Λυδός . . . Γλαύκου τοῦ Χίου. 27: Βίαντα . . . τὸν Πιρηνέα . . . Πιπτακὸν τὸν Μυτιληναῖον.

AR. Nub. 156: Χαίρεφῶν ὁ Σφήττιος. 830: Σωκράτης ὁ Μήλιος. Vesp. 234: Χάβης ὁ Φλυεύς. Pax, 835. 919. Av. 1072. 1077. Lys. 1138-9. Thesm. 161.

540. APPOSITIVE PROPER NAME WITHOUT ARTICLE. — The omission of the article is the regular thing in formal and official style. Outside of this sphere, ἀνὴρ with a proper adjective is a frequent substitute for the anarthrous proper adjective used substantively.

Ἀγησανδρίδας Ἀγησάνδρου Σπαρτιάτης, THUC. 8, 91, 2. Ἰνάρως δὲ ὁ Φαμμίτιχου, Δίβυς, I, 104, 1. Μεγάβυζον δὲ τὸν Ζωπύρου πέμπει ἄνδρα Πέρσην, I, 109, 3.

DEM. 21, 200: Μειδίας Ἀναγυράσιος. 39, 10: Μαντίθεος Μαντίου Θεορίκιος. [44], 9: Λεωστράτῳ Ἐλευσινίῳ. 10: Ἀριστοτέλει Παλληγενεῖ.

XEN. AN. I, 6, 1: Ὀρόντας δὲ Πέρσης ἀνὴρ. 8, 1: Πατηγγίας ἀνὴρ Πέρσης. 8, 15: Ξενοφῶν Ἀθηναῖος. 10, 7: Ἐπισθάνης δὲ Ἀμφιπολίτης.

THUC. I, 1, 1: Θεουκιδίδης Ἀθηναῖος. 104, 1 (see above). 109, 3 (see above). 126, 3: ἐγεγαμῆκει δὲ θυγατέρα Θεαγέιου Μεγαρέως ἀνδρός. 3, 8: ἦν δὲ Ὀλυμπίας ἢ Δωριεύς Ῥόδιος τὸ δεύτερον ἐνέκα. 5, 49, 1: Ἀνδροσθένης Ἀρκάς. 8, 91, 2 (see above).

HDT. I, 1: Ἡρόδοτου Ἀλικαρνησοῦς. 29: Σόλων ἀνὴρ Ἀθηναῖος. 30: Τέλλον Ἀθηναῖον.

AR. Vesp. 894-5: ἐγράψατο | κύων Κυδαθηναῖος Λάβητ' Αἰξωνέα. Pax, 190: Τρυγαῖος Ἀθμονεύς but 919: Τρυγαῖος ἀθμονεύς (see preceding section).

541. ARTICLE WITH NAMES OF GODS. — Names of gods as such do not require the article, but the articular form is very common, especially in familiar language. When the name of a god in the genitive depends upon an articular substantive it is generally accompanied by the article, but if the governing substantive is without the article, the name of the god is anarthrous too.

ἐνταῦθα λέγεται Ἀπόλλων ἐκδεῖραι Μαρσύαν, XEN. AN. I, 2, 8. ὁ Ζεὺς με ταῦτ' ἔβρασεν, AR. Plut. 87. ἐν τῷ τοῦ Ποσειδῶνος ἱερῷ, PLATO, Criti. 119 D. ἐν ἱερῷ Ποσειδῶνος, *Ibid.* 119 C.

DEM. 19, 299: ὁ Ζεὺς, ἡ Διώνη, πάντες οἱ θεοί. 23, 66: λαβεῖν μὲν (sc. δίκας) Ποσειδῶν' . . . παρ' Ἄρεως, δικάσαι δ' Εὐμένισιν καὶ Ὀρέστη τοὺς διῶδεκι θεοῖς. 25, 11: παρὰ τὸν τοῦ Διὸς θρόνον. 57, 64: τὰ ὄπλα . . . ἢ ἐγὼ ἀνέθηκα τῇ Ἀθηνᾷ.

AESCHIN. 2, 147: ἡ τῆς Ἀθηνᾶς τῆς Πολιάδος . . . ἰέρεια. 3, 156: ἐν τῇ τοῦ Διονύσου ὀρχήστρα.

ISOC. 4, 179: ὡσπερ πρὸς τὸν Δία τὴν χώραν νεμόμενος. 9, 57: τὸ τοῦ Διὸς ἀγάλμα τοῦ σωτήρος. 10, 20: βουλευθέντος αὐτοῦ μηστεύσαι Κόρην τὴν Διὸς καὶ Δήμητρος. 41-42: διδούσης Ἥρας μὲν . . . Ἀθηνᾶς δὲ . . . Ἀφροδίτης δὲ κτέ. 43: ἐπεθύμησε Διὸς γενίσθαι κηδεστής. 53: περὶ τῆς Διὸς θυγατρὸς. 11, 13: τῶν γὰρ ὄμβρων . . . ὁ Ζεὺς ταμίης ἐστίν.

PLATO, CONV. 180 B: ἐγωγέ φημι Ἐρωτα θεῶν . . . τιμώτατον . . . εἶναι. 195 B: Ἐρωσ Κρόνου καὶ Ἰαπετοῦ ἀρχαιότερος ἐστίν. Critias, 113 C: τὴν νῆσον Ποσειδῶν τὴν Ἀτλαντίδα λαχόν. 117 B: ἐπὶ τὸ τοῦ Ποσειδῶνος ἄλσος. 119 C (see above). D (*ibid.*). Legg. 624 A: παρὰ μὲν ἡμῖν Ζεὺς, παρὰ δὲ Λακεδαιμονίους . . . οἶμαι φάναι τοῦτους Ἀπόλλωνα. 625 A: υἱεὶ . . . Διός. B: εἰς τὸ τοῦ Διὸς ἄντρον. 766 B: εἰς τὸ τοῦ Ἀπόλλωνος ἱερόν. 833 B: πρὸς ἱερόν Ἀρεῶς τι Phaedo, 58 B: τῷ οὖν Ἀπόλλωνι ἠύξαντο . . . θεωρίαν ἀπάξιν εἰς Δῆλον. C: ὁ ἱερεὺς τοῦ Ἀπόλλωνος. Politic. 269 A: τὴν γε βασιλείαν ἦν ἤρξε Κρόνος πολλῶν ἀκχόαμεν. Rpb. 390 B-C: Δία . . . ἐκπλαγέτα ἰδόντα τὴν Ἥραν . . . Ἀρεῶς τε καὶ Ἀφροδίτης ὑπὸ Ἡφαίστου δεσμῶν.

XEN. "Multo saepius articulus additus est, quam deest." Schulze, Quaestiones grammaticae ad Xenophontem pertinentes, p. 16. An. 1, 2, 8 (see above). 6, 7: ἐλθὼν ἐπὶ τὸν τῆς Ἀρτέμιδος βωμόν. 3, 4, 12: Ζεὺς δὲ βροντῇ κατέπληξε τοὺς ἐνοικοῦντας. Hell. 1, 1, 4: θύων τῇ Ἀθηνᾷ (so always in Hell.). 3, 2, 19: ἔμβα ἦν Ἀρτέμιδος . . . ἱερόν. 4, 7, 2: ἐπήρετο αὐτὸν Ἀπόλλων.

THUC. 1, 29, 3: τὸ ἱερόν τοῦ Ἀπόλλωνος. 4, 116, 2: ἔστι γὰρ ἐν τῇ Ληκύθῃ Ἀθηναίας ἱερόν. 133, 2: ὁ νέως τῆς Ἥρας. 6, 3, 1: Ἀπόλλωνος Ἀρχηγέτου βωμόν . . . ἰδρύσαντο.

HDT. 1, 89: λεγόντων . . . ὡς σφεα ἀναγκαίως ἔχει δεκατευθῆναι τῷ Διί. 131: οἱ δὲ νομίζουσι Διὶ . . . θυσίας ἔρδειν . . . καλέουσι δὲ Ἀσσύριοι τὴν Ἀφροδίτην Μύλιττα. 207: ἐπεὶ με Ζεὺς ἔδωκέ μοι. 2, 13: ὅτι μὴ ἐκ τοῦ Διὸς μόνον. 51: τοῦ δὲ Ἐρμῆος τὰ ἀγάλματα . . . τὰγάλματα τοῦ Ἐρμῆος. 136: προέχω γὰρ αὐτέων τοσοῦτο ὅσον ὁ Ζεὺς τῶν ἄλλων θεῶν. 138: φέρει δὲ ἐς Ἐρμῆος ἱερόν. 145: Ἡρακλῆς τε καὶ Διόνυσος καὶ Πάν . . . Πάν μὲν . . . Ἡρακλῆς δὲ . . . Διόνυσος δὲ . . . ὁ Πάν. 146: Διόνυσον . . . ἐς τὸν μῆρον ἐνεγράψατο Ζεὺς. 147: μετὰ τὸν ἱερα τοῦ Ἡφαίστου βασιλεύσαντα . . . ἐν τῷ ἱερῷ τοῦ Ἡφαίστου. 6, 67: ἔθηκε τῷ Διί βούν. 9, 122: ἐπεὶ Ζεὺς Πιέρῃσι ἡγεμονίην διδοί.

AR. The articular form is the rule except in poetic and parodic passages. For νῆ Δία, μὰ Δία see the following section. Av. 1246: ἄρ' οἴσθ' ὅτι Ζεὺς εἶ με λυπήσει πέρα. Pl. 87: ὁ Ζεὺς με ταῦτ' ἔδρασεν. 119: ὁ Ζεὺς. 124: τὴν Διὸς τυραννίδα. 128: τοῦ Διός. 130: ὁ Ζ. 141-2: τοῦ Διὸς | τὴν δύναμιν. 213: ὁ Φοῖβος αὐτός. 515: καρπὸν Δηοῦς. 579: τὸν Δία. 582 (= 592): ὁ Ζεὺς. 594: παρὰ τῆς Ἐκάτης. 661: μέλανος Ἡφαίστου φλογί. 772: σεμνῆς Παλλάδος κλεινὸν πέδον.

542. NAMES OF GODS IN OATHS. — In oaths the article is required except with the name of Zeus. With the name of Zeus familiarity has brought about the fading of the oath, and the article is usually omitted.

νή τὴν Δήμητρ(α), DEM. 19, 262; *By Demeter*. νή τὸν Δία καὶ πάντας θεούς, 8, 49; *By Zeus and all the gods*. νή Δί(α), 19, 46. μὰ Δί' οὐκ ἔγωγε, 1, 19; *By Zeus, not I*. πρὸς Διός, 18, 201; *Before Zeus*.

DEM. 1, 19: μὰ Δί(α). So elsewhere, but οὐ μὰ Δία is much more frequent. 3, 32: μὰ τὴν Δήμητρ(α). 4, 10: νή Δί(α). So about a hundred times, but νή τὸν Δία rare in comparison. 4, 11: οὐ μὰ Δί(α) (see note on 1, 19). 8, 49: νή τὸν Δία καὶ πάντας θεούς (see note on 4, 10). 9, 15 (= 14, 12): ὦ πρὸς τοῦ Διός, but regularly πρὸς Διός. 9, 54: μὰ τὸν Δία καὶ τοὺς ἄλλους θεούς. μὰ τὸν Δία is generally followed by an additional accusative, as here, and is more common than μὰ Δία, but less frequent than οὐ μὰ Δία. οὐ μὰ τὸν Δία is less common than the other three formulae. 18, 199: πρὸς Διὸς καὶ θεῶν (see note on 9, 15). 201 (see above). 18, 307: οὐ μὰ Δί(α) (see note on 1, 19). 19, 46 (see above). 262 (see above). 21, 198: νή τὸν Δία καὶ τὸν Ἀπόλλω καὶ τὴν Ἀθηνᾶν. 24, 199: μὰ τὴν Ἀθηνᾶν. [50] 13: μὰ τὸν Δία καὶ τὸν Ἀπόλλω. [52] 9: μὰ τὸν Δία καὶ τὸν Ἀπόλλω καὶ τὴν Δήμητρα.

AESCHIN. 1, 28: νή Δία (so 98. 3, 172, 217). 1, 52: μὰ τὸν Διόνυσον. 1, 55 (= 76. 3, 255): μὰ τὸν Δία τὸν Ὀλύμπιον. 1, 61 (= 69): μὰ Δία. 70: πρὸς τοῦ Διὸς καὶ τῶν ἄλλων θεῶν. 73: νή τὸν Ποσειδῶ. 79: φέρε δὴ πρὸς τοῦ Διός. 81 (= 88. 108): νή τὸν Δία καὶ τὸν Ἀπόλλω. 87 (= 3, 156): πρὸς τοῦ Διὸς καὶ θεῶν. 88 (= 3, 212): μὰ τὸν Ἡρακλέα.

PLATO. νή Δία: νή τὸν Δία :: 2.5 : 1 (Schanz, *Nov. Comm.* p. 18). μὰ Δία is the rule, μὰ τὸν Δία rare (*l.c.* p. 23). ναὶ μὰ Δία: ναὶ μὰ τὸν Δία :: 11 : 1, and οὐ μὰ Δία: οὐ μὰ τὸν Δία :: 53 : 100 (*l.c.* p. 21). Conv. 214 D: μὰ τὸν Ποσειδῶ. Euthyd. 295 C: οὐ τοίνυν μὰ Δία ἀποκρινοῦμαι . . . πρότερον πρὶν ἂν πύθωμαι. 307 B: ναὶ μὰ τὸν Δία. Euthyphr. 5 C: νῦν οὖν πρὸς Διὸς λέγε μοι. (So πρὸς Διός often.) Gorg. 449 D: νή τὴν Ἡραν (elsew.). 463 D: μὰ τὸν Δία. Cf. 466 E: μὰ τὸν οὐ σύ γε. 503 B: ἀλλὰ μὰ Δί' οὐκ ἔχω ἔγωγε σοι εἰπεῖν. 519 E: εἰπέ πρὸς Φιλίου. Legg. 662 C: ὦ πρὸς Διός τε καὶ Ἀπόλλωνος. 715 D: ναὶ μὰ Δί' ὦ ξένη. Phaedo, 94 E: νή Δία, ὦ Σώκρατες ἔμοιγε δοκῶ. Rpb. 374 E: μὰ Δία . . . οὐκ ἄρα φαῖλον πράγμα ἠράμεθι. Theaet. 142 D: οὐ μὰ τὸν Δία. 152 C: πρὸς Χαρίτων (excerptional). 170 E: νή τὸν Δία, ὦ Σώκρατες.

XEN. Cyr. 1, 4, 19: νή τὸν Δία. (So 2, 2, 28. 30. Mem. 4, 2, 8.) 1, 6, 9: μὰ τὸν Δί(α). (So Conv. 4, 3. Hiero, 1, 32. Mem. 3, 13, 3.) 1, 6, 19: ἀλλὰ ναὶ μὰ τὸν Δί(α). 2, 2, 14: ναὶ μὰ Δί(α). (So 15. 2, 3, 10. 5, 4, 38. Hell. 3, 4, 9. 4, 1, 14. 5, 1, 4.) 2, 2, 19: μὰ Δί(α). (So 22. Hell. 5, 4, 32. Mem. 2, 6, 1.) 5, 5, 18: οὐ μὰ τὸν Δί(α). (So Conv. 4, 3. Hiero, 1, 21. Mem. 1, 4, 7.) 7, 5, 53: μὰ τὸν Μίθρην. 8, 4, 12: νή τὴν Ἡραν. (So Mem. 1, 5, 5. 3, 10, 9. 3, 11, 5. 4, 2, 9.) Hell. 1, 7, 21: νή

Δία. (So 4, 1, 6, 6, 1, 7, 7, 1, 37, 3, 10.) 3, 1, 24: οὐ μὰ Δί', ἔφη. Oec. 4, 24: ὄμνυμί σοι τὸν Μίθρην.

AR. Ach. 59: μὰ τὸν Ἀπόλλω (101. Eq. 14. 870. 1041, etc.). Eq. 941: εὖ γε νῆ τὸν Δία καὶ τὸν Ἀπόλλω καὶ τὴν Δήμητρα. Nub. 372: νῆ τὸν Ἀπόλλω (Av. 470, elsew.). Cf. Ran. 1374-6: μὰ τόν, ἐγὼ μὲν οὐδ' ἄν εἶ τις | ἔλεγε μοι τῶν ἐπιτυχόντων, | ἐπιθύμην. Pl. 64 (= 364): οὐ τοι μὰ τὴν Δήμητρα. 101: μὰ Δί(α). (So 111. 359. 400. 410, elsew.) 106: μὰ τὸν Δί(α). 187: ναὶ μὰ Δία. 134: νῆ Δία (144. 165. 356, elsew.). 202: νῆ τὸν Δία. 395: πρὸς τῆς Ἑστίας. 396: νῆ τὸν Ποσειδῶ. 764: νῆ τὴν Ἑκάτην.

543. USE OF ARTICLE IN COMPLEX OF NAME OF GOD AND EPITHET. —When an epithet is added to the name of a god, both take the article or neither (fixity of religious phrases the world over).¹

τοῦ Διὸς τοῦ Ὀλυμπίου, THUC. 2, 15, 4. Διὶ ἐλευθερίῳ, 2, 71, 2.

544. *Article with both Name of God and Epithet:*

LYCURG. 17: τὸ ἱερὸν τοῦ Διὸς τοῦ σωτήρος καὶ τῆς Ἀθηνᾶς τῆς σωτείρας.

DEM. 18, 141: τὸν Ἀπόλλω τὸν Πύθιον. 253: τὸν Δία τὸν Δωδωναῖον. 21, 115: τῷ Διὶ τῷ Νεμείῳ. 24, 121: νῆ τὸν Δία τὸν Ὀλύμπιον.

ISOC. 9, 57: τὸ τοῦ Διὸς ἄγαλμα τοῦ σωτήρος.

LYS. 26, 6: ἐν δὲ ταύτῃ (sc. τῇ ἡμέρᾳ) τῷ Διὶ τῷ σωτήρι θυσία γίνεσθαι.

PLATO, Phaedr. 275 B: ἐν τῷ τοῦ Διὸς τοῦ Δωδωναίου ἱερῷ. Rpb. 565 D: τὸ τοῦ Διὸς τοῦ Λυκαίου ἱερὸν.

XEN. An. 4, 8, 25: τῷ Διὶ τῷ σωτήρι. 7, 8, 4: ὁ Ζεὺς ὁ μελίχιος.

THUC. 1, 13, 6: τῷ Ἀπόλλωνι τῷ Δηλίῳ. 103, 2: τοῦ Διὸς τοῦ Ἰθωμήτα. 2, 15, 4 (543). 5, 31, 2: τῷ Διὶ τῷ Ὀλυμπίῳ. 50, 1: τοῦ Διὸς τοῦ Ὀλυμπίου.

HDT. 1, 92: τῷ Ἀπόλλωνι τῷ Ἰσμηνίῳ. 2, 7: ἐπὶ τὸν νηὸν τοῦ Διὸς τοῦ Ὀλυμπίου.

AR. Nub. 817: μὰ τὸν Δία τὸν Ὀλύμπιον. Av. 130: πρὸς τοῦ Διὸς τοῦ λυμπίου. Thesm. 858: νῆ τὴν Ἑκάτην τὴν Φωσφόρον. Eccl. 1045 (= 1103): νῆ τὸν Δία τὸν σωτήρα. Pl. 1189: ὁ Ζεὺς ὁ σωτήρ.

545. *Article omitted with both Name of God and Epithet:*

DEM. 25, 34: Προνοίας Ἀθηνᾶς (sc. νεώς).

ANTIPHON, 1, 16 (= 18): Διὶ Κτησίῳ. 6, 45: Διὸς βουλαίου καὶ Ἀθηνᾶς βουλαίας ἱερὸν.

PLATO, Euthyd. 302 B: Ζεὺς πατρώος. Legg. 842 E: Διὸς ὀρίου. 881

¹ For the usage of the ISS, see Meisterhans³, § 86, 3 and 4.

D: Διὸς ὁμογνίου καὶ πατρῶου. 921 C: Δία . . . πολιοῦχον. 953 E: ξένιον Δί. Phaedr. 234 E: πρὸς Διὸς φίλιον.

XEN. An. 1, 8, 16: Ζεὺς σωτήρ καὶ νίκη. 3, 2, 4: οὐδὲ Δία ξένιον ἠδ' ὄσθη. 6, 5, 25: Ζεὺς σωτήρ, Ἡρακλῆς ἡγεμῶν. Cyr. 2, 4, 19: προσεκύνησε Δία βασιλέα (sim. 3, 3, 21. 7, 5, 57). 3, 3, 22: Διὶ πατρῶψ ἔθνε (sim. 8, 7, 3). 3, 3, 58: Ζεὺς σύμμαχος καὶ ἡγεμῶν. R. L. 13, 2: θίει . . . Διὶ ἀγήτορι.

THUC. 1, 126, 6: Διὸς . . . μειλιχίου. 2, 71, 2 (543). 3, 3, 3: Ἀπόλλωνος Μαλόεντος . . . ἑορτή. 6, 3, 1: Ἀπόλλωνος Ἀρχηγέτου βωμόν.

HDT. 1, 44: Δία καθάρσιον. 62: ἐπὶ Παλληνίδος Ἀθηναίης ἱρόν. 3, 142: Διὸς ἐλευθερίου βωμόν ἰδρύσατο. 5, 46: ἐπὶ Διὸς ἀγοραίου βωμόν. 66: θίουσι . . . Διὶ Καρίψ. 5, 119: Διὶ στρατίψ θυσίας ἀνάγοισι. 9, 7, 2: Δία τε Ἑλλήνιον αἰδεσθέντες.

AR. Pax, 42: Διὸς καταβάτου. Thesm. 977: Ἐρμῆν τε Νόμιον ἄντομαι. fr. 2, 1048: μαρτύρομαι δὲ Ζηνὸς ἐρκείου χύτρας.

546. Article with God or Epithet alone:

Under circumstances of special temptation the formula is occasionally neglected.

PLATO, Euthyd. 302 C: εἶτα τοῖς ἄλλοις, ἔφη, Ἀθηναίους οὐκ ἔστι Ζεὺς ὁ πατρῶος; Rpb. 583 B: τὸ δὲ τρίτον Ὀλυμπικῶς τῷ σωτήρῳ τε καὶ τῷ Ὀλυμπίῳ Δί.

XEN. An. 6, 2, 15: θυομένην δὲ αὐτῷ τῷ ἡγεμόνι Ἡρακλεῖ. Hell. 4, 1, 41: περὶ τὸ τῆς Ἀστυρηνῆς Ἀρτέμιδος ἱερόν.

THUC. 3, 14, 1: αἰσχυνθέντες οὖν τὰς τε τῶν Ἑλλήνων ἐς ὑμᾶς ἐλπίδας καὶ Δία τὸν Ὀλύμπιον ἐν οὗ τῷ ἱερῷ ἴσα καὶ ἰκέται ἔσμεν.

HDT. 1, 52: ἐν τῷ νηῷ τοῦ Ἰσμηνίου Ἀπόλλωνος. 66: περὶ τὸν νηὸν τῆς Ἀλέης Ἀθηναίης. 6, 68: καὶ τοῦ ἐρκείου Διὸς τοῦδε (sc. καταπτόμενος). 7, 197: τὰ περὶ τὸ ἱρόν τοῦ Λαφυστίου Διὸς.

AR. Ach. 989: ὦ Κύπριδι τῇ καλῇ καὶ Χάρισι ταῖς φίλαις ζύντροφε Διαλλαγῇ.

547. ARTICLE WITH NAMES OF COUNTRIES.—Adjectival names of countries and of urban territories require the article, but names of countries in -ία that are identical with the feminines of related adjectives fluctuate.

The general exceptions hold good as to the predicate (666), enumerations (568), and the common article (603).

οὐθ' ἢ Ἑλλὰς οὐθ' ἢ βάρβαρος τὴν πλειονεξίαν χωρεὶ τάνθρώπου, DEM. 9, 27. ἐς Πάνορμον τῆς Μίλησιος, THUC. 8, 24, 1. (Urban territory). νῦν μὲν ἢ Βοιωτία προπολεμεὶ τῆς ὑμέτερας χώρας, ISOC. 14, 33. (Βοιωτία always takes the article.) εἰς τὴν Κιλικίαν, XEN. An. 1, 2, 21, but in the same section ἐν Κιλικίᾳ and εἰς Κιλικίαν. (Κιλικία does not require the article, though in the classical period Κιλικίος is the only adjective.) ἀλλὰ Θετταλία πάς

ἔχει: DEM. 9, 26. (Θ. is not adjectival, and therefore does not require the article.) ἐν τῇ νῦν Ἑλλάδι καλεομένη χώρῃ, HDT. 1, 1; *In the country that is now called Greece.* (Omission in predicate.) ἔπεμπε σατραπᾶς εἰς Ἀραβίαν μὲν Μεγάβυζον, εἰς Καππαδοκίαν δὲ . . . εἰς Φρυγίαν δὲ . . . εἰς Λυδίαν δὲ . . . εἰς Καρίαν δὲ . . . εἰς Φρυγίαν δὲ . . . καὶ Αἰολίδα Φαρνοῦχον, XEN. Cyr. 8, 6, 7. (Omission in enumeration.) βεῖ δὲ καὶ Θύαμις ποταμὸς ὄρῳσεν τὴν Θεσπρωτίδα καὶ Κεστρίνην, THUC. 1, 46, 4. (Common article.)

Ἄβυδηνή: Xen. (Ἄβυδηνοῖς *v. l.*). Ἄγραϊς: Thuc. Αἰγιναίη: Hdt. Αἰολίς: Isoc. Xen. Thuc. Hdt. Ἀμφιλοχίαι: Thuc. Ἀμφιλοχική: Thuc. Ἀπολλωνίη: Hdt. Ἀραβίαι (fluctuates): Xen. Hdt. Ἀργεῖαι: Xen. Thuc. Ἀρμενία (fluctuates): Xen. Hdt. Ἀσσυρία (fluctuates): Xen. Hdt. Ἀττική: Din. Lycurg. Hyp. Dem. Aeschin. Isoc. Lys. Plat. Xen. Thuc. Hdt. Ar. Βιρκαίη: Hdt. Βουωτία: Lycurg. Dem. Aeschin. Isoc. Lys. Xen. Thuc. Hdt. Βοττική: Thuc.

Δροσπίς: Hdt. Δωρίς: Hdt.

Ἐλαιᾶτις: Thuc. Ἑλλάς: Din. Lycurg. (exc. 104 where, however, the article has been properly supplied), Hyp. Dem. Aeschin. Isoc. Lys. Andoc. Plat. Xen. (exc. Hell. 3, 5, 1 where the article has some Ms. warrant and Schneider correctly retains it), Thuc. (exc. 6, 17, 5 where several Mss. accidentally omit it), Hdt. Ar. (exc. in parody). Ἐπιδυρία: Thuc. Ἐρετρική: Plato, Hdt. Ἐρυθραία: Thuc. Ἐφεσία: Xen. Hdt.

Ἡλείαι: Xen. Thuc. Ἡρακλεῶτις: Xen. Thuc.

Θεσπρωτίς: Thuc. Θηβαῖς: Hdt. Θυρεᾶτις: Thuc.

Ἰλιάς: Hdt. Ἰμεραία: Thuc. Ἰνδική: Hdt. Ἰστιαῖωτις: Hdt.

Καλχηδονία: Xen. Hdt. Καμαριναία: Thuc. Καυλωνιάτις: Thuc. Κεστρίνη (see above). Κιλικία (fluctuates): Lycurg. Aeschin. Isoc. Xen. Hdt. Κιρραία: Dem. Κνιδία: Thuc. Hdt. Κολχίς: Xen. Thuc. Hdt. Κρηστωνική: Hdt. Κροτωνιάτις: Thuc. Κυθηρία: Xen. Κυμαία: Thuc.

Λάκαινα: Xen. Λακωνική: Isoc. Andoc. Xen. Thuc. Hdt. Ar. Λεοντήνη: Thuc. Λευκαδία: Thuc. (exc. 4, 42, 3 where K. would read Λευκάδι). Λοκρίς: Xen. Thuc. Ar. Λυδία (unsteady): Dem. Isoc. Xen. Hdt. Λυκική: Hdt. (without article except 1, 182 where the chorographic genitive requires the article).

Μαγνησία (article rare): Dem. Aeschin. Hdt. Μαλεᾶτις: Xen. Μαντινική: Xen. Thuc. Μεγαρκή: [Lys.], Xen. Μεγαρίς: Thuc. Μηδική: Xen. Hdt. Μηθουναία: Antiphon. Μηλίσ: Hdt. Μιλησία: Thuc. Hdt. Μυγδονή: Hdt. Μυσία: Xen. Hdt.

Ναυπακτία: Thuc.

Ὀλυνθία: Xen. Ὀρεσθίς: Thuc.

Παιονική: Hdt. Πακτυική: Hdt. (once without article in enumeration). Παλαιστίνη: Hdt. Παρρασική: Thuc. Παφλαγονική: Xen. Περσική: Hdt. Περσίς: Plato, Xen. Πλαταιῖς: Hdt. Πτερίη: Hdt.

Ῥηγίνη: Thuc. Ῥοδία: [Aeschin.], Thuc. Ῥυπική: Thuc.

Σαλαμινίη: Hdt. Σαμίη: Hdt. Σικωνία: Thuc. Σινδική: Hdt. 4, 86

ἐκ τῆς Σινδικῆς (so Wesseling for Ἰνδικῆς). Σκιρίτις: Xen. Thuc. Σκυθική: Plato, Hdt. Συρακοσία: Thuc. Συρία (does not require the article): Isoc. Plato, Xen.

Ταναγραία: Thuc. Ταυρικῆ: Hdt. Τεγεαίτις: Thuc. Τραχινία: Thuc. 3, 92, 1 Ἡράκλειαν τὴν ἐν Τραχινίᾳ ("CG; Τραχινίαις ABEFM suprascr. GI" — Hude); Hdt. Τρωάς: Xen. Hdt.

Ἰλαίη: Hdt.

Φανοσίς: Thuc. 4, 76, 3 τῇ Φανότιδι (so the Mss., Poppo and Krüger; but most editors Φανοτίδι). Φθιώτις: Thuc. Φλειασία: Thuc. Φρυγία (fluctuates): Dem. Isoc. Xen. Hdt. Φωκαίς: Thuc. Φωκίς: [Dem.], Aeschin. Isoc. Xen. Thuc. Hdt.

Χαλκιδική: Dem. Thuc.

Ἰρωπία: Plato, Thuc.

548. ADDITION OF χώρα, γῆ, μοῖρα. — χώρα, γῆ, and μοῖρα sometimes accompany proper names, especially in Herodotus. Such proper names are frankly adjectival and γῆ and χώρα often retain the full sense of "soil."

τῆς Ἀραβίης χώρας, HDT. 2, 11. τῆς χώρας τῆς Ἀραβίης, HDT. 3, 113. τῆς Ἀργολίδος μοίρας, HDT. 1, 82. ἡμέρας γὰρ τεσσαράκοντα μάλιστα ἐν τῇ γῇ τῇ Ἀττικῇ ἐγένοντο, THUC. 2, 57, 2; *They were on Attic soil about forty days.* (Cf. § 1: ἦσαν ἐν τῇ γῇ τῇ Ἀθηναίων, which differs from 56, 6: ἐν τῇ Ἀττικῇ ὄντας)

DEM. Ἀττικὴν 18, 141 (religious formula). Ἰνδικὴν [Ep] 4, 7. Κιρραία 18, 149 (χώρα is necessary in this passage).

AESCHIN. [Ep.] 10, 3: ἐν τῇ Τρωάδι γῆ.

HYPERID. ἡ χώρα . . . ἡ Μολοσσία 3, 25, but the reading is doubtful and Blass has the following note: "ἡ Μολοσσία (sic enim A) ut manifestum emblema eicit Cb. . . .; at JBL. monuit formam tantum suspectam esse. Kallenberg Philol. 49, 516 in ἡ χ. ἡ Μ. haeret, sed v. Eur. Andr. 1244 (LL)."

XEN. Ἀνδρίας (Cobet del. χώρας) Hell. 1, 4, 22. Ἀρμενίας Cyr. 3, 2, 18. Ἀττικὴν (γῆν not otiose) [R.A.] 2, 16. Κολχίδι An. 5, 3, 2. Λακωνικὴν Hell. 6, 2, 9. Μηδίας Cyr. 3, 3, 22; Μηδίαν 2, 1, 1. Μυσία An. 1, 2, 10. Περσίδι Cyr. 8, 5, 25; Περσίδα 2, 1, 1. Τεγεατίδι Hell. 6, 5, 15.

THUC. Ἀλιάδι 2, 56, 5; 4, 45, 2. Ἀττικῇ 2, 57, 2 (only instance in Th. in which Ἀττικῆ has γῆ). Βοιωτίας 1, 108, 3. Ἐπιδαυρίαν 4, 45, 2. Ἐρμιονίδα 2, 56, 5. Θεσπικῆς 4, 76, 3. Θεσπρωτίδος 1, 46, 3. Θουριάδος (Θουρίδος H, Θουριδάτιδος B) 7, 35, 1. Θυρεάτις 2, 27, 2. Πλαταιίδα 2, 71, 4; 74, 3; 3, 58, 5. Τροιζηνίαν 4, 45, 2. Τροιζηνίδι 2, 56, 5. Φωκίδος 1, 108, 3.

HDT. Names in ἦτις, ἴτις, and ὠτις are used only as adjectives. ἐκ δὲ τῆς Ἰστιαιώτιδος 1, 56 is a solitary exception, but adjectival Ἰστιαίωνιν immediately precedes. Αἰτωλίδος 6, 127. Ἀπολωνίης [χώρας] 9, 93. Ἀραβίης 2, 11; 3, 113. Ἀργολίδος 1, 82; Ἀργολίδα 6, 92. Ἀσσυρίη [om. Rdz] 1, 192. Ἀταρνείτιδος 6, 29. Ἀττικῆ etc. 4, 99; 5, 64; 6, 73; 7, 10 β; 7, 143; 8, 65; 9, 4; 9, 13 (bis). Βαβυλωνίη etc. 1, 106; 1, 192; 1, 193 (bis); 4, 198. Βακτρίας . . . Βακτριῇ 4, 204. Βοιωτῆ 9, 87;

Βουωτίης 8, 44. Βοττιαίδα 7, 123; 127. Δωρίδος . . . Δωρίδα 8, 31. Ἑλλάδος 1, 152. Ἑρετρικῆς 6, 101. Ἑρυνικήν 5, 45. Ἡλείη 4, 30. Θηβαίδι 9, 65. Ἰδριάδος 5, 118. Ἰλιάδος 5, 94; Ἰλιάδα 7, 42. Ἰνδικῆς 3, 98. Ἰστωιαῖτιδος 7, 175 (γῆς om. Rsv); 8, 23. Καρυστίης 9, 105. Κιλικίην 3, 90. Κιμμερίην 4, 11. Κισσίη etc. 5, 49; 52; 6, 119. Κνιδίη 1, 174. Κρηστωνικῆς 8, 116. Κρωτωνιήτιδι 5, 45. Κυθηρίη 1, 82: ἢ τε ἐν τῇ ἠπειρῶ χώρῃ καὶ ἡ Κυθηρίη [νῆσος]. (νῆσος must be omitted and χώρῃ is undoubtedly understood with Κ.) Κυρηναίη 4, 199. Λάκκαιναν 7, 235. Λυδία 1, 93. Μαγνησίης 7, 183. 188. Μακεδονίδα (om. Β) 7, 127. Ματινήν 5, 52. Μεγαρίδα 9, 14. Μηδική etc. 1, 73; 103; 110 (*bis*); 4, 12 (*bis*, but in one of exx. γῆν is bracketed); 7, 20. Μηλίδος 8, 31; Μηλίδα 7, 198. Μιλησίης 1, 19; 6, 20 (but ABC Μιλησίων). Μιναίδα 1, 173. Μυγδονίης 7, 124; Μυγδονίην 7, 123 (*bis*). Μυσίης 1, 160; Μυσίην 7, 42; 8, 106. Ναυπλίην 6, 76. Νευρίδος 4, 125; Νευρίδα 4, 51. Οἰνωτρίης 1, 167. Πακτυκίης 4, 44; Πακτυκίῃ 3, 102. Περσίς etc. 3, 97; 7, 8 γ; 29; 53. Πλαταιίδα 9, 15; 25. Πτερίη 1, 76. Σιλαμινίης 8, 95. Σαυρομάτιδος 4, 123. Σκυθική etc. 1, 105; 2, 22; 4, 48; 51; 61; 99 (*bis*); 123; 129 (*bis*). Ταναγρακίην 5, 57. Τευκρίδα 2, 118. Τιρυνθίην 6, 76. Τρηχινίην 7, 199. Τρωάδι 5, 26. Φθιώτιν 1, 56. Φρυγίη is never used with γῆ, χώρῃ, or μοῖρα. Φωκίδος 8, 31; Φωκίδα 8, 32. Χίης 6, 26.

AR. Thesm. 109-10: ὅς (sc. Φοῖβος) ἰδρύσατο χώρας | γάλα Σιμωνν-τίδι γᾶ (lyric).

Examples like ἐν τῇ νῦν Ἑλλάδι καλεομένη χώρῃ, HDT. 1, 1, have been excluded from the above exhibit because in such instances the proper name is predicative.

549. Ἄσια, Εὐρώπη, Λιβύη. — Of the grand divisions of the earth, Ἄσια, which is never adjectival in prose, and Εὐρώπη, which is everywhere a substantive, require the article, whilst Λιβύη varies. The rule is subject to the same exceptions as in 547.

ἦλθεν ἐκ τῆς Ἀσίας, THUC. 1, 9, 2; *He came from Asia*. ἀνεχώρησαν ἐκ τῆς Εὐρώπης, *Ibid.* 1, 89, 2; *They retreated from Europe*. ἀφικομένους ἀπὸ τῆς Λιβύης, *Ibid.* 7, 50, 1; *Having arrived from Libya*, but immediately thereafter, *Ibid.* 2: ἀπενεχθέντες γὰρ ἐς Λιβύην, *Carried out of their course to Libya*. ἐν τῷ μεταξύ Ἀσίας τε καὶ Λιβύης, HDT. 2, 16; *In the space between Asia and Libya* (enumeration). ἡ Ἀσίη ἢ Εὐρώπη, *Ibid.* 4, 198; *To either Asia or Europe*. τῆς γὰρ γῆς ἀπάσης . . . δίχα τετμημένης, καὶ τῆς μὲν Ἀσίας, τῆς δ' Εὐρώπης καλουμένης, ISOC. 4, 179; *The whole earth being divided into two parts, the one called Asia, the other Europe* (article omitted because Ἀσίας and Εὐρώπης are predicates).

550. Ἄσια:

ORATORES ATTICI. The rule is always observed, e.g. ISOC. 4, 82: πρὸς τοὺς ἐκ τῆς Ἀσίας. 83. 133. 135. 137. Elsew. But ISOC. 4, 186: τοὺς ὅλης τῆς Ἀσίας κρατήσοντας, there is a *v. l.* ὅλης Ἀσίας.

PLATO, Crit. 108 E: Λιβύης καὶ Ἀσίας μείζω (enumeration). 112 E: ἐπὶ πᾶσαν Εὐρώπην καὶ Ἀσίαν (enumeration). Gorg. 523 E: δύο μὲν ἐκ τῆς Ἀσίας . . . ἓνα δὲ ἐκ τῆς Εὐρώπης. 524 A: καὶ τοὺς μὲν ἐκ τῆς Ἀσίας Ῥαδάμινθους κρινεῖ, τοὺς δὲ ἐκ τῆς Εὐρώπης Αἰακός. E: οἱ μὲν ἐκ τῆς Ἀσίας. Menex. 239 D: ἡγουμένους τῆς Ἀσίας καὶ δουλουμένους τὴν Εὐρώπην . . . πᾶσι μὲν ἡ Ἀσία . . . *Ibid.* E: καὶ τῆς ἄλλης Ἀσίας. Tim. 24 E: ἐπὶ πᾶσαν Εὐρώπην καὶ Ἀσίαν (enumeration) . . . ἡ δὲ νῆσος ἄμα Λιβύης ἦν καὶ Ἀσίας μείζων (enumeration).

XEN. According to Kallenberg, the rule is always observed. In the Hellenica alone Ἀσία, according to Keller's index, occurs 26 times. The article is used each time.

THUCYDIDES always uses the article. 1, 9, 2. 109, 3. 2, 67, 1. 97, 6. 4, 75, 2. 5, 1. 8, 39, 3 (chorographic genitive in postposition). 58, 2 (partitive gen. in predication).

HDT. The article may be omitted only when three or at least two grand divisions are named together [Kallenberg, *Philol.* 46 (1887), 729 = 49 (1890), 525]. 2, 16: οἱ φασι τρία μόρια εἶναι γῆν πᾶσαν Εὐρώπην τε καὶ Ἀσίην καὶ Λιβύην (predication) . . . ἐν τῷ μεταξύ Ἀσίης τε καὶ Λιβύης (enumeration), but in the same section εἰ μήτε γέ ἐστι τῆς Ἀσίης μήτε τῆς Λιβύης· οὐ γὰρ δὴ ὁ Νεῖλός γέ ἐστι . . . ὁ τὴν Ἀσίην οὐρίζων τῇ Λιβύῃ. 2, 17: οὐρισμα δὲ Ἀσίη καὶ Λιβύη οἶδαμεν οὐδέν (enumeration). 4, 37: Πέρσαι οἰκέουσι κατήκοντες ἐπὶ τὴν νοτίην θάλασσαν (Schweighaeuser, followed by Stein, wrongly reads Ἀσίην Πέρσαι κτέ. 42: θωμάζω ὦν τῶν διουρισάντων καὶ διελόντων Λιβύην τε καὶ Ἀσίην καὶ Εὐρώπην (enumeration), but *ibid.* πλὴν ὅσον αὐτῆς πρὸς τὴν Ἀσίην οὐρίζει. 198: δοκέει δέ μοι οὐδ' ἀρετὴν εἶναι τις ἡ Λιβύη σπουδαίη ὥστε ἡ Ἀσίη ἢ Εὐρώπη παραβληθῆναι (enumeration). 6, 24: ἐκ δὲ ταύτης παρῆν ἐς τὴν Ἀσίην (τὴν om. AB'Cd).

551. Εὐρώπη:

ORATORES ATTICI. The rule is always followed as, e.g. ISOC. 4, 68: καθ' ὃν (sc. χρόνον) ἑκάτεροι τῆς Εὐρώπης ἐπήρχον. 117. 187. Elsew.

PLATO, Alc. II, 141 B: πάσης Εὐρώπης (exceptional). Criti. 112 E (enumeration, see 550). Gorg. 523 E (see 550). 524 A (see 550). Menex. 239 D (see 550). Tim. 24 E (enumeration, see 550). 25 B: Λιβύης (no article) μὲν ἦρχον μέχρι πρὸς Αἴγυπτον, τῆς δὲ Εὐρώπης μέχρι Τυρρησίας.

XEN. The only exception to the rule is An. 7, 8, [25]: τῶν ἐν Εὐρώπῃ Θρακῶν (Kallenberg, *l. c.*, p. 525), and this passage is spurious. Εὐρώπη is not nearly so common as Ἀσία, occurring only four times (see Keller's index) in the Hellenica, viz., 3, 2, 9. 4, 2, 6. 3, 15. 8, 5.

THUC. 1, 89, 2: ἐπειδὴ Μῆδοι ἀνεχώρησαν ἐκ τῆς Εὐρώπης. 2, 97, 5. 6. All three exx. follow the rule.

HDT. In 2, 26 and 2, 33, all Mss., and in 4, 49 ABC, omit the article in the phrase διὰ πάσης τῆς Εὐρώπης. In 3, 115: τὰ ἐπέκεινα τῆς Εὐρώ-

πης, only R has the article. In all the passages the article should be read unless, as is likely, διὰ πάσης Εὐρώπης; in 2, 33 is to be bracketed. For the omission of the article in 2, 16. 4, 42. 198, see 4, 45: ἐς τὴν γῆν ταύτην ἣτις νῦν ὑπὸ Ἑλλήνων Εὐρώπη (predicate) καλέεται. Elsewhere with the article: 1, 4 (*bis*). 103. 209 (*bis*). 2, 26 (part. gen.). 33 (*bis*). 103. 3, 96. 115. 116. 4, 36. 42. 45 (*bis*). 49 (*bis*). 89. 143. 5, 1. 12. 6, 33. 7, 5. 8 (*bis*). 9. 10. 20. 33. 50. 56. 126. 148. 174. 185. 8, 51. 97. 108 (*ter*). 109. 9, 14 (part. gen.).

552. Λιβύη:

ORATORES ATTICI. Apparently the only passage is DEM. [52], 3: οὗτος ἐπειδὴ ἐκπεῖν ἐμελλεν εἰς τὴν Λιβύην.

PLATO, Criti. 108 E: Λιβύης καὶ Ἀσίας μείζω. Menex. 239 E: ὁ δὲ υἱὸς αὐτοῦ Αἰγύπτου τε καὶ Λιβύης (sc. ἤρξεν). Tim. 24 E: ἡ δὲ νῆσος ἄμα Λιβύης ἦν καὶ Ἀσίας μείζω. 25 B: Λιβύης (no article) μὲν ἦρχον μέχρι πρὸς Αἴγυπτον, τῆς δὲ Εὐρώπης (article) μέχρι Τυρρησίας.

XEN. Mem. 2, 1, 10: ἐν δὲ τῇ Λιβύῃ Καρχηδόνιοι μὲν ἄρχουσι, Λίβυες δὲ ἄρχονται (apparently the only occurrence in XEN.).

THUC. 1, 110, 1: πορευόμενοι διὰ τῆς Λιβύης. 2, 48, 1: ἤρξατο δὲ τὸ μὲν πρῶτον . . . ἐξ Αἰθιοπίας τῆς ὑπὲρ Αἰγύπτου, ἔπειτα δὲ καὶ ἐς Αἴγυπτον καὶ Λιβύην κατέβη. (This passage seems to show that by THUCYDIDES Λιβύη was regarded as a country rather than a grand division.) 4, 53, 3: τῶν τε ἀπ' Αἰγύπτου καὶ Λιβύης ὀλκάδων. 6, 2, 3: ἐς Λιβύην πρῶτον, ἔπειτα ἐς Σικελίαν. 7, 50, 1: ἀπὸ τῆς Λ. 2: ἐς Λ. 58, 2: τὸ πρὸς Λιβύην μέρος τετραμμένον. There are two cases of the use of the article against five of the omission.

HDT. The word occurs about 59 times, 34 times without the article, 25 with it. Of the latter number a few instances may be charged to the partitive gen. The following examples are illustrative. 2, 16: ἐν τῷ μεταξὺ Ἀσίας τε καὶ Λιβύης, but in the same section εἰ μῆτε γέ ἐστι τῆς Ἀσίας μῆτε τῆς Λιβύης, and 3, 96: ἀπὸ τῆς τε Ἀσίας καὶ τῆς Λιβύης. 4, 41: τοιαύτη μὲν . . . ἡ Ἀσίη ἐστὶ, ἡ δὲ Λιβύη (with art.) ἐν τῇ ἀκτῇ τῇ ἐτέρῃ ἐστὶ· ἀπὸ γὰρ Αἰγύπτου Λιβύη (without art.) ἤδη ἐκδέκεται. 42: Λιβύη μὲν γὰρ δηλοῖ (without art., though in the same sentence τὴν Ἀσίην is found and in the preceding sentence ἡ Εὐρώπη occurs) . . . ἵνα ἐκάστοτε τῆς Λιβύης (part. gen.) πλείοντες γινώατο . . . περιπλέοντες τὴν Λιβύην (with art.). 43: οὐ περιέπλωσε Λιβύην (without art.) . . . Λιβύην γὰρ οἱ ἀνάγκη ἐσεσθαι περιπλέειν . . . τὸ ἀκρωτήριον τῆς Λιβύης (part. gen.) . . . τοῦ δὲ μὴ περιπλῶσαι Λιβύην. 44: ἀπίστευτε περιπλέειν Λιβύην (without art.) . . . τὰ ἄλλα ἀνεύρηται ὅμοια παρεχομένη τῇ Λιβύῃ (with art.).

AR. Av. 710: σπείρειν μὲν ὅταν γέρανος κρώζονο' ἐς τὴν Λιβύην μεταχωρῇ ("nach dem als Winterheimat der Kraniche bekannten Libyen," says Uckermann, *l. c.*, p. 20), but 1136-7: ἐκ μὲν γε Λιβύης ἦγον ὡς τρισμῦραι | γέρανοι.

553. ARTICLE WITH CHOROGRAPHIC GENITIVE AND PARTITIVE GENITIVE OF NAME OF COUNTRY. — The Chorographic Genitive (cf. "Bethlehem of Judaea") generally takes the article and so does the Postpositive Partitive Genitive of the name of a country.

ἐν Μηθύμνῃ τῆς Λέσβου, XEN. Hell. 1, 2, 12. τῆς Λέσβου ἐπὶ Μηθύμναν, XEN. Hell. 1, 6, 12. οὐδαμοὶ τῆς Θράκης, DEM. 23, 166. Αἰγύπτου τὰ πλεῖα, THUC. 1, 104, 1. But Φοινίκης ἐς Σιδῶνα πόλιν, HDT. 3, 136, and very exceptional: μέρος τέταρτον Εὐβοίας, DEM. 23, 213.

ORATORES ATTICI: The Orators follow the rule, but names that would take the article at any rate do not count. Exception: DEM. 23, 213 (see above).

DEM. 9, 35: Χερρονήσου τὴν μεγίστην ἔχει πόλιν Καρδιάν. 23, 166: οὐκ ἐπὶ τῆς Θράκης τόπον οὐδὲν οὐδὲ χωρίον . . . οὐδαμοὶ τῆς Θράκης. But different *ibid.* ἡ Χερρονήσου μὲν ἐστὶ καὶ ἦν ὑμετέρα. Cf. 23, 182: ὡσπερ Χαλκὶς τῷ τόπῳ τῆς Εὐβοίας πρὸς τῆς Βοιωτίας κείται, οὕτω Χερρονήσου κείται πρὸς τῆς Θράκης ἢ Καρδιανῶν πόλιν (on the Boeotian side of Euboea — on the Thracian side of the Chersonesus). 23, 213 (exception; see above). [50], 46: ἐκ Μεθώνης τῆς Μακεδονίας.

AESCHIN. [Ep.] 1, 1: εἰς Κορησσὸν τὴν Κείων (*v. l.* Κέω; τῆς Κέω, Taylor).

ISAE. 5, 42: τῆς Ὀλυσίας ἐν Σπαρτώλῳ. (Example doubtful. Ὀλυσία not known; "Ὀλυνθίας Palmer, cf. Thuc. 2, 79." If Ὀλυνθίας be the correct reading, the ex. does not belong here, as Ὀλ. of itself would require the article.)

ISOC. 8, 24: καὶ μὲν δὴ καὶ τῆς Θράκης ἡμῖν ἐξίσταται τοσαύτην ἀποτεμέσθαι χώραν. (Doubtful. Θράκης might be gen. of separation.) 9, 27: σωθεῖς εἰς Σόλους τῆς Κιλικίας.

AND. 3, 9: Εὐβοίας πλέον ἢ τὰ δύο μέρη.

XEN. Hell. 1, 2, 12 (see above). 1, 4, 1: τῆς Φρυγίας ἐν Γορδίῳ. 8: ἔπλευσε τῆς Καρίας ἐς τὸν Κεραμεικὸν κόλπον. 1, 6, 12 (see above). 16: εἰς Μυτιλήνην τῆς Λέσβου. 26: τῆς Λέσβου ἐπὶ τῇ Μαλέᾳ ἄκρῳ. 2, 1, 13: ἐν Θαμνηρίοις τῆς Μηδίας. 15: ἀνήχθη τῆς Καρίας εἰς τὸν Κεράμειον κόλπον. 20: τῆς Χερρονήσου ἐν Ἐλαιῶντι. 3, 2, 19: εἰς Τράλλεις τῆς Καρίας. 4, 4, 16: πολλαχόσε καὶ τῆς Ἀρκαδίας ἐμβαλόντες. 5, 2, 38: τὴν μείζω δύναμιν Μακεδονίας is not partitive. 6, 1, 5: ἔχω μὲν Θετταλίας τὰς πλείστας καὶ μεγίστας πόλεις συμμάχους. 7, 1, 28: στρατευσάμενος εἰς Παρρασίους τῆς Ἀρκαδίας. 7, 4, 21: ἐδήσου καὶ τῆς Ἀρκαδίας ὅσα ἐδύνατο.

THUCYDIDES follows the rule strictly. [Cf. Kallenberg, Philol. 49 (1890), 534.] 1, 2, 3: Πελοποννήσου . . . τὰ πολλά. 1, 10, 2: Π. τῶν πέντε τὰς δύο μοίρας. 1, 12, 4. 1, 104, 1 (see above). 1, 111, 1: ἐστράτευσαν τῆς Θεσσαλίας ἐπὶ Φάρσαλον. 3: τῆς Ἀκαρνανίας εἰς Οἰνιάδας ἐστρά-

τευσαν. 2, 56, 4: ἐς Ἐπίδαυρον τῆς Πελοποννήσου. 6, 62, 2: ἐν τούτῳ τῷ μέρει τῆς Σικελίας. 7, 34, 1: κατὰ Ἐρινεὸν τῆς Ἀχαΐας. 51, 1: ἄλλοσέ ποι τῆς Σικελίας. Elsew.

HDT. The usage is still unsettled. 2, 15: τὰ δὲ ἄλλα . . . τῆς Αἰγύπτου. 16: Αἰγύπτου τὸ Δέλτα. 18: Αἰγύπτου τὰ πρόσουρα Λιβύη. 2, 26: τῆς Λιβύης τὰ ἄνω. 32: περὶ τῶν ἐρήμων τῆς Λιβύης . . . τὰ ἔρημα τῆς Λιβύης. 43: οὐδαμῇ Αἰγύπτου (exception). 97: τὰ . . . ἄλλα τῆς Αἰγύπτου. 113: ἐς Αἴγυπτον καὶ Αἰγύπτου (no article) ἐς τὸ νῦν Κανωβικὸν καλούμενον στόμα τοῦ Νείλου. 149: αὐτῆς Αἰγύπτου τὸ παρὰ θάλασσαν. 157: Ἄζωτον τῆς Συρίας μεγάλην πόλιν. 3, 3: Αἰγύπτου τὰ μὲν ἄνω κάτω θήσω. 17: οἰκημένους δὲ Λιβύης ἐπὶ τῇ νοτίῃ θαλάσση. 3, 136 (see above). 4, 151: ἐς Λ. καὶ Λιβύης (no article) ἐς Πλατεῖαν νῆσον. 4, 154: ἔστι τῆς Κρήτης Ὁαξὸς πόλις. 156: Κυρήνην τῆς Λιβύης. 157: ἔκτισαν αὐτῆς τῆς Λιβύης χώρον. 5, 123: Ἰωνίης (no article) μὲν νυν Κλαζομενὰς αἰρέουσι. 6, 47: τῆς Θάσου μεταξὺ Αἰνύρων τε χώρου καλομένου καὶ Κοινύρων. 7, 30: πόλιν μεγάλην Φρυγίης (exception). Elsew.

AR. In Av. 152: τῆς Λοκρίδος and 1704: τῆς Ἀττικῆς the proper names of themselves require the article.

554. OMISSION OF ARTICLE WITH PROPER NAMES IN PREPOSITIONAL PHRASES.—As with common nouns, so with proper nouns, Prepositional Phrases sometimes show a tendency to resist the article.

τῶν μὲν ἐν Θράκη κακῶν, DEM. 8, 44. τὰπὶ Θράκης, *Ibid.* 64. But κύριος τῆς Θράκης, DEM. 18, 27 (not a prepositional phrase).

DEM. 8, 44 (see above). 64 (*ibid.*). 18, 87: παρελθὼν ἐπὶ Θράκης. 19, 161: τὰν Θράκη. 219: τὰπὶ Θράκης.

AESCHIN. 2, 9: τὸν ἐπὶ Θράκης τόπον. 98: περὶ . . . τῆς ἐπὶ Θράκης ὁδοῦ.

ISOC. 7, 9: ἀπάσας . . . τὰς πόλεις τὰς ἐπὶ Θράκης. 15, 108: τῶν ἐπὶ Θράκης. 113: ἀπὸ . . . τῶν συντάξεων τῶν ἀπὸ Θράκης. 16, 29: ὅτε Φορμίων ἐξήγαγεν ἐπὶ Θράκης χιλίους Ἀθηναίων.

THUC. 1, 56, 2: τοὺς τε ἄλλους ἐπὶ Θράκης . . . ζυμμάχους. 57, 5: τοῖς ἐπὶ Θ. Χαλκιδεῦσι. 60, 3: ἀφικνοῦνται . . . ἐπὶ Θράκης. 2, 95, 1: ἐπὶ Χαλκιδίας τοὺς ἐπὶ Θ. 4, 102, 1: τοὺς ἐπὶ Θ. ζυμμάχους. 122, 2. 5, 26, 2. 5, 30, 2: τοὺς ἐπὶ Θ. 5, 35, 3. etc.

HDT. 2, 28: ἐπ' Αἰγύπτου ρέειν . . . ἐπ' Αἰθιοπίης. 73: κομίζειν . . . ἐπ' Αἰγύπτου. 75: πέτεσθαι ἐπ' Αἰγύπτου. 6, 33: τὰ τείχεα τὰ ἐπὶ Θρηίκης.

555. ARTICLE WITH NAMES OF TOWNS.—Names of Towns do not require the article, and even the anaphoric use is sometimes due merely to the desire for the avoidance of hiatus.

εἶχετ' ἄν Ἀμφίπολιν, DEM. 1, 8 and similarly very often; but τῷ τὴν Ἀμφίπολιν φάσκειν παραδώσειν, *Ibid.* 2, 6 (article used to avoid hiatus).

Εὔβοιαν δὲ καὶ τὸν Ὀρωπὸν ἀντ' Ἀμφιπόλεως ὑμῖν ἀποδώσει, *Ibid.* 6, 30 (art. with Ὀ. to avoid hiatus).

LYCURG. 21: εἰς τὴν Ῥόδον . . . ἐκ τῆς Ῥόδου. 62: τὴν Τροίαν τις οὐκ ἀκήκοεν; 84: τὰς Ἀθήνας . . . ἐπὶ τὰς Ἀθήνας.

DEM. With Ὀρωπός the article is used only to avoid an objectionable hiatus; Ἀμφίπολις has the article in but one of nearly 30 occurrences in the genuine speeches, and in this example hiatus is avoided by the use of the article; Ὀλυνθος never causes objectionable hiatus and is always anarthrous; cities beginning with a consonant are rarely articular. 2, 6: τῷ τὴν Ἀμφίπολιν φάσκειν παραδώσειν (but thereafter 7: τῷ Ποτειδαίαν . . . ἐξελεῖν and τῷ Μαγνησίαν παραδώσειν ὑποσχέσθαι). 4, 17: εἰς Πύλας καὶ . . . καὶ Ὀλυνθον (after καί in an enumeration; permissible hiatus). 5, 10: καὶ τὸν Ὀρωπὸν ὑμῖν ὑπάρξειν. 16: δι' Ὀρωπόν. 24: ἔχειν Ὀ. 30: καὶ τὸν Ὀ. 9, 26: ῥίδιον δεῖξαι. Ὀλυνθον μὲν δὴ κτέ. (after full pause; hiatus permissible). 16, 11: κομίσασθαι τὸν Ὀ. . . . τὸ μὲν κομίσασθαι Ὀρωπόν (where τὸν should be added with Benseler). 13: ἐπ' Ὀ. 16: καὶ τὸν Ὀ. 18: Ἀρκάδων, Ὀ. . . . ἐσόμεθ' Ὀ. . . . ἡγοῦμαι τὸν Ὀ. 18, 302: τὴν Προκόννησον, τὴν Χερρόνησον, τὴν Τίνδον . . . τὸ Βυζάντιον (only example of article with B. in genuine speeches over against 13 instances of anarthrous use), τὴν Ἄβυδον, τὴν Εὔβοιαν. 19, 22: παρεδήλου τὸν Ὀ. 220: Εὔβοιαν, Ὀρωπόν. 253: περὶ Ἀμφιπόλεως (permissible hiatus, but Blass reads περὶ δ'). 336: ἀντὶ δὲ τοῦ τὸν Ὀ. ἀποδοθῆναι. 21, 64: τὴν περὶ Ὀρωποῦ κρίσιν (permissible hiatus).

AESCHIN. 1, 143: εἰς τὴν Τροίαν (the destination). 180: τὴν Σπάρτην (their city Sparta). 2, 133: τὰ τῆς Σπάρτης δεινά. 3, 138: πολλὰς . . . πρεσβείας ἐπρέσβενσαν εἰς Θήβας . . . ἀνὴρ ἐν Θήβαις πιστευθείς. 140: ἀφελόμενος Νίκαιαν Θετταλοῖς παρέδωκε . . . ἐπ' αὐτὰς τὰς Θήβας . . . Ἐλάτειαν καταλαβὼν . . . εἰς τὰς Θήβας.

ISAE. 9, 1: μετὰ τῶν εἰς Μυτιλήνην στρατιωτῶν. 6: εἰς Μ. 14: εἰς Μ. ἐξέπλει . . . ἢ δὲ εἰς τὴν Μυτιλήνην στρατεία.

ANTIPHON, 5, 20: ἐκ τῆς Μυτιλήνης. 23: εἰς . . . τὴν Μ. 24: ἐν τῇ Μ. 29: εἰς τὴν Μ.

HDT. 1, 1: τῇ τε ἄλλῃ ἐσαπικνέεσθαι καὶ δὴ καὶ ἐς Ἄργος: τὸ δὲ Ἄργος κτέ. 82: ἔθειον ἐς τὸ Ἄργος (to Argos, their native city). 153: ἢ . . . Βαβυλῶν (mentally present). 185: ἄλλα τε ἀραιρημένα ἄστυα . . . ἐν δὲ δὴ καὶ τὴν Νίον (mentally present). 2, 117: ἐς τὸ Ἴλιον. 118: τὰ περὶ Ἴλιον (attributive prepositional phrase) . . . πέμπειν ἐς τὸ Ἴλιον ἀγγέλους. 3, 19: ἐπὶ τὴν Καρχηδόνα (17: ἐπὶ . . . Καρχηδονίους). 3, 139: ἐν τῇ Μέμφι (well known). 151: ἐπὶ τὴν Βαβυλῶνα (150: Βαβυλώνια ἀπίστησαν). 4, 165: ἐν τῇ Βάρκῃ (first mention, but inhabitants have been spoken of). 6, 23: τὴν δὲ Ζάγκλην (see previous remark). 7, 196: ὁ μὲν δὴ ναυτικὸς ὁ τῶν βαρβάρων στρατὸς . . . ἀπίκοντο ἐς Ἄφρατάς is resumed in 8, 6: ἐπεὶτε δὴ ἐς τὰς Ἄφρατάς . . . ἀπίκατο οἱ βάρβαροι. 8, 120: ἀπικόμενος ἐς Ἀβδηρα . . . τὰ δὲ Ἀβδηρα ἰδρυταί. 9, 14: ἐς Μέγαρα . . . ἐπὶ τὰ Μέγαρα.

556. ADDITION OF πόλις IN HERODOTUS.—The word πόλις may be added by way of explanation. It is omitted with well-known cities, with names preceded by the article, in attributive prepositional phrases, and sometimes when the same name is repeated in close proximity. When πόλις has been used with the first of two or more coördinate names, it need not be repeated with the succeeding ones.

ἐς Βουτοῦν πόλιν, HDT. 2, 67. ἐς μὲν γε Μίμφιν ἐκ Ναυκράτιος ἀναπλέοντι, *Ibid.* 97 (well-known cities). ἐν τῇ Βουτοῖ ταύτῃ, *Ibid.* 155. τὸ ἐν Βουτοῖ Ἰρόν, *Ibid.* 156. μέχρι μὲν Ἐλεφαντίνης πόλιος . . . ἀπὸ Ἑ. π. . . τὰ ἀπὸ Ἑ. ἄνω . . . ἐξ Ἑ. . . ἔν τε Ἑ. π. . . ἐν Ἑ. . . ἐξ Ἑ., *Ibid.* 29-31. μεταξύ Συήνης τε πόλιος . . . καὶ Ἐλεφαντίνης, *Ibid.* 28.

HDT. 2, 18: οἱ γὰρ δὴ ἐκ Μαρέης τε πόλιος καὶ Ἄπιος οἰκούντες . . . τὰ πρόσουρα Λιβύη. (Use of πόλιος with M. renders its insertion after Ἄπιος unnecessary.) 28: μεταξύ Συήνης τε πόλιος . . . καὶ Ἐλεφαντίνης (see note on previous passage). 29-31 (see above). 59: ἐς Βούβιστιν πόλιν . . . ἐς Βούσιριν πόλιν . . . ἐς Σάιν πόλιν . . . ἐς Βουτοῖν πόλιν . . . ἐς Πάμπρημιν πόλιν. 60: ἐς μὲν νυν Βούβαστιν πόλιν . . . ἐς τὴν Βούβαστιν. 61: ἐν δὲ Βουσίρι πόλι. 62: ἐς Σάιν δὲ πόλιν . . . οὐκ ἐν Σάι μόνῃ. 63: ἐς δὲ Ἥλιόν τε πόλιν καὶ Βουτοῦν . . . ἐν δὲ Παμπρήμῃ. 67: ἐν Βουβάστι πόλι . . . ἐς Βουτοῦν πόλιν. 97: ἐς μὲν γε Μίμφιν ἐκ Ναυκράτιος ἀναπλέοντι . . . παρὰ τὸ ὄξυ τοῦ Δέλτα καὶ παρὰ Κερκάσωρον πόλιν· ἐς δὲ Ναύκρατιν ἀπὸ θαλάσσης καὶ Κανώβου . . . πλείων ἤξει κατ' Ἀνθυλλάν τε πόλιν καὶ τὴν Ἀρχάνδρου καλεωμένην. 98: τούτων δὲ ἡ μὲν Ἀνθυλλα. 155 (see above). 156 (see above). 3, 19: μετεπέμπετο ἐξ Ἐλεφαντίνης πόλιος τῶν Ἰχθυοφάγων ἀνδρῶν τοὺς ἐπισταμένους. 20: ἐπεῖτε δὲ τῷ Καμβύσῃ ἐκ τῆς Ἐλεφαντίνης ἀπίκοντο οἱ Ἰχθυοφάγοι.

557. Πειραιεύς.—Πειραιεύς regularly takes the article, but the article may be omitted in prepositional phrases, and in the Attic Orators this omission is the rule for articular phrases with ἐν and ἐξ. (Cf. Kallenberg, *l. c.* 543.)

ὁ δὲ Πειραιεύς ἦν κατειλημμένος, ISOC. 18, 17. οὐδὲ τὸν Πειραιᾶ . . . περιεῖλον, LYS. 12, 40. ἦλθετε εἰς τὸν Π., *Ibid.* 97: but κἀγὼ μὲν ψόχῃμην εἰς Π., LYS. 3, 11. τὸ περὶ τὸν Π. τεῖχος, 13, 14. οἱ ἐν Πειραιεῖ, LYS. 13, 90. οἱ ἐκ Πειραιῶς, XEN. Hell. 1, 7, 35.

DIN. 1, 36: τὴν εἰς Πειραιᾶ ὁδόν. 69: ἀπὸ τῆς οἰκίας τῆς ἐν Πειραιεῖ. 3, 1: εἰς τὸν Πειραιᾶ καταπλεύσαι.

LYCURG. 18: ἀπήγγειλεν ὡς . . . καταλίποι τὸν . . . Πειραιέα πολιορκούμενον. 37: καταβαίνειν εἰς Πειραιᾶ χρηματιοῦσαν περὶ φυλακῆς τοῦ Πειραιέως.

HYPER. 1, 17, 23-4: οὐκ οἰκεῖς ἐν Πειραιεῖ.

DEM. 8, 7: ἂν ἀπίχῃται . . . τοῦ Π. 74: οὐ . . . πορεύσεσθ' εἰς τὸν Πειραιᾶ; (*sim.* [17] 26. [50] 11. [56] 20. 22. 37. 38. 39. 41. 42). 9, 10: ἐπὶ . . . τὸν Π. 18, 132: κεκρυμμένον ἐν Πειραιεῖ (*sim.* 19. 60. 125.

209. 20, 36. [44] 4). 18, 300: τὸν κύκλον τοῦ Π. 301: ἄχρι τοῦ Π. 19, 277: ἐκ Πειραιῶς (*sim.* [53] 17). 19, 280: τὸν ἐκ Πειραιῶς, Ἐπικράτην. 291: εἰς Πειραιᾶ (*sim.* [47] 62. [48] 27. [52] 8). 20, 11: ἐπὶ τοὺς ἐμ Πειραιεῖ (*sim.* 149). 20, 68: τὴν . . . κάθοδον τὴν ἐκ Π. (*sim.* 25, 38. [33] 18). 23, 207: Πειραιεύς without article in an enumeration. 24, 134: τῶν ἐκ Π. . . ἦν. 32, 10: ἐν τῷ Π. (*sim.* [34] 6. 37. [47] 20. [49] 6. [50] 6. [58] 55). [49] 22: εἰς τὴν οἰκίαν τὴν ἐν Π. (*sim.* 26. 33. 34. 61).

AESCHIN. 1, 40: ἐκάθητο ἐν Π. 2, 173: ἐτειχίσσαμεν . . . τὸν Πειραιᾶ. 3, 209: οὐκ οἰκείς . . . ἐν Π.

ISAE. 6, 19: ἐν Πειραιεῖ. fr. 10: μετὰ τὰ ἐκ Πειραιῶς.

ISOC. 4, 42: τὸν Πειραιᾶ (*sim.* 7, 68. 16, 13. 18, 45). 7, 67: εἰς . . . τὸν Π. (*sim.* 18, 59. 61). 15, 307: τὴν φύσιν τὴν τοῦ Π. 16, 46: τῶν ἐκ Π. (*sim.* 18, 50). 18, 2: ἐκ Π. (*sim.* 7. 38). 18, 5: τῶν ἐν Π. 17: ὁ . . . Πειραιεύς (see above). 49: ἐν τῷ Π.

LYS. [2] 61: εἰς τὸν Π. (*sim.* 12, 53. 97. 13, 23. 16, 4. 31, 8 *bis.* 9. 15). [2] 66: διὰ τοὺς ἐν Π. κινδύνους. 3, 11: εἰς Π. 3, 12: ἐκ Π. (*sim.* 12, 95). [6] 38: οἱ ἐκ Π. (*sim.* 39. 12, 53. 92. 94. 13, 80 (by emend.). 25, 2. 9. 28 *bis.*). 12, 40: τὸν Π. (*sim.* 26, 17. 31, 13). 12, 54: τοὺς ἐν Π. (*sim.* 12, 55. 56. 59. 13, 88 (Mss. ἐν τῷ Π.)). 89. 90 *bis* (one of these an emend.). 19, 19 (also *v. l.*). 26, 19. f. 31). 12, 70: τοῦ τε Π. τὰ τεῖχη. 13, 5: ἐπὶ τὸν Π. 13, 14: τὸ περὶ τὸν Π. τεῖχος. 82: ἐν Π. (*sim.* 90 *bis.* 32. 8). 25, 33: διὰ τοὺς ἐκ Π. κινδύνους. 29, 12: ἐκ τοῦ Π. 31, 14: ἐν τῷ Π. f. 1, 4: οἱ ἐν τῷ Π. (not 'the party at P.' but 'the money-lenders at P.').

ANDOC. 1, 45: τοὺς δ' ἐν Π. (sc. οἰκοῦντας). 81: ἐκ Π. 2, 21: εἰς τὸν Π. 3, 5: τὸν Π.

ANTIPHON, 1, 16: ἐν Π. . . εἰς τὸν Π. 17: ἐν τῷ Π.

PLATO, Ep. 7, 324 C: ἐν Π. Menex. 243 E: ἐκ τε γὰρ τοῦ Πειραιεῶς καὶ τοῦ ἄσπεως. Rpb. 327 A: εἰς Π. 439 E: ἐκ Π.

XEN. Conv. 1, 2: εἰς τὴν ἐν Π. οἰκίαν. Hell. 1, 1, 35: εἰς Π. 2, 14: εἰργμένοι τοῦ Πειραιῶς. 3, 22: ἐν Π. (*sim.* 2, 4, 25. 38 (*v. l.* ἐν τῷ Π.)). 1, 4, 12: εἰς τὸν Π. (*sim.* 2, 2, 2. 23. 4, 1. 10 *bis.* 5, 1, 9. 4, 20). 1, 4, 13: ὁ . . . ἐκ τοῦ Π. . . ὄχλος (cf. 2, 4, 36). 1, 7, 35: οἱ ἐκ Π. (*sim.* 2, 4, 26 (so Gilbert, but Dindorf ἐκ τοῦ Π.)). 33). 2, 2, 3: ἐκ τοῦ Π. 9: πρὸς τὸν Π. 11: ἔχοντες . . . τὸν Π. (*sim.* 20. 2, 4, 37. 5, 4, 20. 22. 34). 2, 3, 8: τὰς ἐκ Π. τριήρεις. 11: τὰ περὶ τὸν Π. (sc. τεῖχη) (*sim.* 4, 8, 9). 2, 4, 19: τῶν δ' ἐν Π. δέκα ἀρχόντων (*sim.* 5, 2, 33). 2, 4, 23: τοῖς ἐν Π. (*sim.* 27. 29. 31. 35. 37). 2, 4, 24: τῶν ἐκ τοῦ Π. (*sim.* 39). 28: τοὺς ἐν τῷ Π. (*sim.* 35). 2, 4, 30: πρὸς τῷ Π. 31: ὁ Π. 3, 5, 5: ἐπὶ τὸν Π. (*sim.* 8). 3, 5, 16: ἀτειχίστου τοῦ Π. ὄντος (*sim.* 5, 1, 22). 3, 5, 25: ἐν τῷ Π. [R. A.]. 1, 17: ἡ ἑκατοστή . . . ἡ ἐν Π. De Vect. 3, 13: καὶ ἐν Πειραιεῖ καὶ ἐν τῷ ἄσπει.

THUC. 1, 93, 3: τοῦ Π. τὰ λοιπά (*sim.* 2, 13, 7. 17, 3. 94, 2. 4. 8, 90, 4). 1, 93, 5: περὶ τὸν Π. 7: τὸν τε Π. (*sim.* 5, 26, 1. 8, 92, 7). 1, 107, 1: καὶ τὸ ἐς Π. (sc. τεῖχος). 2, 13, 7: πρὸς τὸν Π. 48, 2: ἐν τῷ Π. (*sim.* 8, 90, 5 (bracketed by St. but not by Hude). 92, 4). 2, 93, 1: ἀπο-

πειράσαι τοῦ Π. 2: ἐπὶ τὸν Π. (*sim.* 4. 8, 1, 2. 82, 1. 2. 86, 4. 96, 3). 2, 94, 1: ἐς τὸν Π. (*sim.* 2. 6, 30, 1. 8, 90, 3. 92, 6. 9. 94, 3). 2, 94, 1: οἱ δ' ἐν τῷ Π. (*sim.* 8, 92, 7). 8, 76, 5: τοῦ ἐς τὸν Π. ἕσπλου. 8, 92, 10: πολλοὶ τῶν ἐκ τοῦ Π. ἀνθρώπων. 8, 93, 1: οἱ δ' ἐν τῷ Π. ὀπλίται.

HDT. 8, 85: οὐτα δ' εἶχον τὸ πρὸς τὴν ἡῶ τε καὶ τὸν Πειραιέα (only occurrence of Π.).

AR. Eq. 815: τὸν Πειραιᾶ προσέμαζεν. 885: ὁ Πειραιεύς. Ραχ, 145 (= 165): ἐν Πειραιεί.

558. SEAS. — Πόντος always has the article even when it designates the country along the Black Sea. When Εὐξείνος is expressed, the forms are ὁ Εὐξείνος πόντος and ὁ πόντος ὁ Εὐξείνος. Μαυῶτις and Προποντίς always take the article, the former being accompanied by the word λίμνη. For the Aegaeen, the Greeks said τὸ Αἰγαῖον πέλαγος, ὁ Αἰγαῖος πόντος, and τὸ Αἰγαῖον. ὁ Ἀδριάς and ἡ Σύρτις are the rule. Other names of seas are adjectival; hence regularly ἡ Ἐρυθρὰ θάλαττα, ἡ Κασπία θάλασσα (HDT.), etc. Ἑλλησπόντος prefers the article, which, however, is frequently omitted in prepositional phrases. Ὠκεανός and Βόσπορος seem to require the article, but Βόσπορος = Panticapaeum follows the usage of towns.

DEM. 8, 3: περὶ Ἑλλησπόντον ὦν. (So without article 8, 9 attrib. ἐν. 9, 27 ἐπί acc. 19, 150 ἐπί gen. 162 ἐν. 23, 5 εἰς. 179 ἐν. [50], 12 εἰς. 14. 52.) But 8, 18: οἴονται δεῖν τὸν Ἑλλησπόντον . . . παραδοῦναι Φιλίππῳ. (So with the article 8, 28 εἰς. 9, 18 acc. 18, 30 εἰς. 71 acc. 88. 93. 230. 241 gen. 19, 180. 23, 142 acc. 179. [50], 24 ἐκ.) [17], 20: τὰ ἐκ τοῦ Πόντου πλοῖα. (So always with the article: 20, 31. [34], 6. [35], 3. 7. 18. 24. 25 *bis*. 32. 35 *ter*. 36 *bis*. 37. 50. 52. 53 *ter*. 37, 6. 25. [50], 6. 19.) 20, 29: Λεύκωνα τὸν ἄρχοντα Βοσπόρου (= Panticapaeum. Hence regularly without the article: 20, 36. [34], 5. 11. 22. 23. 25. 27 *bis*. 28. 31. 34. 36. 41. 38, 11. But with the article: 20, 33. [34], 8 *bis*. 10 *bis*. 33. 36. 40).

AESCHIN. 1, 55: καταπλεῖ δεῦρο ἐξ Ἑλλησπόντου (so 56 εἰς. 3, 51 attrib. εἰς. But 3, 132: ὁ τὸν Ἑ. ζεύξας). 3, 172: ἀφικνεῖται εἰς Βόσπορον (= Panticapaeum).

ISOC. 4, 89: τὸν . . . Ἑλλησπόντον ζεύξας, but 119: ἐν Ἑλλησπόντῳ (so without article 5, 62 attrib. περί acc. 7, 64. 8, 86 ἐν. 12, 99. 15, 108 attrib. ἐν. 18, 59). 5, 21: πλὴν τῶν παρὰ τὸν Ἀδρίαν οἰκούντων. 15, 224: ἐκ Σικελίας καὶ τοῦ Πόντου. (So always with the article: 17, 3 εἰς. 5 ἐκ. 19 εἰς. 20. 21. 23. 35 εἰς, ἐν. 40 ἐκ. 45 εἰς. 56 ἐν.)

LYS. [2], 28: κατὰ τὸ στενότατον τοῦ Ἑλλησπόντου. 29 acc. {Without the article: [2], 58 ἐν. [6], 6 acc., enumeration. 47 ἐν. 12, 42 ἐξ. 16, 4 attrib. ἐν. 19, 16 attrib. (?) ἐν. [20], 29 ἐν. f. 4 εἰς.} 32, 25: ἀποπέμψας εἰς τὸν Ἀδρίαν ὀκάδα (so fr. 1, 4).

ANDOC. 1, 76: ἀναπλεῦσαι εἰς Ἑλλησπόντον. 3, 21: ἐν Ἑ.

PLATO, Gorg. 511 D: ἐκ τοῦ Πόντου. (So Legg. 804 E: γυναικῶν . . . τῶν περὶ τὸν Π.) Legg. 699 A: ἀκούοντες Ἄθω τε διορτυττόμενον καὶ Ἑλλησπόντον ζευγνύμενον (enumeration). Menex. 243 A: ἐν ταῖς ναυ-

μαχίαις ταῖς καθ' Ἐ. Rpb. 404 C : ἐν Ἐ. (but the words are rejected by some critics).

XEN. Ages. 2, 1 : διαβὰς δὲ τὸν Ἑλλησπόντον. (So with article: Hell. 1, 1, 8 ἔξω. 22 εἰς. 36 ἐν. 3, 8 εἰς. 17 ἐν. 6, 22 ἐπί gen. 2, 1, 17 πρόσ. 21 nom. 2, 2, 5 ἐκ. 3, 2, 9 acc. 4, 2, 8. 8, 26 εἰς. 28 ἔξω. 34 ἐν.) An. 1, 1, 9 : τοῖς Θραξῖ τοῖς ὑπὲρ Ἑλλησπόντον οἰκοῦσι. (So without article Hell. 1, 1, 2 εἰς. 9. 2, 11 ἐπί gen. 5, 11 ἔξω. 6, 20 ἐπί gen. 7, 2 ἐξ. 3, 4, 10 ἐπί gen. 4, 3, 3. 8, 6 attrib. κατὰ w. acc. 32 attrib. ἐν. 5, 1, 1 attrib. περί acc.) An. 4, 8, 22 : πόλιν . . . οἰκουμένην ἐν τῷ Εὐξείνῳ Πόντῳ. (So with article Cyr. 8, 6, 21 nom. [8], 1 dat., but Oec. 20, 27 (see below) omission of article is justified by enumeration.) An. 5, 1, 15 : ἀποδρὰς ᾤχετο ἔξω τοῦ Πόντου. 5, 6, 15 : ἐν τῷ Π. 16 : τοὺς περιοικούντας τὸν Π. (So always with article 5, 7, 7 ἔξω. 6, 2, 4 ἐκ. 6, 4, 1 gen., εἰς. 5, 20 nom. Hell. 1, 1, 22 attrib. ἐκ. 2, 2, 1 εἰς. 4, 8, 27 ἐκ. 31 attrib. ἐκ. 5, 1, 28. [R. A.] 2, 7 ἐν.) Cyr. 8, 6, 20 : μέχρι Ἐρυθρᾶς θαλάττης (exceptional). 21 : ἡ Ἐρυθρὰ θάλαττα. [8], 1 : τῇ Ἐρυθρᾷ θ. Oec. 20, 27 : καὶ Αἰγαῖον καὶ Εὐξείνιον καὶ Σικελικὸν πόντον περιῶντες (omission of article justified by enumeration), but [R. A.] 2, 7 : ἐν Σικελίᾳ . . . ἢ ἐν Ἰταλίᾳ ἢ ἐν Κύπρῳ ἢ ἐν Αἰγύπτῳ ἢ ἐν Λυδίᾳ ἢ ἐν τῷ Πόντῳ ἢ ἐν Πελοποννήσῳ ἢ ἄλλοθὶ που, is used with Πόντῳ despite the enumeration).

THUC. 1, 89, 2 : οἱ ἀπὸ . . . Ἑλλησπόντου ξύμμαχοι . . . ἀπέπλευσαν ἐξ Ἑλλησπόντου. (So without the article: 1, 128, 3 attrib. ἐν, ἐς. 2, 9, 4 nom. in enumeration. 4, 75, 1 περί acc. 8, 61, 1 ἐπί gen. 86, 4 acc, enumeration. 96, 4 nom., enumeration.) But 2, 67, 1 : πέραν τοῦ Ἑλλησπόντου (so with article 3 acc. 96, 1 [ἐς . . . τὸν Ἐ.]. 8, 6, 1 ἐς. 2 8, 2. 22, 1 ἐπί acc. 23, 5. 39, 2 ἐς. 62, 1 ἐν. 3 gen. 79, 3 ἐκ. 5 attrib. ἀπό. 80, 3 ἐς bis. 4. 99 ἐπί acc. 100, 1 ἐς. 5 ἐκ. 101, 3 chorogr. gen. 103, 2 ἐς. 106, 1 nom. 108, 3 ἐς. 4 ἐν. 109, 1 ἐπί gen.). 1, 98, 2 : Σκύρον τὴν ἐν τῷ Αἰγαίῳ νήσον. 2, 96, 1 : [ἐς τὸν Εὐξείνιον τε πόντον] . . . πρὸς θάλασσαν . . . τὴν τοῦ Εὐξείνου πόντου (so with article 97, 1 ἐς. 5 μεταξύ τοῦ Ἰονίου κόλπου καὶ τοῦ Εὐξείνου πόντου). 3, 2, 2 : ἐκ τοῦ Πόντου (so 4, 75, 1 ἐς. 2 ἐς, gen.). 4, 109, 2 : ἐς τὸ Αἰγαῖον πέλαγος.

HDT. 1, 57 : ἐν Ἑλλησπόντῳ. (So without article 4, 76 διά gen. 137 attrib. ἐν. 5, 33 ἐπί gen. 91 attrib. ἐν. 117. 6, 26 περί. 140 attrib. ἐν (v.l. ἐπί). 7, 33 attrib. ἐν. 78. 137. 8, 87 περί acc. 109 ἐπί gen. 110 attrib. ἐν. 9, 98 ἐπί gen. 107. 114. But with the article 4, 38 παρά acc. 85 ἐς, nom. 86 nom. 95 acc. 5, 11. 13 gen. 14 ἐπί acc. 23. 103 ἐς, acc. 117 ἐκ. 122 acc., ἐπί acc. 6, 33 gen. bis. 43 ἐπί acc., ἐς, acc. 95 ἰθύ. 7, 6 acc. 8 β. 10 β acc., ἐς. 33 acc. 35 acc. bis, gen. 36 gen. 45 acc. 54 ἐς, acc. 56 acc. 58 acc. 106 gen., attrib. ἐκ. 147 acc. 163. 8, 51 gen. 97 ἐς. 107. 108 ἐπί acc. 109 ἐς bis. 111. 115. 117 acc. 118 ἐς. 120 πρὸς gen. 9, 66 ἐπί acc. 101 nom. 114 ἐς. 115.) 1, 72 : ἐς τὸν Εὐξείνιον πόντον. (So with article 2. 33 gen. 34 attrib. ἐν. 4, 90. 6, 33 ἐς. 7, 36 attrib. πρὸς gen., and in the form ὁ πόντος ὁ Εὐξείνιος: 1, 110 πρὸς gen. 3, 93 μέχρι. 4,

46 nom. But without the article only 1, 76: κατὰ Σινώπην πόλιν τὴν ἐν Εὐξείνῳ πόντῳ, where, however, Kallenberg would supply the article.) 1, 104: ἀπὸ τῆς λίμνης τῆς Μαιήτιδος. (So 4, 20 ἐπί gen. 100 gen. 101 ἐπί acc. 110 gen. 116 ἀπό; and in the form ἡ Μαιήτις λίμνη: 4, 3 ἐς. 21 gen. 120 παρά acc.) 1, 163: τὸν τε Ἀδρίην (so 4, 33 ἐπί acc. 5, 9: ἀγχοῦ Ἐνετῶν τῶν ἐν τῷ Ἀ.). 1, 180: ἐς τὴν Ἐρυθρὴν θάλασσαν (so 189. 202 καὶ ἡ Ἐρυθρὴ (sc. θάλασσα). 2, 158 ἐς bis. 159 ἐπί dat. 3, 30 ἐς. 93 attrib. ἐν. 4, 39 ἐς. 40 nom. 41 ἐς. 42 ἐκ. 7, 80 ἐκ. 89 ἐπί dat.). 1, 202: ἐς τὴν Κασπίην θάλασσαν (so *ibid.* nom. 203: ἡ δὲ Κασπίη (sc. θ.). 4, 40 nom.). 2, 21: ἀπὸ τοῦ Ὀκεανοῦ (so *ibid.* acc. 23 περί gen. 4, 8 attrib. ἐπί dat., acc. But of course without article: 2, 23. 4, 36). 2, 32: νέμεται δὲ τὴν Σύρτιν τε καὶ τὴν πρὸς ἡῶ χώρην τῆς Σύρτιος (so 150 ἐς. 4, 169 gen. 173 ἐντός). 2, 97: τῆσι ἐν τῷ Αἰγαίῳ πόντῳ (κόλπῳ, Pz) νήσοισι. (113: ἐν τῷ Αἰγαίῳ. 7, 36: πρὸς . . . τοῦ Αἰ. 55 attrib. πρὸς τὸ Αἰ.) 4, 8: οἱ τὸν Πόντον οἰκείοντες . . . ἔξω τοῦ Π. (so with article 10 acc. 38 παρά acc. 46 attrib. ἐντός. 81 gen. 85 acc. 86 gen. bis, nom. bis, gen. 87 acc. 89 ἐς. 95 acc. (omitted in some Mss.). 6, 5 ἐκ. 26. 7, 36 gen., attrib. πρὸς gen., ἐς, ἐκ. 55 attrib. πρὸς gen. 95 ἐκ. 147. Hence 4, 99 for τὸ ἐς Πόντον Kallenberg suggested τὸ ἐς πόντον). 4, 83: ζεύγνυσθαι (*v.l.* ζευγνύναι) τὸν Ὀρητικὸν Βόσπορον. 85: ἐπὶ τὸν Βόσπορον . . . ὁ Β. (so 86 nom. 87 acc., gen. 88 gen. 89 acc. 118 gen. But 7, 10 γ: ζεύξας Βόσπορον τὸν Ὀρητικὸν and 20: κατὰ Β. (κατὰ τὸν Β. B²d)). 4, 85: τείνει δ' ἐς τὴν Προποντίδα ὁ Βόσπορος ἡ δὲ Προποντὶς κτέ. (so 5, 122 ἐς τὴν Π. and τὴν Π.).

AR. Nub. 271: Ὀκεανοῦ πατὴρ ἐν κήποις (name of divinity; *sim.* 277: πατὴρ ἀπ' Ὀκεανοῦ). 273: Μαιῶτιν λίμνην ἔχετε (poetic). Vesp. 700: πόλεων ἄρχων πλείστων ἀπὸ τοῦ Πόντου μέχρι Σαρδοῦς. Ran. 664-5: Πόσειδον . . . | ὅς Αἰγαίου πρῶνας . . . μέδεις (poetic).

559. OMISSION AND USE OF ARTICLE AND ποταμός WITH NAMES OF RIVERS.—I. As a general rule when the name of a river is mentioned for the first time, the type ὁ Νεῖλος is used of well-known rivers, the type ὁ Στρυμῶν ποταμός of fairly well-known rivers, and the type Βρόγγος ποταμός or ποταμός Βρόγγος of obscure rivers.

τοῦ Νεῖλου, HDT. 2, 10. οἱ δὲ . . . ἔφραζον ὡς . . . εἴη . . . ἡ Παιονίη ἐπὶ τῷ Στρυμόνι ποταμῷ πεπολισμένη, 5, 13. ἐξ Ἰλλυριῶν διέ βέων . . . Ἄγγρος ποταμός ἐσβάλλει . . . ἐς ποταμὸν Βρόγγον, 4, 49.

II. When a river that has once been mentioned is referred to again by name in the same context, the article is used with the second name, but to this in the case of obscure rivers the word ποταμός is generally attached.

κατὰ τὸν Νεῖλον, HDT. 2, 10 follows τοῦ Νεῖλου mentioned a few lines preceding. ἐπὶ τῷ Στρυμόνι ποταμῷ . . . ὁ δὲ Στρυμῶν, HDT. 5, 13. ἐς ποταμὸν Βρόγγον, ὁ δὲ Βρόγγος, HDT. 4, 49. κατήκοντες ἐπὶ ποταμὸν τῷ ὄνομα κέται Παντικᾶτης, HDT. 4, 18; but διαβάντι τὸν Παντικᾶτην ποταμόν, *Ibid.* 19.

III. All rivers are anarthrous and are sometimes accompanied by the word *ποταμός*

1. In the predicate.

τὸν δὲ δὴ ποταμὸν τοῦτον . . . συνεβάλλετο εἶναι Νεῖλον, HDT. 2, 33.

2. In enumerations.

ἄλλοι μεγάλοι . . . ἐσβάλλουσι ἐς αὐτόν, Ἄτλας καὶ Ἀβραῆς καὶ Τίβι-
σις. διὰ δὲ Θρηίκης . . . ῥέοντες Ἄθρου καὶ Νόης καὶ Ἀρτάνης ἐκδιδοῦσι
ἐς τὸν Ἴστρον, HDT. 4, 49.

3. In dependence upon the word *πεδίον*.

ἐν Μαιάνδρου πεδίῳ, HDT. 1, 18.

4. In attributive prepositional phrases; with improper prepositions; in
the phrase *ἀπὸ* . . . *ἐς*, *ἐπί*, *μέχρι*; and in double designations of locality.

τῇ ἐπὶ Θερμῶδοντι μάχῃ, HDT. 4, 110. μέχρι Ἴστρου ποταμοῦ, HDT.
4, 89. ἀπὸ γὰρ Ἴστρου ἐπὶ Βορυσθένεα, HDT. 4, 101. αὐτοῦ περὶ Ἄξιον
ποταμὸν καὶ πόλιν Θέρμην, HDT. 7, 124 (Ἄξιος already mentioned in 123).

5. When the name is emphatically placed at the head of the sentence.

Νεῖλου μὲν νυν περὶ τοσαῦτα εἰρήσθω, HDT. 2, 35.

6. When an articular attributive expression is attached to the name.

Νεῖλός τε ὁ Αἰγύπτιος ποταμός . . . καὶ Φᾶσις ὁ Κόλχος, HDT. 4, 45.
πλὴν Νεῖλου τοῦ Αἰγυπτίου, *Ibid.* 53.¹

DEM. [59], 99: ὁ γὰρ Ἀσωπὸς ποταμὸς μέγας ἔρρη.

AESCHIN. 2, 124: εἰσπλεῖν μέ φησιν . . . κατὰ τὸν Λοιδίαν ποταμόν.
3, 183: ἐπὶ τῷ Στρυμόνι ποταμῷ ἐνίκων μαχόμενοι Μήδους.

ISOC. 4, 144: τῆς ἐντὸς Ἄλυσος χώρας. 7, 80: ἐντὸς Ἄλυσος ποταμοῦ.
11, 12: τῷ Νεῖλῳ. 31: τὸν . . . Νεῖλον περὶ τὴν χώραν περιέρρηξε.
12, 59: ἐντὸς Ἄλυσος.

PLATO, *Phaedr.* 229 A: δεῦρ' ἐκτραπόμενοι κατὰ τὸν Ἰλισσὸν ἴωμεν.
257 E: τοῦ μακροῦ ἀγκῶνος τοῦ κατὰ Νεῖλον. But *Politic.* 264 C: ταῖς
ἐν τῷ Νεῖλῳ τιθασείαις τῶν ἰχθύων καὶ τῶν ἐν ταῖς βασιλικαῖς λίμναις.
Tim. 21 E: τὸ τοῦ Νεῖλου ῥεῦμα.

XEN. In the *Anabasis* *ποταμός* is regularly added to the articular name,
and even the most obscure rivers often take the article, but the following
rule is observed: In introducing a comparatively unknown river, Xenophon
uses the article when narrating the march of his own army, but omits it in
merely geographical descriptions. 1, 2, 11: εἰς Καῦστρου πεδίον. 1, 4, 1:
ἐξελάνει . . . ἐπὶ τὸν Πύραμον ποταμόν. 2, 5, 1: ἀφικνοῦνται ἐπὶ τὸν
Ζαπάταν ποταμόν. 5, 3, 8: ἔτυχε δὲ διαρρέων . . . ποταμὸς Σελινοῦς.
καὶ ἐν Ἐφέσῳ δὲ . . . Σελινοῦς ποταμὸς παραρρεῖ. 5, 6, 36: πλεῖν εἰς
Φᾶσιν and so regularly because the name of the city is included. 7, 8, 8:
εἰς Κατίκου πεδίον.

¹ For further details, see Hermann Kallenberg, *Studien über den griechischen Artikel*, Berlin, 1891.

In the Hellenica the articular name without ποταμός is more commonly used, the rivers of the Hellenica being for the most part well known. So the Alpheus, Eurotas, Attic and Boeotian Cephissus, and the Maeander. In the case of the Eurymedon, the Pactolus, and the Cladaus, the articular name is followed by ποταμός. See Kallenberg, *l.c.*, p. 11.

THUCYDIDES in general follows the same rules as Herodotus, but for obvious reasons the anarthrous name with ποταμός is much less common than in Herodotus. The names of insignificant rivers of Sicily and Lower Italy, which had become familiar to the Athenians as a result of the Sicilian expedition, follow the type *ὁ Ἀχελῷος ποταμός*. 1, 46, 4: *διὰ δὲ τῆς Θεσπρωτίδος Ἀχέρων ποταμός ῥέων . . . ῥεῖ δὲ καὶ Θύαμις ποταμός*. 98, 1: *Ἡίονα τὴν ἐπὶ Στρυμόνι*. 100, 1: *ἡ ἐπ' Εὐρυμέδοντι ποταμῷ . . . πεζομαχίᾳ*. 100, 3: *ἐπὶ δὲ Στρυμόνα* (omission of the article exceptional) *πέμψαντες . . . οἰκίτορας*. 2, 5, 2: *ὁ γὰρ Ἀσωπὸς ποταμός*. 96, 3: *μέχρι . . . τοῦ Στρυμόνος ποταμοῦ* (but 2, 97, 2. 4, 102, 4. 108, 1. 6. 5, 7, 4. 7, 9, with the article alone). 2, 96, 4: *μᾶλλον τοῦ Ὀσκίου ποταμοῦ*. (The Oscians had become so familiar to Thucydides that he unwittingly presupposes general acquaintance with the river on the part of the Athenians.) 97, 1: *μέχρι Ἰστρου ποταμοῦ . . . ἐξ Ἀβδήρων ἐς Ἰστρον*. 99, 4: *πέραν Ἀξίου μέχρι Στρυμόνος*. 102, 2: *ὁ γὰρ Ἀχελῷος ποταμός* (but *ibid.* 3. 3, 7, 4. 106, 1 without ποταμός). 3, 19, 2: *διὰ τοῦ Μαιάνδρου πεδίου*. 6, 4, 1: *ὑπὲρ Παντακίου . . . ποταμοῦ*. 7, 80, 5: *ὅπως ἐπειδὴ γίνονται ἐπὶ τῷ ποταμῷ τῷ Κακυπάρει, παρὰ τὸν ποταμὸν ἴσμεν ἄνω διὰ μεσογείας (τῷ ποταμῷ gloss?)*. 7, 82, 3: *ἀφικνοῦνται ἐπὶ τὸν ποταμὸν τὸν Ἐρινεόν (τὸν ποταμὸν gloss?)*. 8, 58, 1: *ἐν Μαιάνδρου πεδίῳ*.

HDT. For Herodotus, see the boldface examples above and Kallenberg, *l.c.*

560. OMISSION AND USE OF ARTICLE AND *ὄρος* WITH NAMES OF MOUNTAINS. — The use of the names of mountains follows in general the same rules as prevail in the case of names of rivers. But between the article and the word *ὄρος*, the name of a mountain is found only when it is distinctly adjectival, and ordinary apposition, which occurs rarely, if at all, in classic authors in the case of rivers, cannot be questioned with names of mountains.

ἐς Δίον . . . ὁ ὑπὸ τῷ Ὀλύμπῳ . . . κεῖται, THUC. 4. 78. 6 (well-known mountain). *ἀπ' Ὀλύμπου δὲ ὄρεος* (Mysian mountain) *καλέονται Ὀλυμπιηνοί*, HDT. 7. 74. *τὸ Αἰγάλειον* (adjective) *ὄρος*, THUC. 2, 19, 2. *τὸ Κρόνιον* (adjective used subst.), XEN. Hell. 7, 4. 14. *ὑπὸ τῷ ὄρει τῇ Γεραναίᾳ*, THUC. 4. 70. 1. *ὑπὸ τῷ ὄρει . . . τὸ καλεῖται Αἰγάλειος* (predicate), HDT. 8, 90. *Διῆς . . . οἱ ἐν Ἀθῷ* (attrib. prepositional phrase), THUC. 5. 82. 1. *μέχρι Καυκάσιος ὄρεος* (improper preposition), HDT. 3. 97 (but *τὰ δὲ πρὸς βορρῆν ἄνεμον τοῦ Καυκάσιος*, *Ibid.*, and *ὁ Καύκασος*, 1. 203. 204). *τὴν πρὸς Κιθαιρῶνα καὶ Δρυὸς κεφαλᾶς* (double locality), THUC. 3, 24, 1.

LYCURG. 95: *λέγεται . . . ἐκ τῆς Αἴτνης ὄρακα πυρὸς γενέσθαι*.

DEM. 19, 141 (= 148): *τὸ Τιλφωσαῖον*. 148: *ἐπὶ τῷ Ἡδυλείῳ*.

ÆSCHIN. 2, 90: Ἱερὸν ὄρος (city name). 3, 86: τὸ Κοτύλαιον ὀνομαζόμενον ὄρος. 132: τὸν Ἄθω. 161: ἐκ μέσου τοῦ Κιθαιρῶνος.

ISOC. 4, 89: τὸν . . . Ἄθω.

LYS. [2], 29: τὸν Ἄθω. 49: Γεράνειαν (locality).

ANDOC. 1, 38: ἐπὶ Λαυρίῳ. 39: ἐπὶ Λαύριον (mines referred to in both cases).

PLATO, Legg. 699 A: ἀκούοντες Ἄθω τε διορυττόμενον καὶ Ἑλλάσποντον ζευγνύμενον (enumeration).

XEN. An. 5, 3, 10: ἐκ τῆς Φολόης. 7, 8, 7: τὴν Ἴδην. Cyn. 11, 1: περὶ τὸ Πάγγαιον ὄρος. Hell. 1, 2, 9: τοὺς ὀπλίτας τοὺς ἐν Κορησσῶ. 4, 3, 9: μεταξὺ Πραντὸς καὶ Ναρθακίου. 5, 2, 17: ἐν τῷ Παγγαίῳ. 6, 5, 51: τὸ Ὀνειον. 7, 4, 14 (see above). Oec. 19, 6: περὶ τὸν Λυκαβηττόν.

THUC. 1, 101, 2: ἐς Ἰθώμην ἀπίστησαν (both mountain and locality). 2, 19, 2 (see above). 23, 1: μεταξὺ Πάρνηθος καὶ Βριλησσοῦ ὄρους. 55, 1: μέχρι Λαυρείου. 75, 2: ἐκ τοῦ Κιθαιρῶνος. 96, 3: ἐκ τοῦ Σκομίου (some MSS.: Σκόμβρου) ὄρους. 99, 3: ὑπὸ τὸ Πάγγαιον . . . ὑπὸ τῷ Παγγαίῳ. 102, 2: ἐκ Πίνδου ὄρους. 3, 19, 2: μέχρι τοῦ Σανδίου λόφου. 24, 1 (see above). 85, 4: ἐς τὸ ὄρος τὴν Ἰστώνην (Istone also name of region). 116, 1: ἐπὶ τῇ Αἰτνῇ τῷ ὄρει (Kallenberg agrees with Herw. in cancelling τῷ ὄρει). 4, 44, 4: ὑπὸ τοῦ ὄρους τοῦ Ὀνειίου (adj.). 70, 1 (see above). 78, 6 (see above). 96, 7: πρὸς Πάρνηθα τὸ ὄρος (Herw. would strike out τὸ ὄρος). 5, 16, 3: ἐς Λύκαιον (temple is meant). 82, 1 (see above). 8, 108, 4: διὰ τῆς Ἰδης τοῦ ὄρους (Gen. τῆς Ἰδης may depend on τοῦ ὄρους).

HDT. 1, 43: ἐς τὸν Ὀλυμπον τὸ ὄρος (Cobet would strike out τὸ ὄρος). 69: ἐν Θόρνακι (name includes temple and locality). 72: ἐξ Ἀρμενίου ὄρους, from a mountain of Armenia. 104: τὸ Καυκάσιον ὄρος. 2, 8: ἐκ τοῦ Ἀρραβίου ὄρους. 3, 97 (see above). 4, 49: ἐκ δὲ Παιόνων καὶ ὄρους Ῥοδόπης. 7, 42: Κάνης ὄρος (compare Μαιάνδρου πέδιον). 74 (see above). 188: πρὸς Ἴπνου καλεομένους τοὺς ἐν Πηλίῳ. 8, 90 (see above). 116: ἐς τὸ ὄρος τὴν Ῥοδόπην. 9, 93: ἐκ Λάκμονος ὄρους (obscure mountain). There are also numerous instances of the articular name without ὄρος. So Athos, Parnassus, Cithaeron, Haemus, Ida, Caucasus, etc.

561. NAMES OF ISLANDS.—In addition to the mere anarthrous and articular names of islands, occur also the following types: αἱ Κυκλάδες νῆσοι, αἱ νῆσοι αἱ Ἐχινάδες, ἡ Ψυττάλεια νῆσος, ἡ νησις ἡ Ψυττάλεια, Πάτμος ἡ νῆσος, ἡ νῆσος Δῆλος, νῆσος Σκίαθος, Πλατεία νῆσος.

ἀποπλεῖν εἰς Χίον. XEN. Hell. 1, 6, 37. ἐπανήχθησαν εἰς τὴν Χίον, *Ibid.* 38. τῶν Κυκλάδων νήσων. THUC. 1, 4. τῶν νήσων τῶν Ἐχινάδων. THUC. 2, 102, 3. ἐς τὴν Ψυττάλειαν νήσον. HDT. 8, 95. ἐς τὴν νησίδα τὴν Ψυττάλειαν, *Ibid.* 76. μέχρι . . . Πάτμου τῆς νήσου. THUC. 3, 33, 3. τὴν νήσον Δῆλον. HDT. 1, 64. μεταξὺ νήσου τε Σκιάθου καὶ ἡπίρου Μαγνησίας. HDT. 7, 176. ἐς Πλατεῖαν νήσον. HDT. 4, 151.

DEM. 9, 27: αἱ . . . ἐν Εὐβοίᾳ πόλεις. 15, 9: ἰδὼν . . . Σάμον . . . φρουρουμένην. 11: περὶ ποιήσῃ Ῥόδον.

PLATO, *Phaedo*, 59 E: ἐπιθόμεθα ὅτι τὸ πλοῖον ἐκ Δήλου ἀφιγμῖνον εἴη.
XEN. *Hell.* 1, 6, 26: τῆς Λέσβου ἐπὶ τῇ Μαλέῃ ἄκρα. 27: ἐν ταῖς Ἀργινοῦσαις (so 33: εἰς τὰς Ἄ. 38: ἐκ τῶν Ἄ.). 37 (see above). 38: ἐκείθεν δ' ἐπανήχθησαν εἰς τὴν Χίον, καὶ οὐδὲν διαπραξάμενοι ἀπέπλευσαν ἐπὶ Σάμου.

THUC. 1, 4 (see above). 98, 2: Σκῦρον τὴν ἐν τῷ Αἰγαίῳ νῆσον. 2, 102, 3 (see above). 3, 33, 3 (see above). 4, 8, 6: ἡ . . . νῆσος ἡ Σφακτηρία καλουμένη. 13, 3: ἐς Πρωτὴν τὴν νῆσον. 5, 84, 1: ἐπὶ Μῆλον τὴν νῆσον. 7, 33, 4: ἐς τὰς Χοιράδας νήσους Ἰαπυγίας. 8, 17, 3: ἐν Λάδῃ τῇ ἐπικεμένη νήσῳ ἐφώρμουν.

HDT. 1, 64 (see above). 165: τὰς νήσους τὰς Οἰνούσας καλομένας. 2, 10: τῶν Ἐχινάδων νήσων τὰς ἡμισείας. 41: ἐκ τῆς Προσωπίτιδος καλομένης νήσου . . . ἐν ταύτῃ ὦν τῇ Προσωπίτιδι νήσῳ. 156: νῆσος ἡ Χέμμος καλουμένη. 165: νῆσος ἡ Προσωπίτις καλομένη. 3, 57: ἀπέπλευον ἐς Σίφνον. 58: πρὸς τὴν Σίφνον. 120: βασιλίῳ νῆσον Σάμον . . . οὐ προσεκτήσαο. 4, 8: τὴν Ἑλληνες λέγουσι Ἐρύθειαν νῆσον τὴν πρὸς Γαδείροισι. 85: ἐπὶ τὰς Κνανεάς καλουμένας. 89: Κνανεάς διεκπλώσας. 150: Θήρης τῆς νήσου. 151: Διβύης ἐς Πλατέαν νῆσον . . . ἐς τὴν νῆσον ταύτην δὴ τὴν Πλατέαν. 169: μέχρι Ἀφροδισιάδος νήσου . . . ἣ τε Πλατέα νῆσος . . . ἀπὸ Πλατέης νήσου μέχρι τοῦ στόματος τῆς Σύρτιος. 5, 30: τῶν γὰρ νήσων τουτέων τῶν Κυκλάδων. 31: Εὐβοίῃ, νήσῳ μεγάλην τε καὶ εὐδαίμονι. 49: ἦδε Κύπρος νῆσος. 106 (= 6, 2): Σαρδῶν νῆσον τὴν μεγίστην. 125: ἐν Λέρῳ δὲ τῇ νήσῳ. 6, 7: ἐς Λάδην . . . ἣ δὲ Λάδην. 31: τὰς νήσους τὰς πρὸς τῇ ἠπειρῷ κειμένας, Χίον καὶ Λέσβον καὶ Τένεδον. 7, 153: ἦν ἐκ νήσου Τήλου τῆς ἐπὶ Τροσιπῷ κειμένης. 8, 76 (see above). 95 (see above).

562. ARTICLE WITH OTHER PROPER NAMES. — SHRINES and SACRED INCLOSURES, being substantivized adjectives, have the article, but the FESTIVALS of the gods fluctuate as do also the names of the MONTHS whether accompanied by μήν or not. The names of the TRIBES vary. The Greek says of SHIPS ἡ Ἀργώ, ἡ Σαλαμινία, ἡ Πάραλος, just as we say "The Etruria," "The Umbria"; and the article is used with STATUES as in English.

ἀπνητήσαμεν εἰς τὸ Ἑφαιστειον, *ISOC.* 17, 15. τοῖς Διονυσίοις, 8, 82; *At the Dionysia*, but *Διονυσίοις* 12, 168. τριηραρχῶν τῆς Παράλου, *ISAE.* 5, 42. ἐν τῇ ἀγορᾷ . . . ἀνάκειται ὁ Σόλων, *AESCHIN.* 1, 25. εἰς γὰρ τὴν Ἀκαμαντίδ' . . . ἐξῆν σοι φοιτᾶν, *DEM.* 39, 24. ἀνθ' Ἰπποθωντίδος ἐν Ἀκαμαντίδι φυλῇ γεγονός, *Ibid.* 25. τῇ Πανδιονίδι φυλῇ, *DEM.* 21, 13. Ἐλαφηβολιῶνος ἐνάτη ἐπὶ δέκα, 19, 57. τρίτη ἐπὶ δέκα τοῦ Σκιροφοριῶνος μηνός . . . τῇ ἑκτῇ ἐπὶ δέκα . . . τοῦ Σκιροφοριῶνος, *Ibid.* 58. Σκιροφοριῶνος μηνός, *Ibid.* 30, 15; *In the month of Scirophorion.* ἐν μηνί Ἀνθεστηριῶνι, *THUC.* 2, 15, 4.

DEM. 18, 129: παρ' Ἐλπίᾳ τῷ πρὸς τῷ ᾠησείῳ διδάσκοντι γράμματα. 19, 57: ἡ μὲν τοῖνυν εἰρήνη Ἐλαφηβολιῶνος ἐνάτη ἐπὶ δέκα ἐγένετο. 58: ἤκομεν δὲ δεῦρ' . . . τρίτη ἐπὶ δέκα τοῦ Σκιροφοριῶνος μηνός . . .

ἡ δ' ἐκκλησία μετὰ ταῦτα . . . τῇ ἕκτῃ ἐπὶ δέκα ἐγένετο τοῦ Σκιροφοριῶνος. 158: ἐν τῷ πανδοκείῳ τῷ πρὸ τοῦ Διοσκοροείου. 272: παρὰ τὴν χαλκὴν τὴν μεγάλην Ἀθηνᾶν. 21, 13: τῇ Πανδιονίδει φυλῇ. 35: τοὺς τοῖς Διονυσίοις τι ποιούνας. 60: ἄλλος ἐστὶν Ἀρμιστείδης Οἰνῆδος φυλῆς. 68: τῆς Πανδιονίδος χορηγὸς ὑπέστην . . . τῆς Ἐρεχθίδος . . . τῆς ἑαυτοῦ φυλῆς. 86: τὴν τελευταίαν ἡμέραν . . . τὴν τοῦ [Θαργηλιῶνος ἢ τοῦ] Σκιροφοριῶνος. 24, 26: ἐνδεκάτῃ τοῦ Ἐκατομβαιῶνος μηνός. 29: τῶν Παναθηναίων. 121: τὰ ἀκρωτήρια τῆς Νίκης. 30, 15: ἐγγήματο μὲν γὰρ ἐπὶ Πολυζήλου ἀρχοντος Σκιροφοριῶνος μηνός, ἡ δ' ἀπόλευσις ἐγράφη Ποσιδεῶνος μηνός ἐπὶ Τιμοκράτους. 33, 23: αἱ δὲ λήξεις . . . ἔμμηνοι εἰσὶν ἀπὸ τοῦ Βοηδρομιῶνος μέχρι τοῦ Μουνιχιῶνος. 37, 6: πραχθέντων δὲ τούτων Ἐλαφροβολιῶνος μηνός ἐπὶ Θεοφίλου ἀρχοντος. 39, 23: εἰς Ἴπποθωντίδ' ἐφόιτα φυλῆν. 24: εἰς γὰρ τὴν Ἀκαμαντίδ' ὁμοίως ἐξῆν σοι φοιτᾶν. 25: ἀνθ' Ἴπποθωντίδος ἐν Ἀκαμαντίδι φυλῇ γεγονός. 30: πόθεν νῦν Ἀκαμαντίδος φυλῆς γέγονας; [42], 1: τῇ γ' ἕκτῃ . . . τοῦ Βοηδρομιῶνος μηνός. 5: τοῦ γὰρ Μεταγειτνιῶνος μηνός . . . τῇ δευτέρᾳ ἰσταμένου. 11: τῇ ἐνδεκάτῃ τοῦ Βοηδρομιῶνος μηνός. 12: τῇ ὀγδόῃ φθίνοντος τοῦ Βοηδρομιῶνος μηνός. [49], 6: ἐπὶ Σωκρατίδου γὰρ ἀρχοντος Μουνιχιῶνος μηνός (but 44: τοῦ Μουνιχιῶνος μηνός . . . ἐπὶ Σωκρατίδου ἀρχοντος). 22: ἐν τῷ Μαιμακτηριῶνι μηνὶ τῷ ἐπ' Ἀστίου ἀρχοντος. 28: οὗτοι οἱ χρόνοι ἦσαν περὶ Θαργηλιῶνα μῆνα ἐπ' Ἀστίου ἀρχοντος. 60: ἐν μὲν τῷ Θαργηλιῶνι μηνὶ ἐπ' Ἀστίου ἀρχοντος. 62: ἐν τῷ Μαιμακτηριῶνι μηνί. [59], 76: τῇ δωδεκάτῃ τοῦ Ἀνθεστηριῶνος μηνός.

AESCHIN. 1, 25 (see above). 3, 69: ἐπειδὴ . . . παρεληλύθει τὰ Διονύσια, and so Δ. regularly with the article.

ISAE. 5, 6: τριήραρχος . . . τῆς Παράλου. 42 (see above).

ISOC. 8, 82: ἐψηφίσαντο τὸ . . . ἀργύριον . . . τοῖς Διονυσίοις εἰσφέρειν. 12, 168: τίς οὐκ ἀκήκοε . . . Διονυσίοις τὰς Ἀδράστῳ γενομένας ἐν Θήβαις συμφοράς; 17, 15 (see above).

ANDOC. 1, 62: ὁ Ἐρμῆς . . . ὃν ἡ Αἰγὴς ἀνέθηκεν, οὐ περιεκόπη.

ANTIPHON, 6, 11: εἰς Θαργήλια . . . Κεκροπίδα φυλῆν . . . Διονυσίοις. 13: τὸν μὲν Ἐρεχθίδος . . . τὸν δ' ἕτερον τῆς Κεκροπίδος.

PLATO, Apol. 32 B: ἔτυχεν ἡμῶν ἡ φυλὴ Ἀντιοχίς πρυτανεύουσα. Epp. 361 A: τὸν μὲν Ἀπόλλω ἐποιησάμην. Gorg. 472 A: ἐν τῷ Διονυσίῳ. Hipp. mai. 290 B: ὅτι . . . τῆς Ἀθηνᾶς τοὺς ὀφθαλμοὺς οὐ χρυσοῦς ἐποίησεν. Legg. 637 B: οὐδ' ἂν Διονύσια πρόφισιν ἔχοντ' αὐτὸν λύσαιτο . . . περὶ τὰ Διονύσια. Rpb. 354 A: ἐν τοῖς Βενδιδείοις. 475 D: περιθέουσι τοῖς Διονυσίοις.

XEN. An. 1, 2, 10: τὰ Λύκαια ἔθυσε. 6, 2, 1: ἔνθι ἡ Ἀργὼ λέγεται ὀρμίσασθαι. Hell. 1, 7, 8: ἐγένετο Ἀπατούρια. 2, 1, 28: καὶ ἡ Πάραλος. 2, 3: τῆς Παράλου ἀφικομένης. 4, 27: Καλλίστρατον φυλῆς Λεοντίδος. 4, 5, 5: εἰς δὲ τὸ Ἡραῖον κατέφηνον . . . οἱ δ' ἐν τῷ Ἡραίῳ καταπεφευγότες ἐξῆσαν. 6: ἐκ τοῦ Ἡραίου. 4, 5, 11: ἀπέρχονται εἰς τὰ Ὑακίνθια. 5, 4, 58: ἀναβαίνοντος αὐτοῦ ἐκ τοῦ Ἀφροδισίου. 6, 2, 14:

προέλαβε δὲ . . . καὶ τὴν Πάραλον καὶ τὴν Σαλαμινίαν. 6, 4, 29: ἐπιόντων δὲ Πυθίων. 7, 4, 28: ποιεῖν τὰ Ὀλύμπια . . . ὁ . . . μὴν . . . ἐν ᾧ τὰ Ὀλύμπια γίγνεται. Hipparch. 3, 2: ἀρξάμενοι ἀπὸ τῶν Ἑρμῶν . . . ἐν τοῖς Διονυσίοις . . . ἐπειδὴν δὲ πάλιν πρὸς τοῖς Ἑρμαῖς γέωνται . . . μέχρι τοῦ Ἐλευσινίου.

THUC. 2, 15, 4: ᾧ (sc. Διονύσῳ) τὰ ἀρχαιότερα Διονύσια ποιεῖται ἐν μηνὶ Ἀνθεστηριῶνι. 2, 17, 1: πλὴν τῆς ἀκροπόλεως καὶ τοῦ Ἐλευσινίου. 3, 33, 1: ὤφθη γὰρ ὑπὸ τῆς Σαλαμινίας καὶ Παράλου. 2: ἢ τε Πάραλος καὶ ἢ Σαλαμινία. 4, 118, 11: Ἀκαμαντὶς ἐπρυτάνευε. 12: τήνδε τὴν ἡμέραν, τετράδα ἐπὶ δέκα τοῦ Ἐλαφβολιῶνος μηνός. 5, 19, 1: ἄρχει δὲ τῶν σπονδῶν ἔφορος Πλειστόλας, Ἀρτεμισίου μηνός τετάρτη φθίνοντος, ἐν δὲ Ἀθήναις ἄρχων Ἀλκαῖος Ἐλαφβολιῶνος μηνός ἕκτη φθίνοντος. 23, 4: ἰόντας ἐς Ἀθήνας πρὸς τὰ Διονύσια, . . . ἰόντας ἐς Λακεδαιμόνα πρὸς τὰ Ὑακίνθια. 41, 3: ἦκειν εἰς τὰ Ὑακίνθια. 5, 47, 10: τριάκοντα ἡμέρας πρὸ Ὀλυμπίων . . . δέκα ἡμέρας πρὸ Παναθηναίων τῶν μεγάλων. 75, 5: ἕως . . . Κάρνεια ἦγον. 76, 1: ἐπειδὴ τὰ Κάρνεια ἦγον. 6, 28, 2: ἢ τῶν Ἑρμῶν περικοπή (sim. 27, 1. 28, 1. 53, 1. 2. 60, 4. 61, 1). 61, 6: ἀπίπλεον μετὰ τῆς Σαλαμινίας. 7: οἱ δ' ἐκ τῆς Σαλαμινίας (but 53, 1 and 61, 4: τὴν Σ. ναῦν). 7, 29, 3: πρὸς τῷ Ἑρμαῖφι ἠλίστατο. 8, 74, 1: τὴν δὲ Πάραλον ναῦν.

HDT. 1, 59: Ἰπποκράτει γὰρ . . . θεωροῦσι τὰ Ὀλύμπια. 4, 145: παῖδες . . . τῶν ἐν τῇ Ἀργοῖ πλεόντων ἠρώων. 179: ἐπεῖτε οἱ ἐξεργάσθη . . . ἢ Ἀργώ. 6, 81: ἦμε ἐς τὸ Ἡραϊον θύσων. 7, 193: ἐκ τῆς Ἀργοῦς ἐπ' ὕδωρ πεμφθέντα. 206: Κάρνεια γὰρ σφι ἦν ἐμποδῶν. 8, 72: Ὀλύμπια δὲ καὶ Κάρνεια παροικῶκε ἤδη.

AR. Ach. 146: ἦρα φαγεῖν ἀλλάντας ἐξ Ἀπατουρίων. Eq. 1312: εἰς τὸ Θεσεῖον. Pax, 879-80: εἰς Ἴσθμια | σκηπὴν . . . καταλαμβάνω. Av. 146-7: ἐν ἀνακίμεται | κλητῆρ' ἄγουσ' ἔωθεν ἢ Σαλαμινία. 1046: καλοῦμαι Πεισέταιρον ὕβρεως ἐς τὸν Μουνιχιῶνα μῆνα. Thesm. 277-8: τὸ τῆς ἐκκλησίας | σημεῖον ἐν τῷ Θεσμοφορίῳ φαίνεται. 558: τὰ κρέ' ἐξ Ἀπατουρίων ταῖς μαστροποῖς διδοῦσαι.

563. GENERIC ARTICLE. — The principle of the generic article is the selection of a representative or normal individual. So in English to a certain extent: "He played *the* villain," "acted *the* simpleton," "was not *the* gentleman"; "*the* horse," "*the* cow," "*the* ox," and the animals generally. The plural is foreign to our idiom.

Of this article little use is made in the highest range of Greek poetry, and almost all the examples have been, or can be, explained on other principles, sometimes on the principle of resumption (*anaphora*), sometimes on the principle of contrast.

οὐ μόνον ἄρ' . . . ὁ γέρον δις παῖς γίγνεται' ἄν. ἀλλὰ καὶ ὁ μεθυσθείς, PLATO, Legg. 646 A; *It would appear, then, that not only the old man becomes a*

child the second time, but also the drunken man. δις παῖδες οἱ γέροντες. AR. Nub. 1417; *Old men are twice children.* πονηρὸν . . . πονηρὸν ὁ συκοφάντης, DEM. 18, 242; *A mischievous thing, a mischievous thing, is the informer.*

564. Article of a Type or Class :¹

For the sake of convenience there are here included names of material, and kindred words like θάλαττα, γῆ, πῦρ, ὕδωρ, χρόνος, ἡμέρα, νύξ, θέρος, χειμῶν, etc., and even ἥλιος and σελήνη, which also mean *sunshine* and *moonlight*, and οὐρανός by contrast with γῆ.

ὁ μὲν γὰρ ἀνὴρ . . . ἡ δὲ γυνή, XEN. Mem. 2, 2, 5; *The man . . . the woman, the husband . . . the wife* (of a typical pair).

DEM. (7), 14: τοὺς ἐν τῇ θαλάττῃ κακουρούοντας . . . εἰς τὴν θάλατταν . . . τὴν ἐν τῇ θαλάττῃ φυλακὴν. 8, 26: πόθεν γὰρ αἰεσθ' ἄλλοθεν . . . στρατιώτας τρέφειν (sc. ἐκείνον); ἐκ τοῦ οὐρανοῦ; 9, 69: ἕως ἂν σφίξῃται τὸ σκάφος . . . τότε χρὴ . . . προθύμους εἶναι . . . ἐπειδὴν δ' ἡ θάλαττα ὑπέρσχη, μάταιος ἡ σπουδή. 18, 242: πονηρὸν, ἄνδρες Ἀθηναῖοι, πονηρὸν ὁ συκοφάντης. 259-60: τὴν μὲν νύκτα νεβρίζων . . . ἐν δὲ ταῖς ἡμέραις τοὺς . . . θιάσους ἄγων. 19, 123: τριήρων οὐσῶν ὑμετέρων ἐκεῖ καὶ τῆς θαλάττης κρατουσῶν. 175: τὴν νύκτα (a), but *ibid.* νύκτα καὶ ἡμέραν (phrase). 267: οὔτε τὸν ἥλιον ἠσχύνονθ' οἱ ταῦτα ποιούντες οὔτε τὴν γῆν πατρίδ' οὔσαν. 20, 115: τέτταρας τῆς ἡμέρας δραχμάς. 22, 13: ὣν οὐδ' ὁ χρόνος τὴν μνήμην ἀφελέσθαι δύναται. 25, 75: ἐὰν ἡ γῆ μὲν ἄνω, τὰ δ' ἄστρα κάτω γίνηται; 97: ὣν οὐδ' ὁ χρόνος τὴν μνήμην ἠφάνικεν. 45, 80: μεθ' ἡμέραν εἰ σὺ σώφρων, τὴν δὲ νύκτ' ἐφ' οἷς θάνατος [ἡ] ζῆμιά, ταῦτα ποιεῖς.

ISOC. [1], 32: ὅταν γὰρ ὁ νοῦς ὑπ' αἴνου διαφθαρή, ταῦτα πάσχει τοῖς ἄρμασι τοῖς τοῖς ἠνιόχους ἀποβαλοῦσιν.

LYS. 24, 17: οἱ . . . πλοῦσιοι τοῖς χρήμασιν ἐξωνοῦνται τοὺς κινδύνους.

ANDOC. I, 38: ὁρῶν δὲ αὐτῶν πρὸς τὴν σελήνην τὰ πρόσωπα.

PLATO, Apol. 26 D: ἐπεὶ τὸν μὲν ἥλιον λίθον φησὶν εἶναι, τὴν δὲ σελήνην γῆν. Cony. 220 A: πρὸς . . . τὰς τοῦ χειμῶνος καρτερήσεις. D: τὴν νύκτα . . . τῷ ἡλίῳ. Crat. 399 C: ὁ ἄνθρωπος ἄνθρωπος ὠνομάσθη ἀναθρώων ἁ ὄπωπεν. 418 D: καίτοι τινὲς οἴονται ὡς δὴ ἡ ἡμέρα ἡμερα ποιεῖ διὰ ταῦτα ὠνομάσθαι αὐτὴν οὕτως. Euthyd. 304 B: τὸ δὲ ὕδωρ εὐωνότατον. Gorg. 486 D: ἡ βασανίζουσι τὸν χρυσόν. Legg. 646 A: οὐ μόνον . . . ὁ γέροντων δις παῖς γίγνεται ἂν (but COM. Cratin. 5, 16, 13: δις παῖς γέροντων). 808 D: ὁ . . . παῖς (135). 902 E: οὐδὲ γὰρ ἄνευ συμκρῶν τοὺς μεγάλους φησὶν οἱ λιθολόγοι λίθους εὐ κείσθαι. Phaedo, 99 D: οἱ τὸν ἥλιον ἐκλείποντα θεωροῦντες. Politic. 303 D: τοῖς τὸν χρυσὸν καθύρουνσι. Rpb. 372 A: τοῦ δὲ χειμῶνος.

¹ Prov. ap. AR. Vesp. 1291: εἶτα νῦν ἐξηπάτησεν ἡ χάραξ τὴν ἀμπελον, shows how the particular article and the particular aorist become generic (gnomic). Compare 'The poor cat i' the adage.'

XEN. AN. I, 3, 21: ἀντί δαρευκοῦ τρία ἡμιδαρειακά τοῦ μηνὸς τῷ στρατιώτῃ. CYN. 8, 1: ἰχνεύεσθαι δὲ τὸν λαγῶ ὅταν νύφῃ ὁ θεός. HELL. 5, 1, 9: ναυμαχίας δὲ πρὸς τὴν σελήνην (*by the light of the moon*) γενομένης. MEM. 1, 6, 3: οἱ διδάσκαλοι τοὺς μαθητὰς μιμητὰς ἑαυτῶν ἀποδεικνύουσιν. 2, 1, 5: οἱ μοιχοὶ εἰσέρχονται εἰς τὰς εἰρκτάς. 2, 5 (see above). 3, 8, 9: τοῦ μὲν χειμῶνος ὁ ἥλιος . . . τοῦ δὲ θέρους. 4, 3, 4: ὁ μὲν ἥλιος . . . τῆς ἡμέρας . . . ἡ δὲ νύξ . . . τῆς νυκτὸς . . . ἡ γὰρ σελήνη . . . τῆς νυκτὸς . . . τοῦ μηνός. 7: τὸ δὲ καὶ τὸ πῦρ πορίσαι ἡμῖν. 7, 7: τὸ μὲν πῦρ οἱ ἄνθρωποι ῥαδίως καθορῶσιν, εἰς δὲ τὸν ἥλιον οὐ δύναται ἀντιβλέπειν . . . ἐκ τῆς γῆς . . . ὑπὸ δὲ τοῦ πυρὸς . . . τὸν ἥλιον . . . ὁ δὲ ἥλιος. OEC. 13, 8: τὰ κυνῖα (97).

THUC. 1, 20, 1: οἱ γὰρ ἄνθρωποι τὰς ἀκοὰς τῶν προγεγενημένων . . . ἀβασανίστως παρ' ἀλλήλων δέχονται. 3, 20, 4: ἐκ τοῦ πάχους τῆς πλίνθου εἰκάσαντες τὸ μέτρον.

HDT. 1, 215: σιδήρῳ δὲ οὐδ' ἀργύρῳ χρέωνται οὐδέν· οὐδὲ γὰρ οὐδέ σφι ἔστι ἐν τῇ χώρῃ, ὁ δὲ χρυσὸς καὶ ὁ χαλκὸς ἄπλετος. 2, 70: ἐπακούσας δὲ τῆς φωνῆς ὁ κροκόδειλος ἵεται κατὰ τὴν φωνήν. 4, 180: ἀπὸ γὰρ Αἰγύπτου καὶ τὴν ἀσπίδα καὶ τὸ κράνος φημὶ ἀφίχθαι ἐς τοὺς Ἑλληνας.

COM. THEOP. 2, 818, 7: δις παῖδες οἱ γέροντες. PHILEM. 4, 40: ἐχθροὺς ποιοῦσι τοὺς φίλους αἱ συγκρίσεις.

AR. NUB. 1417: δις παῖδες οἱ γέροντες (563). RAN. 949-50: ἀλλ' ἔλεγεν ἡ γυνὴ τέ μοι χῶ δοῦλος οὐδὲν ἤττον, | χῶ δεσπότης χῆ παρθένος χῆ γραῦς ἄν.

PIND. O. 1, 1-2: ἄριστον μὲν ὕδωρ, ὁ δὲ χρυσὸς . . . μεγάνορος ἔξοχα πλούτου (article variously explained. See 514 and the commentators). P. 2, 24: τὸν εὐεργέταν ἀγαναῖς ἀμοιβαῖς ἐπαιχομένους τίνεσθαι.

PHOCYL. 6: χρή ται τὸν ἑταῖρον ἑταίρῳ | φροντίζεν ἄσσο' ἂν περιγογγύζωσι πολῖται.

HOM. II. 3, 109-10: οἷς δ' ὁ γέρον μετέησιν, ἅμα πρόσσω καὶ ὀπίσσω | λείσσει.

565. *Abstract Nouns with the Article :*

Under this head the influence of the original personification is to be considered, and the article with the abstract is almost on a line with the articular names of the gods (A. J. P. xi, 53), the ἡ ἀρετή of EURIPIDES (Suppl. 596) with the ἡ Ἀδράστεια of AESCHYLUS (P. V. 936). In fact it is often doubtful whether we have a personification or an abstract noun, especially in the nominative.

ἡ . . . ἐλπὶς καὶ ὁ ἔρως . . . πλείστα βλάπτουσι, THUC. 3, 45, 5; *Hope and Desire do no end of harm.* οὐ δίκαιον . . . τῆς βώμης κατηγορεῖν, ISOC. 3, 4; *It is not fair to bring charges against strength.*

DEM. 25, 75: ὅταν ἡ μὲν πονηρία τιμᾶται, τὰ χρηστὰ δ' ἀπορριπτήται, ὅταν τὸ δίκαιον καὶ τὸ συμφέρον ἡττᾶται τοῦ φθόνου, τότε ἄνω κάτω πάντα χρή νομίζειν ἐστράφθαι.

ISOC. 2, 12: τὴν ἐπιμέλειαν . . . τῆς παιδεύσεως καὶ τῆς ἐπιμελείας. 3, 4: τὴν ἀνδρίαν (also see above).

LYS. 4, 16: παρὰ τὴν ἀλήθειαν (different from τάληθές) ἐμοῦ κατεψεύσαντο.

ANDOC. 1, 55: νῦν γὰρ ἐμὲ μὲν λόγον (δεῖ) δίδοναι . . . μετὰ τῆς ἀληθείας.

ANTIPHON, 2 γ 1: ἡ . . . ἀτυχία ἀδικεῖται ὑπ' αὐτοῦ.

PLATO, Rpb. 431 E: ἁρμονία τινὶ ἡ σωφροσύνη ὁμοίωται. So ἡ ἀρετῆ, ἡ δικαιοσύνη, ἡ ἀδικία, ἡ ἀκολασία, and numberless others.

THUC. 3, 45, 4: ἡ μὲν πενία . . . ἡ δ' ἐξουσία. 5 (see above). 6: ἡ τύχη.

HDT. 3, 82: ἡ μοναρχία (monarchy) κράτιστον . . . κόθεν ἡμῖν ἡ ἐλευθερία ἐγένετο;

AR. Eq. 191-2: ἡ δῆμαγωγία γὰρ οὐ πρὸς μουσικῶν | εἴτ' ἐστὶν ἀνδρός. Vesp. 834: τί ποτε τὸ χρῆμ'; ὡς δεινὸν ἡ φιλοχωρία. Av. 376: ἡ γὰρ εὐλάβεια σφῆζει πάντα.

EUR. Phoen. 469: ἀπλοῦς ὁ μῦθος τῆς ἀληθείας ἔφν.

SOPH. Ai. 157: πρὸς γὰρ τὸν ἔχονθ' ὁ φθόνος ἔρπει.

AESCHYL. Ag. 1669: μαίων τὴν δίκην. fr. 176: ἀπλᾶ γάρ ἐστι τῆς ἀληθείας ἔπη.

PIND. P. 3, 114-5: ἀ δ' ἀρετὰ κλειναῖς ἀουδαῖς | χρονία τελθεῖ.

THEOGN. 526: ἡ πενίη δὲ κακῶν σύμφωρος ἀνδρὶ φέρειν.

TYRTAE. 3: ἀ φιλοχρηματία Σπάρταν ὀλεῖ, ἄλλο δὲ οὐδέν.

HES. O. et D. 287-9: τὴν μὲν τοι κακότητα . . . ἔστιν ἐλέσθαι | ῥηδίως . . . | τῆς δ' ἀρετῆς ἰδρῶτα θεοὶ προσάροισεν ἔθηκαν. (Both contrast and personification.)

566. Abstracts without the Article:

Everywhere, as in English, from HOMER to DEMOSTHENES, and even in the subtle language of philosophy differences that have been set up by grammarians are often imaginary.

βία γὰρ Ἔρως οὐχ ἄπτεται, PLATO, Conv. 196 C; *Violence gets no hold of Love*. δόξα . . . χρημάτων οὐκ ὠνητή, ISOC. 2, 32; *Reputation is not to be purchased by money*.

ISOC. [1], 6: πλοῦτος δὲ κακίας μᾶλλον ἢ καλοκαγαθίας ὑπηρέτης ἐστίν. 2, 32 (see above).

PLATO, Conv. 196 C (see above). Rpb. 444 E: κακία δὲ νόσος τε καὶ αἴσχος καὶ ἀσθένεια.

HDT. 8, 3: στάσις γὰρ ἔμφυλος πολέμου ὁμοφρονέοντος τοσοῦτον κακίον ἐστὶ ὅσῳ πόλεμος εἰρήνης.

AR. Pl. 573-4: ὅτιζ ζητεῖ; τοῦτ' ἀναπέθειν ἡμᾶς, ὡς ἐστὶν ἀμείνων | πενία πλοῦτου (elsewhere personified).

AESCHYL. Ag. 817: ἐλπὶς προσήει, *Hope drew nigh*. 904: φθόνος δ' ἀπέστω, *Let envy be gone*.

PIND O. 4, 16: *διάπειρά τοι βροτῶν ἔλεγχος.*

THEOGN. 571: *δόξα μὲν ἀνθρώποισι κακὸν μέγα, πείρα δ' ἄριστον, Ὀπίσιον is a mighty ill to men, trial a mighty boon.*

HOM. Od. 22, 374: *κακοεργίης εὐεργεσίη μέγ' ἀμείνων.*

567. DIFFERENCE BETWEEN ARTICULAR AND ANARTHROUS ABSTRACT NOUNS. — That no vital difference was felt is shown by the easy passage from the articular to the non-articular (anarthrous) form, and by the occasional combination of the anarthrous abstract noun with the articular infinitive, the article simply serving to give the infinitive a case-prefix.

ἡ ἀρετή, PLATO, Meno, 99 A; ἀρετή, *Ibid.* E; ἡ ἀρετή . . . ἀρετή, 100 B. οὐσίαν λέγεις καὶ τὸ μὴ εἶναι καὶ ὁμοιότητα καὶ ἀνομοιότητα, Theaet. 185 C; *Being, you mean, and not-being, and likeness and unlikeness.* τὰς μεθ' ὑγείας καὶ τοῦ σωφρονεῖν (sc. ἡδονάς), Phileb. 63 E; *The pleasures attendant upon health and temperance.*

568. ABSENCE OF THE ARTICLE. — Prepositional phrases and other formulae may dispense with the article as in the earlier language. So also proverbs, enumerations, the ordinal in expressions of time, and βασιλεύς of the Persian king. Compare *wife and child, out of sight, out of mind, out of window, in harbor, to town; sun, moon, stars.* But anaphora or contrast may bring back the article at any time and there is no pedantical uniformity.

To prove the variations in detail would be impossible here and unprofitable. Nor is it necessary to cite examples from poetry, which fall under the rule already given.

εἰς ἄστυ, LYS. 12, 16; *To town* (but εἰς τὸ ἄστυ, *Ibid.* 54). παῖδας καὶ γυναῖκας (usual Greek order), LYS. 12, 69; *Wives and children* (usual English order). ἡλίου ἰδύετο, XEN. An. 1, 10, 15; *The sun was setting.* ἕκτη . . . ἡμέρα, DEM. [47], 67; *On the sixth day* (but regularly: μετὰ . . . τὴν δευτέραν ἰσβολήν, THUC. 2, 59, 1; *After the second invasion*). βασιλεὺς καὶ πάντες οἱ Ἕλληνες, DEM. 9, 16; *The (Persian) king and all the Greeks.*

569. *Prepositional Phrases:*

DEM. 19, 330 (= [26], 23): ἐν ἀγορᾷ, but 27, 58: ἐν τῇ ἀγορᾷ. 19, 330 (= 23, 130): ἐν πρυτανείῳ.

AESCHIN. 1, 43: ἐν ἄστει. 2, 125: μεθ' ἡμέραν. 3, 143: κατὰ θάλατταν . . . κατὰ γῆν.

LYS. 12, 16 (568). 13, 24: εἰς ἄστυ, but 81: εἰς τὸ ἄστυ. 31, 8: ἐν ἀγορᾷ, but *ibid.*: οἱ ἐκ τῶν ἀγορῶν.

ANDOC. 1, 8: ἐξ ἀρχῆς. 45: ἐν ἄστει . . . εἰς τὴν ἀγοράν . . . εἰς ἀκρόπολιν . . . εἰς τὸ πρυτανεῖον.

PLATO, Crat. 440 E: εἰς ἀγρόν. Gorg. 447 B: ἐν ἀγορᾷ. Legg. 844 C: ἐν ἄστει . . . ἐν ἀγρῷ. Menex. 234 A: ἐξ ἀγορᾶς (*dis*). Phaedr. 227 B: ἐν ἄστει, *in town*, but Rpb. 327 B: ἀπῆμιν πρὸς τὸ ἄστυ, *towards the city*. Theaet. 142 A: ἐξ ἀγροῦ . . . κατ' ἀγοράν . . . κατὰ πόλιν . . . εἰς λιμένα.

XEN. ἅμα ἡμέρα (κνέφα, δεῖλη, μετοπῶρω, μεσημβρία), μέχρι δειλῆς, πρὸς ἡμέραν, πρὸ ἡμέρας. ἀμ' ἡλίω ἀνέχοντι, ἅμα ἡλίω ἀνατέλλοντι (δύνοντι), ἀμφὶ (περὶ) ἡλίου δυσμᾶς, ἀφ' ἑσπέρας. διὰ νυκτός, περὶ (ἀμφὶ) μέσας νύκτας, ἀμφὶ μέσον ἡμέρας, ἐν μέσῳ, κατὰ μέσον, ἀμφὶ (περὶ) ἀγορὰν πλήθουσιν, ἀμφὶ δορητόν (δειλην, κνέφας), ἅμα ὄρθρω, κατὰ γῆν, κατὰ θάλατταν, ἐπὶ γῆς, εἰς γῆν, παρὰ γῆν, ἀπὸ θαλάττης, ἐν (ἐπὶ, παρὰ) θαλάττῃ, ἐπὶ (παρὰ) θάλατταν, ἐν δεξιᾷ, ἐν ἀριστερᾷ. ἐξ ἀριστερᾶς, ἐπὶ δόρυ, παρ' ἀσπίδα, ἀπὸ ἵππου, ἐκ χώρας, κατὰ χώραν, ἐκ χειρός, ἐξω βελῶν, πρὸ θεῶν, σὺν θεοῖς, ἐν νῶ (μάχῃ, πολέμῳ, ῥύθμῳ, ὄρμῃ), ἐπὶ θανάτῳ (γάμμῳ, πολέμῳ), ἐπὶ θάνατον (πόλεμον, μάχην, δειπνον, ξένια, σταθμόν), εἰς μάχην (πόλεμον, ἀγοράν, κρίσιν), παρὰ πότον, πρὸς αὐλόν, are some of the prepositional phrases used in Xenophon according to Joost, Sprachgebrauch Xenophons, pp. 66-8, which see for particulars.

THUC. 4, 109, 1: κατέσκαψαν . . . ἐς ἔδαφος. 6, 2, 2: τὰ πρὸς ἑσπέραν 5: τὰ πρὸς βορρᾶν. 6: κατὰ θάλασσαν. 6, 6, 2: καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλασσαν. 7, 2: ὑπὸ . . . νύκτα. 8, 1: ἅμα ἦρι.

AR. Ach. 21: ἐν ἀγορᾷ, and so often, but Ach. 728: ἐν τὰγορᾷ, and so elsewhere. Eq. 267: ἐν πόλει (= ἀκροπόλει). Nub. 69: πρὸς πόλιν (= ἀκρόπολιν). For statistics of local expressions, see Starkie on Vesp. 492.

570. Other Formulae, Proverbs, and Enumerations:

PROV. ἐκτὸς πληοῦ πόδας ἔχεις. ποταμὸς θαλάττῃ ἐρίζει. σποδὸν φεύγων εἰς πῦρ ἐμπέπτωκας.

LYCURG. 2: ὡς ὑπὲρ πατέρων καὶ παίδων καὶ γυναικῶν καὶ πατρίδος καὶ ἱερῶν βουλευομένους.

DEM. 18, 215 (= 19, 86, 125): παῖδισ καὶ γυναῖκας.

LYS. 1, 22: ἡλίου δεδυκότος. 12, 69: ἐπετρέψατε αὐτῷ πατρίδα καὶ παῖδας καὶ γυναῖκας καὶ ὑμᾶς αὐτούς.

PLATO, Conv. 220 D: ὁ δὲ εἰστήκει μέχρι ἕως ἐγένετο καὶ ἡλιος ἀνέσχευ, but in the same breath: ἔπειτα ὅχειτ' ἀπὶὼν προσευξάμενος τῷ ἡλίῳ (564). Crat. 397 D: ἡλιον καὶ σελήνην καὶ γῆν καὶ ἄστρα καὶ οὐρανόν. Gorg. 325 C: καὶ τροφὸς καὶ μήτηρ καὶ παιδαγωγὸς καὶ αὐτὸς ὁ πατήρ.

XEN. An. 1, 10, 15 (568). 3, 2, 1: ἡμέρα τε σχεδὸν ὑπέφαινε. 4, 2, 7: ἐπεὶ δ' ἡμέρα ὑπέφαινε. 7. 3. 34: ὡς δ' ἦν ἡλιος ἐπὶ δυσμᾶς. Cyr. 3, 1, 7: ὡς δ' εἶδε πατέρα τε καὶ μητέρα καὶ ἀδελφούς καὶ τὴν ἐαυτοῦ γυναῖκα (article because of the ἐαυτοῦ) αἰχμαλώτους γεγεννημένους, ἐδάκρυσεν. 3, 44: νῦν γὰρ . . . ἀγῶν . . . ὑπὲρ γυναικῶν τε καὶ τέκνων κτέ.

THUC. 2, 72, 3: ὑμεῖς δὲ πόλιν μὲν καὶ οἰκίας ἡμῖν παράδοτε. 3, 3, 3: Μυτιληναίους εἰπεῖν ναῦς τε παραδοῦναι καὶ τείχη καθελεῖν.

571. *Ordinal Numbers:*

In expressions of time, the ordinal commonly lacks the article.¹

LYCURG. 45: ὡν οὗτος οὐδὲ τὰς θήκας παριῶν ἤσχύνθη, ὀγδόῳ ἔτει τὴν πατρίδα αὐτῶν προσαγορεύων.

DEM. 27, 69: ἔτει δεκάτῳ. [33], 24: τρίτῳ ἔτει ὕστερον. 38, 18 (= 27): εἰκοστῷ . . . ἔτει. [42], 2 (= 26. 28): δευτέρῳ μηνί. 10: τῇ πρώτῃ ἡμέρᾳ μετὰ τὰς ἀντιδόσεις. 11: τῇ ἑνδεκάτῃ τοῦ βοηδρομιῶνος μηνός. [46], 13: δεκάτῳ ἔτει ὕστερον ἢ ὁ πατὴρ ἡμῶν ἀπέθανεν. [47], 67: ἕκτῃ τοίνυν ἡμέρᾳ ὕστερον ἢ οἱτοὶ εἰσῆλθον εἰς τὴν οἰκίαν.

PLATO, Hipp. mai. 286 B: εἰς τρίτην ἡμέραν. Legg. 760 D: τῷ δευτέρῳ ἔτει. E: ἕως ἂν τὸ δεύτερον διεξέλθωσιν ἔτος . . . τῷ τρίτῳ δέ. Phaedr. 249 A: τρισχιλιοστῷ ἔτει. 276 B: ἐν ὀγδόῳ μηνί. Rpb. 461 D: μετ' ἐκείνην δεκάτῳ μηνί καὶ ἑβδόμῳ.

XEN. An. 3, 4, 31: τετάρτῃ δ' ἡμέρᾳ. Hell. 1, 2, 7: ἑβδόμῃ καὶ δεκάτῃ ἡμέρᾳ μετὰ τὴν εἰσβολήν.

THUC. 1, 18, 2: δεκάτῳ . . . ἔτει μετ' αὐτὴν (sc. τὴν μάχην). 2, 2, 1: μηνί ἕκτῳ. 47, 1: πρῶτον ἔτος τοῦ πολέμου τοῦδε ἐτελεύτα. 3, 116, 2: πεντηκοστῷ ἔτει . . . μετὰ τὸ πρότερον ρεύμα. 3: ἕκτον ἔτος τῷ πολέμῳ ἐτελεύτα τῷδε. 4, 90, 3: ἡμέρᾳ τρίτῃ.

HDT. 5, 42 (= 6, 40): τρίτῳ ἔτει. 6, 46: δευτέρῳ . . . ἔτει τούτων. 7, 1: τετάρτῳ . . . ἔτει. 7: δευτέρῳ μὲν ἔτει μετὰ τὸν θάνατον. 191: τετάρτῃ ἡμέρῃ. 192: τετάρτῃ ἡμέρῃ . . . δευτέρῃ ἡμέρῃ.

AR. Ach. 80: ἔτει τετάρτῳ. 266 (= 890): ἕκτῳ . . . ἔτει. Lys. 612: ἐς τρίτην γοῦν ἡμέραν. 881: ἄλουτον ὃν κάθηλον ἕκτῃν ἡμέραν.

572. *Use of βασιλεύς:*

βασιλεύς for King of Persia is the official name of the great King. So always in ISS., but authors vary as in the case of proper names, with which βασιλεύς is to be classed. The orators have βασιλεύς, but also βασιλεῖς ὁ μέγας, ὁ μέγας βασιλεύς, ὁ Περσῶν βασιλεύς.

DIN. 1, 18: παρὰ τοῦ Περσῶν βασιλέως. 32: πρὸς τὸν Περσῶν βασιλέα.

LYCURG. 24: Μενέλαος ὁ πρεσβεύσας πρὸς βασιλέα.

DEM. [7], 29: βασιλεὺς ὁ Περσῶν. 9, 16: βασιλεὺς καὶ πάντες οἱ Ἕλληνες. 14, 41: βασιλέα. 15, 7 (= 8. 23): βασιλεύς.

AESCHIN. 3, 132: ὁ . . . τῶν Περσῶν βασιλεύς. 163: ὁ τῶν Περσῶν βασιλεύς.

LYS. [2], 21: ὁ . . . τῆς Ἀσίας βασιλεύς (so 27. 60). 45: βασιλέως. 56: ὁ μέγας βασιλεύς. 19, 25: παρὰ βασιλέως τοῦ μεγάλου. 33, 5: τῶν δὲ χρημάτων βασιλεὺς ταμίας, *The (great) King is the comptroller of the exchequer.*

ANDOC. 1, 107: βασιλεύς. 3, 15: οὔτε βασιλεὺς οὔτε οἱ σύμμαχοι. 29: βασιλεὶ τῷ μεγάλῳ . . . τὴν μὲν βασιλέως δύναμιν.

¹ Compare John Thompson, Cl. Rev. xx (1906), 304.

PLATO, Euthyd. 274 A: μέγαν βασιλέα. Also ὁ μέγας βασιλεὺς and βασιλεὺς.

XEN. An. βασιλεὺς 158 times, to which may be added a few examples of μέγας βασιλεὺς, βασιλεὺς μέγας, ὁ Περσῶν βασιλεὺς and βασιλεὺς ὁ Περσῶν. See Joost, *l. c.*, p. 64.

THUC. 8, 37 (treaty): βασιλεὺς (*quater*), βασιλέως (*sexies*), βασιλέως . . . Δαρειῶν (*semel*), βασιλεῖ (*bis*), βασιλέα (*semel*), βασιλέα Δαρειῶν (*semel*), Δαρειῶν βασιλέα (*semel*). The article is omitted or bracketed by Stahl in the few instances cited by Bétant, *Lex. Thuc.*, of the use of the article with βασιλεὺς referring to the Persian King.

HDT. 3, 84: ἦν μὴ τυγχάνη εὐδων μετὰ γυναῖκός βασιλεὺς but *ibid.*: γαμίειν δὲ μὴ ἐξείναι ἄλλοθεν τῷ (anaphoric) βασιλεῖ. 3, 117: τοῦ β. ὁ β. τοῦ β. ὁ β. 3, 118: τῷ βασιλεῖ . . . παρὰ βασιλέα . . . βασιλεὺς . . . τὸν βασιλέα.

AR. Ach. 61: οἱ πρέσβεις οἱ παρὰ βασιλέως. 94: ὁ βασιλέως ὀφθαλμός. 98: βασιλεὺς. 113 (= Av. 486): βασιλεὺς ὁ μέγας. 124: τὸν βασιλέως ὀφθαλμόν. Pl. 170: μέγας δὲ βασιλεὺς.

573. THE ARTICLE WITH SUBSTANTIVIZED ADJECTIVES AND PARTICIPLES.—Adjectives and participles when used as substantives regularly take the article in prose. The omission of the article is governed by the same principles as in the case of substantives. For examples and other details, see 28, 29, 30, 31, 36, 39, and 40.

574. ATTRACTION OF ARTICULAR PARTICIPLE OR ADJECTIVE.—The articular participle or adjective is commonly attracted into the gender of its predicate.

οὔτε πλήθος ἐστὶν οὔτε ἰσχύς ἢ ἐν τῷ πολέμῳ τὰς νίκας ποιοῦσα, XEN. An. 3, 1, 42; *It is neither numbers nor strength that win victories in war.* νοῦς ἐστὶν ὁ διακοσμῶν τε καὶ πάντων αἰτίας, PLATO, Phaedo, 97 C; *Mind is the regulative principle and the cause of all things.*

DEM. [7], 36: ἀριθμὸς ἡμερῶν ἐστὶν ὁ κρίνων. 24, 165: ὁ δὲ τούτων αἰτίας Ἀνδροτίων εἶη.

LYS. 1, 15: ἐφύλαττεν ἕως ἐξηῦρεν ὁ τι εἶη τὸ αἷτιον.

PLATO, Cratyl. 400 A: καὶ τὴν τῶν ἄλλων ἀπάντων φύσιν οὐ πιστεύει Ἀναξαγόρα νοῦν καὶ ψυχὴν εἶναι τὴν διακοσμοῦσαν καὶ ἔχουσαν; Phaedo, 96 B: ὁ δ' ἐγκέφαλός ἐστιν ὁ τὰς αἰσθήσεις παρέχων. 97 C (see above).

XEN. An. 3, 1, 42 (see above). 7, 7, 36: οὐ γὰρ ἀριθμὸς ἐστὶν ὁ ὀρίζων τὸ πολὺ καὶ τὸ ὀλίγον. Cyr. 8, 7, 13: οὐ τότε τὸ . . . σκῆπτρον τὸ τὴν βασιλείαν διασφύζον ἐστὶν. Oec. 20, 2: οὐ γὰρ ἡ ἐπιστήμη οὐδ' ἡ ἀνεπιστημοσύνη τῶν γεωργῶν ἐστὶν ἢ ποιοῦσα τοὺς μὲν εὐπορεῖν, τοὺς δὲ

ἀπόρους εἶναι. [R. A.] 1, 2: ὁ δῆμος ἐστὶν ὁ ἐλαύνων τὰς ναῦς καὶ ὁ τὴν δόνημιν περιτιθεὶς τῇ πόλει. 3, 13: ὁ δῆμος ἐστὶν ὁ ἀρχων τὰς ἀρχάς.

HDT. 2, 16: οὐ γὰρ δὴ ὁ Νεῖλός γέ ἐστι . . . ὁ τὴν Ἀσίην οὐρίζων τῇ Λιβύῃ. 171: αἱ Δαναοῦ θυγατέρες ἦσαν αἱ τὴν τελετὴν ταύτην ἐξ Αἰγύπτου ἐξαγαγοῦσαι.

575. ARTICLE WITH ADVERBS AND PREPOSITIONAL AND OTHER EXPRESSIONS USED AS SUBSTANTIVES.—The article serves to make substantives of adverbs, prepositional phrases, and other expressions.

576. Article with Adverbs:

ὁ πλησίον, DEM. 54, 15; *One's neighbor, fellow-man.* οἱ τότε, PLATO, Politic. 272 C; *The men of that day.*

DEM. 20, 114: ἦσαν ὡ ἄνδρες Ἀθηναῖοι πολλοὶ τῶν πρότερον σπουδαῖοι. 23, 196: οἱ πάλοι. 54, 15 (see above).

ISOC. 14, 61: πῶς ἂν διατεθείεν, εἴ τις ἄρα τοῖς ἐκεῖ φρόνησίς ἐστι περὶ τῶν ἐνθάδε γιγνομένων, εἰ κτέ.;

PLATO, Menex. 241 D: ὑπὸ τῶν ὕστερον. Politic. 272 C: εὐκριτον ὅτι τῶν νῦν οἱ τότε μωροὶ . . . διέφερον. *Ibid.* D: οἱ τότε. Rpb. 371 A: τὰ οἴκοι. 372 E: οἱ νῦν (26). 425 A: οἱ πρότερον. Tim. 20 A: οὐδενὸς ὕστερος ὢν τῶν ἐκεῖ.

XEN. An. 2. 5. 32: οἱ τ' ἔνδον συναλαμβάνοντο καὶ οἱ ἔξω κατεκόπησαν. Cyr. 6, 1, 42: περὶ τῶν οἴκοι. 7, 5, 28: οἱ ἔνδον. 34: προηγόρευεν ὡς πάντες οἱ ἔνδον ἀποθανοῖντο. Hell. 1, 4, 10: στρατηγούς εἶλοντο Ἀλκιβιάδην μὲν φεύγοντα καὶ Θρασύβουλον ἀπόντα, Κόνωνα δὲ τρίτον ἐκ τῶν οἴκοθεν.

THUC. 1, 62, 4: τοὺς ἐκεῖθεν. 5, 10, 8: καὶ πεσόρτα αὐτὸν . . . οἱ . . . πλησίον ἄραντες ἀπήνεγκαν. 8, 5, 4: στρατηγὸς ἦν τῶν κάτω.

AR. Nub. 1015: οἱ νῦν. Eccl. 16: καὶ ταῦτα συνδρῶν οὐ λαλεῖς τοῖς πλησίον.

SOPH. Ai. 1151: τῶν πέλας. Ant. 74-5: ἐπεὶ πλείων χρόνος | ὄν δέ μ' ἀρίσκειν τοῖς κάτω τῶν ἐνθάδε. O. R. 916: τὰ κινὰ τοῖς πάλοι τεκμαίρεται. 1267: τάνθινδ(ε). Tr. 677: πρὸς οὐδενὸς τῶν ἔνδον. Elsewhere.

THEOGN. 221-3: ὅστις τοι δοκεῖ τὸν πλησίον ἰδμεναι οὐδέν, | . . . | κείνός γ' ἄφρων ἐστί (cf. TYRT. 12, 19: τὸν πλησίον ἄνδρα).

For neuters like τὸ πρῖν, τὸ πρόσθεν, τὸ πρόσω, τὸ πέραν, etc., see the lexica.

577. Article with Prepositional Phrases:

οἱ ἐκ τῶν ἀγρῶν, LYS. 31, 8; *The country people.* οἱ ἐπὶ τῶν νεῶν, THUC. 7, 71, 5; *The men on shipboard* (= ὁ . . . ναυτικὸς στρατός, *ibid.* 6).

DEM. 1, 12: τὸ κατ' ἀρχάς. 18, 151: τῶν Θετταλῶν καὶ τῶν ἐν ταῖς ἄλλαις πόλεσι. 20, 128: μηδέν' εἶναι προσέγραψ' ἀτελῆ πλὴν τῶν ἀφ' Ἀρμοδίου καὶ Ἀριστογείτονος.

Lys. 31, 8: οἱ ἐκ τῶν ἀγρῶν (see above).

PLATO, Phaedo, 112 B: ὅταν εἰς τὸ ἐπ' ἐκεῖνα τῆς γῆς ὀρμήσῃ καὶ ὅταν εἰς τὸ ἐπὶ τὰ δε. Theaet. 149 B: τὸ περὶ τὰς μαίας, *The midwives' business.*

XEN. AN. 5, 4, 10: ἐκ τοῦ ἐπὶ θάτερα. Cyr. 7, 5, 13: οἱ δ' ἐν τῷ τείχει. 23: τοὺς ἀπὸ τῶν οἰκιῶν. Hell. 1, 2, 8: οἱ δ' ἐκ τῆς πόλεως. 9: πρὸς τοὺς παρὰ τὸ ἔλος ἐτράποντο.

THUC. 1, 50, 1: ἤσσητο οἱ ἐπὶ τῷ δεξιῷ κέρα. 3, 36, 5: τοὺς ἐν τέλει. 79, 1: τοὺς ἐκ τῆς νήσου (*bis*). 85, 2: τοὺς ἐν τῇ νήσῳ. 4: τοὺς ἐν τῇ πόλει. 7, 10: οἱ παρὰ τοῦ Νικίου.

AR. EQ. 1201: νῆ τὸν Ποσειδῶ, καὶ σὺ γὰρ τοὺς ἐκ Πύλου. Nub. 188: ζῆτοισιν οὗτοι τὰ κατὰ γῆς.

EUR. Alc. 950: τὰ μὲν κατ' οἶκον τοιάδ(ε). Andr. 430: τὰμφὶ σοῦ. Hec. 791: τοὺς γῆς νέρθεν. H. F. 189: τὰπ' ἐμοῦ. Or. 1278: τὰπὶ σοῦ.

SOPH. Ant. 65: τοὺς ὑπὸ χθονός. 780: τὰν Ἄιδου. El. 659: τοὺς ἐκ Διός. 1147: οἱ κατ' οἶκον. 1464: τὰπ' ἐμοῦ. O. R. 130: τὸ πρὸς ποσὶ. Ph. 385: τοὺς ἐν τέλει.

AESCHYL. Ag. 1618: τῶν ἐπὶ ζυγῷ. Choeph. 579: τὰν οἴκῳ. Eum. 930: τὰ κατ' ἀνθρώπους. 952: τοῖς . . . ὑπὸ γαλιαν. Sept. 313-4: τοῖσι . . . ἔξω | πύργων. Suppl. 531: τὸ πρὸς γυναικῶν.

PIND. O. 13, 98: τὰ τ' ἐν Νεμέῃ. 106: τὰ δ' ὑπ' ὀφρῦ Παρνασίᾳ. P. 3, 60: τὸ παρ ποδός. 10, 63: τὰ δ' εἰς ἐνιαυτόν. 11, 52: τῶν γὰρ ἄμ πόλιν. N. 4, 69: Γαδείρων τὸ πρὸς ζόφον. 8, 42: τὰ μὲν ἀμφὶ πόνοις.

578. οἱ περὶ (ἀμφὶ) WITH ACCUSATIVE. — Especially to be noted are the phrases οἱ περὶ, οἱ ἀμφὶ (the latter seldom in Attic prose) with the accusative, which originally mean the suite of a person, then the person and his suite, and finally in later times¹ the person alone.

οἱ . . . περὶ τὸν Ἐπιτάδαν, THUC. 4, 33, 1; *Epitadas and his men.* οἱ . . . ἀμφὶ Πεισίστρατον, HDT. 1, 63; *Pisistratus and his followers.* τοῖς περὶ τὸν παῖδα, AESCHIN. 1, 18; *The boy's surroundings.* οἱ περὶ Ἡράκλειτον, PLATO, Crat. 440 C; *Heraclitus and his followers.*

DEM. 39, 18: ψευδομαρτυριῶν ἀλώσεσθαι προσδοκῶν ἐφ' οἷς ἐρανίζει τούτοις τοῖς περὶ αὐτόν (*his friends*).

AESCHIN. 1, 18: τοῖς περὶ τὸν παῖδα (excl.), πατρί, ἀδελφῷ, ἐπιτρόπῳ, διδασκάλοις καὶ ὄλως τοῖς κυρίοις. 3, 91: Δημοσθένει . . . καὶ τοῖς περὶ τοῦτον (excl.). (Cf. 165: τοὺς περὶ Κόρραγον στρατιώτας.)

ISOC. 11, 15: τροφήν ἱκανὴν τοῖς περὶ αὐτόν ἐξευρεῖν.

PLATO, Crat. 440 C (see above). Meno. 99 B: οἱ ἀμφὶ Θεμιστοκλέα (incl.). Phileb. 44 C: οἱ περὶ Φίληβον.

XEN. AN. 1, 8, 21: Κῦρος . . . προσκυνούμενος ἤδη ὑπὸ τῶν ἀμφ' αὐτόν (excl.). 2, 4, 2: οἱ περὶ Ἀρμιαῖον (incl.). Cyr. 7, 5, 26: οἱ δ' ἀμφὶ τὸν

¹ E.g. LUC. CONN. § 42: καὶ ἀνείλοντο οἱ περὶ τὸν Ἀρισταίνοτον καὶ Ἐσκριτον τὴν πρὸ αὐτοῦ ἐκάτερος. 43: οἱ δὲ ἀμφὶ τὸν Ἐρμῶνα καὶ Ζηνήβου ἄμα κατέκειντο . . . ὁ μὲν ὑπεράνω ὁ Ζηνήβου, ὁ δ' ὑπ' αὐτόν.

Γωβρύαν (incl.) συνεβόων αὐτοῖς. Hell. 3, 4, 20: οἱ μὲν περὶ Λύσανδρον (incl.) τριάκοντα οἴκαδε ἀπέπλεον, διάδοχοι δ' αὐτοῖς οἱ περὶ Ἑριππίδα (incl.) παρήσαν.

THUC. 4, 33, 1 (see above). 8, 65, 1: οἱ δὲ ἀμφὶ τὸν Πείσανδρον.

HDT. 1, 63: οἱ δὲ ἀμφὶ Πεισίστρατον (incl.) ἐσπεύοντες τοὺς Ἀθηναίους τράπουσι. 3, 76: οἱ μὲν ἀμφὶ τὸν Ὀτάνην . . . οἱ δὲ ἀμφὶ τὸν Δαρείον (incl.).

HOM. Od. 22, 281-2: τοὶ δ' αὐτ' ἀμφ' Ὀδυσῆα (incl.) . . . | μνηστήρων ἐς ὄμιλον ἀκόντισαν ὄξέα δούρα.

Il. 3, 146: οἱ δ' ἀμφὶ Πριάμον.

579. *Article with Any Word or Phrase used as a Substantive:*

τὸ δ' ὑμεῖς ὅταν εἶπω, τὴν πόλιν λέγω, DEM. 18, 88; *When I use the word "you," I mean the state.* τὸ ἐπ' αὐτοφώρῳ, LYS. 13, 85; *The phrase "in the act."*

DEM. 3, 2: τότε καὶ περὶ τοῦ τίνα τιμωρήσεταιί τις καὶ ὃν τρόπον ἐξέσται σκοπεῖν. 18, 1: περὶ τοῦ πῶς ἀκούειν ὑμᾶς ἐμοῦ δεῖ. 88 (see above). 19, 238: τὸ συγγνώμη ἀδελφῶ βοηθεῖν. 23, 148: αἱ ἀναγκαῖαι χρεῖαι τοὺς τοῦ τί πρακτέον ἢ μὴ λογισμοὺς ἀναιροῦσιν ἅπαντας. 37, 46: περὶ τοῦ τί χρῆ παθεῖν.

LYS. 10, 17: τοῦτο τὸ ἐπιορκήσαντα ὁμόσαντά ἐστι, τὸ δὲ δρασκάζειν, ὃ νῦν ἀποδιδράσκειν ὀνομάζομεν. 19: τὸ μὲν πεφασμένως ἐστὶ φανερώς, . . . τὸ δὲ οἰκῆος θεράπωντος. 13, 85: εἰ μὲν τὸ ἐπ' αὐτοφώρῳ μὴ προσεγέγραπτο (26).

PLATO, Charm. 164 E: τὸ γὰρ γνῶθι σαυτὸν καὶ τὸ σωφρόνει ἐστὶ . . . ταυτόν. 165 A: τό τε μηδὲν ἄγαν καὶ τὸ ἐγγύη, πάρα δ' ἄτη. *Ibid.*: τὸ γνῶθι σαυτὸν. Cratyl. 428 A: τὸ τοῦ Ἡσιόδου . . . τὸ εἰ καὶ τις σμικρὸν ἐπὶ σμικρῷ καταθείη. Legg. 880 D: διδαχῆς χάριν τοῦ τίνα τρόπον ὁμιλοῦντες ἀλλήλοις ἂν φιλοφρόνως οἰκοῖεν. Phileb. 20 B: τὸ γὰρ εἰ βούλει ῥῆθὲν λίαι πάντα φόβον. 48 C: τὸ γνῶθι σαυτὸν λέγεις, ὦ Σώκратες; Protag. 343 B: τοῦτο τὸ ῥῆμα . . . τὸ χαλεπὸν ἐσθλὸν ἔμμεναι. D: ἔπειτα ἐνέβαλε τὸ μὲν. Rpb. 327 E: ἐτι ἐλλείπεται τὸ ἦν πείσωμεν ὑμᾶς. 352 D: περὶ τοῦ ὄντινα τρόπον χρῆ ζῆν.

XEN. Cyr. 5, 1, 21: τὸ δ' ἐὰν μένητε παρ' ἐμοί, ἀποδώσω, εὖ ἴστε, ἔφη, αἰσχυνοίμην ἂν εἰπεῖν. Oec. 6, 14: τὸ σεμνὸν ὄνομα τοῦτο τὸ καλὸς τε κάγαθος. 7, 3: γελᾶσας ἐπὶ τῷ τί ποιῶν καλὸς κάγαθος κέκλησαι.

HDT. 8, 79: ἡμέας στασιάζειν χρεόν ἐστι . . . περὶ τοῦ ὁκότερος ἡμέων πλέω ἀγαθὰ τὴν πατρίδα ἐργάσεται.

COM. Men. 4, 361, 730: τὸ γνῶθι σαυτὸν πανταχοῦ ὅστι χρήσιμον.

Ag. Eq. 22-3: ἐξόπισθε νῦν | αὐτὸ φηθὶ τοῦ μόλωμεν. Nub. 1173-4: καὶ τοῦτο τοῦπιχώριον | ἀτεχνῶς ἐπανθεῖ, τὸ τί λέγεις σύ;

EUR. Hipp. 264-5: τὸ λίαν ἤσσαν ἐπαινῶ | τοῦ μηδὲν ἄγαν.

For the Article as the modifier of a Relative Sentence, see 529.

580. MASCULINE OR FEMININE ARTICLE WITH THE GENITIVE CASE.—The masculine or feminine article with the genitive merely shows connexion. *ὁ* is commonly *son*, and *ἡ* commonly *daughter*, but the precise relation is to be determined from the context. The construction is not used in official documents except in the genitive case, in which the article is obligatory.

μητρός δὲ (ἦν) Λιβύης τῆς Ἐπάφου τοῦ Διός. ISOC. 11, 10; *His mother was Libya, who was the daughter of Ephrahus, who was the son of Zeus.* Λυδὸς ὁ Φερεκλέους, ANDOC. 1, 17; *Lydus, the Pherecles boy (slave)* = Phereclipor. τὸν τῆς στρατηγῶ, AR. Eccl. 727; *The she-captain-general's man (husband).* Ἀξιόχου τοῦ Ἀλκιβιάδου, CIA. I, 274, 8, but Καλλίας Ἰππονίκου, *Ibid.* 392 (cf. IV, 1, 392).

ISAE. 5, 4: Δικαιογίνης ὁμολόγει παραδώσειν ἡμῖν ὣν κατέλειπεν ὁ Μενεξέου τὰ δύο μέρη.

ISOC. 11, 10 (see above).

ANDOC. 1, 17: Λυδὸς ὁ Φερεκλέους (sc. δούλος) . . . ἐμήνυσε μυστήρια γίνεσθαι ἐν τῇ οἰκῇ Φερεκλέους τοῦ δεσπότου τοῦ ἑαυτοῦ. 19: ὁ . . . ἀπογράφας αὐτὸν Λυδὸς ἦν ὁ Φερεκλέους (sc. δούλος). 40 (= 42): Καλλίου τοῦ Τηλεκλέους. 112: Καλλίας ὁ Ἰππονίκου.

PLATO, Apol. 33 E: Νικόστρατος ὁ Θεοζοτίδου . . . Πάραλος ὄδου, ὁ Δημοδόκου. 34 A: Ἀδείμαντος ὁ Ἀρίστωνος. Often.

XEN. An. 1, 2, 15: εἶχε . . . τὸ . . . εὐώνυμον Κλέαρχος καὶ οἱ ἐκείνου. 5, 13: ἤλυνεν ἐπὶ τοὺς Μίνωνος.

THUC. 1, 115, 4: Πισσοῦθνη τῷ Ὑστάσπου. 127, 1: Περικλέα τὸν Ξανθίππου, but 1, 24, 2: Φιλίος Ἐρατοκλείδου. 2, 67, 1: Σιτάλην . . . τὸν Τήρεω . . . Φαρνάκην τὸν Φαρναβάζου, but *ibid.* 2: Λέαρχος Καλλιμάχου καὶ Ἀμεινιάδης Φιλήμονος. 4, 104, 4: Θεουκίδην τὸν Ὀλόρου. 5, 43, 2: Ἀλκιβιάδης ὁ Κλεινίου.

HDT. 7, 2: ἐξ Ἀτόσσης τῆς Κύρου. 3: Δημάρτος ὁ Ἀρίστωνος. 10: Ἀρτάβανος ὁ Ὑστάσπεος.

AR. Eq. 327: ὁ δ' Ἴπποδάμου λείβεται θεώμενος. Eccl. 727: τὸν τῆς στρατηγῶ (sc. ἀνδρα) τοῦτον οὐ θλυμάζετε;

EUR. El. 930-1: πᾶσιν δ' ἐν Ἀργείοισιν ἤκουες τὰδ:· | ὁ τῆς γυναικός (sc. ἀνὴρ), οὐχὶ τάνδρὸς ἢ γυνή. Hel. 470: Ἐλένη κατ' οἴκους ἐστὶ τοῦσδ' ἡ τοῦ Διός. Ion. 1286: κῖτ' ἕκτανες σὺν φαρμάκοις τὸν τοῦ θεοῦ; Τρο. 398: Πάρις τ' ἔγημε τὴν Διός.

SOPH. Ant. 156: Κρῶν ὁ Μενουκίως. 892-3: πορεύομαι | πρὸς τοὺς ἑμαυτῆς. O. R. 489: τῷ Πολύβου. Ph. 402: τῷ Λαρτίου. 628: τὸν Λαερτίου.

PIND. O. 2, 50-2: πρέπει | τὸν Αἰνησιδάμου | ἐγκωμίων τε μελέων λυρῶν τε τυχανίμεν.

For the occasional ellipsis of such a noun as γῆ, e.g. Thuc. 5, 26, 5: φεύγειν τὴν ἑμαυτοῦ, see 33.

581. NEUTER ARTICLE WITH THE GENITIVE CASE. — The neuter article, singular and plural, with the genitive has a varied translation. But the article often serves merely to give especial emphasis, often of dislike, like our English 'this thing of,' and may be left untranslated.

τὰ τοῦ πολέμου, DEM. 1, 4; *War and all that it involves.* τὰ τῶν Θεσσαλῶν, 21; *The Thesalian business.* τὸ τῆς τύχης, 4, 12; (*The will of*) *fortune.* τὸ δὲ τῶν χρημάτων, 28; *As for the (matter of) money.* τὸ τῶν πνευμάτων, 32; *The state of the wind.* κοινὰ γὰρ τὰ τῶν φίλων (*property, possessions, of friends*), EUR. Or. 735. δεῖ φέρειν τὰ τῶν θεῶν (= τὰ θεῖα), Phoen. 382; *One must bear what is sent by the gods, the dispensations of providence.*

DEM. 1, 4 (see above). 21 (see above). 22: τὰ τῆς τροφῆς. 25: τὰ τῶν Ὀλυθίων. 4, 10: τὰ τῶν Ἑλλήνων. 12 (see above). 28 (see above). 32 (see above). 9, 45: τὰ τῶν Ἑλλήνων ἦν τῷ βαρβάρῳ φοβέρ', οὐχ ὁ βάρβαρος τοῖς Ἑλλησιν (τὰ τῶν Ἑλλήνων in chiasm with τοῖς Ἑλλησιν). 19, 90: τὰ τῆς χώρας καὶ τὰ τῶν συμμάχων. 20, 118: τὸ . . . τῆς γνώμης. 120: τὸ τῆς εἰκόνας ἢ τῆς σιτήσεως ἢ τὸ τῆς ἀτελείας.

LYS. 19, 25: εἰς τὰ τῆς τριηραρχίας (so Sch., Frohb., Herw., and, according to Frohb., the only instance in LYS. The Ms. reading is τὰς τριηραρχίας with marks above seeming to indicate τὴν τριηραρχίαν).

PLATO, Legg. 657 D: τὸ . . . τῶν πρεσβυτέρων (= οἱ πρεσβύτεροι) (123). Phaedr. 230 C: πάντων δὲ κομψότατον τὸ τῆς πόας (= ἡ πόα). Phileb. 45 E (123). Rpb. 563 C (123).

XEN. AN. 1, 3, 9: τὰ μὲν δὴ Κύρου δῆλον ὅτι οὕτως ἔχει πρὸς ἡμᾶς ὥσπερ τὰ ἡμέτερα πρὸς ἐκείνον. 3, 1, 20: τὰ . . . τῶν στρατιωτῶν. Oec. 16, 7: τὸ τῶν ἀλιέων.

THUC. 2, 60, 1: τὰ τῆς ὀργῆς. 3, 59, 1: τὸ τῆς ξυμφωρᾶς. 4, 18, 3: τὸ τῆς τύχης. 7, 48, 5: τὰ . . . Συρακοσίων. 61, 3: τὸ τῆς τύχης. 8, 89, 4: τὸ τῆς ὀλιγαρχίας.

AR. Eccl. 624: τὸ δὲ τῶν ἀνδρῶν τί ποιήσει; (opposed to τὸ . . . ὑμέτερον = τὸ τῶν γυναικῶν, *The men folk, the women folk*).

EUR. Hel. 276: τὰ βαρβάρων γὰρ δούλα πάντα πλὴν ενός. Ion, 1551: τὰ δαιμόνων. Or. 735 (see above). Phoen. 382 (see above). Tro. 27: νοσεῖ τὰ τῶν θεῶν. 616: τὸ τῆς ἀνάγκης δεινόν.

SOPH. O. C. 268: τὰ μητρὸς καὶ πατρός. O. R. 498: τὰ βροτῶν. Ph. 300: τὸ τῆς νήσου. 497: τὰ τῶν διακόνων (= οἱ διάκονοι) (123).

AESCHYL. Ag. 32: τὰ δεσποτῶν. Pers. 597 (= 1016): τὰ Περσῶν. Sept. 68 (= 193): τὰ τῶν θύραθεν. 375: τὰ τῶν ἐναντίων. 1047: τὰ τοῦδ(ε). Suppl. 600: τὰ τῶν ἐγχοριῶν. 1062: τὰ θεῶν.

PIND. P. 2, 89: ὅς (sc. θεός) ἀνέχει ποτὲ μὲν τὰ κείνων, τότε αὐτῷ ἑτέροις ἔδωκεν μέγα κῦδος. N. 10, 4: τὰ Περσέος.

582. THE ARTICLE WITH THE INFINITIVE. — The article is used with the infinitive outside of epic poetry proper. This enables the infinitive to assume all the constructions of the substantive that are not inconsistent with its verbal nature.

Inconsistent with the character of the infinitive as a verb would be the sacrifice of its subject or object.

ἡ τιμὴ τῆς πόλεως becomes τὸ τιμᾶσθαι τὴν πόλιν, DEM. 18, 93. ἡ σωτηρία τῆς νήσου becomes τὸ σώσαι τὴν νήσον, DEM. 18, 100. ἡ τοῦ βελτιστοῦ ἔγνοια καὶ τὸ ἀγνοεῖν τὸ βελτιστον, PLATO, Alcib. II, 143 E.

For details of the use of the article with the infinitive, see *Articular Infinitive*.

583. ARTICLE IN COMBINATION WITH PRONOUNS. — The article is used with sundry pronouns, partly coinciding with our idiom, partly differing from it.

584. ARTICLE WITH PERSONAL AND REFLEXIVE PRONOUNS. — Noteworthy is the occasional use, in familiar language, of the article with the personal and the reflexive pronoun.

γέλωτα . . . τὸν ἐμὲ ἐν τοῖς λόγοις ἀπίδειξε, PLATO, Theaet. 166 A; *He made a laughingstock of poor me in the debate.*

PLATO, Lys. 203 B: δεῦρο δὴ, ἦ δ' ὅς, εὐθὺ ἡμῶν . . . ποῖ, ἔφην ἐγώ, λέγεις, καὶ παρὰ τίνος τοὺς ὑμᾶς (*the you mentioned*); Phaedr. 258 A: ἔδοξέ ποῦ φησι τῇ βουλῇ . . . , καὶ ὅς εἶπε, τὸν αὐτὸν δὴ λέγων μάλᾳ σεμνῶς . . . ὁ συγγραφεύς. Phileb. 14 D: τοὺς ἐμέ. 20 B: τὸν ἐμέ. 59 B-C: τὸν μὲν δὴ σὲ καὶ ἐμέ καὶ Γοργίαν καὶ Φίληβον χρῆ συχνὰ χαίρειν εἶν. Soph. 239 B: τὸν μὲν τοῖνον ἐμέ γ' ἐπι τίς ἂν λέγοι; Theaet. 166 A (see above).

COM. Men. 4, 210: νῦν δὲ κατὰ πόλιν | εὗρηκε τὸν ἕτερον, τὸν σέ, τὸν ἐμέ τουτονί.

585. ARTICLE WITH INTERROGATIVES. — The article with substantive and adjective interrogatives is found chiefly in dramatic poetry and in dialogue. So we sometimes colloquially say "*the what?*"

ΣΩ. διομολογησόμεθα καὶ τόδε. ΠΡΩ. τὸ ποῖον; PLATO, Phileb. 11 D; *Let us agree with one another on this also. On what?*

DEM. 18, 64: ἀλλὰ νῦν ἔγωγε τὸν μάλιστ' ἐπιτιμῶντα τοῖς πεπραγμένοις ἠδέως ἂν ἐροίμην, τῆς ποίας μερίδος γενέσθαι τὴν πόλιν ἢ βούλετ' ἂν.

PLATO, Euthyphr. 12 D: δεῖ . . . ἐξευρεῖν τὸ ποῖον μέρος ἂν εἴη τοῦ δικαίου τὸ ὅσιον. Lach. 193 E: τὸ ποῖον δὴ τοῦτο; Phaedo, 78 B: δεῖ . . .

ἔρσθαι . . . τῷ ποίῳ τινὶ . . . καὶ ὑπὲρ τοῦ ποίου τινὸς . . . καὶ τῷ ποίῳ τινὶ οὐ. Phaedr. 277 A: τὰ ποῖα; 279 A: τὸ ποῖον δῆ; Phileb. 11 D (see above). Rpb. 475 E: τὸ ποῖον; 550 C: τὴν ποίαν κατάστασιν;

XEN. Oec. 10, 1: καὶ ἄλλα τοῖνον, ἔφη . . . , θέλω σοι . . . μεγαλόφρονα αὐτῆς διηγῆσασθαι . . . τὰ ποῖα; ἔφην ἐγώ.

AR. Ach. 963: ὁ ποῖος οὗτος Λάμαχος τὴν ἐγγελευν; Nub. 748: ΣΤΡ. εἰπὲ δῆ νύν μοι. ΣΩ. τὸ τί; 775: τὸ τί; 1270: τὰ ποῖα ταῦτα χρήμαθ'; Pax, 693: τὰ τί; 696: τὸ τί; Ran. 40: τὸ τί;

SOPH. El. 671: τὸ ποῖον; O. C. 893: τὰ ποῖα ταῦτα; O. R. 120: τὸ ποῖον; 291: τὰ ποῖα ταῦτα;

AESCHYL. P. V. 249: τὸ ποῖον εὐρὼν τῆσδε φάρμακον νόσου;

586. ARTICLE WITH *τοιούτος* AND THE LIKE. — *τοιούτος*, *τοιόσδε*, *τηλικούτος*, *τηλικόσδε*, *τοσοῦτος*, *τοσόσδε*, are treated like ordinary adjectives, and, like them, may be used substantively with the article, or adjectively in the attributive position, but *τοσοῦτος* and *τοσόσδε* in either use are rare.

βουλευμένος ὁ τοιοῦτος ὑβρίων ἐστὶν ἤδη φανερός, DEM. 21, 41; *It is plain on the face of it that a man like that is guilty of deliberate outrage.* πῶς ἂν οὖν ὁ τοιοῦτος ἀνὴρ διαφθείροι τοὺς νέους; XEN. Mem. 1, 2, 8; *How could any man of that character debauch the youth?* οἱ τηλικούτοι (i. e. οἱ ἔφηβοι), Cyt. 1, 2, 11.

ORATORES ATTICI. — Instances of the article with *τοιούτος* are very numerous and references need not be given. The words *τηλικόσδε* and *τοσόσδε* seem not to occur and *τοιόσδε* is rare. *τοσοῦτος*, though exceedingly common, has furnished no satisfactory instance of the articular use treated in this section.

DEM 18, 305: Blass on the best textual authority reads *τούτων* (not *τῶν*) *τοσοῦτων* καὶ *τοιούτων* ἀγαθῶν ὑμῖν . . . ἔχοντες χάριν. 19, 222: ἐκ τῶν ἰδῶν *τοσοῦτων* χρημάτων is not a good example as *τοσοῦτων* is a predicate adjective occupying the attributive position (as e. g. αὐταὶ in αἱ μὲν τῶν Πελοποννησίων αὐταὶ νῆες, THUC. 8, 80, 3). 23, 135 (=145): τὰ τηλικαῦτ(α). 24, 17: περὶ τῶν . . . νόμων, καθ' οὓς εἰσιν αἱ τοιαῖδε γραφαί.

AESCHIN. 1, 76: τὰ τηλικαῦτα ἐπιτάγματα. 3, 77: οὗτος . . . ὁ τηλικούτος τὸ μέγεθος κόλαξ. 141.

ISOC. 12, 55: καθ' ἕκαστον μὲν οὖν διεξίναμι περὶ τῶν τοιοούτων καὶ *τοσοῦτων* τὸ πλῆθος ἀνόητόν ἐστιν (τῶν need not be understood with *τοσοῦτων*). 117: τῇ πόλει, τῇ τηλικαύτῃ μὲν τὸ μέγεθος, τοιαύτην δ' ἐχούσῃ δόξαν.

PLATO, Apol. 25 E: ὥστε τοῦτο τὸ *τοσοῦτον* κακὸν ἐκὼν ποιῶ. Ax. 370 C: τὴν τῶν τηλικῶνδε περίνοιαν. Cony. 179 A: οἱ τοιοῦτοι. Crat. 426 E: ἐν τοῖς τοιοῖσδε βήμασιν, ὅλον κτέ. 427 A: πάντα τὰ τοιαῦτα. Euthyd. 277 E: ἐπὶ τῷ τοιῷδε ὅταν κτέ. Gorg. 476 B: τὸ τοιόσδε. Legg.

667 D: ἡ ἰσότης . . . τοῦ τε τοσοῦτου καὶ τοῦ τοιούτου (i.e. *quantitatis et qualitatis*). 670 D: τοῖς τηλικούτοις. 672 B: τὸ δὲ τοσονδε οἶδα ὅτι κτέ. 755 B: τὴν τηλικαύτην ἀρχήν. Phaedr. 261 E: τὸ τοιούτον. Phileb. 46 A: τῶν τοιῶνδε νοσημάτων. Rpb. 430 B: τὴν . . . τοιαύτην δύναμιν. Soph. 236 B: τὰ τηλικαῦτα. Theaet. 167 E: ἐν τῷ τοιοῦτῳ ὅταν κτέ.

XEN. Cyr. 1, 2, 11: οἱ τηλικούτοι (see above). 6, 19: ὁ τοιοῦτος. 3, 3, 35: ἐν τῷ τοιῶδε. Hell. 5, 4, 13: τοῖς τηλικούτοις (masc.). Mem. 1, 2, 8: ὁ τοιοῦτος ἀνὴρ (see above). R. L. 3, 2 (= 4, 7): τοῖς τηλικούτοις.

THUC. 1, 141, 4: οἱ τοιούτοι. 2, 42, 2: αἱ τῶνδε καὶ τῶν τοιῶνδε ἀρεταί. 3, 42, 4: ἐν τῷ τοιῶδε. 6, 9, 2: ὁ τοιοῦτος. 16, 2: τὰ τοιαῦτα. 17, 4: τὸν τοιοῦτον ὄμιλον.

AR. Nub. 812: τὰ τοιαῦθ'. Pax, 1280: τὰ τοιαυτί. Eccl. 1009: τοῖς τηλικούτοις. 1010: ταῖς . . . τηλικαύταις.

SOPH. Ai. 330: οἱ τοιοῖδε. Ant. 726-7: οἱ τηλικοῖδε καὶ διδαζόμεσθα δὴ | φρονεῖν ὑπ' ἀνδρὸς τηλικούδε τὴν φύσιν. O. C. 1116: ταῖς τηλικαῖσδε συμκρὸς ἐξερκεῖ λόγος. 1208: τὰ τοιαῦτ(α). O. R. 674: αἱ δὲ τοιαῦται φύσεις. 895: αἱ τοιαῖδε πράξεις.

AESCHYL. Ag. 1619-20: διδάσκεισθαι βαρὺ | τῷ τηλικούτῳ.

PIND. O. 9, 40: μὴ νῦν λαλάγει τὰ τοιαῦτ(α).

For τοιοῦτος, τοῖσδε, etc. in predicate position, see 627 sqq. The anarthrous use is very common and requires no array of examples.

587. ὁ ἕτερος. — ὁ ἕτερος, *the other*, is specific or indefinite (*the one of two* or *of any two*); ἕτερος in prose is indefinite only.

ἀπέθανε δὲ καὶ ὁ ἕτερος στρατηγὸς Προκλῆς, THUC. 3, 98, 5; *Procles, one of the two generals, was killed also.* Πλειστονάαξ ὁ ἕτερος βασιλεὺς . . . ἰβοήθησε, THUC. 5, 75, 1; *Pleistoanax, the other king, started off with reinforcements.* ἰτέρας πόλεως πολίτης, ANTIPHON, 5, 78; *A citizen of another city.* καὶ τὸν ἕτερον ὁ ἕτερος οὐδὲν ἠγείται εἰδέναι, PLATO, Theaet. 180 C; *And (the) one thinks the other (indefinite series) knows nothing.* χῶλος δ' ἕτερον (= τὸν ἕτερον) πόδα, HOM. Il. 2, 217; *He was lame of one foot.*

588. ὁ ἕτερος *Specific*:

DEM. 23, 103: τοῖς . . . τῶν ἐτέρων (*the other*) βασιλείων στρατηγοῖς.

AESCHIN. 3, 40: εἰ τοῖνυν . . . ἦσαν δύο κείμενοι νόμοι . . . , ἀνήρητ' ἂν ὁ ἕτερος (*one of the two*) τῶν νόμων.

ANTIPHON, 5, 23: μετεξέβημεν εἰς τὸ ἕτερον (*the other*) πλοῖον. 42: ὁ ἕτερος (*the other*) ἄνθρωπος.

PLATO, Legg. 695 B: παραλαβόντες δ' οὖν οἱ παῖδες . . . πρῶτον μὲν τὸν ἕτερον ἄτερος ἀπέκτεινε κτέ.

THUC. 3, 89, 3: δύο νεῶν ἀνειλκυσμένων τὴν ἐτέραν (*one of the two*) κατέαξεν. 98, 5 (see 587). 5, 75, 1 (see 587). 7, 41, 3: δύο δὲ νῆες τῶν Συρακοσίων . . . διεφθάρησαν, καὶ ἡ ἐτέρα (*one of them*) αὐτοῖς ἀνδράσιν ἐάλω,

HDT. I, 38: εἰς γὰρ μοι μῦθος τυγχάνεις ἐὼν παῖς· τὸν γὰρ δὴ ἕτερον διεφθαρμένον τὴν ἀκοὴν οὐκ εἶναι μοι λογίζομαι.

AR. Nub. 244: ἀλλὰ με διδάξον τὸν ἕτερον τοῖν σοῖν λόγων.

EUR. Phoen. 951-2: τοῖνδ' ἐλοῦ δυοῖν πότμον | τὸν ἕτερον.

SOPH. El. 739-40: ἠλαυνέτην, τότ' ἄλλος, ἄλλοθ' ἄτερος | κἀρα προβάλλων ἱππικῶν ὄχημάτων. O.C. 497: σφῶν δ' ἀτέρα μολοῦσα πραξάτω τάδε.

AESCHYL. Ag. 343-4: νοστήμου σωτηρίας | κάμψαι διαύλου θάτερον κῶλον πάλιν. P. V. 778: δυοῖν λόγων σε θατέρῳ δωρησομαι. 867: δυοῖν δὲ θάτερον βουλήσεται.

SOLON. 27, 3: τοὺς δ' ἐτέρους ὅτε δὴ τελέση θεὸς ἐπ' ἐνιυτούς.

ARCHIL. 93: τῆ μὲν ὕδωρ ἐφόρει | δολοφρονέουσα χεῖρ, τῆ τέρῃ δὲ πῦρ.

HOM. Od. 5, 265-6: ἐν δὲ οἱ ἄσκον ἔθηκε θεὰ μέλανος οἴνοιο | τὸν ἕτερον, ἕτερον δ' ὕδατος μέγαν. 22, 183-4: τῆ ἐτέρῃ μὲν χεῖρι φέρων καλὴν τρυφάλειαν, | τῆ δ' ἐτέρῃ σάκος εὐρύ.

Il. 9, 218-9: αὐτὸς δ' ἀντίον ἔζεν Ὀδυσσῆος θείοιο | τοίχου τοῦ ἐτέροιο. 14, 272-3: χεῖρι δὲ τῆ ἐτέρῃ μὲν . . . | τῆ δ' ἐτέρῃ. 21, 71-2: τῆ ἐτέρῃ μὲν . . . | τῆ δ' ἐτέρῃ.

589. ὁ ἕτερος *Indefinite*:

PLATO, Protag. 359 A: πῖντε ὄντων μορίων τῆς ἀρετῆς οὐδὲν ἔφη εἶναι τὸ ἕτερον οἷον τὸ ἕτερον. Theaet. 180 B-C: οὐδὲ γίνεταί τῶν τοιούτων ἕτερος ἕτερος μαθητής, ἀλλ' αὐτόματοι ἀναφύονται . . . καὶ τὸν ἕτερον ὁ ἕτερος οὐδὲν ἠγεῖται εἰδέναι.

XEN. An. 5, 4, 31: ἀναβούντων δὲ ἀλλήλων συνήκουον εἰς τὴν ἐτέραν ἐκ τῆς ἐτέρας πόλεως. 6, 1, 5-6: καὶ ἤλλοντο ὑψηλά τε καὶ κούφως . . . τελοῖ; δὲ ὁ ἕτερος τὸν ἕτερον πᾶν . . . ὁ δ' ἔπεσε τεχνικῶς πῶς . . . καὶ ὁ μὲν σκυλεύσας τὰ ὄπλα τοῦ ἐτέρου ἐξῆι . . . ἄλλοι δὲ τῶν Θυρακῶν τὸν ἕτερον ἐξέφερον ὡς τεθηκότα. Hell. 2, 2, 3: καὶ οἰμωγῇ . . . εἰς ἄστυ δῆκεν, ὁ ἕτερος τῷ ἐτέρῳ παραγγέλλων.

HDT. I, 32: ἡ ἐτέρῃ αὐτέων τῆ ἐτέρῃ ἡμέρῃ . . . οὐδὲν ὁμοιον προσάγει πρήγμα. 134: ἦν δὲ ἡ οὐτερος ὑποδεέστερος ὀλίγη, τὰς παρεῖας φιλέονται· ἦν δὲ πολλῶ ἡ οὐτερος ἀγενέστερος, προσπίπτων προσκυνεῖε τὸν ἕτερον.

590. ἕτερος *Indefinite*:

DEM. 3, 18: ἕτερος λέγει τις βελτίω; 18, 201: ἕτεροι χωρὶς ἡμῶν. 219: Ἀριστοφῶν Κίφαλος Θρασύβουλος, ἕτεροι μυριοί. 19, 265: ἕτερος δὲ τις ἦκεν ἔχων πρόβατα. 21, 139: καὶ πρὸς τοῦτοις ἕτεροι. [33], 30: ὁπότε δ' αἱ μὲν ἐξ ἀρχῆς συνθήκη ἠφανεύθησαν, . . . ἕτεραι δὲ μὴ ἐγράφησαν.

PLATO, Legg. 920 E: τέχνην ἐτέραις. Phaedr. 233 D: ἐξ ἐτέρων ἐπιτηδευμάτων. Elsew.

XEN. An. 1, 4, 2: ἡγήτο δ' αὐταῖς Ταμῶς . . . ἔχων ναῦς ἐτέρας Κύρου πέντε καὶ εἴκοσι.

THUC. I, 26, 3: πλείσαντες εὐθύς πέντε καὶ εἴκοσι ναυσὶ καὶ ὕστερον ἐτέρῳ στόλῳ.

HDT. 3, 100: ἑτέρων δὲ ἔστι Ἰνδῶν ὅδε ἄλλος τρόπος.

AR. Ach. 135: ἕτερος ἀλαζών. Eq. 134: ἕτερος ἀνήρ. Vesp. 150: ὡς ἕτερος οὐδαὶς ἀνήρ.

EUR. Heracl. 362: πόλιν ἐλθὼν ἑτέραν. H. F. 912: μάντιν οὐχ ἕτερον ἀξομαι. Med. 652-3: εἶδομεν, οὐκ ἐξ ἑτέρων | μῦθον ἔχω φράσασθαι. Or. 345-6: τίνα . . . οἶκον ἄλλον | ἕτερον; Suppl. 573: πολλοὺς ἔτλην δὴ χἀτέρους ἄλλους πόνους.

SOPH. Ant. 569: ἀρώσιμοι γάρ εἰσι χἀτέρων γαίη. O. C. 1192: εἰσὶ χἀτέροις γοναὶ κακαί. Tr. 459-60: οὐχὶ χἀτέρας | πλείστας . . . ἐγγεμὲ δῆ; 835: πῶς ὄδ' ἂν ἀέλιον ἕτερον ἢ τανῦν ἴδοι;

AESCHYL. Ag. 147: σπευδομένα θυσιᾶν ἑτέραν. Cho. 403-4: ἄτην | ἑτέραν ἐπάγουσαν ἐπ' ἄτη. Eum. 176-7: ἕτερον . . . | μιάστορ(α).

PIND. O. 7, 86-7: οὐχ ἕτερον λιθίνα | ψᾶφος ἔχει λόγον. P. 2, 89: τότε αὐθ' ἑτέροις ἔδωκεν μέγα κῆδος. 4, 248: πολλοῖσι δ' ἄγῃμαί σοφίας ἑτέροις. N. 8, 37: χρυσὸν εὐχονται, πεδίον δ' ἕτεροι.

HOM. Od. 9, 299-302: τὸν μὲν ἐγὼ βούλευσα . . . οὐτάμεναι πρὸς στήθος . . . ἕτερος δὲ με θυμὸς ἔρκεν.

591. ἕτερος Specific:

THUC. (after οὐδέ, μηδέ). 2, 67, 4: καὶ τοὺς μετὰ Ἀθηναίων ξυμπολεμοῦντας καὶ τοὺς μηδὲ μεθ' ἑτέρων. 72, 1: ἔστε μηδὲ μεθ' ἑτέρων, δέχεσθε δὲ ἀμφοτέροις φίλους, ἐπὶ πολέμῳ δὲ μηδ' ἑτέρους. 3, 64. 3. 5, 48, 1. 6, 44, 3: οἱ δὲ οὐδὲ μεθ' ἑτέρων ἔφασαν ἔσσεσθαι. Elsew.

HES O. et D. 434: εἰ χ' ἕτερον (sc. ἄροτρον) ἄξαις, ἕτερόν κ' ἐπὶ βουοῖ βάλοιο. Theog. 762-4: τῶν (sc. Ὑπνου καὶ Θανάτου) ἕτερος μὲν . . . μείλιχος ἀνθρώποισι, | τοῦ δὲ σιδηρῆ μὲν κραδίη.

HOM. Od. 3, 440-1: χέρνιβα δὲ σφ' Ἄρητος . . . | ἤλυθεν . . . φέρον, ἑτέρῳ δ' ἔχεν οὐλάς. 5, 265-6 (588).

Il. 2, 217: φολκὸς ἔην, χωλὸς δ' ἕτερον πόδα (587).

592. ἕτερος ἕτερον. — ἕτερος ἕτερον, like ἄλλος ἄλλον (598), denotes a successive shift of both subject and object. The same relation holds with the other cases.

μυρίον μόντοι (sc. ἐγὼ φημι) διαφέρειν ἕτερον ἑτέρου, PLATO, Theaet. 166 D; *But I maintain that there is an infinite difference between any two (of us).*

ISOC. 19, 24: οὕτως αὐτὸν ἐθεράπευσα, ὡς οὐκ οἶδ' ὅστις πώποθ' ἕτερος ἕτερον.

PLATO, Theaet. 166 D (see above). 171 D: τὸ εἶναι σοφώτερον ἕτερον ἑτέρου. 180 B: οὐδὲ γίγνεται τῶν τοιούτων ἕτερος ἑτέρου μαθητής.

THUC. 2, 51, 1: ὡς ἐκάστῳ ἐτύγχανέ τι διαφερόντως ἑτέρῳ πρὸς ἕτερον γιγνώμενον. 4: ἕτερος ἀφ' ἑτέρου θεραπείᾳ ἀναπιμπλάμενοι ὥσπερ τὰ πρόβατα ἔθνησκον. 7, 64, 2: εἰ τίς τι ἕτερος ἑτέρου προφέρει ἢ ἐπιωτήμῃ ἢ εὐψυχία.

EUR. Alc. 893-4: συμφορὰ δ' ἐτέρους ἐτέρα | πίξει φινείσα θνατῶν.
Bacch. 905-6: ἔτερα δ' ἕτερος ἕτερον | ὄλβη καὶ δυνάμει παρήλθεν.
Elsew.

SOPH. O. C. 230-2: ἀπάτα δ' ἀπά-|ταις ἐτέραις ἐτέρα παραβαλλομέ-
| να.

BACCHYL. fr. 5 (Bl.): ἕτερος ἐξ ἐτέρου σοφὸς τό τε πάλαι τό τε νῦν.

HES. O. et D. [189]: ἕτερος δ' ἐτέρου πόλιν ἐξαλαπάξει.

593. ὁ ἕτερος (ἕτερος) IN A BAD SENSE. — ὁ ἕτερος (ἕτερος) is sometimes used in the sense of *bad, hostile*. Familiar is the phrase πλέον θάτερον ποιεῖν, *to make bad worse*. Cf. the English "to laugh on the other side of the mouth."

DEM. 22, 12: ὅσα πρόποτε τῇ πόλει γέγον' ἢ νῦν εἴσ' ἀγάθ' ἢ θάτερα.
(Cf. LYS. 12, 48: ἀγαθοῦ μὲν οὐδενὸς μετίσχευ, ἄλλων δὲ πολλῶν.)

ISOC. 19, 25: ἀλλ' οὐδ' ἐπισκεψόμενος ἀφίκετο (sc. οὐδεὶς τῶν συγγενῶν)
πλὴν τῆς μητρὸς καὶ τῆς ἀδελφῆς, αἱ πλέον θάτερον ἐποίησαν.

PLATO, Euthyd. 280 E: πλέον γάρ που, αἶμαι, θάτερόν ἐστιν, εἴαν τις
χρηταί ὄψωυν μὴ ὀρθῶς πράγματι ἢ εἴαν ἐᾷ. Phaedo, 114 E: ὡς ἀλλοτριούς
τε ὄντας (sc. τοὺς κόσμους) καὶ πλέον θάτερον ἠγησάμενος ἀπεργάζεσθαι.

SOPH. Ph. 501-3: εἰσορῶν | ὡς πάντα δεινὰ κάπικινδύνως βροτοῖς | κείται,
παθεῖν μὲν εὖ, παθεῖν δὲ θάτερα.

PIND. P. 3, 34-5: δαίμων δ' ἕτερος | ἐς κακὸν τρέψαις ἔδαμάσσατό νιν.
Cf. N. 8, 3: τὸν μὲν ἀμέροισ ἀνάγκας χερσὶ βαστάζεις, ἕτερον δ' ἐτέραις.

594. ἄλλος, ὁ ἄλλος. — ἄλλος means *another (a different one)*;
ὁ ἄλλος, *the other, the rest*. So οἱ ἄλλοι.

συνηκολούθησαν δὲ . . . καὶ τῶν ἄλλων στρατιωτῶν ὡς διακόσιοι, XEN. An. 2, 5, 30; *There followed also of the other soldiers about two hundred.*
συνηκολούθηον δὲ καὶ ἄλλοι Περσῶν . . . εἰς τριακοσίους, XEN. An. 2, 5, 35;
There followed also other(s of the) Persians to the number of three hundred.
ἦσαν δὲ καὶ ἄλλαι κῆμαι πολλαὶ . . . ἐν τούτῳ τῷ πεδίῳ, XEN. An. 3, 5, 1;
There were also many other villages in the plain.

595. ἄλλος:

XEN. An. 2, 5, 35 (594). 3, 5, 1 (594). 7, 1, 37: καὶ ἄλφια φέροντες
εἶποντο αὐτῷ εἴκοσιν ἄνδρες καὶ οἶνον ἄλλοι εἴκοσι.

THUC. 1, 67, 4: ἄλλοι . . . ἐγκλήματα ἐποιοῦντο. 8, 86, 5: ἄλλος . . .
οὐδεὶς ἂν ἱκανὸς ἐγένετο κατασχεῖν τὸν ὄχλον.

AR. Av. 808: οὐχ ὑπ' ἄλλων, ἀλλὰ τοῖς αὐτῶν πτεροῖς.

EUR. fr. 170, 1: οὐκ ἐστὶ Πειθοῦς ἱερὸν ἄλλο πλὴν λόγος.

HOM. Od. 2, 139: ἔξité μοι μεγάρων, ἄλλας δ' ἀλεγύνετε δαΐτας.

Il. 6, 187: τῷ δ' ἄρ' ἀνερχομένῳ πυκινὸν δόλον ἄλλον ὕφαινει.

596. ὁ ἄλλος:

DEM. [58], 14: δύο μὲν τοίνυν οὗτοι νόμοι εἰσὶν οὓς παραβέβηκεν ὁ τοὺς
ἄλλους παρανόμων γραφόμενος.

PLATO, Phaedo, 86 C: αἱ ἄλλαι ἁρμονίαι αἱ τ' ἐν τοῖς φθόγγοις κτέ.

XEN. An. 2, 5, 30 (594). 3, 4, 49: οἱ δ' ἄλλοι στρατιῶται παίονσι . . . τὸν Σωτηρίδαν.

THUC. 5, 29, 2: ἀποστάντων δὲ τῶν Μαντινίων καὶ ἡ ἄλλη Πελοπόννησος εἰς θροῦν καθίστατο.

EUR. Hel. 304-5: αἱ μὲν γὰρ ἄλλαι διὰ τὸ κάλλος εὐτυχεῖς | γυναικες.

HOM. Od. 1, 156-7: αὐτὰρ Τηλέμαχος προσέφη γλαυκῶπιν Ἀθήνην, | ἄγχισχῶν κεφαλῆν, ἵνα μὴ πευθοῖάθ' οἱ ἄλλοι.

Il. 6, 402-3: τὸν ῥ' Ἐκτωρ καλέεσκε Σκαμάνδριον, αὐτὰρ οἱ ἄλλοι | Ἀστυνάκτ(α).

597. ἄλλος = ὁ ἄλλος. — ἄλλος is often used in Homer as ὁ ἄλλος. Cf. the Latin *alii* for *ceteri*.

ἄλλοι μὲν ἴα θεοὶ . . . | εὐδον παννύχιοι, Δία δ' οὐκ ἔχεν ἡδυμος ὕπνος, HOM. Il. 2, 1-2; *The other gods slept all night long, but in sweet sleep's embrace Zeus was not held.*

HOM. Od. 3, 333-4: ὄφρα Ποσειδάωνι καὶ ἄλλοις ἀθανάτοισιν | σπεισαντες κοίτοιο μεδώμεθα. 4, 472: Διὶ τ' ἄλλοισὶν τε θεοῖσιν. 10, 284-5: οὐδὲ σέ φημι | αὐτὸν νοστήσειν, μενέεις δὲ σύ γ' ἔνθα περ ἄλλοι.

Il. 1, 17: Ἀτρεΐδαι τε καὶ ἄλλοι ἐυκνήμηδες Ἀχαιοί. 397-9: ἔφησθα . . . Κρονίωνι | οἷη . . . λοιγὸν ἀμύναι, | ὅππότε μιν ξυνηδῆσαι Ὀλύμπιοι ἤθελον ἄλλοι. 2, 1-2 (see above). 211-2: ἄλλοι μὲν ῥ' ἔζοντο . . . | Θερσίτης δ' ἔτι μῦθος . . . ἐκολῶα. 3, 298: Ζεῦ κύδιστε μύγιστε καὶ ἀθάνατοι θεοὶ ἄλλοι.

598. ἄλλος ἄλλον. — ἄλλος ἄλλον denotes a successive shift of both subject and object. The same relation holds with the other cases and with adverbial forms.

παραλαμβάνων ἄλλος ἄλλον ἐπ' ἄλλου . . . χρεῖα, PLATO, Rpb. 369 C; *Different persons taking different helpers for different needs.* μεταδιδωσι δὴ ἄλλος ἄλλῳ. *Ibid.*; *They share with one another.* εὐθὺς πόρρωθεν ἠσπάζοντο ἄλλος ἄλλοθεν, Charm. 153 B; *They forthwith greeted (me) at a distance from one place and another.*

PLATO, Apol. 37 D: καλὸς οὖν ἂν μοι ὁ βίος εἴη . . . ἄλλην ἐξ ἄλλης πόλιν πόλεως ἀμειβομένην καὶ ἐξελαυνομένην ζῆν. Charm. 153 B: ἄλλος ἄλλοθεν (see above). C: ἠρώτων δὲ ἄλλος ἄλλο. Conv. 220 C: καὶ θαυμάζοντες ἄλλος ἄλλῳ ἔλεγεν. Rpb. 369 C: ἄλλος ἄλλον ἐπ' ἄλλου . . . χρεῖα . . . ἄλλος ἄλλῳ (see above).

XEN. An. 1, 6, 11: ἡκαζον δὲ ἄλλοι ἄλλως. 2, 1, 15: οὗτοι . . . ἄλλος ἄλλα λέγει. 4, 8, 19: οἱ δὲ πολέμοι . . . οὐκέτι ἔστησαν, ἀλλὰ φυγῆ ἄλλος ἄλλη ἐτράπετο.

THUC. 1, 16: ἐπεγίνετο . . . ἄλλοις . . . ἄλλοθι κωλύματα. 2, 4, 4: ἄλλοι δὲ ἄλλη . . . ἀπώλλυντο. 7, 71, 6: ὁ μὲν ναυτικὸς στρατός, ἄλλος ἄλλη . . . κατενεχθίντες. 8, 86, 4: γνώμης ἄλλοι ἄλλας ἔλεγον. Elsew.

AR. Av. 1374: πέτομαι δ' ὁδὸν ἄλλοτ' ἐπ' ἄλλαν μελέων (parody).

EUR. Hipp. 104: ἄλλοισιν ἄλλος θεῶν τε κἀνθρώπων μέλει. Ph. 1248-9: παρεξίοντες δ' ἄλλος ἄλλοθεν φίλων | λόγουςι θαρσύνοντες ἐξηρῶδων τάδε.

SOPH. Ai. 58: ἄλλοτ' ἄλλον ἐμπίτων στρατηλατῶν. El. 582: εἰ γὰρ κτενούμεν ἄλλον ἀντ' ἄλλου. 728-9: κἀντεῦθεν ἄλλος ἄλλον ἐξ ἐνός κακοῦ | ἔθραυε.

AESCHYL. Ag. 595-6: ὀλολυγμὸν ἄλλος ἄλλοθεν κατὰ πτόλιον | ἔλασκον εὐφημούντες. P. V. 276: πρὸς ἄλλοτ' ἄλλον πημονή προσίζάνει. Sept. 1070-1: καὶ πόλις ἄλλως | ἄλλοτ' ἐπαινεῖ τὰ δίκαια.

BACCHYL. 13 [21]: πάντεσσι θνατοῖσι δαίμων ἐπέταξε πόνους ἄλλοισιν ἄλλους.

PIND. O. 1, 116: ἐπ' ἄλλοισι δ' ἄλλοι μεγάλοι. 7, 11: ἄλλοτε δ' ἄλλον ἐποπτεύει Χάρις. 8, 12-13: ἄλλα δ' ἐπ' ἄλλον ἔβαν | ἀγαθῶν. P. 2, 13-4: ἄλλοις δέ τις ἐτέλεσεν ἄλλος ἀνήρ | εὐαχία βασιλεύσιν ὕμνον. Elsew.

HOM. Il. 2, 75: ὑμεῖς δ' ἄλλοθεν ἄλλος ἐρητύειν ἐπέεσσιν. 9, 311: ὡς μή μοι τρύχῃτε παρήμενοι ἄλλοθεν ἄλλος. 11, 486: Τρῶες δὲ διέτρεσαν ἄλλυδις ἄλλος. 13, 279: τοῦ μὲν γάρ τε κακοῦ τρέπεται χρῶς ἄλλυδις ἄλλῃ.

599. ἄλλος AND ἕτερος WITH APPOSITIVE FORCE. — Both ἄλλος and (more rarely) ἕτερος have an appositive force, which the corresponding words lack in English. The rendering is generally “*too*,” “*besides*,” but sometimes the translation of the contrast would be too cumbersome.

οὐ γὰρ ἦν χόρτος οὐδὲ ἔλλο οὐδὲν δένδρον, XEN. An. 1, 5, 5; *There was no grass nor any tree besides*. ἠγεῖτο δ' αὐταῖς (= the Lacedaemonian ships) Ταμῶς . . . ἔχων ναῦς ἑτέρας Κύρου πέντε καὶ εἴκοσιν (*with twenty-five additional ships that belonged to Cyrus, not twenty-five others of Cyrus's*), XEN. An. 1, 4, 2.

ISOC. 4, 26-7: εὐρήσομεν γὰρ αὐτὴν οὐ μόνον τῶν πρὸς τὸν πόλεμον ἀλλὰ καὶ τῆς ἄλλης κατασκευῆς ἐν ἣ κατοικοῦμεν . . . σχεδὸν ἀπάσης αἰτίαν οὖσαν. 5, 148: καὶ γὰρ ἐκείνων μᾶλλον ἄγανται τὴν ἦτταν τὴν ἐν Θερμοπύλαις ἢ τὰς ἄλλας νίκας. 6, 16. 10, 66.

PLATO. Gorg. 473 D: εὐδαιμονιζόμενος ὑπὸ τῶν πολιτῶν καὶ τῶν ἄλλων ζένων. Phaedo, 110 E: ἃ καὶ λίθοις καὶ γῆ καὶ τοῖς ἄλλοις ζῴοις τε καὶ φυτοῖς αἴσχη τε καὶ νόσους παρέχει.

XEN. An. 1, 4, 2 (see above). 1, 5, 5 (see above). 5, 2, 31-2: καὶ οἱ μὲν ἄλλοι Κρηῖτες . . . ὁ Μυσοῦς δέ (who is described § 29 as ἀνὴρ Μυσοῦς καὶ τοῦνομα τοῦτο ἔχων). 7, 3, 48: συνηλίσθησαν ἀνδράποδι μὲν ὡς χίλια, βόες δὲ δισχίλιοι, πρόβατα ἄλλα μύρια. Cyr. 1, 6, 2. 38. 6, 3, 11. Elsew.

THUC. 2, 14, 1: παῖδας καὶ γυναῖκας καὶ τὴν ἄλλην κατασκευὴν ἢ κατ' οἶκον ἐχρῶντο. 4, 67, 2: οἱ δὲ μετὰ τοῦ Δημοσθένους . . . Πλαταιῆς τε ψιλοὶ καὶ ἕτεροι περίπολοι ἐνήδρευσαν ἐς τὸ Ἐνυάλιον. 5, 75, 3: ἔς τε μαλακίαν . . . καὶ ἐς τὴν ἄλλην ἀβουλίαν τε καὶ βραδυτήτα.

HDT. I, 216: ἐπεὶν δὲ γέρων γίνηται κάρτα οἱ προσήκοντες . . . θύουσι μιν καὶ ἄλλα πρόβατα ἅμα αὐτῷ. 3, 88: γάμους τε τοὺς πρώτους ἐγάμει . . . ὁ Δαρκεῖος, Κύρου μὲν δύο θυγατέρας . . . ἐτέρην δὲ Σμύρδιος τοῦ Κύρου θυγατέρα ἔγχε . . . ἔσχε δὲ καὶ τὴν τοῦ Ὀτάνεω θυγατέρα.

AR. Eccl. 848-9: Γέρων δὲ χωρεῖ . . . καχάζων μεθ' ἐτέρου νεανίου.

SOPH. O. R. 6-7: ἀγὼ δικαίων μὴ παρ' ἀγγέλων, τέκνα, | ἄλλων ἀκούειν αὐτὸς ὧδ' ἐλήλυθα. Ph. 38-9: καὶ ταῦτά γ' ἄλλα θάλπεται | ῥάκη, "And here are some rags withal, drying in the sun." — Jebb.

HOM. Od. I, 132-4: πὰρ δ' αὐτὸς κλισμὸν θέτο ποικίλον ἔκτοθεν ἄλλων | μνηστήρων, μὴ ξείνος ἀνηθείς ὄρυμαγδῶ | δείπνω ἀδήσειεν. 6, 84: ἅμα τῆ γε (sc. Ναυσικάῳ) καὶ ἀμφίπολοι κίον ἄλλαι.

II, 2, 191: ἀλλ' αὐτὸς (i.e. βασιλεὺς οἱ ἔξοχος ἀνὴρ v. 188) τε κάθησο καὶ ἄλλους ἴδρνε λαοὺς.

600. οἱ πολλοί, οἱ ὀλίγοι, ETC. — οἱ πολλοί means *the masses*, οἱ ὀλίγοι, *the few, the aristocracy*, τὸ πολὺ, *the mass* (opposed to the remnant), τὸ πλεόν, *the majority* (opposed to the minority), τὸ πλείστον, *the greatest number* (opposed to individuals).

οἱ μὲν οὖν πολλοὶ Μακεδόνων πῶς ἔχουσι Φιλίππῳ, ἐκ τούτων ἂν τις σκέψαιτ' οὐ χαλεπῶς, DEM. 2, 17. οἱ πολλοὶ κρίνουσι τὰς ἡδονὰς εἰς τὸ ζῆν ἡμῖν εὐκρατίστας εἶναι, PLATO, Phileb. 67 B. τῶν . . . πολεμίων τὸ μὲν πολὺ ἔμενον . . ., μέρος δ' αὐτῶν ἀπήντα τοῖς κατὰ τὰ ἄκρα, XEN. An. 4, 6, 24. μὴ τοῖς μὲν ὀλίγοις ἢ αἰτία προστεθῆ, τὸν δὲ δῆμον ἀπολύσητε, THUC. 3, 39, 6. ἀποπέμπει δὲ καὶ τῆς στρατιᾶς τὸ πλεόν, THUC. 3, 35, 2. τοῦ . . . ἰππικοῦ τὸ πλείστον αὐτοὶ Ὀδρύσαι παρέχοντο καὶ μετ' αὐτοὺς Γέται. THUC. 2, 98, 4. καὶ οἱ μὲν πλείστοι ἐξέφυγον . . . ἔδουσι δὲ λαβὴ κατηκόντισεν ἀφειδῶς Σεύθης, XEN. Hell. 7, 4, 6.

601. οἱ πολλοί, ὀλίγοι WITH DEMONSTRATIVE USE OF THE ARTICLE. — Of course the demonstrative (resumptive) force is not excluded.

τὸ . . . πρώτων αὐτοῖς τοὺς ὀλίγους ἰππίας ἔπεμψαν, THUC. 6, 88, 1; *At first they sent them the poor handful of cavalry (above mentioned).*

DEM. 9, 59: καὶ τί δεῖ τὰ πολλὰ λέγειν; *And why is it necessary to talk this lot of stuff?* (τὰ πολλὰ contemptuous.)

PLATO, Phaedr. 270 A: ὣν δὲ περὶ τὸν πολὺν λόγον (*that interminable preachment*) ἐποικίτο Ἄναξαγόρας.

THUC. I, 86, 1: τοὺς μὲν λόγους τοὺς πολλοὺς τῶν Ἀθηναίων οὐ γινώσκω. 2, 51, 5: καὶ τὰς ὀλοφύσεις τῶν ἀπογινομένων τελευτῶντες καὶ οἱ οἰκεῖοι ἐξέκαμνον ὑπὸ τοῦ πολλοῦ κικου νικῶμενοι. 6, 88, 1 (see above).

AR. Ran. 555: καὶ τὰ σκόροδα τὰ πολλὰ. 558: τὸ πολὺ τάριχος οὐκ εἶρηκά πω.

SOPH. El. 930-1: τοῦ γὰρ ἀνθρώπων ποτ' ἦν | τὰ πολλὰ πατρὸς πρὸς τάφον κτερίσματα;

AESCHYL. fr. 353: ὡς οὐ δικάϊως θάνατον ἔχθουσιν βροτοί, | ὅσπερ μέγιστον ῥῦμα τῶν πολλῶν κακῶν.

PIND. O. 13, 93-5: ἐμὲ δ(έ) . . . παρὰ σκοπὸν οὐ χρῆ | τὰ πολλὰ βέλεα καρτύνειν χεροῖν.

602. POSITION OF THE ARTICLE. — The article always precedes in prose. In Homer the article, accompanied by a relative clause, rarely follows in the sense of the reduplicated article οὗτος.

οὐ . . . θέμις ἐστὶ κομίζειν . . . | ἄνδρα τόν, ὅς κε θεοῖσιν ἀπέχθηται, HOM. Od. 10, 73-4; *Not lawful is it to take care of a man, of such a man as has made himself detestable in the sight of the gods.*

HOM. Od. 10, 73-4 (see above). 21, 42-4: ὅτε δὴ θάλαμον τὸν ἀφίκετο . . . | . . . τόν ποτε τέκτων | ξίσσεν ἐπισταμένως. 24, 83-4: ἀνδράσιν . . . | τοῖς οἷ νῦν γεγάσι.

Il. 5, 319-20: οὐ δ' . . . ἐλήθετο συνθεσιῶν | τῶν, ἃς ἐπέελλε . . . Διομήδης. 331-2: οὐδὲ θεάων | τῶν, αἶ τ(ε). 9, 630-1: οὐδὲ μετατρέπεται φιλόττος ἑταίρων | τῆς, ἧ. 13, 593-4: χεῖρα . . . | τὴν βάλειν, ἧ.

603. REPETITION AND NON-REPETITION OF THE ARTICLE. — The article may be common to a number of copulated substantives, even when they are of different genders or numbers, or it may be repeated with each member. Theoretically the repetition compels a separate consideration while the omission suggests unity. Practically the Greeks were almost as loose as we are prone to be, and a sharp difference cannot be made.¹

Theoretically then:

οἱ . . . στρατηγοὶ καὶ οἱ λοχαγοί, XEN. An. 3, 5, 14, *the generals and the captains* (as different classes of officers), but οἱ στρατηγοὶ καὶ λοχαγοί (cf. *ibid.* 1, 7, 2), *the generals and captains* (officers as distinguished from the privates).

Practically:

τὸ ὅμοιον καὶ τὸ ἀνόμοιον καὶ τὸ ταῦτόν καὶ ἕτερον, PLATO. Theaet. 186 A: *The like and the unlike and the identical and different.* οἱ αὐτοὶ ὄρκοι καὶ ξυμμαχία, THUC. 1, 102, 4.

604. *Repetition of the Article:*

DEM. 1, 22: τοὺς λιμένας καὶ τὰς ἀγοράς. 18, 2: τῆ τάξει καὶ τῆ ἀπολογίᾳ. 7: τὰς αἰτίας καὶ τὰς διαβολάς. 12: τῶν μέντοι κατηγοριῶν καὶ τῶν αἰτιῶν. 17. 35.

¹ See A. J. P. vi (1885), 486.

LYS. 12, 35: πολλοὶ καὶ τῶν ἀστῶν καὶ τῶν ξένων. 43: ἡ ναυμαχία καὶ ἡ συμφορά. 57: τὰς ἀρχὰς καὶ τὴν πόλιν. 75: τὴν παρασκευὴν καὶ τὴν ἀνάγκην. 13, 63: ἡ δὲ τύχη καὶ ὁ δαίμων.

PLATO, Rpb. 359 C: τῷ τε δίκαιῳ καὶ τῷ ἀδίκῳ. 360 E: τὸν τε δικαιοτάτον καὶ τὸν ἀδικώτατον. 363 E: ὁ μὲν οὖν ἔπαινος καὶ ὁ ψόγος οὗτος ἑκατέρων. 370 D. 371 E: ἡ τε δικαιοσύνη καὶ ἡ ἀδικία (cf. 372 E: τὴν τε δικαιοσύνην καὶ ἀδικίαν). 410 A: τοὺς . . . εὐφυνεῖς τὰ σώματα καὶ τὰς ψυχάς. Theaet. 186 A (603).

XEN. An. 1, 4, 4: τῆς Κιλικίας καὶ τῆς Συρίας. 3, 5, 14 (603). Hell. 1, 1, 31: τὰς ναῦς καὶ τὸ στράτευμα.

THUC. 3, 3, 1: οὐκ ἔπειθον τοὺς Μυτιληναίους τὴν τε ξυνοίκισιν καὶ τὴν παρασκευὴν διαλύειν. 15, 1: οἱ δὲ Λακεδαιμόνιοι καὶ οἱ ξύμμαχοι. 18, 2: πληγνέτες ὑπὸ τε τῶν Ἀντισσαίων καὶ τῶν ἐπικουρῶν.

HDt. 1, 17: τὰ τε δένδρεα καὶ τὸν καρπὸν. 52: τὴν τε ἀρετὴν καὶ τὴν πάθην.

AR. Ach. 130-2: ἐμοὶ . . . καὶ τοῖσι παιδίοσι καὶ τῇ πλατίδι. 575: ὦ Λάμαχ' ἦρωσ, τῶν λόφων καὶ τῶν λόχων. 816-7. 888. 1074. 1086. Eq. 165: καὶ τῆς ἀγορᾶς καὶ τῶν λυμένων καὶ τῆς πυκνός. 208. 528.

EUR. Alc. 290: ὁ φύσας χῆ τεκοῦσα.

AESCHYL. P. V. 39: τὸ συγγενές τοι δεινὸν ἢ θ' ὀμλία. 98-9: τὸ παρὸν τό τ' ἐπερχόμενον | πῆμα στενάχω. 927: τό τ' ἄρχειν καὶ τὸ δουλεύειν.

605. Common Article:

LYCURG. 30: ἐν τοῖς Λεωκράτους οἰκέταις καὶ θεραπαίαις βασιανθεῖσι.

DEM. 18, 1: τῆς ὑμετέρας εὐσεβείας τε καὶ δόξης. 5: τῆς παρ' ὑμῶν εὐνοίας καὶ φιλανθρωπίας. 19, 309: διὰ τοὺς τῶν Ὀλυνθίων παῖδας καὶ γυναῖκα.

ANTIPHON, 1, 30: τὴν ἀθλίαν καὶ τελευταίαν νόσον νοσῶν.

PLATO, Rpb. 328 D: αἱ περὶ τοὺς λόγους ἐπιθυμῖαι τε καὶ ἡδοναί. 364 A: καλὸν μὲν ἡ σωφροσύνη τε καὶ δικαιοσύνη. 459 A: τοῖς τούτων γάμοις τε καὶ παιδοποιίαις. *Ibid.* D. Theaet. 144 B: ἐπὶ τὰς μαθήσεις τε καὶ ζητήσεις. 186 A (603).

XEN. An. 1, 7, 2: τοὺς στρατηγούς καὶ λοχαγούς. Hell. 1, 1, 30: τὴν τε ἐπιμέλειαν καὶ προθυμίαν καὶ κοινότητα. 1, 2, 7.

THUC. 1, 102, 4 (603). 143, 5: χρῆ . . . τὴν μὲν γῆν καὶ οἰκίας ἀφείναι. τῆς δὲ θαλάσσης καὶ πόλεως φυλακὴν ἔχειν. 2, 13, 1. 3, 9, 2 (*bis*). 4, 29, 3.

COM. Philem. 4, 24: ἕτερον τό τ' ἀλγείν καὶ θεωρεῖν ἐστ' ἴσως.

AR. Ach. 1076: ὑπὸ τοὺς Χόας γὰρ καὶ Χύτρον. Eq. 320: τοῖς δημόταισι καὶ φίλοις.

EUR. Andr. 569-70: ἀλλὰ τὴν ἐμὴν ἐρημίαν | γρόντες τέκνον τε τοῦδ(ε).

SOPH. El. 990-1: ἐν τοῖς τοιούτοις ἐστὶν ἡ προμηθία | καὶ τῷ λέγοντι καὶ κλύο:τι σύμμαχος. Cf. 1498: τὰ τ' ὄντα καὶ μέλλοντα Πελοπίδων κακά. O. C. 606: τὰ μὰ κάκείνων.

AESCHYL. Ag. 324: καὶ τῶν ἀλόγων καὶ κρατησάντων. P. V. 79-80: τὴν δ' ἐμὴν αὐθιδίαν | ὀργῆς τε τραχύτητα μὴ ἴπιπλησέ μοι.

606. ARTICLE WITH APPOSITIONS OF PERSONAL PRONOUNS.—
 Appositions with the personal pronoun take the article, even
 when the pronoun is involved in the verb. Omission occurs in
 poetry, rarely in prose. Compare also 13.

ἡμεῖς οἱ πρέσβεις, AND. 3, 41; *We ambassadors.* ἐμοὶ τῷ ἀπολογουμένῳ,
Ibid. 1, 6; *To me the defendant.*

DEM. 18, 49: ὑμῖν . . . τοῖς προδιδούσι καὶ μισθαρνοῦσιν. 89: ὑμεῖς οἱ
 τὰ βέλτιστα βουλόμενοι. 94.

ANDOC. 1, 6 (see above). 29: ὑμεῖς οἱ μεμνημένοι. 49: ἡμῶν τῶν συγ-
 γενῶν. 139: ὑμῶν τῶν καθημένων. 3, 41 (see above).

PLATO, Ion, 532 D: χαίρω γὰρ ἀκούων ὑμῶν τῶν σοφῶν. Legg. 680 C:
 οὐ . . . σφόδρα χρώμεθα οἱ Κρήτες τοῖς ξενικοῖς ποιήμασιν. 707 B: ἡμεῖς
 γε οἱ Κρήτες. Phaedr. 234 D: συνεβάκχευσα μετὰ σοῦ τῆς θείας κεφαλῆς.

XEN. AN. 1, 7, 7: ὑμῶν δὲ τῶν Ἑλλήνων. 5, 7, 20: ἡμεῖς οἱ στρατηγοί.
 6, 6, 14: ἡμᾶς τοὺς ἄλλους. Cyr. 4, 5, 22 (13).

THUC. 1, 34, 3: πρὸς ἡμᾶς τοὺς ξυγγενεῖς. 3, 57, 1: ἀπὸ ἡμῶν τῶν
 εὐεργετῶν τῆς Ἑλλάδος. 7, 14, 2: ἐμοὶ . . . τῷ στρατηγῷ.

HDT. 1, 11: ἀλλ' ἦτοι κείνον γε τὸν ταῦτα βουλευσάντα δεῖ ἀπόλλυσθαι,
 ἢ σὲ τὸν ἐμὲ γυμνὴν θερσάμενον.

AR. Eq. 458: ἡμῖν τε τοῖς πολίταις. 1359: ὑμῖν τοῖς δικασταῖς.

EUR. Andr. 391-2: κᾶτ' ἐμ', οὐ κείνον κτενεῖς | τὸν αἴτιον τῶνδ(ε); 413-4:
 ὦ τέκνον, ἢ τεκοῦσά σ', ὡς σὺ μὴ θάνῃς, | στείχω πρὸς Ἄιδην. 1071: οἷς ὁ
 τλήμων ἀγγελῶν ἦκω τύχας.

SOPH. Ant. 922-3: τί χρὴ με τὴν δύστηνον ἐς θεοὺς ἔτι | βλέπειν; El.
 282: ἐγὼ δ' . . . ἢ δύσμορος. 303-4: ἐγὼ δ' . . . ἢ τάλαιν(α). Ph. 951:
 οὐδ' ν εἰμ' ὁ δύσμορος.

HOM. Od. 2, 351: κείνον . . . τὸν κάμμορον. 7, 223 (= 248): ἐμὲ τὸν
 δύστηνον. 9, 61: οἱ δ' ἄλλοι φύγομεν.

Il. 3, 94: οἱ δ' ἄλλοι φιλότητα καὶ ὄρκια πιστὰ τάμωμεν. 8, 211: ἡμέας
 τοὺς ἄλλους. 14, 368-9: εἴ κεν οἱ ἄλλοι | ἡμεῖς ὀτρυνώμεθ(α). 22, 59: ἐμὲ
 τὸν δύστηνον.

607. Omission of the Article :

PLATO, Euthyd. 278 E: ἀρά γε πάντες ἄνθρωποι βουλόμεθα εὖ πράτ-
 τειν; Tim. 22 B: Ἑλληνες αἰεὶ παῖδες ἔστε.

COM. Philem. 4, 36: ἡμεῖς δ' ἀβίωτον ζῶμεν ἄνθρωποι βίον.

AR. Pl. 603: τί πάθω τλήμων;

EUR. Andr. 107: τὸν ἐμὸν μελέας πόσιν Ἐκτορα. Med. 231: γυναικὲς
 ἔσμεν ἀθλιώτατον φυτόν. 569-70: ὀρθουμένης | εὐνῆς γυναικες πάντ' ἔχειν
 νομίζετε.

SOPH. Ant. 977-8: μέλειοι μελέαν πάθαν | κλαῶν. O. C. 347: μεθ' ἡμῶν
 δύσμορος πλανωμένη. 1583: ὄλωλε γὰρ δύστηνος; Ph. 311: ἀπόλλυμαι
 τάλας. 923: ἀπόλωλα τλήμων. 1126: τὰν ἐμὰν μελέου τροφάν. Tr. 705:
 οὐκ ἔχω τάλαινα ποῖ γνώμης πέσω.

HOM. Od. 4, 145: ἐμείο κυνώπιδος. 14, 240: πολεμίζομεν υἱὲς Ἀχαιῶν. 19, 354: κείνον δύστηνον. 20, 115: ἐμοὶ δειλῆ.

II. 1, 127-8: Ἀχαιοὶ . . . ἀποτίσομεν. 3, 180: δαῆρ . . . ἐμὸς ἔσκε κυνώπιδος. 6, 344: ἐμείο κυνός. 356.

For the article in the complexes consisting of a proper name and the words *χώρα*, *ποταμός*, *ὄρος*, *νῆσος*, *θάλασσα*, and similar words, see under the article with proper names §§ 536 ff.

The Article in the Combination of Article, Adjective, and Substantive

608. In the combination of article, adjective, and substantive five positions are to be noticed. Three of these are attributive and two predicative.

609. ATTRIBUTIVE POSITIONS. — There are three attributive positions. The first, *ὁ ἀγαθὸς ἀνὴρ*, is the most simple, natural, and straightforward, and is briefer (*σύντομος*) than the second, *ὁ ἀνὴρ ὁ ἀγαθός*, which is more deliberate, and somewhat more rhetorical, pompous (*ὀγκώδης*), passionate.¹ The third position, *ἀνὴρ ὁ ἀγαθός*, is the epanorthotic, self-corrective, or slipshod position. In prose, it produces an effect of familiar ease. In poetry, as the substantive is more frequently anarthrous, the difference between *ἀνὴρ ὁ ἀγαθός* and *ὁ ἀνὴρ ὁ ἀγαθός* cannot be insisted on.²

οἱ ἄγριοι οἰεὶ καὶ οἱ ὄνοι οἱ ἄγριοι ἀσινεῖς εἰσιν, XEN. Cyr. 1, 4, 7; *The wild sheep and the wild asses are harmless.* *οἰκήσετε δὲ τὰς αὐτὰς οἰκίας καὶ χώραν τὴν αὐτὴν ἐργάσεσθε καὶ γυναῖξι ταῖς αὐταῖς συνοικήσετε*, XEN. Cyr. 4, 4, 10; *You will inhabit the same houses and till the same land and live with the same wives (as for land, you will till the same, as for wives, you will live with the same).*

ORATORES ATTICI. In the case of the adjective possessive pronoun, according to statistics furnished by Dr. Alfred W. Milden, the first attributive position occurs 1102 times, the second 543 times, and the third only 10 times. It will thus be seen that the second position, on an average, occurs only half as often as the first, and that the third position is very rare. In ANDOCIDES the second position preponderates, and in PS.-DEM. 49 it is used to the exclusion of the other two. The third position is limited to ANTIPHON (thrice), LYSIAS (4 times), HYPERIDES (once), AESCHINES (once), and DEMOSTHENES

¹ ARISTOT. Rhet. 3, 6 (1407 b, 26-37). The examples given are *τῆς ἡμετέρας γυναικὸς* for *συντομία* and *τῆς γυναικὸς τῆς ἡμετέρας* for *ὄγκος*. Cf. A. J. P. xx (1899), 459.

² A. J. P. xxiii (1902), 8.

(once). The percentages for the three positions are as follows: DIN. (only 28 instances) 82, 18, 0; LYCURG. (only 12 instances) 92, 8, 0; HYP. 53, 42, 5; DEM. 77, 23, 0;¹ PS.-DEM. 55, 45, 0; AESCHIN. 68, 31, 1; ISAE. 72, 28, 0; ISOC. 63, 37, 0; LYS. 71, 27, 1; ANDOC. 41, 59, 0; ANTIPHON, 55, 41, 5. The two extremes, not counting DINARCHUS and LYCURGUS, are ANDOCIDES with only 41% of the first position and DEMOSTHENES with 77%.

XEN. An. With adjectives, the first position occurs 113 times, the second position 13 times (Joost, p. 68), the third position 6 times (*ibid.* p. 72). With possessives, the first position occurs 31 times, the second position 4 times (*l.c.* p. 69), the third position once (*l.c.* p. 72).

THUCYDIDES. With possessives, according to Dr. A. W. Milden, the first position occurs 102 times in the speeches, the second position 3 times, and the third position 11 times.

HERODOTUS. According to Heikel,² the first position occurs 98 times in the first book of HERODOTUS, the second position 15 times, the third position 12 times.

ARISTOPHANES. The first position is more common than the second, the third is comparatively rare.

EURIPIDES. In the *Alcestis* the first position predominates, the third is not uncommon, the second very rare.

SOPHOCLES. In the *Oedipus Tyrannus* the first position is by far the most common, the second is rare, the third is not uncommon.

AESCHYLUS. The second position is very rare, the first and third positions correspond with the use of EURIPIDES and SOPHOCLES.

HOMER. The first position is common enough. The second position, according to Krüger, is wanting. The third position, though not uncommon with other adjectives, is rare with the possessive pronoun.

610. Examples of First Position:

DEM. I, 1: τῆς ὑμετέρας τύχης. 16: τὴν ἰδίαν ἀσφάλειαν. 2, 7: τὸν Φωκικὸν πόλεμον. 13: τῆς οἰκείας ἀρχῆς.

ANTIPHON, I, 3: τοῦ ἡμετέρου πατρός. 15: τὸν ἐμὸν πατέρα. 5, 37: οἱ ὕστεροι λόγοι . . . τῶν ὑστέρων λόγων. 40: μέχρι τῆς ἐσχάτης ἀνάγκης.

PLATO, *Euthyd.* 271 B: τοῦ ἡμετέρου . . . Κριτοβούλου. 272 D: τοὺς σοὺς υἱεῖς. *Protag.* 326 E: τῶν ἀγαθῶν πατέρων. *Rpb.* 420 C: τὰ κάλλιστα φάρμακα.

XEN. An. I, 5, 7: τοῦ βαρβαρικοῦ στρατοῦ. 8: τοὺς πορφυροῦς κἀνδύς . . . τὰς ποικίλας ἀναξυρίδας. I, 6, 6: ὁ ἐμὸς πατήρ . . . ὑπὸ τοῦ ἐμοῦ ἀδελφοῦ. 7: τὴν ἐμὴν χώραν. *Cyr.* I, 4, 7: οἱ ἄγρια ὄλες.

THUC. I, 33, 1: τῆς ἡμετέρας χρείας. 35, 3: τῶν ὑμετέρων ὑπηκόων. 42, 3: ἡ . . . τελευταία χάρις. 49, 1: τῷ παλαιῷ τρόπῳ.

¹ As a matter of fact, there is one occurrence of the third position out of a total of 373 occurrences for the three positions.

² I. A. Heikel, *De participiorum apud Herodotum usu*, Helsingforsiae, 1884, p. 49.

- HDT. I, 87: τῆ σῆ . . . εὐδαιμονίῃ. 114: ὑπὸ τοῦ σοῦ δούλου. 7, 41: ὁ λοιπὸς ὄμιλος. 47: τὴν ἀρχαίην γνώμην. 48: τὰ ἡμέτερα πρήγματα.
 AR. Ach. 33: τὸν δ' ἐμὸν δῆμον. 227: τῶν ἐμῶν χωρίων. Nub. 1225: τὸν ψαρὸν ἵππον. Vesp. 442: τὸν παλαιὸν δεσπότην.
 EUR. Alc. 61: τοὺς ἐμοὺς τρόπους. 314: τῷ σῷ πατρί. 780: τὰ θνητὰ πράγματ(a). 1136: τοῦ μεγίστου Ζηνός.
 SOPH. Ai. 37: τῆ σῆ . . . κυναγία. 104: τὸν σὸν ἐνστάτην. O. T. 27: ὁ πυρφόρος θεός. 130: ἡ ποικιλιῶδες Σφίγξ.
 AESCHYL. P. V. 7: τὸ σὸν . . . ἄνθος. 38: τὸ σὸν . . . γέρας. 79: τὴν δ' ἐμὴν αὐθαδίαν. 288: ταῖς σαῖς δὲ τύχαις.
 PIND. O. 5, 4: τὰν σὰν πόλιν αἰξῶν. N. 7, 102: τὸ δ' ἐμὸν . . . κέαρ, *this heart of mine*.
 THEOGN. 439: τὸν ἐμὸν . . . νόον. 519: τὸν ἐμὸν βίον.
 HOM. Od. 2, 97: τὸν ἐμὸν γάμον. 4, 694: ὁ . . . ὑμέτερος θυμός. 10, 449: τοὺς ἄλλους ἐτάρους. 14, 153: τὰ ἄ δώμαθ'.
 II. I, 185: τὸ σὸν γέρας. 2, 136: αἱ δὲ που ἡμέτεραί τ' ἄλοχοι. 5, 321: τοὺς . . . εἰς . . . ἵππους. 9, 654: ἀμφὶ . . . τῆ ἐμῆ κλισίῃ. 14, 373: τὰ μακρότατ' ἔγχε(a). 23, 336: τὸν δεξιὸν ἵππον.

611. *Second Position:*

- ISOC. 5, 6: τὴν εὐνοίαν τὴν ἡμέτεραν. 10: τῆς ἡλικίας τῆς ἐμῆς. 24: τοῖς ἐπιτηδείοις τοῖς ἐμοῖς.
 AND. I, 1: τῶν ἐχθρῶν τῶν ἐμῶν. 2: τοὺς νόμους τοὺς ἡμέτερους. 17: τὸν πατέρα . . . τὸν ἐμὸν. 5, 34 (= 38): τῶν φίλων τῶν ἐμῶν. 47: τοῖς φίλοις τοῖς ἐμοῖς . . . τοῖς ἀρχουσι τοῖς ὑμέτεροις.
 PLATO, Alc. I, 121 C: ὁ παῖς ὁ πρεσβύτατος. 124 C: ὁ ἐπίτροπος ὁ ἐμός.
 Protag. 324 D: τῶν ἀνδρῶν τῶν ἀγαθῶν . . . οἱ ἄνδρες οἱ ἀγαθοί.
 XEN. An. 3, 2, 11: τῶν προγόνων τῶν ἡμετέρων. Cyr. I, 4, 7: οἱ ὄνοι οἱ ἄγριοι. 5, 5, 26: τὴν τε γὰρ χώραν . . . τὴν σὴν. 30: τὴν γυναῖκα τὴν σὴν.
 THUC. I, 50, 3: τοὺς νεκροὺς τοὺς σφετέρους. 86, 1: τοὺς . . . λόγους τοὺς πολλοὺς. 140, 1: τῆς . . . γνώμης . . . τῆς αὐτῆς. 2, 71, 4: τὴν γῆν τὴν Πλαταιίδα (but 74, 3: γῆν τὴν Πλαταιίδα). 3, 54, 2: πρὸς τὸ ἐρώτημα τὸ βραχύ. 6, 9, 3: τοὺς τρόπους τοὺς ὑμέτερους. 20, 2: τὴν ἀρχὴν τὴν ἡμετέραν. 7, 63, 3: τῆς ἀρχῆς τῆς ἡμετέρας.
 HDT. I, 9: ἡ γυνὴ ἡ ἐμῆ. 116: τὸν παῖδα τὸν σὸν. 7, 10 a): τὸν χρυσὸν τὸν ἀκήρατον. 40: τοὺς ὦν δὴ ἵππους τοὺς μεγάλους. 48: τὸ ναυτικὸν τὸ ἡμέτερον.
 AR. Ach. 644: τὸν ποιητὴν τὸν ἄριστον. 676: οἱ γέροντες οἱ παλαιοί.
 Av. 108: αἱ τριήρεις αἱ καλαί.
 EUR. Alc. 723: κακὸν τὸ λῆμα κοῦκ ἐν ἀνδράσιν τὸ σὸν. Andr. 237: ὁ νοῦς ὁ σός.
 SOPH. Ai. 442: τῶν ὄπλων τῶν ὦν. O. T. 1079: τὴν δυσγένειαν τὴν ἐμὴν.
 AESCHYL. Cho. 730: εἴκεν ἀνὴρ ὁ ξένος τεύχεα κακὸν (ἀνὴρ ἐκ coniect.; ἀνὴρ M). P. V. 942: τοῦ τυράννου τοῦ νέου.
 HOMER. There are apparently no examples of the second position, but see 613.

612. *Third Position* :

AESCHIN. 2, 180: εἰς μνήμην . . . τὴν ἐμήν.

DEM. 27, 5: σκεύσει χρῆσθαι τοῖς ἐμοῖς. [59], 1: καὶ εἰς κινδύνους τοὺς ἐσχάτους κατέστημεν ὑπ' αὐτοῦ.

HYPER. 5, 1: μετ' εὐνοίας τῆς ἐμῆς.

ISOC. 2, 44: κωμωδίας τῆς φαυλοτάτης.

LYS. [6], 34: διὰ πρῶτα καὶ ἀσχολίαν τὴν ὑμετέραν. 13, 20: ἐπ' εὐνοίᾳ τῇ ὑμετέρᾳ. 21, 10: ἀπὸ παρασκευῆς τῆς ἐμῆς. 22, 13: ἐπ' εὐνοίᾳ . . . τῇ ὑμετέρᾳ.

ANTIPHON, 5, 11: ὄρκον τὸν μέγιστον καὶ ἰσχυρότατον . . . οἰκία τῇ σῆ. 41: χάριτι τῇ ἐμῇ.

PLATO, Alc. I, 106 E: κατὰ μνήμην τὴν ἐμήν. Gorg. 486 A: εὐνοίᾳ γὰρ ἐρῶ τῇ σῆ. Soph. 225 D: κατὰ γνώμην τὴν ἐμήν.

XEN. Cyr. 3, 1, 28: εὐνοίᾳ καὶ φιλίᾳ τῇ ἐμῇ. 3, 3, 44: ὑπὲρ ψυχῶν τῶν ὑμετέρων. 4, 4, 10: χώραν τὴν αὐτήν . . . γυναιξὶ ταῖς αὐταῖς . . . παίδων τῶν ὑμετέρων. 5, 2, 10: δύναμιν τὴν σῆν. 5, 3, 6: δεσπότης ὁ σός.

THUC. 1, 1, 1: παρασκευῇ τῇ πάσῃ. 5, 1: κέρδους τοῦ σφετέρου. 15, 2: ὁμόρους τοὺς σφετέρους. 25, 4: ἐν πανηγύρεσι ταῖς κοιναῖς. 33, 3: φόβῳ τῷ ὑμετέρῳ. 41, 2: ἐχθροὺς τοὺς σφετέρους. 53, 2: πολεμίους τοὺς ἡμετέρους. 3, 56, 2: πόλιν . . . τὴν ἡμετέραν. 57, 1: ἱεροῖς τοῖς κοινοῖς. 58, 4. 59, 2: θεοὺς τοὺς ὁμοβωμίους καὶ κοινοὺς.

HDT. 1, 9: γυναῖκα τὴν ἐμήν. 87: ἐπὶ γῆν τὴν ἐμήν. 3, 27: εἴματα ἐφόρεον τὰ κάλλιστα. 155: ἔργῳ τῷ αἰσχίστῳ οὖνομα τὸ κάλλιστον ἔθεν. 7, 2: μητρὸς οὐ τῆς αὐτῆς. 5: γῆν τὴν σῆν. 8 α): πατῆρ . . . ὁ ἐμός. β): πατέρα τὸν ἐμόν. γ): γῆν τὴν Περσίδα. 9 γ): νέας τὰς ἀπάσας. 10 α): πατρί τῷ σῷ.

AR. Vesp. 580: ῥῆσιν τὴν καλλίστην. Pl. 1013: μυστηρίους δὲ τοῖς μεγάλοισι.

EUR. Alc. 3: παῖδα τὸν ἐμόν. 158: ἡμέραν τὴν κυρίαν. 337: αἶων οὐμός. 348: δέμας τὸ σόν. Andr. 166: δῶμα τοῦμόν. 310: θυγατρὸς τῆς ἐμῆς. 416: πατρί τῷ σῷ.

SOPH. Ai. 493: εἰνῆς τε τῆς σῆς. 499: ἐν παιδί τῷ σῷ. 506: πατέρα τὸν σόν. O. T. 16: βωμοῖσι τοῖς σοῖς. 49: ἀρχῆς δὲ τῆς σῆς. 420: βοῆς δὲ τῆς σῆς.

AESCHYL. Eum. 66: ἐχθροῖσι τοῖς σοῖς. 242: δῶμα καὶ βρέτας τὸ σόν. P. V. 231: βροτῶν δὲ τῶν ταλαιπώρων. 388: θρήνος οὐμός. 439: θεοῖσι τοῖς νέοις.

PIND. O. 5, 10-11: ἄλσος ἀγνὸν | τὸ τεόν.

THEOGN. 635: ἀνδράσι τοῖς ἀγαθοῖς.

HOM. Od. 7, 326: ἡματι τῷ αὐτῷ. 12, 252: ἰχθύσι τοῖς ὀλίγοισι. 14, 61: ἀνακτες οἱ νέοι. 23, 90: τοίχου τοῦ ἐτέρου.

Il. 6, 201: πεδίον τὸ Ἀλῆιον. 8, 360: πατῆρ οὐμός. 9, 219: τοίχου τοῦ ἐτέρου. 11, 288: ἀνήρ ὤριστος. 13, 794: ἦοί τῃ προτέρῃ.

613. RARE ATTRIBUTIVE POSITION. — There are a very few examples

of the attributive use of the type ὁ ἀνὴρ ἀγαθός. Here the adjective is appositive rather than predicative. In the Homeric examples, some consider the article as still a demonstrative.

EUR. Hipp. 683-4: Ζεὺς σ' ὁ (so the MSS.; Wolff σε) γεννήτωρ ἐμὸς¹ | πρόρριζον ἐκτράψειεν.

SOPH. Ai. 571-2: καὶ τὰμὰ τεύχη μήτ' ἀγωνάρχαι τινὲς | θήσουσ' Ἀχαιοῖς μήθ' ὁ (so MSS.; Schaefer μήτε) λυμεῶν ἐμὸς.¹

HOM. Od. 9, 378: ὁ μοχλὸς ἐλαῖνος (cf. 375: τὸν μοχλόν), *of olive (and green olive to boot 379)*. 464: τὰ μῆλα, ταναῖποδα, πῖονα δημῷ. 11. 492: τοῦ (my) παιδός, ἀγανού. 17, 10: τὸν ξεῖνον, δύστηνον, *the stranger, ill bestead that he is*.

II. 1, 340: πρὸς τοῦ βασιλῆος, ἀπηνέος. 2, 275: τὸν λωβητῆρα, ἐπεσβόλον. 21, 317: τὰ τεύχεα, καλά, *fine though they be*.

614. ATTRIBUTIVE ADVERB. — The attributive position is the only one of which the adverb is capable when combined directly with an articular substantive.

ταῖς . . . ὄντως μαλαῖς, PLATO, Theaet. 150 A; *Real midwives*. τῆς ἀμαλείας ταύτης τῆς ἄγαν, DEM. 4. 17; *This carelessness, this over (carelessness) dious καὶ παραχῆς τῆς τότε*, LYS. [6], 35; *The terror and unrest then pre-vailing*.

LYCURG. 134: τῶν πώποτε προδοτῶν.

DEM. 4, 17 (see above). 23, 196: τοῖς ὡς ἀληθῶς εὐεργέταις.

ISOC. 6, 28: τοὺς ὡς ἀληθῶς Μεσσηνίους. 62: περὶ τῶν ἔξωθεν βοηθειῶν.

LYS. [2], 6: διὰ τὴν ἐνθάδε συμφοράν. 26: τὴν τ' ἐνθάδε ἀφίξιν τῶν βαρβάρων. [6], 35 (see above).

PLATO, Apol. 40 C: τοῦ τόπου τοῦ ἐνθένδε. Legg. 727 D: τοὺς θεοὺς τοὺς ἐκεῖ. Phaedo, 61 E: περὶ τῆς ἀποδημίας τῆς ἐκεῖ. 117 C: τὴν μετοίκησιν τὴν ἐνθένδε ἐκείσε. Polit. 270 E: ἐν τῷ τότε χρόνῳ. Protag. 343 C: ἐν τοῖς τότε ἀνθρώποις. Theaet. 150 A (see above).

XEN. An. 2, 2, 11: ἑπτακαίδεκα γὰρ σταθμῶν τῶν ἐγγυτάτω. 3, 2, 30: δεῖ . . . τοὺς ἄρχοντας ἐπιμελεστέροισιν γενέσθαι τοὺς νῦν τῶν πρόσθεν. Hell. 2, 1, 9: τὴν λίαν ὕβριν τούτου.

THUC. 3, 9, 1: ξυμμαχίαν τὴν πρὶν. 4, 77, 2: τὸ ξυμμαχικὸν τὸ ἐκείνη.

HDT. 1, 95: Ἀσσυρίων ἀρχόντων τῆς ἀνω Ἀσίας. 142: τὰ ἀνω . . . χωρία. 8, 8: τῶν τότε ἀνθρώπων.

AR. Nub. 869: καὶ τῶν κρεμαστῶν σὺ τρίβων τῶν ἐνθάδε. Pax, 607: τὸν αὐτοδᾶξ τρόπον (43). Av. 1533: παρὰ τοῦ Διὸς καὶ τῶν Τριβαλλῶν τῶν ἀνω.

EUR. Alc. 13: ᾄδην τὸν παραντικ(α). 243: τὸν ἔπειτα χρόνον. 309-10: τέκνοισι | τοῖς πρόσθ(ε). Andr. 979: τύχαις ταῖς οἰκοθεν.

SOPH. O. T. 271-2: τῷ πότμῳ | τῷ νῦν. 515-6: ἐν ταῖς ξυμφοραῖς | ταῖς νῦν. 667-8: κακοῖς . . . τοῖς πάλαι.

¹ Both seem to be afterthoughts, both represent the objective genitive. There is a proud appropriation of *γεννήτωρ*, an agonized appropriation of *λυμεῶν*, as if *mine*, *yes, mine*.

AESCHYL. P. V. 404: θεοῖς τοῖς πάρος.

PIND. O. 5, 1-2: στεφάνων . . . τῶν Ὀλυμπίᾳ. N. 9, 15: κρέσσων δὲ καππαύει δίκαν τὰν πρόσθεν ἀνήρ. I. 2, 1: οἱ μὲν πάλαι . . . φῶτες. fr. 129, 1: τὰν ἐνθάδε νύκτα. 133, 2: ἐς τὸν ὑπερθεῖν ἄλιον.

HOM. II. 9, 558-9: κάρτιστος ἐπιχθονίων γίνετ' ἀνδρῶν | τῶν τότε.

For other examples of the first position see 491.

615. DIFFERENCE BETWEEN ATTRIBUTIVE ADVERB AND ADJECTIVE. —

The difference between the attributive adverb and the attributive adjective is the difference between the participial element that the adverb requires, and the adjective.

ἡ πρότερον ὀλιγαρχία = ἡ πρότερον οὖσα ὀλιγαρχία, *the oligarchy which formerly existed*. ἡ προτέρα ὀλιγαρχία, cf. LYS. 12, 65, *the former of the two oligarchies*. ἡ πρότερον γυνή, *the one who was formerly wife* (now dead, divorced, or what not). ἡ προτέρα γυνή, *first wife, former wife of two*.

DIN. I, 69: τοὺς πρότερον πολέμους (now at peace) καλῶς διώκησας . . . κατὰ τὴν προτέραν εἰσφορὰν (another pending).

DEM. 2, 7: τοὺς μὲν πρότερον συμμάχους. 18, 108: κατὰ τοὺς προτέρους νόμους. 19, 84: ἡ πρότερον βοήθει(α). 163: τὴν προτέραν . . . πρεσβείαν. 333: ἐπὶ τῆς ὑστέρας πρεσβείας. 24, 122: κατὰ τοὺς νόμους τοὺς προτέρους.

LYS. 12, 65: τῆς προτέρας ὀλιγαρχίας αἰτιώτατος ἐγένετο. 25, 9: τὴν προτέραν ὀλιγαρχίαν. 19: ἐν τῇ προτέρᾳ δημοκρατίᾳ.

ANTIPHON, 5, 37: οἱ ὕστεροι λόγοι . . . τῶν ὑστέρων λόγων . . . τοὺς δὲ προτέρους λόγους. 42: τοῖς μὲν πρώτοις καὶ τοῖς ὕστερον λόγοις.

PLATO, Charm. 165 A: τὰ ὕστερον γράμματα. Menex. 240 E: τὰς ὑστέρας μάχας. Rpb. 547 D: τὴν προτέραν πολιτείαν. 620 A: κατὰ συνήθειαν γὰρ τοῦ προτέρου βίου τὰ πολλὰ αἰρεῖσθαι.

XEN. An. 7, 8, 22: καὶ οὕτω τὰ πρότερα ἱερὰ ἀπέβη. Hell. 1, 2, 8: ἀπὸ τῶν προτέρων εἴκοσι νέων καὶ ἀπὸ ἐτέρων πέντε.

THUC. 1, 32, 5: τῇ πρότερον ἀπραγμοσύνῃ ἐναντία τολμῶμεν. 3, 41: ἐν τῇ προτέρᾳ ἐκκλησίᾳ. 6, 6, 2: τοῦ προτέρου πολέμου. 7, 43, 3: ἡ προτέρα στρατιά, *the first of the two armies*.

HDT. 1, 84: ὁ πρότερον βασιλεύς. 6, 87: τῶν πρότερον ἀδικημάτων. 7, 2: ἐκ τῆς προτέρας γυναικός.

AR. Eq. 43: τῇ προτέρᾳ νομηνίᾳ. 535: διὰ τὰς προτέρας νίκας. 1355: ταῖς πρότερον ἀμαρτίαις. Vesp. 558: διὰ τὴν προτέραν ἀπόφυσιν. Ran. 691: τὰς πρότερον ἀμαρτίας. Eccl. 609: τοῖσι νόμοις διεχρώμεθα τοῖς προτέροισιν. 985: ἐπὶ τῆς προτέρας ἀρχῆς.

HOM. II. 13, 794: ἡοὶ τῇ προτέρῃ (612).

616. ATTRIBUTIVE PREPOSITIONAL PHRASES. — Like the adverb, prepositional phrases are found in the three attributive positions.

ὁ πρὸς τὸν βάρβαρον πόλεμος, DEM. 14, 32; *The war with the barbarian*

(the barbarian war). τὸν μὲν πόλεμον τὸν πρὸς βασιλέα, 14, 9; *The war, the war in question with the king.* γραφὰς τὰς ἐξ ἀνθρώπων ἐγράφετο, LYS. 13, 73; *He had a way of framing indictments (that were) of every earthly description.*

617. First Attributive Position:

DEM. 14, 32 (see 616). 33: ὁ περὶ τούτων λόγος. 37: διὰ τὴν πρὸς ὑμᾶς ἔχθραν.

PLATO, CRITO, 51 D: τὰ ἐν τῇ πόλει πράγματα. PHAEDO, 83 A: ἡ διὰ τῶν ὁμμάτων σκέψις.

XEN. AN. 2, 6, 4: ὑπὸ τῶν ἐν τῇ Σπάρτῃ τελῶν. 4, 1, 4: τὴν δ' εἰς τοὺς Καρδούχους ἐμβολήν.

THUC. 7, 26, 3: τὸν ἐς τὴν Σικελίαν πλοῦν. 27, 2: πρὸς τὸν ἐκ τῆς Δεκελείας πόλεμον.

HDT. 1, 59: τῶν ἐκ τοῦ πεδίου Ἀθηναίων.

AR. Ach. 202: τὰ κατ' ἀγροὺς . . . Διονύσια. 510: οὐπὶ Ταϊνάρφ θεός. Eq. 355: τοὺς ἐν Πύλφ στρατηγούς. Elsew.

EUR. Alc. 807: τὰν δόμοις κακά. 980-1: καὶ τὸν ἐν Χαλύβοις δαμά- | ζεις σὺ βία σιδαρον. Elsew.

SOPH. O. R. 595: τὰ σὺν κέρδει καλά. 612: τὸν παρ' αὐτῷ βίσιον. Elsew.

AESCHYL. P. V. 442: τὰν βροτοῖς δὲ πῆματα.

PIND. O. 7, 83-4: ὄτ' ἐν Ἀργεὶ χαλκὸς . . . τὰ τ' ἐν Ἀρκαδίᾳ | ἔργα. P. 1, 18: ταί θ' ὑπὲρ Κύμας ἀλιερκέες ὄχθαι. 4, 92: τὰν ἐν δυνατῷ φιλοτάτων. I. 6, 47-8: τὸ δὲ παρ' δίκαν | γλυκύ. 7, 13-4: τὸ δὲ πρὸ ποδὸς . . . χρῆμα πᾶν.

618. Second Attributive Position:

DEM. 14, 9: τὸν μὲν πόλεμον τὸν πρὸς βασιλέα (616) . . . τὸν δ' ἀγῶνα τὸν ἐκ τοῦ πολέμου. 18, 11: πρὸς τὰς λοιδορίας τὰς παρὰ σοῦ.

ISOC. 5, 148: τὴν ἦτταν τὴν ἐν Θερμοπύλαις. 6, 18: διὰ τὴν συγγένειαν τὴν πρὸς τοὺς παῖδας.

LYS. 16, 12: τοὺς κινδύνους τοὺς πρὸς τοὺς πολεμίους.

PLATO, PHAEDO, 86 C: αἱ ἄλλαι ἁρμονίαι αἵ τ' ἐν τοῖς φθόγγοις καὶ αἱ ἐν τοῖς τῶν δημιουργῶν ἔργοις πᾶσι.

XEN. AN. 3, 5, 16: πρὸς τὸν σατράπην τὸν ἐν τῷ πεδίῳ. 4, 1, 7: εἰς τὰς κόμας τὰς ἐν τοῖς ἄγκεσί τε καὶ μυχοῖς τῶν ὀρέων. 4, 6, 26: οἱ δὲ πολέμοι οἱ ἐπὶ τῇ ὀδῷ.

THUC. 7, 23, 4: τροπαῖον ἐν τῷ νησιδίῳ στήσαντες τῷ πρὸ τοῦ Πλημμυρίου. 25, 3: μία τῶν ὀλκάδων τῶν ἀπὸ Πελοποννήσου.

HDT. 2, 182: τὸ ἱρὸν τὸ ἐν Λίνδῳ τὸ τῆς Ἀθηναίης.

AR. Ach. 61: οἱ πρέσβεις οἱ παρὰ βασιλέως. 1103: τὸ πτερὸν τῷ ἴκ τοῦ κράνου. Eq. 668: ὁ κῆρυξ οὐκ Λακεδαίμονος. Pax, 680: τοῦ λίθου τοῦ ἐν τῇ πυκνί. Pl. 435: ἡ καπηλὶς ἡκ τῶν γειτόνων. Elsew.

SOPH. O. C. 292-3: τάνθυμῆματα | . . . τὰπὸ σοῦ. Tr. 631: τὸν πόθον τὸν ἐξ ἑμοῦ.

619. Third Attributive Position:

LYS. 13, 73: ἐδίκαζε καὶ ἠκκλησίαιζε καὶ γραφὰς τὰς ἐξ ἀνθρώπων ἐγράφετο (616).

PLATO, Phaedo. 89 E: ἄνευ τέχνης τῆς περὶ τὰνθρώπεια.

THUC. 3, 11, 6: παραδείγμασι χρώμενοι τοῖς ἐς τοὺς ἄλλους.

COM. Cratin. 2, 69: ἐπέδωκε βαλάνων ἄβακα τῶν ἐκ Φιττέως.

EUR. Alc. 895-6: ὦ μακρὰ πένθη λῦπαί τε φίλων | τῶν ὑπὸ γαῖαν. Andr. 563: ἔριν δὲ τὴν κατ' οἶκον οἶσθά που. 1275: τεκνων τῶν ἐκ σίθην.

SOPH. Ant. 193: παιδων τῶν ἀπ' Οἰδίπου. Ph. 639: πνεῦμα τοῦκ πρῶρας. 1089: λύπας τὰς ἀπ' ἑμοῦ. Tr. 585: θέλκτροισι τοῖς ἐφ' Ἡρακλεῖ.

AESCH. Ag. 1554: ὑπὸ κλαυθμῶν τῶν ἐξ οἴκων. Ch. 475: θεῶν τῶν κατὰ γὰς. Eum. 310: λάχῃ τὰ κατ' ἀνθρώπους. Suppl. 396: σίβας τὸ πρὸς θεῶν.

PIND. P. 1, 72: ναυσίστονον ὕβριν ἰδὼν τὰν πρὸ Κύμας. 10, 62: τυχῶν κεν ἀρπαλέαν σχέθοι φροντίδα τὰν παρ ποδός.

620. ATTRIBUTIVE PARTICIPLE.—The nearer the participle is to an adjective, the more readily does it take the normal attributive position of the adjective.

ὁ . . . παρὼν καιρός, DEM. 1, 2; *The present opportunity.* αἱ . . . πόλεις αἱ δημοκρατούμεναι, AESCHIN. 3, 6; *The cities that have a democratic form of government.* τρόπῃ τῇ εἰρημένῃ, HDT. 1, 61; *In the manner specified.*

621. First Position:

LYCURG. 110: τὴν ἐξ ἅπαντος τοῦ αἰῶνος συνηθροισμένην τῇ πόλει δόξαν κατήσχυεν.

DEM. 1, 2 (see 620). 2, 1: ἐν τοῖς παροῦσι πράγμασι. 3, 3: ὁ μὲν . . . παρὼν καιρός. 8: τῆς περιστάσης ἂν ἡμᾶς αἰσχύνης. 19, 199: τὸν βεβιωμένον αὐτῷ βίον. 20, 17: ὁ τοίνυν τὴν πίστιν ἀφαιρῶν τῶν δωρεῶν νόμος οὗτος.

ISAE. 3, 49: ἔπειτ' οὐδ' ἐκ τῆς ἐπιδοθείσης αὐτῇ προκοῆς ἦσθου;

ISOC. 6, 24: τὴν ὁμολογουμένην ἡμετέραν εἶναι χώραν οὐδὲν διαφερόντως κεκτημένοι τυγχάνομεν ἢ τὴν ἀμφισβητούμενην.

LYS. 1, 48: τοὺς . . . κειμένους λόγους. [2], 32: τοῖς περιεστηκόσι πράγμασιν. 35: τοῦ προσιόντος κινδύνου. 36: τῶν παρόντων κακῶν. 3, 20: τοὺς παραγενομένους μάρτυρας. 13, 62: τοῖς διαδεχομένοις στρατηγοῖς.

PLATO, Crito, 43 B: ἐν τῇ νῦν παρεστῶσῃ ἐνμοφοῶ. Legg. 962 D: ὁ νῦν παρεστῆκώς ἡμῖν λόγος. Phaedo, 84 D: διὰ τὴν παροῦσαν ξυμφορὰν. *Ibid.* E: τὴν παροῦσαν τύχην. 86 A: ἐν τῇ ἡρμοσμένῃ λύρῃ.

92 D: ἐγὼ δὲ τοῖς διὰ τῶν εἰκότων τὰς ἀποδείξεις ποιουμένοις λόγοις ξύνουδα οὖσιν ἀλαζόσι. Rpb. 460 B: τὰ αἰὲ γιγνόμενα ἔκγονα . . . αἱ ἐπὶ τούτων ἐφεστηκυῖαι ἀρχαί. 489 A: ἐν ταῖς οὕτω κατεσκευασμέναις ναυσί.

XEN. An. 1, 1, 8: τοὺς γιγνομένους διασμούς. 4, 7, 22: ἐκ τῆς καομένης χώρας. According to Joost,¹ the first position occurs 46 times in the Anabasis, the second position 14 times, the third position 4 times. Hell. 3, 3, 2: ἡ πολὺ κάλλιον ἐκείνου εἰδυῖα μήτηρ.

THUC. 1, 32, 5: τὴν μὲν οὖν γενομένην ναυμαχίαν. 35, 3: ἀπὸ τῆς προκειμένης . . . ξυμμαχίας. 36, 1: ἐς τὸν μέλλοντα καὶ ὅσον οὐ παρόντα πόλεμον. 40, 5: τοὺς προσήκοντας ξυμμάχους. 5, 34, 1: τῶν ἀπὸ Θράκης μετὰ Βρασιίδου ἐξεληθόντων στρατιωτῶν. 7, 47, 1: πρὸς τε τὴν γεγενημένην ξυμφορὰν καὶ πρὸς τὴν παρούσαν ἐν τῷ στρατοπέδῳ κατὰ πάντα ἄρρωστίαν.

HDT. 1, 9: τῆς ἀνοιγομένης θύρης. 33: τὰ παρεόντα ἀγαθὰ. 59: ἐν τῇ πρὸς Μεγαρέας γενομένη στρατηγίῃ. 7, 213: τῷ παρόντι πρήγματι. AR Nub. 1400: τῶν καθεστῶτων νόμων. Pax, 838: οἱ διατρέχοντες ἀστίρες. Av. 642: τὰ παρόντα φρύγανα. 901: πῖρόντα. Lys. 318: τοῦ νῦν παρεστῶτος θράσους. 650: παρόντων. Eccl. 13: τὴν ἐπανθοῦσαν τρίχα. 105: τὴν ἐπιουῦσαν ἡμέραν.

EUR. Alc. 153-4: τὴν ὑπερβεβλημένην | γυναικα. 173-4: τοῦπιὸν | κακόν. 251: λίσσου δὲ τοὺς κρατοῦντας οἰκτίραι θεοὺς. 309: ἡ πῖουσα μητρυῖα. 561: τὸν παρόντα δαίμονα. 673: ἡ παρούσα συμφορὰ. 695: τὴν πεπρωμένην τύχην. 700-1: εἰ τὴν παρούσαν καθανεὶν πείσεις αἰὲ | γυναιχ' ὑπὲρ σοῦ. 754: τὰ προστυχόντα ξένα. 840-1: τὴν θανοῦσαν ἀρτίως | γυναικα. 1137: ὁ φιτύσας πατήρ. 1149: τὸν προκείμενον πόνον.

SOPH. O. T. 75: τοῦ καθήκοντος χρόνου. 397: ὁ μηδὲν εἰδὼς Οἰδίπους. 633: τὸ νῦν παρεστὸς νέικος. 781: τὴν μὲν οὖσαν ἡμέραν. 793 (= 1514): τοῦ φυτεύσαντος πατρός. 971: τὰ δ' οὖν παρόντα συλλαβῶν θεσπίσματα. 1213: ὁ πάνθ' ὀρῶν χρόνος. 1386-7: εἰ τῆς ἀκουούσης ἐτ' ἦν | πηγῆς δι' ἄτων φραγμός. 1425: τὴν γοῦν πάντα βόσκουσιν φλόγα. 1477: τὴν παροῦσαν τέρψιν.

AESCHYL. F. V. 26: τοῦ παρόντος ἀχθηδὼν κακοῦ. 98-9: τὸ παρὸν τό τ' ἐπερχόμενον | πῆμα. 103-4: τὴν πεπρωμένην δὲ χρῆ | αἶσαν φέρειν. 138-40: τοῦ περὶ πᾶσάν θ' εἰλισσομένου | χθόν' ἀκομήτῳ βεύματι παῖδες | πατρός Ὀκεανοῦ. 272: τὰς προσερπούσας τύχας. 375: τὴν παρούσαν ἀντήλω τύχην. 392: τὸν παρόντα νοῦν. 397: τὰς οὐλομένας τύχας. 471: τῆς νῦν παρούσης πημονῆς. 526-7: ὁ πάντα νέμων . . . Ζεὺς. 891-3: μήτε τῶν πλούτῳ διαθρυπτομένων | μήτε τῶν γένῃα μεγαλυνομένων | . . . ἐραστεύσαι γάμων. 971: τοῖς παρούσι πράγμασι. 981: ὁ γηράσκων χρόνος. 1000: πρὸς τὰς παρούσας πημονάς.

PIND. O. 2, 17-9: τῶν δὲ πεπραγμένων . . . ἔργων. 4, 25: παρὰ τὸν

¹ *L.c.*, p. 69 and p. 72.

ἀλικίας εἰκότα χρόνον. 8, 28: ὁ δ' ἐπαντέλλων χρόνος. 10, 7: ὁ μέλλων χρόνος. P. 1, 57: τὸν προσέρποντα χρόνον. 3, 108-9: τὸν ἀμφέποντ' αἰεὶ φρασιν | διίμον' ἀσκήσω. 8, 22-4: ἃ δικαιοπολις ἀρεταῖς | κλειναῖσιν Αἰακιδᾶν | θιγοῖσα νᾶσος. 12, 20-1: τὸν Εὐρύαλας ἐκ καρπαλιμᾶν γενῶν | χριμφθέντα . . . ἐρικλάγκταν γόν. I. 3, 45: τῶν τότε ἔόντων . . . αἰοδῶν. fr. 33: τὸν πάντων ὑπερβάλλοντα Χρόνον μακάρων. 180, 2: ὁ κρατιστεύων λόγος.

HOM. Od. 5, 185: καὶ τὸ κατειβόμενον Στυγὸς ὕδωρ.

II. 15, 37: καὶ τὸ κατειβόμενον Στυγὸς ὕδωρ.

622. PARTICIPLE OR MODIFIER OUTSIDE OF ATTRIBUTIVE COMPLEX. —

When one or more modifiers are employed, the participle or the modifier may be put outside of the complex.

ἡ . . . ἐν τῷ Ἰσθμῷ ἐπιμονὴ γενομένη, THUC. 2, 18, 3; *The delay on the Isthmus.* (Cf. *ibid.* ἡ ἐν τῇ Οἰνῷ ἐπίσχεσις.) τὸν κατειληφῶτα κίνδυνον τὴν πόλιν, DEM. 18, 220; *The danger which had come upon the city.* τοῖς εἰρημένοις τρόποις ὑπ' ἐμοῦ, LYS. 12, 77; *After the manner mentioned by me.* τίνας οὖν ἦσαν οἱ παρὰ τούτου λόγοι τότε ῥηθέντες; DEM. 18, 35; *What were the statements that were made by him on that occasion?*

623. *Attributive Participle following its Substantive:*

DIN. 1, 30: βουλευσας μετ' ἐκείνου τὸν Νικοδήμῳ θάνατον κατασκευασθέντα.

DEM. 18, 35 (see 622). 98. 126. 201. 19, 49. 20, 31. 55: τὰς τότε δωρεῖας δοθείσας. 84: λαβὲ δὴ καὶ τὸ τῷ Χαβρία ψήφισμα ψηφισθέν. 130: πᾶς ὁ πρὸς τοῦ χρόνος γεγωνῶς. 24, 72: τὰς κατὰ τοὺς πρότερον κυρίου νόμους κρίσεις γεγενημένας. [50], 65: τὸν μὲν ὑπὸ τῶν νόμων χρόνον ὠρισμένον. 51, 13: διὰ τὰς ὑπὸ τούτων ἀνδροληψίας καὶ σύλας κατεσκευασμένας.

AESCHIN. 2, 115: τὴν πρώτην σύνοδον γενομένην τῶν Ἀμφικτυόνων.

ISAE. 3, 50: τοῖς γε ἐκ τῆς γνησίας θυγατρὸς παισὶ γεγονόσιν.

ISOC. 4, 179: αἶμαι . . . δηλώσειν τήν τε περὶ ἡμᾶς ἀτιμίαν γεγενημένην καὶ τὴν τοῦ βασιλέως πλεονεξίαν.

LYS. [2], 15: τὴν ἐξ ἀπάσης Πελοποννήσου στρατιὰν ἐλθοῦσαν.

ANTIPHON, 5, 81: τοῖς ἀπὸ τῶν θεῶν σημείοις γεγομένοισι.

PLATO, Phileb. 21 C: ἀνάγκη . . . τῆς . . . ἐν τῷ παραχρήμα ἡδονῆς προσπιπτούσης μηδ' ἠντινοῦν μνήμην ὑπομένειν. Rpb. 377 B: ἀρ' οὖν ῥαδίως οὕτω παρήσομεν τοὺς ἐπιτυχόντας ὑπὸ τῶν ἐπιτυχόντων μύθους πλασθέντας ἀκούειν τοὺς παῖδας;

XEN. An. 2, 1, 12: τὰ μόνα ἀγαθὰ ἡμῖν ὄντα. 7, 7, 32: οἱ νῦν ὑπὸ σοὶ Θράκες γενόμενοι. Cyr. 6, 1, 18: τῶν ἐγγύς ἑαυτῶν κακῶν ὄντων ἀμελοῦντες. Hell. 2, 1, 1: οἱ δὲ ἐν τῇ Χίῳ μετὰ τοῦ Ἑτεονίκου στρατιῶται ὄντες. *Ibid.* 4, 10: ἔπειτα ἐχώρου κατὰ τὴν εἰς τὸν Πειραιᾶ ἀμαξιτὸν ἀναφέρουσαν.

THUC. 1, 90, 1: τὴν ἐς τὸν Μηδικὸν πόλεμον τόλμαν γενομένην. 2, 18, 3 (see 622). 3, 67, 3: τὴν ὑπὸ τούτων ἠλικίαν ἡμῶν διεφθαρμένην. 5, 5,

1: τοῖς ἐκ Μεσσηνίας ἐποίκοις ἐκπεπτωκόσιν. 34, 1: τοὺς μὲν μετὰ Βρασιδου Εἰλωτας μαχεσαμένους. 7, 23, 3. 7, 50, 1: τοὺς ἐκ τῆς Πελοποννήσου τοῦ ἦρος ἐν ταῖς ὀλκάσιν ὀπλίτας ἀποσταλέντας. 52, 2: τὰς μετ' αὐτοῦ ναῦς ἐπισπομένας. 55, 1: τὰς μετὰ τοῦ Δημοσθένους ναῦς ἐπελθούσας. 8, 36, 1: τὰ ἐκ τῆς Ἰάσου μεγάλα χρήματα διαρπασθέντα. 92, 4: οἱ γὰρ ἐν τῷ Πειραιεὶ τὸ τῆς Ἡετιωνείας τείχος ὀπλίται οἰκοδομοῦντες.

HDT. 6, 132: μετὰ δὲ τὸ ἐν Μαραθῶνι τρῶμα γενόμενον.

AR. Pl. 996-7: καὶ τὰλλα τὰπὶ τοῦ πίνακος τραγήματα | ἐπόντα.

EUR. I. T. 570-1: οὐδ' οἱ σοφοὶ γε δαίμονες κεκλημένοι | πτηνῶν ὀνείρων εἰσὶν ἀψευδέστεροι.

SOPH. Ph. 1316-7: ἀνθρώποισι τὰς μὲν ἐκ θεῶν | τύχας δοθείσας ἔστ' ἀναγκαῖον φέριεν. Tr. 436-7: τοῦ κατ' ἄκρον Οἰταῖον νάπος | Διὸς καταστράπτοντος.

AESCHYL. P. V. 313-4: ὥστε σοι τὸν νῦν ὄχλον | παρόντα μόχθων παιδιὰν εἶναι δοκεῖν.

PIND. O. 13, 53: τὰν πατρὸς ἀντία Μήδειαν θεμείναν γάμον αὐτᾶ. fr. 123, 2: τὰς δὲ Θεοξένου ἀκτίνας προσώπου μαρμαριζοίσας.

624. Modifier of Participle outside of Complex:

DEM. (7), 19: τὴν καταψευδομένην γνώμην τῶν πρέσβειων. 18, 176: τὸν ἐφειστηκότα κίνδυνον τῇ πόλει. 220 (see 622). 24, 26: τῶν τεταγμένων χρόνων ἐν τοῖς νόμοις.

AESCHIN. 3, 126: "ἐν τοῖς τεταγμένοις χρόνοις ὑπὸ τῶν προγόνων" (part of a *psephisma*).

LYS. 12, 77 (see 622).

PLATO, Rpb. 486 E: τῇ μελλούσῃ τοῦ ὄντος ἱκανῶς τε καὶ τελέως ψυχῇ μεταλήψεσθαι.

XEN. An. 4, 2, 14: τῆς ἐπὶ τῷ πυρὶ καταληφθείσης φυλακῆς τῆς νυκτὸς ὑπὸ τῶν ἐθελοντῶν. 3, 24: κατὰ τὰς προσηκούσας ὄχθας ἐπὶ τὸν ποταμόν. Hell. 3, 4, 1: ἐπιβὰς ἐπὶ τὸ πρῶτον ἀναγόμενον πλοῖον εἰς τὴν Ἑλλάδα. 11: ἐπὶ τῷ καταβάντι στρατεύματι παρὰ βασιλέως. 5, 2, 4: τὸν ρέοντα ποταμὸν διὰ τῆς πόλεως.

THUC. 1, 32, 4: ἐς τὸν παρόντα πόλεμον Κορινθίων. 4, 107, 2: τὴν προύχουσαν ἄκρην ἀπὸ τοῦ τείχους. 5, 112, 2: τῇ . . . μέχρι τοῦδε σφζούσῃ τύχῃ ἐκ τοῦ θείου αὐτήν. 7, 70, 2: τῶν τεταγμένων νεῶν πρὸς αὐτῷ.

EUR. I. A. 903-4: ἀλλ' ἄμνον, ὦ θεᾶς παῖ, . . . | τῇ τε λεχθείσῃ δάμαρτι σῆ.

PIND. Cf. fr. 33: τὸν πάντων ὑπερβάλλοντα Χρόνον μακάρων (621).

625. Second Attributive Position of Participle:

DEM. (7), 18: οἱ πρέσβεις οἱ παρ' ἐκείνου πεμφθέντες. 24, 205: τῆς πόλεως ὀνειδὸς ἐστὶ τῆς θεμένης.

AESCHIN. 3, 6: αἱ δὲ πόλεις αἱ δημοκρατούμεναι τοῖς νόμοις τοῖς κειμένοις (sc. διοικῶνται).

ISAE. 3, 50: τῶν νόμων τῶν κειμένων.

ISOC. 4, 6: τῆς ταραχῆς τῆς παρούσης. 9: αἱ . . . πράξεις αἱ προγεγενημένα. 43: τὰς ἔχθρας τὰς ἐνεστηκυίας.

LYS. 3, 35: ἐκ τῆς μάχης τῆς γενομένης. [6], 5: τοὺς μύστας τοὺς ἀφικνουμένους. 14, 40: τῶν νόμων τῶν κειμένων.

PLATO, Legg. 799 E: τοῖς νόμοις τοῖς νῦν ἡμῖν παροῦσι. Phaedr. 231 E: τὸν νόμον τὸν καθεστηκότα. Rpb. 454 C-D: ἐκείνο τὸ εἶδος . . . ἐφυλάττομεν τὸ πρὸς αὐτὰ τεῖνον τὰ ἐπιτηδεύματα. 485 B: ἐκείνης τῆς οὐσίας τῆς αἰεὶ οὐσῆς καὶ μὴ πλανωμένης ὑπὸ γενέσεως καὶ φθορᾶς.

XEN. AN. 1, 4, 7: τοὺς στρατιώτας αὐτῶν τοὺς παρὰ Κλέαρχον ἀπελθόντας. 3, 5, 2. 4, 6, 1: τοῦ ἑοῦ τοῦ ἀρτι ἡβάσκοντος. 5, 2, 23: τὰς πύλας τὰς εἰς τὴν ἄκραν φερούσας. Elsew. (See Joost, *l.c.* p. 69.)

THUC. 2, 5, 2: τὸ ὕδωρ τὸ γενόμενον τῆς νυκτός. 5: τῇ κρήνῃ τῇ νῦν μὲν . . . Ἐννεακρόνῃ καλουμένη τὸ δὲ πάλαι . . . Καλλιρρόῃ ὠνομασμένη.

HDT. 4, 72: τῶν . . . νεηίσκων τῶν ἀποπεπνιγμένων. 7, 213: τὴν ἀτραπὸν τὴν διὰ τοῦ ὄρεος φέρουσαν. 222: οἱ μὲν νυν σύμμαχοι οἱ ἀποπεπόμενοι. For other examples see Heikel, *de participiorum apud Herodotum usu*, Helsingforsiae, 1884, p. 53.

AR. Ach. 22: τὸ σχοινίον . . . τὸ μεμιλτωμένον. 367: ὁ δ' ἀνὴρ ὁ λέξων. 1008-10: ζῆλῷ σε . . . τῆς εὐχίας, | ἀνθρώπε, τῆς παρούσης. Eq. 399: τοῦ χρώματος τοῦ παρεστηκότος. Thesm. 358-9: τοὺς | ὄρκους τοὺς νενομισμένους. 896: ἡ γραῦς ἡ κακορροθοῦσά σε. Pl. 782-3: οἱ φίλοι | οἱ φαινόμενοι. 914: τοῖς νόμοις τοῖς κειμένοις.

SOPH. O. T. 245: τῷ τ' ἀνδρὶ τῷ θανόντι. 1080-1: ἑμαυτὸν παῖδα τῆς Τύχης νέμων | τῆς εὐ διδούσης.

PIND. The second attributive position of the participle is wanting.

626. Third Position:

PLATO, Crito, 51 B: καὶ παρὰ θεοῖς καὶ παρ' ἀνθρώποις τοῖς νῦν ἔχουσι. Soph. 235 E: χρώματα ἀποδίδους τὰ προσήκοντα ἐκάστος.

XEN. AN. 1, 2, 13: ἐνταῦθα ἦν . . . κρήνῃ ἡ Μίδου καλουμένη. 8, 10: ἄρματα διαλείποντα συχνὸν ἀπ' ἀλλήλων τὰ δὴ δρεπανηφόρα καλούμενα. 6, 5, 20: οὔτε πλοῖα ἔστι τὰ ἀπάξοντα οὔτε σῖτος ᾧ θρεψόμεθα.

HDT. 1, 59: οὔτε τιμὰς τὰς εἰούσας συνταράξας οὔτε θέσμιμα μεταλλάξας. 61 (620). 97: τρόπῳ τῷ παρεόντι. 205: ἐπὶ πλοίων τῶν διαπορθμεύοντων τὸν ποταμόν. 3, 71: τρόπῳ τῷ εἰρημένῳ. 99: ἄνδρες οἱ μάλιστα οἱ ὀμιλέοντες.

COM. Men. 4, 341, 45: ἀνὴρ ὁ φεύγων καὶ πάλιν μαχίσεται.

AR. Eccl. 6: ὄρμα φλογὸς σημεῖα τὰ ξυγκείμενα.

EUR. Alc. 701-2: φίλοις | τοῖς μὴ θέλουσι δρᾶν τάδε.

SOPH. O. T. 735: καὶ τίς χρόνος τοῖσδ' ἐστὶν οὐξ ἐληλυθὺς;

AESCHYL. P. V. 46-7: πόνων γὰρ . . . | τῶν νῦν παρόντων. 839: χρόνον δὲ τὸν μέλλοντα. fr. 157: τέκνους ἐπῶξε τοῖς τεθνηκόσιν.

PIND. O. 10, 88-9: πλοῦτος ὁ λαχὼν ποιμένα | ἐπακτὸν ἀλλότριον. I. 4, 24: κόμπων τὸν εἰκοτ(α).

HOM. Il. 24, 687: παῖδες τοὶ μετόπισθε λελειμμένοι.

627. PREDICATIVE POSITION OF ARTICLE, SUBSTANTIVE, AND ADJECTIVE. — When adjective and substantive are associated without the article, it is a mere matter of inference whether the adjective is attributive or predicative. *ναὺς ἔρημος* may be 'an empty ship' or 'a ship when empty.' In Il. 4, 124: *κυκλωτέρης μέγα τόξον ἔτεινεν*, *He bent the great bow into a round*, *κυκλωτέρης* is predicate, *μέγα* is attribute. At this stage, then, the Greek language presents the same state of things that is familiar to us in Latin.

But when the substantive was used with the article and the adjective without it, inasmuch as the articular substantive represented the old notion and the adjective the new, a predicative relation was set up.¹ As this position is used only in a few combinations in English, it is often necessary to translate by a relative clause or an abstract noun and often the translation costs more than it comes to.

οἱ τοὶ τὰ χρήματ' ἴδια κέκτηνται βροτοί, EUR. Phoen. 555; *The property that mortals hold is not their own.* *ὄσα συμβεβούλευκα . . . ἀπ' . . . ἀδίαφθόρου τῆς ψυχῆς* (sc. *συμβεβούλευκα*), DEM. 18, 298; *All that I have counselled, I have counselled in the innocence of my heart.* *τοὺς δὲ ταχεῖαν τὴν ἀποχόρσιν ποιησαμένους*, LYCURG. 96; *Those that took their departure quickly, made quick work of their departure.* *λαμπρῆ τῇ φωνῇ*, DEM. 19, 199; *With his voice ringing clear, with ringing voice.* *μεγάλη τῇ φωνῇ*, DEM. 57, 11; *At the top of his voice, with loud voice.*

628. LIMITATIONS OF THE PREDICATIVE POSITION. — The popular use of the predicative position seems never to have gone far beyond the more simple combinations, and outside of these it is found most frequently in authors who are given to making points and so becomes a *gnomon* of artificial style.²

τηλικάυτην ἀποχόρσιν οἶμαι τὴν δύναμιν, DEM. 4, 22; *I think that the force (proposed) is sufficient (though) so small.* *καὶ γὰρ τῇ λέξει ποιητικωτέρῃ καὶ ποικιλωτέρῃ τὰς πράξεις δηλοῦσι*, ISOC. 15, 47; *For the language in which they set forth their themes has a leaning toward the poetical and ornate.* *ἀναπεπταμέναις αὐτὸν ἰδέχοντο ταῖς πύλαις*, *Ibid.* 126; *They received him with gates wide open.*

¹ Cf. THEON, Progymn. in RHET. GR., II, 83 (Sp.): *προσθῆσει ἀρθρῶν οὐκέτι ἀμφίβολος γίνεται ἡ λέξις· εἰσι δὲ Αἰγύπτιοι οἱ Κολχοί· δῆλον γὰρ γέγονεν ὅτι περὶ Κολχῶν λέγει ὡς εἰσιν Αἰγύπτιοι.*

² A. J. P. xvii (1896), 518. See also Milden, *The Limitations of the Predicative Position in Greek*, Baltimore, 1900, especially p. 43.

LYCURG. 67: *μόνος τῶν ἄλλων πολιτῶν οὐ κοινὴν ἀλλ' ἰδίαν τὴν σωτηρίαν ἐζήτησεν.* 96: *λέγεται . . . τοὺς . . . ταχεῖαν τὴν ἀποχώρησιν ποιησάμενους . . . ἀπολιόσθαι.* 145: *φανερῶ τῇ ψήφῳ καταψηφισάμενος.*

DEM. 2, 13: *πολλὴν δὴ τὴν μετάστασιν καὶ μεγάλην δευκτέον.* 4, 22: *ἐπειδάν, διότι τηλικαύτην ἀποχρῆν οἴμμι τὴν δύναμιν . . ., διδάξω.* 19, 19: *εἶπε δὲ τοιούτους λόγους καὶ τηλικαῦτα καὶ τοσαῦτ' ἔχοντας τάγαθά.* 37, 41: *ἀλλ' ἐγὼ πολλῶ τῷ δικαίῳ περιεῖναι βουλόμενος συνεχώρουν.* [49], 8: *τὸ μὲν τοῖνυν πρώτον χρέως, ὃ ἐκπλέων ἔλαβε στρατηγῶν τὸ ὑστερον, τοσοῦτον ὀφείλει.*

AESCHIN. 2, 176: *καὶ τοσαῦτ' ἔχοντες τάγαθά.* 3, 146: *προσέμιξε . . . τὸν κίνδυνον ἀπαρασκευῆ τῇ πόλει.*

ISOC. 2, 7: *μεγάλας τὰς προσδοκίας παρέσχεν . . . πολὺ καταδεεστέρα τὴν δόξαν τῆς ἐλπίδος ἔλαβεν.* 6, 1: *τοσαύτην πεποιήμαι τὴν μεταβολήν.* 20: *τὴν δὲ βασιλείαν ἐξαίρετον αὐτοῖς παρ' ἐκείνων ἔλαβον.* 45: *πολὺ δὲ μείζω τὴν δύναμιν τὴν αὐτοῦ τῆς πρότερον ὑπαρχούσης ἐκτήσατο.* 8, 47: *ἡμεῖς δ' . . . ὥσπερ βασιλεὺς ὁ μέγιστος μισθωτοῖς χρώμεθα τοῖς στρατοπέδοις.* 104: *καὶ τοῖς ἀμαρτήμασι παραπλησίοις ἐχούσαντο καὶ τὸ τελευταῖον ὁμοίαις ταῖς συμφοραῖς περιέπεσον.* 9, 54: *ταχὺν τὸν καιρὸν Λακεδαιμόνιοι παρεσκευάσαν.* 15, 47: *καὶ γὰρ τῇ λέξει ποιητικωτέρα καὶ ποικιλωτέρα τὰς πράξεις δηλοῦσι, καὶ τοῖς ἐνθυμήμασιν ὀγκωδестέροις καὶ καινοτέροις χρῆσθαι ζητοῦσιν, ἐτι δὲ ταῖς ἄλλαις ἰδίαις ἐπιφανεστέρας καὶ πλεῖστον ὄλον τὸν λόγον διοικοῦσιν.* 15, 126 (see above).

ANTIPHON, 3 γ 6: *πολεμῶ τῷ τούτου βέλει περιπεσών.* 5, 12: *ἀνώμοτος μὲν αὐτὸς ἐμοῦ κτηγορεῖς, ἀνώμοτοι δὲ οἱ μάρτυρες κταμαρτυροῦσι . . . ἀνωμότοις πιστεύσαντας τοῖς μαρτυροῦσι.* 38: *οὐκ ἀληθῆ τὴν αἰτίαν ἐπέφερον ἢν ἤτιῶντο.*

PLATO, Apol. 31 C: *ἱκανὸν γὰρ . . . ἐγὼ παρέχομαι τὸν μάρτυρα . . . τὴν πενίαν.* Rpb. 406 B: *καλὸν ἄρα τὸ γέρας, ἔφη, τῆς τέχνης ἠνέγκατο.*

XEN. An. 1, 7, 14: *συντεταγμένῳ τῷ στρατεύματι παντί.* 8, 1: *ἰδρῶντι τῷ ἵππῳ.* 4, 2, 11: *ὀρθίοις τοῖς λόχοις.* Cyr. 3, 3, 18: *πολὺ μέντοι ἡμεῖς μὲν βελτίοσι καὶ ἔρρωμενεστέραις ταῖς ψυχαῖς τῶν στρατιωτῶν χρῆσόμεθα ἢν ἴωμεν κτέ.* Hell. 1, 5, 14: *διεσπαρμέναις ταῖς ναυσί.* 3, 2, 23: *ἐπιληΐδας γὰρ ἔχοιεν τὰς πόλεις.* 4, 21: *πολλὰ τὰ ἐπιτήδεια τῇ στρατιῇ εἶχε (provisions galore).*

THUC. 1, 117, 1: *ἀφάρκτῳ τῷ στρατοπέδῳ.* 2, 4, 2: *ἐμπείρους δὲ ἔχοντες τοὺς δῶκοντας.* 38, 2: *οἰκειοτέρα τῇ ἀπολαύσει τὰ αὐτοῦ ἀγθὰ γινόμενα καρποῦσθαι.* 39, 3: *ἀθρόα δὲ τῇ δυνάμει ἡμῶν οἰδεῖς πω πολέμιος ἐνέτυχε.* 49, 5: *τῇ δῆψη ἀπαύστῳ ξυνεχόμενοι.* 76, 4: *ἀφίεσαν τὴν δοκὸν χαλαραῖς ταῖς ἀλύσει.* 100, 2: *καὶ τῇ ἄλλῃ παρασκευῇ κρείσσοι ἢ ξυμπαντες οἱ ἄλλοι βασιλῆς ὄκτωι οἱ πρὸ αὐτοῦ γενόμενοι.* 6: *αὐτοὺς πολλαπλασίῳ τῷ ὀμίλῳ ἐς κίνδυνον καθίστασαν.* 3, 21, 1: *εἶχε (sc. τὸ τεῖχος) μὲν δύο τοὺς περιβόλους.* 4, 55, 1: *ἀθρόα μὲν οὐδιμοῦ τῇ δυνάμει ἀντετάξιτο.* 6, 34, 5: *εἰ δ' αὖ τῷ ταχυναυτοῦντι ἄθροωτέρῳ κούφισαντες προσβάλοεν.* 37, 1: *μέγα γὰρ τὸ καὶ αὐταῖς ταῖς νηπι κούφαις τοσοῦτον πλοῖν δέτρο κομισθῆναι.* 46, 5: *πολλὴν τὴν αἰτίαν εἶχον ὑπὸ τῶν στρατιωτῶν.* 55, 3: *πολλῶ τῷ περι-*

όντι τοῦ ἀσφαλούς κατεκράτησε. 7, 36, 3: στερίφοις καὶ παχέσι πρὸς κοῦλα καὶ ἀσθενῆ παίοντες τοῖς ἐμβόλοις. 39, 2: ὅπως . . . ἀπροσδοκῆ- τοις τοῖς Ἀθηναίοις ἐπιχειρῶσιν. 8, 27, 6: ἀτελεῖ τῇ νίκῃ ἀπὸ τῆς Μιλῆ- του ἀνέστησαν. 80, 1: ἀθρόαις ταῖς ναυσὶν οὐκ ἀξιόμαχοι νομίσαντες εἶναι. 104, 5: ἀσθενέσι καὶ διεσπασμέναις ταῖς ναυσὶ καθίσταντο . . . τοῦ χωρίου τοῦ περὶ τὸ Κυνὸς σῆμα ὀξεῖαν καὶ γωνιώδη τὴν περιβολὴν ἔχοντος.

HDT. 6, 8: πεπληρωμένῃσι τῆσι νηυσὶ παρήσαν οἱ Ἴωνες. 7, 46: ὁ δὲ θεὸς γλυκὺν γεύσας τὸν αἰῶνα φθονερός ἐν αὐτῷ εὐρίσκεται ἑών. 8, 51: αἰρέουσι ἔρημον τὸ ἄστυ.

AR. Ach. 150: ὅσον τὸ χρῆμα παρόντων προσέρχεται. 686: παῖει ξυνά- πτων στρογγύλοις τοῖς ῥήμασι. 1105-6: καλὸν γε (sc. ἐνεγκε δεῦρο) καὶ λευκὸν τὸ τῆς στρουθοῦ πτερόν. | καλὸν γε καὶ ξανθὸν τὸ τῆς φάττης κρέας. Eq. 124: πολλῶ γ' ὁ Βάκις ἐχρήτο τῷ ποτηρίῳ. 528: ἐφόρει τὰς δρύς καὶ τὰς πλατάνους καὶ τοὺς ἐχθροὺς προθελύμνους. 1367: τὸν μισθὸν ἀποδώσω ἴντελῆ. Nub. 1330: πάντε πολλοῖς τοῖς ῥόδοις. Vesp. 457: τύφε πολλῶ τῷ καπνῷ. Av. 503: κἄτα κενὸν τὸν θύλακον ὄκαδ' ἀφείλκον. Ran. 903-4: τὸν δ' (= *the other one*) ἀνασπῶντ' αὐτοπρέμνοις τοῖς λόγοισιν | ἐμπεσόντα. Cf. Pl. 879: τοὺς συκοφάντας ἐξολεῖ κακοὺς κακῶς (κακοὺς is appositive rather than an ordinary predicative adjective).

COM. Theop. 2, 818, 7: δις παῖδες οἱ γέροντες ὀρθῶ τῷ λόγῳ.

EUR. Cycl. 419: καλὸν τὸ πῶμα δαιτὶ πρὸς καλῇ δίδω. 551: καλὸν γε τὸ γέρας τῷ ξένῳ δίδω, Κύκλωψ. 680-1: τὴν πέτραν ἐπήλυγα | λαβόντες ἐστήκασι. Phoen. 555: οὗτοι τὰ χρήματ' ἴδια κέκτηται βροτοί (627).

SOPH. Ai. 1121: οὐ γὰρ βάνασσον τὴν τέχνην ἐκτησάμην. El. 1500: ἀλλ' οὐ πατρῶαν τὴν τέχνην ἐκόμπασας. O. C. 753-4: ἀρ' ἄθλιον τοῦνει-δος, ὦ τάλας ἐγώ, | ὠνεῖδισ' ἐς σὲ κάμῃ καὶ τὸ πᾶν γένος; O. T. 525-6: τοῦ πρὸς δ' ἐφάνθη . . . ὅτι | . . . ὁ μάντις τοὺς λόγους ψευδεῖς λέγει;

HIPPONAX, 26: ἀκῆρατον δὲ τὴν ἀπαρτίην ἔχει.

HOM. Il. 5, 715: ἦ ρ' ἄλιον τὸν μῦθον ὑπέστημεν Μενελάῳ. Cf. 6, 185: καρτίστην δὴ τὴν γε μάχην φάτο δῦμεναι ἀνδρῶν.

629. PREDICATIVE POSITION IN PHRASES THAT HAVE TO DO WITH THE PERSON. — In determining the stylistic effect of any given instance of the predicative adjective with an articular noun, it must be borne in mind that the predicative use was fostered by the employment of the article as a possessive, and many of the most familiar turns consist of phrases that have to do with the person, such as *μεγάλη τῇ φωνῇ*.

λαμπρῆ τῇ φωνῇ, DEM. 19, 199: *With his voice ringing clear, with ringing voice* (627). *μεγάλη τῇ φωνῇ*, DEM. 57, 11; *At the top of his voice, with loud voice* (627).

DIN. 1, 67: τίννας τὰς ἐλπίδας ἔξομεν;

LYCURG. 40: διπλᾶ θαιμάτι' ἐμπεπορημένους.

DEM. 1, 7: βεβαίαν εἰκὸς τὴν ἔχθραν αὐτοὺς ἔχειν. 11: μεγάλην ἔχει τῇ τύχῃ τὴν χάριν. 2, 1: τὴν ὑπὲρ τοῦ πολέμου γνώμην τοιαύτην ἔχοντας. 18, 298: ἀπ' ὀρθῆς καὶ δικαίας κἀδία φθόρου τῆς ψυχῆς (627). 19, 199 (see above). 57, 11 (see above).

AESCHIN. 2, 7: ἴση τῇ εὐνοίᾳ ἀκούοντας.

ISAE. 6, 59: εἰάν . . . ἡμῖν δὲ λουδορήσῃται μεγάλη τῇ φωνῇ.

ISOC. 8, 103: τὴν φύσιν ὁμοίαν ἔχει ταῖς ἐταίραις. 10, 23: οὐ γὰρ μόνον τοῖς ὄπλοις ἐκοσμήσαντο παραπλησίοις ἀλλὰ καὶ τοῖς ἐπιτηδεύμασιν ἐχρήσαντο τοῖς αὐτοῖς.

LYS. [2], 18: ἐλευθέραις ταῖς ψυχαῖς ἐπολιτεύοντο.

ANTIPHON, 5, 33: μετὰ χρηστῆς τῆς ἐλπίδος.

PLATO, CONV. 190 B: τὰ φρονήματα μεγάλα εἶχον. Legg. 880 A: ἀμνέσθω κατὰ φύσιν ἄνευ βέλους ψιλαῖς ταῖς χερσίν. Theaet. 144 D: ἵνα κἀγὼ ἐμαντὸν ἀνασκέψωμαι, ποῖόν τι ἔχω τὸ πρόσωπον. 168 B: ἔλεψ τῇ διανοίᾳ.

XEN. Cyr. 3, 3, 31: αὐριον ἐξίᾳσι πολὺ ἐρρωμενεστέραις ταῖς γνώμας. 58: οἱ δὲ θεοσεβῶς πάντες συνεπήχησαν μεγάλη τῇ φωνῇ. Hell. 3, 4, 11: μάλα φαιδρῶ τῷ προσώπῳ, but SOPH. El. 1297: φαιδρῶ προσώπῳ.

THUC. 1, 6, 1: ξυνήθη τὴν δαίταν. 3: ἀνεμένη τῇ διαίτῃ. 70, 6: τοῖς μὲν σώμασιν ἀλλοτριωτάτοις . . . χρῶνται, τῇ δὲ γνώμῃ οἰκειοτάτῃ. 120, 5: ὁμοία τῇ πίστει. 3, 38, 1: ἀμβλυτέρα τῇ ὀργῇ. 82, 2: ἀμείνους τὰς γνώμας ἔχουσι. 6, 68, 2: μεγάλην τὴν ἐλπίδα τῆς νίκης ἔχειν. 8, 45, 2: ἵνα αὐτῶν μὴ οἱ ναῦται . . . τὰ σώματα χεῖρω ἔχωσι.

HDT. 2, 48. 51.

COM. Men. 4, 341, 56: ἄλυπον ἄξεις τὸν βίον χωρὶς γάμου. Philetaer. 3, 293: ὡς τακερόν, ὡ Ζεῦ, καὶ μαλακὸν τὸ βλέμμα ἔχει. Pherecr. 2, 281, 3: ἔηράν ἔχουσα τὴν φάρυγα.

AR. Ach. 120: τοιόνδε δ', ὧ πίθηκε, τὸν πύγων' ἔχων. Eq. 205: ἀγκύλαις ταῖς χερσίν ἀρπάζων φέρει. 280-1: κενῇ τῇ κοιλίᾳ | ἐσδραμῶν ἐς τὸ πρυτανεῖον, εἶτα πάλιν ἐκθεῖ πλέα. 1170: ὡς μέγαν ἀρ' εἶχες, ὧ πότνια, τὸν δάκτυλον. Nub. 229-30: τὴν φροντίδα | λεπτήν καταμείζας εἰς τὸν ὅμοιον ἀέρα. Vesp. 554: ἐμβάλλει μοι τὴν χεῖρ' ἀπαλήν. Lys. 88: καλὸν γ' ἔχουσα τὸ πεδίον. 1116: καὶ μὴ χαλεπῇ τῇ χειρὶ μηδ' αὐθαδικῇ. Thesm. 583: ἔως ἂν οὕτως τὰς γνάθους ψιλὰς ἔχῃς. Pl. 1018: καὶ τὰς γε χεῖρας παγκάλας ἔχειν μ' ἔφη. 1022: τὸ βλέμμα θ' ὡς ἔχοιμι μαλακὸν καὶ καλόν.

EUR. Cycl. 126: γλυκύτατά φασι τὰ κρέα τοὺς ξένους φορεῖν. fr. 271: πτηνὰς δῶκεῖς, ὧ τέκνον, τὰς ἐλπίδας.

SOPH. O. T. 1512-4: νῦν δὲ τοῦτ' εὐχεσθέ μοι, | . . . τοῦ βίου δὲ λῶνος | ὑμᾶς κυρήσαι τοῦ φυτεῖσαντος πατρός. Tr. 1252-3: κἀπὶ τοῖσδε τὴν χάριν | ταχεῖαν, ὧ παῖ, πρόσθε.

SAPPHO, 72: ἀβάκην τὰν φρέν' ἔχω.

ARCHIL. 91: τοιήνδε δ', ὧ πίθηκε, τὴν πυγὴν ἔχων.

630. PREDICATIVE POSITION IN PREPOSITIONAL PHRASES. — Especially worthy of note is the use of the predicative position

in combination with prepositions, a construction which adds to the advantages of the genitive absolute that of greater exactness.

εἰς ἔρημον τὴν χώραν, LYS. [2], 49; *Into the country, stripped of its defenders.* ἀπ' . . . ἀδίαφθόρου τῆς ψυχῆς, DEM. 18, 298; *In the innocence of my heart.* μετὰ ἀκραιφνοῦς τῆς συμμαχίας, THUC. 1, 19; *With the alliance in its integrity.*

DIN 1, 37: παρ' ἐκόντων καὶ βουλομένων τῶν Ἑλλήνων.

DEM. Cf. 4, 51: ἐπ' ἀδήλοισι οὔσι τοῖς . . . γενησομένοις. 18, 205: ἐν δουλευούσῃ τῇ πόλει. 258: μετὰ πολλῆς τῆς ἐνδείας according to L and some editors; μετὰ πολλῆς ἐνδείας Blass. 298: ἀπ' ὀρθῆς καὶ δικαίας κἀδίαφθόρου τῆς ψυχῆς (627 and above). 19, 120: πρὸς [δια]μετρημένην τὴν ἡμέραν. 21, 30: ἐπ' ἀδήλοισι μὲν τοῖς ἀδικήσουσιν, ἀδήλοισι δὲ τοῖς ἀδικησομένοις. 24, 76: ἐν δημοκρατουμένῃ τῇ πόλει. 25, 99: ὡς ἐπὶ κυρίου τοῦ νόμου. [35], 22: ὡς ἐπ' ἑλευθέροις τοῖς χρήμασι. 36, 8: ἀπὸ κοινῶν τῶν χρημάτων . . . ἐκ κοινῶν τῶν χρημάτων. 39: ἐκ κοινῶν . . . τῶν χρημάτων. 38, 28: παρ' ἐκόντων ἔλαβον τῶν ἐπιτρόπων.

AESCHIN. 2, 126: ἐν διαμετρημένῃ τῇ ἡμέρᾳ. 3, 58: παρ' ἐκόντων τῶν Ἑλλήνων. 255: μὴ οὖν ὡς ὑπὲρ ἀλλοτρίας, ἀλλ' ὡς ὑπὲρ οἰκείας τῆς πόλεως βουλευέσθε.

ISOC. [1], 34: ὡς περὶ ἀλλοτρίου τοῦ πράγματος. 7, 17: παρ' ἐκόντων τῶν Ἑλλήνων. 8, 12: ὡσπερ ἐν ἀλλοτρίᾳ τῇ πόλει. 14, 40: ἐξ ἀτειχίστου μὲν τῆς πόλεως. Ep. 6, 9: ποτέρας (sc. χρῆ) τῶν τιμῶν ἀγαπήσαι, τὰς παρ' ἐκόντων γιγνομένης ἢ τὰς παρ' ἀκόντων τῶν πολιτῶν.

LYS. [2], 49 (see above). 12, 97: οἱ μὲν ἐν πολεμίᾳ τῇ πατρίδι τοὺς παῖδας καταλιπόντες, οἱ δ' ἐν ξένη γῇ.

ANDOC. 1, 88: ὅποσαι ἐν δημοκρατουμένῃ τῇ πόλει ἐγένοντο.

ANTIPHON, 5, 33: μετὰ χρηστῆς τῆς ἐλπίδος (629).

PLATO, Apol. 20 E: εἰς ἀξιόχρεων ὑμῖν τὸν λέγοντα ἀνοίσω. Protag. 357 A: ἐν ὀρθῇ τῇ αἰρέσει. Rpb. 515 E: εἰ δὲ . . . ἐντεύθεν ἔλκοι τις αὐτὸν βία διὰ τρυφείας τῆς ἀναβάσεως καὶ ἀνάπτους.

XEN. An. 1, 3, 14: ἡγεμόνα αἰτεῖν Κύρον ὅστις διὰ φιλίας τῆς χώρας ἀπάξει. 5, 4, 2: ἐρωτῶντες πότερον ὡς διὰ φιλίας ἢ διὰ πολεμίας πορεύονται τῆς χώρας. Hell. 3, 2, 9: διὰ φιλίας τῆς Θυρίκης πορευθεῖς . . . ἀφικνεῖται εἰς Χερρόνησον.

THUC. 1, 19 (see above). 36, 1: πρὸς ἰσχύοντας τοὺς ἐχθρούς. 74, 3: ἀπὸ τε οἰκουμένων τῶν πόλεων. 84, 4: αἰεὶ δὲ ὡς πρὸς εὐβουλευομένου τοὺς ἐναντίους ἔργω παρασκευαζόμεθα. 3, 43, 4: ὑπεῖθνον τὴν παραίεσιν ἔχοντας πρὸς ἀνεύθυνον τὴν ὑμετέραν ἀκρόασιν. 6, 77, 1: ἀπ' αὐτονόμου τῆς Πελοποννήσου. 92, 5: περὶ μεγίστων δὴ τῶν διαφερόντων βουλευέσθαι. 7, 66, 1: ὅτι μὲν κατὰ τὰ προειργασμένα καὶ ὑπὲρ καλῶν τῶν μελλόντων ὁ ἀγὼν ἔσται . . . δοκεῖτε ἡμῖν εἰδέναι. Cf. 84, 4: ἐν κοίλῳ ὄντι τῷ ποταμῷ. 8, 38, 3: ἐν πολλαῖς ταῖς πρὶν μάχαις.

HDT. 5, 29: ὅκως τινὰ ἴδοιεν ἐν ἀνεστηκνύῃ τῇ χώρῃ ἀγρὸν εὐξέργασμόν. 92, 7: ἐπὶ ψυχρὸν τὸν ἵπνον Περίανδρος τοὺς ἄρτους ἐπέβαλε.

AR. Thesm. 455-6: ἄγρια γὰρ ἡμᾶς, ὦ γυναῖκες, δρᾶ κακά, | αἴτ' ἐν ἀγρίοις
οἰσι τοῖς λαχάνοις αὐτὸς τραφεῖς.

EUR. Phoen. 526: οὐκ εὖ λέγειν χρὴ μὴ 'πὶ τοῖς ἔργοις καλοῖς.

SOPH. Ant. 556: ἐπ' ἀρρητοῖς γε τοῖς ἐμοῖς λόγοις.

631. PREDICATIVE POSITIONS. — The first position in which the predicative adjective precedes the articular noun is more common than the second position in which the adjective follows.

632. First Position:

DIN. 1, 67.¹ Lycurg. 40.¹ 67. 96. 145.

DEM. 1, 7.¹ 11.¹ 2, 13. 4, 22. 19, 19. 199.¹ 37, 41. 57, 11.¹

AESCHIN. 2, 7.¹ 176. 3, 146.

ISAE. 6, 59.¹

ISOC. 2, 7 (*bis*). 6, 1. 45. 8, 47. 104. 9, 54. 15, 126.

LYS. [2], 18.¹

ANTIPHON, 3 γ 6. 5, 12 (*bis*). 38.

PLATO, Apol. 31 C. Legg. 880 A.¹ Rpb. 406 B. Theaet. 144 D.¹
168 B.¹

XEN. An. 1, 7, 14. 8, 1. 4, 2, 11. Cyr. 3, 3, 18. 31.¹ 58.¹ Hell. 1,
5, 14. 3, 2, 23. 4, 11.¹ 21.

THUC. 1, 6, 1.¹ 3.¹ 117, 1. 120, 5.¹ 2, 4, 2. 38, 2. 39, 3. 76, 4.
100, 6. 3, 21, 1. 38, 1.¹ 82, 2.¹ 4, 55, 1. 6, 46, 5. 55, 3. 68, 2.¹ 7, 36,
3. 39, 2. 8, 27, 6. 80, 1. 104, 5 (*bis*).

HDT. 2, 48.¹ 51.¹ 6, 8. 7, 46. 8, 51.

COM. Men. 4, 341, 56.¹ Philetaer. 3, 293.¹ Theop. 2, 818, 7.¹ Pherecr.
2, 281, 3.¹

AR. Ach. 120.¹ 150. 686. 1105-6 (*bis*). Eq. 124. 205.¹ 280-1.¹ 1170.¹
Nub. 1330. Vesp. 457. Av. 503. Lys. 88.¹ 1116.¹ Ran. 903.

EUR. Cycl. 126.¹ 419. 551. fr. 271.¹

SOPH. Ai. 1121. El. 1500. O. C. 753.

HIPPONAX, 26.

SAPPHO, 72.¹

ARCHIL. 91.¹

HOM. Il. 5, 715. Cf. 6, 185.

In addition to the above references must be added the examples of the prepositional type cited under 630, which, with a single exception (EUR. Phoen. 526), are of the first position.

633. Second Position:

DEM. 2, 1.¹ [49], 8.

ISOC. 6, 20. 8, 103.¹ 104. 10, 23.¹ 15, 47 (*ter*).

¹ The passages to which these references apply are cited in 629, the others in 628.

- PLATO, Conv. 190 B.¹
 THUC. 1, 70, 6 (*bis*).¹ 2, 49, 5. 100, 2. 6, 34, 5. 37, 1. 8, 45, 2.¹
 AR. Eq. 528. 1367. Nub. 229-30.¹ Vesp. 554.¹ Thesm. 583.¹ Cf. Pl.
 879. 1018.¹ 1022.¹
 EUR. Cycl. 680. Phoen. 555.
 SOPH. O. T. 526. 1513.¹ Tr. 1252-3.¹

634. PARTICIPLE IN PREDICATIVE POSITION.—The predicative position is the most common position of the participle. Instances of this position in which the participle is the equivalent of an adjective, have been cited under the preceding sections. Other examples will be given later under the head of *Predicative Attribution*, the *Participle*, the *Compound Sentence*, and the *Abridged Sentence*. For the predicative position of the attributive participle, see **622** and **623**.

635. SEEMING ATTRIBUTIVE OR PREDICATIVE POSITION OF ΚΑΛΟΥΜΕΝΟΣ, ΟΝΟΜΑΖΟΜΕΝΟΣ, ὄν, AND THE LIKE.—The articular copulative participle is regularly attracted into the gender and number of the predicate (cf. **124**, **127 f.**, **492**), and the resulting positions merely simulate attribution or predication.

ἡ ὀνομαζομένη ἀνδρεία, PLATO, Phaedo, 68 C; *What is called bravery. ἐπὶ τὴν γαστέρα νῦν καλουμένην*, PLATO, Conv. 190 E; *To what is now called the belly. περὶ τὰς ἡδονὰς καλουμένας*, PLATO, Phaedo, 64 D; *About what are called (so-called) pleasures.*

DEM. [26], 27: ἐπεὶ καὶ . . . τὰς καλουμένας ὥρας νόμος καὶ τάξις . . . διοικεῖν φαίνεται.

AESCHIN. 2, 31: τῶν καλουμένων Ἐννέα ὀδῶν. 40: τὸ καλούμενον παιτάλημα. 3, 122: ἤκειν . . . πρὸς τὸ Θυτείον ἐκεῖ καλούμενον.

ISOC. 8, 7: οὕτω γὰρ . . . πρὸς τὰς δοκούσας εἶναι πλεονεξίας ἀπλήστως ἔχομεν, ὥστ(ε) κτέ. 94: ῥᾶδιόν ἐστι καταμαθεῖν . . . τὴν καλουμένην μὲν ἀρχήν, οὕσαν δὲ συμφοράν, ὅτι πέφυκε χείρους ἅπαντας ποιεῖν τοὺς χρωμένους αὐτῇ.

PLATO, Conv. 190 E (see above). Legg. 720 B: θείης ἂν ταῦτα δύο γένη τῶν καλουμένων ἰατρῶν; PHAEDO, 64 D (see above). 68 C (see above). 86 D: ἐν τῷ καλουμένῳ θανάτῳ. Phaedr. 243 B: καὶ ποιήσας δὴ πᾶσαν τὴν καλουμένην παλιψιδίαν παραχρῆμα ἀνέβλεψεν. Rpb. 404 D: οὐκ οὖν καὶ Ἄττικῶν πεμμάτων (sc. ψέγεις) τὰς δοκούσας εἶναι εὐπαθείας; 473 C-D: εἰάν μὴ . . . ἢ οἱ φιλόσοφοι βασιλεύσωσιν ἐν ταῖς πόλεσιν ἢ οἱ βασιλεῖς τε νῦν λεγόμενοι καὶ δυνάσται φιλοσοφήσωσι . . . οὐκ ἔστι κακῶν παῦλα.

XEN. An. 6, 1, 7: ὥρῳντο τὴν καρπαίαν καλουμένην ἐν τοῖς ὅπλοις.

¹ The passages to which these references apply are cited in **629**, the others in **628**.

7, 1, 33: ἔλεγεν ὅτι ἔτοιμος εἶη ἠγείσθαι αὐτοῖς εἰς τὸ Δέλτα καλούμενον τῆς Θωράκης. 5, 1: εἰς τὸ Δέλτα καλούμενον. Mem. I, 1, 11: σκοπῶν ὅπως ὁ καλούμενος ὑπὸ τῶν σοφιστῶν κόσμος ἔφυ.

THUC. I, 2, 1: ἡ νῦν Ἑλλάς καλουμένη. 3: ἡ τε νῦν Θεσσαλία καλουμένη καὶ Βοιωτία. 32, 4: καὶ περιέστηκεν ἡ δοκοῦσα ἡμῶν πρότερον σωφροσύνη . . . νῦν ἀβουλία καὶ ἀσθ·νεια φαινομένη. 2, 19, 2: περὶ τοὺς Ρεῖτους καλουμένους. . . . ἐς Ἀχαρνάς, χώρον μέγιστον τῆς Ἀττικῆς τῶν δήμων καλουμένων. 8, 48, 6: τοὺς τε καλοὺς κἀγαθοὺς ὀνομαζομένους.

HDT. 6, 61: τὸ δ' ἐστὶ ἐν τῇ Θεράπνῃ καλομένη.

COM. Mem. 4, 249: ἡ νῦν ὑπὸ τινων χρηστότης καλουμένη.

EUR. Andr. 75-6: ὁ δὲ κεκλημένος | πατὴρ ἔτ' ἐν Δελφοῖσι τυγχάνει μένων.

636. μέσος, ἄκρος, AND THE LIKE IN PREDICATIVE POSITION. — Adjectives of position when used partitively regularly precede the articular substantive. For the anarthrous use, see 507.

(ἡ στήλη) κατὰ μέσῃν τὴν νῆσον ἔκειτο, PLATO, Criti. 119 C; *The pillar was situated in the middle of the island.* ὄνυχας . . . ἐπ' ἄκροις τοῖς κάλοις ἔφυσαν, Tim. 76 E; *They formed, at the extremities of the limbs, nails.* στήσας τὸ ἄρμα πρὸ τῆς φάλαγγος μέσης, XEN. An. I, 2, 17; *Halting his chariot before the phalanx, the middle of it.* But τὸ μέσον στίφος, XEN. An. I, 8, 13; *The central mass of men, not the centre of the mass of men.* ὁ μέσος (δάκτυλος), PLATO, Rpb. 523 C; *The middle finger, not the middle of the finger.*

DIN. I, 24: πόλις ἀστυγείτων . . . ἐκ μέσης τῆς Ἑλλάδος ἀνήρπασται.

LYCURG. 17: κατὰ μέσῃν τὴν ἀκτὴν διὰ τῆς πυλίδος ἐξελθῶν.

HYPER. c. Athen. col. 6, 20: ἐν μέσῃ τῇ ἀγορᾷ.

DEM. 19, 127: εἰς μέσας τὰς Θήβας καὶ τὸ τῶν Θηβαίων στρατόπεδον. 29, 12: ἐν τῇ ἀγορᾷ μέσῃ πολλῶν παρόντων.

ISOC. 5, 90: ἐν μέσοις γενόμενον τοῖς πολεμίοις ἀποθανεῖν (sc. ὁμολογεῖται).

PLATO, Conv. 190 E: κατὰ μέσῃν τὴν γαστέρα. Critias, 119 C (see above). Lach. 183 E: ἄκρου τοῦ στύρακος. Phaedo, 108 E: ἐν μέσῳ τῷ οὐρανῷ. 109 C: ἐν μέσῳ τῷ πυθμένι τοῦ πελάγους. E: διεξελεῖν ἐπ' ἔσχατον τὸν ἀέρα. Protag. 352 A: ἰδὼν τὸ πρόσωπον καὶ τὰς χεῖρας ἄκρας. Tim. 75 C-D: τὰ δὲ νεῦρα . . . ὁ θι·ὸς ἐπ' ἔσχάτην τὴν κεφαλὴν . . . ἐκόλλησεν . . . καὶ τὰς σιαγόνας ἄκρας αὐτοῖς ξυν·δησεν. Tim. 76 E (see above).

XEN. Ag. 9, 4: ἐν μέσαις ταῖς εὐφροσύναις. An. I, 2, 7: διὰ μέσου δὲ τοῦ παραδείσου. 17 (see above). 2, 1, 11: ἔχων ἐν μέσῃ τῇ ἑαυτοῦ χώρα. Cyr. 3, 4: ἄκρα δὲ τῇ οὐρᾷ σείουσιν. 4, 8: ἐπὶ δὲ ταῖς μηριαῖαις ἄκραις. 5, 10: ἐπ' ἄκρους δὲ τοὺς πόδας. 6, 7: εἰς μέσον τὸν κεκρύφαλον. Cyr. 7, 1, 34: ἐν ἄκραις ταῖς χερσὶ. 8, 8, 17: περὶ ἄκραις ταῖς χερσὶ. R. Eq. 6, 9: εἰς ἄκρον τὸ στόμα.

THUC. 2, 83, 3: κατὰ μέσον τὸν πορθμόν. 91, 3: τῇ Λευκαδίᾳ (sc. νηὶ) διωκούσῃ ἐμβάλλει μέσῃ. 3, 107, 4: οὔτοι δὲ ἐν τῷ εὐωνύμῳ μάλλον καὶ οὐ τὸ κέρας ἄκρον ἔχοντες ἀθρόοι ἦσαν, ἀλλ' Εὐρύλοχος ἔσχατον εἶχε τὸ εὐώνυμον καὶ οἱ μετ' αὐτοῦ. 4, 96, 1: μέχρι . . . μέσου τοῦ στρατοπέδου. 5, 9, 6: κατὰ μέσον τὸ στρατεύμα. 6, 97, 5: ἐπ' ἄκροις τοῖς κρημοῖς τῶν Ἐπιπολῶν. 101, 2: διὰ μέσου τοῦ ἔλους.

HDT. 2, 40: σκέλεα δὲ ἀποτάμνουσι καὶ τὴν ὄσφυν ἄκρην. 4, 49: Κίος ποταμὸς μέσον σχίζων τὸν Αἴμον ἐκδίδοι ἐς αὐτόν (sc. τὸν Ἰστρον). 181: ἐκ μέσου τοῦ ἄλός. 5, 101: διὰ μέσης τῆς ἀγορῆς ῥίει.

AR. Ach. 638: ἐπ' ἄκρων τῶν πυγιδίων ἐκάθησθε. 1216. Lys. 443-4: εἰ . . . τὴν χεῖρ' ἄκραν | ταύτῃ προσοίσεις. Thesm. 239: τὴν κέρκον φυλάττου νυν ἄκραν.

EUR. Cycl. 159: εἰς ἄκρους γε τοὺς ὄνυχας ἀφίκετο. 184: περὶ μέσον τὸν αὐχένα. 220: ἐν μέσῃ τῇ γαστέρι. 671: μεθῶν κατέπεσες εἰς μέσους τοὺς ἀνθρακας.

SOPH. fr. 689: μέσον εἰς τὸν αὐχέν' εἰσαλοίμην.

637. **ὄλος** IN PREDICATIVE POSITION. — ὄλος prefers the first predicative position with its decided emphasis. The second position is a manner of afterthought.

ὄλη . . . ἡ πόλις, DEM. 21, 80; (*The*) WHOLE (*of*) the city. οἱ ἀλλότριοι καὶ ἡ πόλις ὄλη, AESCHIN. 1, 28; *The strangers and the city, the whole of it. ταύτην μὲν τὴν ἡμέραν ὄλην εἰργάζοντο· τῇ δ' ὑστεραίᾳ κτέ.*, THUC. 4, 69, 3; *This day they worked the whole day long; but on the following day etc.*

INSCRIPTIONES ATTICAE. The predicative position alone is found according to Msth.³ § 86, 45. II, 465, 10: ἐν ὄλῳ τῷ ἐνιαυτῷ (ante 100 a. Chr.). 467, 39: δι' ὄλου τοῦ ἐνιαυτοῦ (circ. 100 a. Chr.). 240. b, 9: ὄλην τὴν πόλιν (307/6 a. Chr.). IV, 2, 1054 b, 16: παρ' ὄλον τὸν τοῖχον (a. 350 a. Chr.).

DIN. 1 ex. of 1st pred. pos., 1 ex. of 2d pred. pos. 1, 22: ὄλη τῇ Ἑλλάδι. 44: τῆς δ' Εὐβοίας ὄλης.

LYCURG. 3 exx. of 1st pred. pos. 7: ὑπὲρ ὄλης τῆς πατρίδος. 40: καθ' ὄλην τὴν πόλιν (τὴν add. Suid. (Sch.)). 59: ἡγοῦμαι . . . τουτονὶ . . . ὄλην ἔκδοτον ποιῆσαι τὴν πόλιν.

HYPERIDES. No example.

DEMOSTHENES. In the Demosthenean corpus are found 50 exx. of the 1st pred. pos. and 9 exx. of the 2d pred. pos. 18, 118: λαβὼν ἀνάγνωθι τὸ ψήφισμ' ὄλον τὸ γραφέν μοι. 21, 80: ὄλη γὰρ ἡ πόλις . . . τὴν ἐπιβουλήν τότε ταύτην . . . ἤσθετο.

AESCHIN. 4 exx. of 1st pred. pos., 2 exx. of 2d pred. pos. 1, 28 (see above). 52 (= 3, 48 = 3, 206): ὄλην τὴν ἡμέραν.

ISAE. 2 exx. of 1st pred. pos. 7, 2: ὄλον τὸ πρᾶγμα. 23: ὄλου τοῦ κλήρου.

ISOC. 29 exx. of 1st pred. pos., 6 exx. (omitting 9, 67) of 2d pred. pos. 8, 51: περὶ τὴν σωτηρίαν ὄλης τῆς πόλεως. 9, 46: τῇ τῆς πόλεως ὄλης διοικήσει.

LYS. 5 exx. of 1st pred. pos., 1 ex. of 2d pred. pos. 28, 10: οὐκ ἔργο-
κλῆς μόνος κρίνεται, ἀλλὰ καὶ ἡ πόλις ὄλη. 31, 26: προδοὺς ὄλην τὴν πόλιν.

ANDOC. 2 exx. of 2d pred. pos. 1, 68: τὴν πόλιν ὄλην συνταράξας.
[4], 29: τὴν πόλιν ὄλην ὑβρίζων.

ANTIPHON. 3 exx. of 2d pred. pos. 5, 76: ἡ πόλις ὄλη . . . μετὰ τῆς
πόλεως ὄλης. 79: μετὰ τῆς πόλεως ὄλης.

PLATO, CONV. 219 C: κατεκείμεν τὴν νύκτα ὄλην. Crat. 393 E: ὄλη τῷ
ὀνόματι. Criti. 118 A: ὄλης τῆς νήσου. Legg. 808 A: ὄλην καὶ πᾶσαν τὴν
οἰκίαν. Rpb. 411 A: τὸν βίον ὄλον. 442 C: ὄλη τῷ κοινῷ. 518 C: ξὺν
ὄλη τῷ σώματι . . . ξὺν ὄλη τῇ ψυχῇ. 519 E: ἐν ὄλη τῇ πόλει.

XEN. An. 5 exx. of 1st pred. pos., 2 exx. of 2d pred. pos. (see Joost,
Sprachgebr. Xen. In 2, 3, 16: ὁ δὲ φοινιξ ὄθεν ἐξαιρεθείη ὁ ἐγκέφαλος ὄλος
αἰναιετο, ὄλος is adverbial, belonging to αἰναιετο). 1, 2, 17: ὄλην τὴν φάλαγγα.
3, 3, 11: τῆς ἡμέρας ὄλης. 4, 1, 10: ὄλην τὴν ἡμέραν. Cyr. 2, 1, 24: καὶ
ὄλαις ταῖς τάξεσι καὶ ὄλοις τοῖς λόχοις. 30: ἐστι δ' ὄτε καὶ τὴν πεμπάδα
ὄλην καὶ δεκάδα ὄλην καὶ λόχον ὄλον καὶ τάξιν ὄλην (sc. ἐκάλε). Hell.
3, 4, 17: ὄλην τὴν πόλιν.

THUC. 3 exx. of 1st pred. pos., 1 ex. of 2d pred. pos. 1, 70, 8: δι' ὄλου
τοῦ αἰῶνος. 4, 69, 3 (see above). 7, 38, 3: ὄλην τὴν ἡμέραν. 8, 50, 5:
ὄλον τὸ στράτευμα τὸ τῶν Ἀθηναίων.

HERODOTUS. No example.¹

COM. FR. About 9 exx. of the 1st pos. and 9 exx. of the 2d pos. 11 of
these exx. are either ὄλην τὴν ἡμέραν (τὴν ἡμέραν ὄλην) or ὄλην τὴν νύκτα
(τὴν νύχθ' ὄλην).

ARISTOPHANES. 7 exx. of the 1st pred. pos., 12 exx. of the 2d pred.
pos. The preponderance of the 2d pos. is undoubtedly due to metrical con-
venience, 10 of the 12 exx. occurring at the end of the verse. Ach. 138: τὴν
Θρήκην ὄλην. Eq. 1191: ὄλον γε τὸν πλακοῦντα τουτονί. Nub. 36 (= Eccl.
39. 55. 1123. Pl. 743): τὴν νύχθ' ὄλην. Nub. 75: ὄλην τὴν νύκτα.
Lys. 29: ὄλης τῆς Ἑλλάδος. Pl. 1015: ὄλην τὴν ἡμέραν. fr. 2, 1092: τὸν
χειμῶν' ὄλον.

TRAGICI. No example.

LYRICI. No ex. except CARM. POP. 35: ὄλον τὸ σῶμα and 46, 23:
ὄλης τῆς Ἑλλάδος.

HESIOD. Does not use ὄλος (ὄλος).

HOMER. No example.

638. ὄλος IN ATTRIBUTIVE POSITION. — The attributive posi-
tion of ὄλος is much less common than the predicative.

τὴν ὄλην ἐπιβουλήν καὶ πονηρίαν . . . ὄψεσθε, DEM. 32, 2; *You will see the
whole extent of the chicanery and rascality.* τὴν ὄλην τῶν πραγμάτων διοίκη-
σιν, ISOC. 9, 69: *The whole management of the state.*

DIN, LYCURG. No example.

¹ ὄλος, which is said not to occur in Herodotus, is found 7, 167 and 8, 113.

ΠΛΑΤΟ, Phaedo
 XEN. An. 2, 5
 . . . τὸν Σωτηρίδην
 THUC. 5, 29, 2
 ἐς θροῦν καθίστατο
 EUR. Hel. 304
 HOM. Od. 1. 1
 σχῶν κεφαλὴν, ἔν
 Il. 6, 402-
 Ἄστυνάκτ(α).

597. ἄλλος
 ἄλλος. Cf. tl

ἄλλοι μὲν
 HOM. Il. 2, 1-
embrace Zeus as
 HOM. Od
 σαντες κοίτοι
 οὐδὲ σέ φημι |
 Il. 1, 17
 . . . Κρονίωνι
 ἄλλοι 2, 1
 ἔτι μόνος . .

598. ἄ
 both sub
 other cas

παραλε
Different
 ἄλλος ἄ
 ἄλλος ἄ
from ou.

ΠΛΑ
 πόλιν π
 ἄλλοθε
 θαυμά
 . . . λ
 N
 ἄλλ.
 ἄλλ

ἄλ
 ἄλ

5 exx. of 1st pred. pos., 1 ex. of 2d pred. pos. 28, 10: οὐκ ἔργο-
κρίνεται, ἀλλὰ καὶ ἡ πόλις ὄλη. 31, 26: προδοὺς ὄλην τὴν πόλιν.
C. 2 exx. of 2d pred. pos. 1, 68: τὴν πόλιν ὄλην συνταράξας.
τὴν πόλιν ὄλην ὑβρίζων.

TRICHON. 3 exx. of 2d pred. pos. 5, 76: ἡ πόλις ὄλη... μετὰ τῆς
ὄλης. 79: μετὰ τῆς πόλεως ὄλης.

CRAT. 393 E: ὄλω τῷ
TO, CONN. 219 C: κατεκείμεν τὴν νύκτα ὄλην. Crat. 393 E: ὄλω τῷ
Criti. 118 A: ὄλης τῆς νήσου. Legg. 808 A: ὄλην καὶ πᾶσαν τὴν
Rpb. 411 A: τὸν βίον ὄλον. 442 C: ὄλω τῷ κοινῷ. 518 C: ξὺν
ῶ σώματι... ξὺν ὄλη τῇ ψυχῇ. 519 E: ἐν ὄλη τῇ πόλει.

GEN. AN. 5 exx. of 1st pred. pos., 2 exx. of 2d pred. pos. (see Joost,
Hebr. Xen. In 2, 3, 16: ὁ δὲ φοῖνιξ ὄθεν ἐξαερθεῖη ὁ ἐγκέφαλος ὄλος
το, ὄλος is adverbial, belonging to αὐαίνετο). 1, 2, 17: ὄλην τὴν φάλαγγα.
11: τῆς ἡμέρας ὄλης. 4, 1, 10: ὄλην τὴν ἡμέραν. Cyr. 2, 1, 24: καὶ
εἰς ταῖς τάξεσι καὶ ὄλοις τοῖς λόχοις. 30: ἔστι δ' ὅτε καὶ τὴν πεμπάδα
καὶ δεκάδα ὄλην καὶ λόχον ὄλον καὶ τάξιν ὄλην (sc. ἐκάλει). Hell.
17: ὄλην τὴν πόλιν.

THUC. 3 exx. of 1st pred. pos., 1 ex. of 2d pred. pos. 1, 70, 8: δι' ὄλον
αἰῶνος. 4, 69, 3 (see above). 7, 38, 3: ὄλην τὴν ἡμέραν. 8, 50, 5:
ὄλον τὸ στράτευμα τὸ τῶν Ἀθηναίων.

HERODOTUS. No example.¹

COM. FR. About 9 exx. of the 1st pos. and 9 exx. of the 2d pos. 11 of
these exx. are either ὄλην τὴν ἡμέραν (τὴν ἡμέραν ὄλην) or ὄλην τὴν νύκτα
(τὴν νύχθ' ὄλην).

ARISTOPHANES. 7 exx. of the 1st pred. pos., 12 exx. of the 2d pred.
pos. The preponderance of the 2d pos. is undoubtedly due to metrical con-
venience, 10 of the 12 exx. occurring at the end of the verse. Ach. 138: τὴν
Θράκην ὄλην. Eq. 1191: ὄλον γε τὸν πλακοῦντα τουτονί. Nub. 36 (= Eccl. 39. 55. 1123. Pl. 743): τὴν νύχθ' ὄλην. Nub. 75: ὄλην τὴν νύκτα.
Lys. 29: ὄλης τῆς Ἑλλάδος. Pl. 1015: ὄλην τὴν ἡμέραν. fr. 2, 1092: τὸν
χειμῶν' ὄλον.

TRAGICI. No example.

LYRICI. No ex. except CARM. POP. 35: ὄλον τὸ σῶμα and 46, 23:
ὄλης τῆς Ἑλλάδος.

HESIOD. Does not use ὄλος (οὔλος).

HOMER. No example.

638. ὄλος IN ATTRIBUTIVE POSITION. — The attributive posi-
tion of ὄλος is much less common than the predicative.

τὴν ὄλην ἐπιβουλὴν καὶ πονηρίαν... ὄψεσθε, DEM. 32, 2: *The whole extent of the chicanery and rascality.* τὴν ὄλην τὴν προμηθεύουσι
σιν, ISOC. 9, 69: *The whole management of the state.*

DIN, LYCURG. No example.

¹ ὄλος, which is said not to occur in Herodotus, is found in *Ἑκαταίπυλος*.

627. PREDICATIVE POSITION OF ARTICLE, SUBSTANTIVE, AND ADJECTIVE. — When adjective and substantive are associated without the article, it is a mere matter of inference whether the adjective is attributive or predicative. *ναὺς ἔρημος* may be 'an empty ship' or 'a ship when empty.' In Il. 4, 124: *κυκλωτερές μέγα τόξον ἔτεινεν*, *He bent the great bow into a round*, *κυκλωτερές* is predicate, *μέγα* is attribute. At this stage, then, the Greek language presents the same state of things that is familiar to us in Latin.

But when the substantive was used with the article and the adjective without it, inasmuch as the articular substantive represented the old notion and the adjective the new, a predicative relation was set up.¹ As this position is used only in a few combinations in English, it is often necessary to translate by a relative clause or an abstract noun and often the translation costs more than it comes to.

οὔτοι τὰ χρήματ' ἴδια κέκτηνται βροτοί, EUR. Phoen. 555; *The property that mortals hold is not their own.* *ἄσα συμβεβούλευκα . . . ἀπ' . . . ἀδιαφθόρου τῆς ψυχῆς* (sc. *συμβεβούλευκα*), DEM. 18, 298; *All that I have counselled, I have counselled in the innocency of my heart.* *τοῖς δὲ ταχέειαν τὴν ἀποχώρησιν ποιησαμένους*, LYCURG. 96; *Those that took their departure quickly, made quick work of their departure.* *λαμπρῇ τῇ φωνῇ*, DEM. 19, 199; *With his voice ringing clear, with ringing voice.* *μεγάλῃ τῇ φωνῇ*, DEM. 57, 11; *At the top of his voice, with loud voice.*

628. LIMITATIONS OF THE PREDICATIVE POSITION. — The popular use of the predicative position seems never to have gone far beyond the more simple combinations, and outside of these it is found most frequently in authors who are given to making points and so becomes a *gnomon* of artificial style.²

τηλικαύτην ἀποχρῆν οἶμαι τὴν δύναμιν. DEM. 4, 22; *I think that the force (proposed) is sufficient (though) so small.* *καὶ γὰρ τῇ λέξει ποιητικωτέρῃ καὶ ποικιλωτέρῃ τὰς πράξεις δηλοῦσι*. ISOC. 15, 47; *For the language in which they set forth their themes has a leaning toward the poetical and ornate.* *ἀναπειπταμέναις αὐτὸν ἰδέχοντο ταῖς πύλαις*. *Ibid.* 126; *They received him with gates wide open.*

¹ Cf. THEON, Progymn. in RHET. GR., II, 83 (Sp.): *προσθίσει ἀρθρων οὐκέτι ἀμφίβολος γίνεταί ἡ λέξις· εἰσὶ δὲ Αἰγύπτιοι οἱ Κολχοί· δῆλον γὰρ γέγονεν ὅτι περὶ Κολχῶν λέγει ὡς εἰσιν Αἰγύπτιοι.*

² A. J. P. xvii (1896), 518. See also Milden, *The Limitations of the Predicative Position in Greek*, Baltimore, 1900, especially p. 43.

LYCURG. 67: *μόνος τῶν ἄλλων πολιτῶν οὐ κοινὴν ἀλλ' ἰδίαν τὴν σωτηρίαν ἐζήτησεν.* 96: *λέγεται . . . τοὺς . . . ταχεῖαν τὴν ἀποχώρησιν ποιησάμενους . . . ἀπολίσθαι.* 145: *φανερᾶ τῇ ψήφῳ καταψηφισάμενος.*

DEM. 2, 13: *πολλὴν δὴ τὴν μετάστασιν καὶ μεγάλην δεικτέον.* 4, 22: *ἐπειδὴν, διότι τηλικαύτην ἀποχρῆν οἰμὴν τὴν δύναμιν . . ., διδάξω.* 19, 19: *εἶπε δὲ τοιούτους λόγους καὶ τηλικαῦτα καὶ τοσαῦτ' ἔχοντας τάγαθά.* 37, 41: *ἀλλ' ἐγὼ πολλῶ τῷ δικαίῳ περιεῖναι βουλόμενος συνεχώρου.* [49], 8: *τὸ μὲν τοῖνυν πρῶτον χρέως, ὃ ἐκπλέων ἔλαβε στρατηγῶν τὸ ὑστερον, τοσοῦτον ὀφείλει.*

AESCHIN. 2, 176: *καὶ τοσαῦτ' ἔχοντες τάγαθά.* 3, 146: *προσίμεξε . . . τὸν κίνδυνον ἀπαρασκευῆ τῇ πόλει.*

ISOC. 2, 7: *μεγάλας τὰς προσδοκίας παρέσχεν . . . πολὺ καταδεεστέρην τὴν δόξαν τῆς ἐλπίδος ἔλαβεν.* 6, 1: *τοσαύτην πεποίημαι τὴν μεταβολήν.* 20: *τὴν δὲ βασιλείαν ἐξαίρετον αὐτοῖς παρ' ἐκείνων ἔλαβον.* 45: *παλὺ δὲ μείζω τὴν δύναμιν τὴν αὐτοῦ τῆς πρότερον ὑπαρχούσης ἐκτήσατο.* 8, 47: *ἡμεῖς δ' . . . ὥσπερ βασιλεὺς ὁ μέγιστος μισθωτοῖς χρώμεθα τοῖς στρατοπέδοις.* 104: *καὶ τοῖς ἀμνηστῆσι παραπλησίοις ἐχρήσαντο καὶ τὸ τελευταῖον ὁμοίαις ταῖς συμφοραῖς περιέπεσον.* 9, 54: *ταχὺν τὸν καιρὸν Λακεδαιμόνιοι παρεσκευάσαν.* 15, 47: *καὶ γὰρ τῇ λέξει ποιητικωτέρα καὶ ποικιλωτέρα τὰς πράξεις δηλοῦσι, καὶ τοῖς ἐνθυμήμασιν ὀγκωδεστέροις καὶ καινότεροις χρησθῆναι ζητοῦσιν, ἔτι δὲ ταῖς ἄλλαις ἰδίαις ἐπιφανεστέραις καὶ πλείοσιν ὄλον τὸν λόγον διοκοῦσιν.* 15, 126 (see above).

ANTIPHON, 3 γ 6: *πολεμίῳ τῷ τούτου βέλει περιπεσών.* 5, 12: *ἀνώμοτος μὲν αὐτὸς ἐμοῦ κτηγορεῖς, ἀνώμοτοι δὲ οἱ μάρτυρες καταμαρτυροῦσι . . . ἀνωμότοις πιστεύσαντας τοῖς μαρτυροῦσι.* 38: *οὐκ ἀληθῆ τὴν αἰτίαν ἐπέφερον ἢν ἦτιῶντο.*

PLATO, Apol. 31 C: *ἰκανὸν γὰρ . . . ἐγὼ παρέχομαι τὸν μάρτυρα . . . τὴν πενίαν.* Rpb. 406 B: *καλὸν ἄρα τὸ γέρας, ἔφη, τῆς τέχνης ἡνέγκατο.*

XEN. An. 1, 7, 14: *συντεταγμένῳ τῷ στρατεύματι παντί.* 8, 1: *ἰδρῶντι τῷ ἵππῳ.* 4, 2, 11: *ὀρθίους τοῖς λόχοις.* Cyr. 3, 3, 18: *πολὺ μέντοι ἡμεῖς μὲν βελτίοσι καὶ ἔρρωμενεστέροις ταῖς ψυχαῖς τῶν στρατιωτῶν χρῆσόμεθα ἢν ἴωμεν κτέ.* Hell. 1, 5, 14: *διεσπαρμέναις ταῖς ναυσί.* 3, 2, 23: *ἐπιλητίδας γὰρ ἔχουεν τὰς πόλεις.* 4, 21: *πολλὰ τὰ ἐπιτήδεια τῇ στρατιᾷ εἶχε (provisions galore).*

THUC. 1, 117, 1: *ἀφάρκτω τῷ στρατοπέδῳ.* 2, 4, 2: *ἐμπείρους δὲ ἔχοντες τοὺς διώκοντας.* 38, 2: *οἰκειότερα τῇ ἀπολαύσει τὰ αὐτοῦ ἀγαθὰ γινόμενα καρποῦσθαι.* 39, 3: *ἄθρόα δὲ τῇ δυνάμει ἡμῶν οὐδεὶς πω πολέμιος ἐνέτυχε.* 49, 5: *τῇ δὴ ψῆφῳ ἀπαύστῳ ξυνεχόμενοι.* 76, 4: *ἀφίεσαν τὴν δοκὸν χαλαραῖς ταῖς ἀλύσεσι.* 100, 2: *καὶ τῇ ἄλλῃ παρασκευῇ κρείσσονι ἢ ξυμπαντες οἱ ἄλλοι βασιλῆς ὅκτωι οἱ πρὸ αὐτοῦ γινόμενοι.* 6: *αὐτοὺς πολλαπλασίῳ τῷ ὀμίλῳ ἐς κίνδυνον καθίστασαν.* 3, 21, 1: *εἶχε (sc. τὸ τεῖχος) μὲν δύο τοὺς περιβόλους.* 4, 55, 1: *ἄθρόα μὲν οὐδὲ μὴ τῇ δυνάμει ἀντετάξιντο.* 6, 34, 5: *εἰ δ' αὖ τῷ ταχυναντοῦντι ἄθροωτέρῳ κουφίσαντες προσβάλοιεν.* 37, 1: *μέγα γὰρ τὸ καὶ αὐταῖς ταῖς νηυσὶ κούφαις τοσοῦτον πλοῦν δεῖρο κομισθῆναι.* 46, 5: *πολλὴν τὴν αἰτίαν εἶχον ὑπὸ τῶν στρατιωτῶν.* 55, 3: *πολλῶ τῷ περι-*

ὄντι τοῦ ἀσφαλοῦς κατεκράτησε. 7, 36, 3: στερίφοις καὶ παχέσι πρὸς κοῖλα καὶ ἀσθενῆ παίοντες τοῖς ἐμβόλοις. 39, 2: ὅπως . . . ἀπροσδοκῆ- τοις τοῖς Ἀθηναίοις ἐπιχειρῶσιν. 8, 27, 6: ἀτελεῖ τῇ νίκῃ ἀπὸ τῆς Μιλῆ- του ἀνέστησαν. 80, 1: ἀθρόαις ταῖς ναυσὶν οὐκ ἀξιομαχοὶ νομίσαντες εἶναι. 104, 5: ἀσθενέσι καὶ διεσπασμέναις ταῖς ναυσὶ καθίσταντο . . . τοῦ χωρίου τοῦ περὶ τὸ Κυνὸς σῆμα ὀξεῖαν καὶ γωνιώδη τὴν περιβολὴν ἔχοντας.

HDT. 6, 8: πεπληρωμένῃσι τῆσι νηυσὶ παρήσαν οἱ Ἴωνες. 7, 46: ὁ δὲ θεὸς γλυκὺν γεύσας τὸν αἰῶνα φθονερός ἐν αὐτῷ εὐρίσκεται ἐών. 8, 51: αἰρέουσι ἔρημον τὸ ἄστν.

AR. Ach. 150: ὅσον τὸ χρῆμα παρνόπων προσέρχεται. 686: παῖει ξυνά- πτων στρογγύλοις τοῖς ῥήμασι. 1105-6: καλὸν γε (sc. ἐνεγκε δέυρο) καὶ λευκὸν τὸ τῆς στρουθοῦ πτερόν. | καλὸν γε καὶ ξανθὸν τὸ τῆς φάττης κρέας. Eq. 124: πολλῶ γ' ὁ Βάκις ἐχρήτο τῷ ποτηρίῳ. 528: ἐφόρει τὰς δρῦς καὶ τὰς πλατάνους καὶ τοὺς ἐχθροὺς προθελύμνους. 1367: τὸν μισθὸν ἀποδώσω ἴντελῃ. Nub. 1330: πάττε πολλοῖς τοῖς ῥόδοις. Vesp. 457: τύφε πολλῶ τῷ καπνῷ. Av. 503: κῆτα κενὸν τὸν θύλακον οὐκ ἀφείλκον. Ran. 903-4: τὸν δ' (= *the other one*) ἀνασπῶντ' αὐτοπρέμνοις τοῖς λόγοισιν | ἐμπεσόντα. Cf. Pl. 879: τοὺς συκοφάντας ἐξολεῖ κακοὺς κακῶς (κακοὺς is appositive rather than an ordinary predicative adjective).

COM. Theop. 2, 818, 7: δις παῖδες οἱ γέροντες ὀρθῶ τῷ λόγῳ.

EUR. Cycl. 419: καλὸν τὸ πῶμα δαιτὶ πρὸς καλῇ δίδως. 551: καλὸν γε τὸ γέρας τῷ ξένῳ δίδως, Κύκλωψ. 680-1: τὴν πέτραν ἐπήλυγα | λαβόντες ἐστήκασιν. Phoen. 555: οὗτοι τὰ χρήματ' ἴδια κέκτηνται βροτοί (627).

SOPH. Ai. 1121: οὐ γὰρ βάνουσον τὴν τέχνην ἐκτῆσάμην. El. 1500: ἀλλ' οὐ πατρῶαν τὴν τέχνην ἐκόμπασας. O. C. 753-4: ἄρ' ἄθλιον τοῖνει-δος, ὦ τάλας ἐγώ, | ὠνειδισ' ἐς σὲ κάμῃ καὶ τὸ πᾶν γένος; O. T. 525-6: τοῦ πρὸς δ' ἐφάνθη . . . ὅτι | . . . ὁ μάντις τοὺς λόγους ψευδεῖς λέγει;

HIPPONAX, 26: ἀκήρατον δὲ τὴν ἀπαρτίην ἔχει.

HOM. Il. 5, 715: ἦ ῥ' ἄλιον τὸν μῦθον ὑπέστημεν Μενελάῳ. Cf. 6, 185: καρτίστην δὴ τὴν γε μάχην φάτο δῦμεναι ἀνδρῶν.

629. PREDICATIVE POSITION IN PHRASES THAT HAVE TO DO WITH THE PERSON. — In determining the stylistic effect of any given instance of the predicative adjective with an articular noun, it must be borne in mind that the predicative use was fostered by the employment of the article as a possessive, and many of the most familiar turns consist of phrases that have to do with the person, such as *μεγάλη τῇ φωνῇ*.

λαμπρῆ τῇ φωνῇ, DEM. 19, 199; *With his voice ringing clear, with ringing voice* (627). *μεγάλη τῇ φωνῇ*, DEM. 57, 11; *At the top of his voice, with loud voice* (627).

DIN. 1, 67: τίνας τὰς ἐλπίδας ἔξομεν;

LYCURG. 40: διπλᾶ θαιμάτι' ἐμπεπορημένους.

DEM. 1, 7: *βεβαίαν εἰκὸς τὴν ἔχθραν αὐτοὺς ἔχαιν*. 11: *μεγάλην ἔχει τῆ τύχῃ τὴν χάριν*. 2, 1: *τὴν ὑπὲρ τοῦ πολέμου γνώμην τοιαύτην ἔχοντας*. 18, 298: *ἀπ' ὀρθῆς κὺ δικαίας κἀδία φθόρου τῆς ψυχῆς* (627). 19, 199 (see above). 57, 11 (see above).

AESCHIN. 2, 7: *ἴση τῇ εὐνοίᾳ ἀκούοντας*.

ISAE. 6, 59: *ἐὰν . . . ἡμῖν δὲ λοιδορήσῃται μεγάλη τῇ φωνῇ*.

ISOC. 8, 103: *τὴν φύσιν ὁμοίαν ἔχει ταῖς ἐταίραις*. 10, 23: *οὐ γὰρ μόνον τοῖς ὄπλοις ἐκοσμήσαντο παραπλησίοις ἀλλὰ καὶ τοῖς ἐπιτηδεύμασιν ἐχρήσαντο τοῖς αὐτοῖς*.

LYS. [2], 18: *ἐλευθέραις ταῖς ψυχαῖς ἐπολιτεύοντο*.

ANTIPHON, 5, 33: *μετὰ χρηστῆς τῆς ἐλπίδος*.

PLATO, CORN. 190 B: *τὰ φρονήματα μεγάλα εἶχον*. Legg. 880 A: *ἀμνέσθω κατὰ φύσιν ἀνευ βέλους ψιλαῖς ταῖς χερσίν*. Theaet. 144 D: *ἵνα κἀγὼ ἐμαντὸν ἀνασκέψωμαι, ποῖόν τι ἔχω τὸ πρόσωπον*. 168 B: *ἴλεψ τῇ διανοίᾳ*.

XEN. Cyr. 3, 3, 31: *αὔριον ἐξίᾳσι πολὺ ἐρρωμενεστέραις ταῖς γνώμας*. 58: *οἱ δὲ θεοσεβῶς πάντες συνεπήχρησαν μεγάλη τῇ φωνῇ*. Hell. 3, 4, 11: *μάλα φαιδρῶ τῷ προσώπῳ*, but SOPH. El. 1297: *φαιδρῶ προσώπῳ*.

THUC. 1, 6, 1: *ξυνήθη τὴν διαίταν*. 3: *ἀνειμένη τῇ διαίτῃ*. 70, 6: *τοῖς μὲν σώμασιν ἀλλοτριωτάτοις . . . χρώνται, τῇ δὲ γνώμῃ οἰκειοτάτῃ*. 120, 5: *ὁμοῖα τῇ πίστει*. 3, 38, 1: *ἀμβλυτέρα τῇ ὀργῇ*. 82, 2: *ἀμείνους τὰς γνώμας ἔχουσι*. 6, 68, 2: *μεγάλην τὴν ἐλπίδα τῆς νίκης ἔχειν*. 8, 45, 2: *ἵνα αὐτῶν μὴ οἱ ναῦται . . . τὰ σώματα χεῖρῳ ἔχωσι*.

HDT. 2, 48. 51.

COM. Men. 4, 341, 56: *ἄλυπον ἄξεις τὸν βίον χωρὶς γάμου*. Philetaer. 3, 293: *ὡς τακερόν, ὦ Ζεῦ, καὶ μαλακὸν τὸ βλέμμα ἔχει*. Pherecr. 2, 281, 3: *ξηρὰν ἔχουσα τὴν φάρυγα*.

AR. Ach. 120: *τοιόνδε δ', ὦ πίθηκε, τὸν πύγων' ἔχων*. Eq. 205: *ἀγκύλαις ταῖς χερσίν ἀρπάζων φέρει*. 280-1: *κενῇ τῇ κοιλίᾳ | ἐσδραμῶν ἐς τὸ πρυτανεῖον, εἴτα πάλιν ἐκθεῖ πλέα*. 1170: *ὡς μέγαν ἀρ' εἶχες, ὦ πότνια, τὸν δάκτυλον*. Nub. 229-30: *τὴν φροντίδα | λεπτὴν καταμείζας εἰς τὸν ὁμοῖον ἀέρα*. Vesp. 554: *ἐμβάλλει μοι τὴν χεῖρ' ἀπαλήν*. Lys. 88: *καλὸν γ' ἔχουσα τὸ πεδίον*. 1116: *καὶ μὴ χαλεπῇ τῇ χειρὶ μηδ' αἰθαδικῇ*. Thesm. 583: *ἕως ἂν οὕτως τὰς γνάθους ψιλὰς ἔχης*. Pl. 1018: *καὶ τὰς γε χεῖρας παγκάλας ἔχειν μ' ἔφη*. 1022: *τὸ βλέμμα θ' ὡς ἔχομι μαλακὸν καὶ καλόν*.

EUR. Cycl. 126: *γλυκύτατά φασι τὰ κρέα τοὺς ξένους φορεῖν*. fr. 271: *πτηνὰς διώκεις, ὦ τέκνον, τὰς ἐλπίδας*.

SOPH. O. T. 1512-4: *νῦν δὲ τοῦτ' εὐχασθέ μοι, | . . . τοῦ βίου δὲ λφόνος | ὑμᾶς κυρῆσαι τοῦ φυτεῦσαντος πατρός*. Tr. 1252-3: *κάπῃ τοῖσδε τὴν χάριν | ταχεῖαν, ὦ παῖ, πρόσθε*.

SAPPHO, 72: *ἀβάκην τὰν φρέν' ἔχω*.

ARCHIL. 91: *τοιήνδε δ', ὦ πίθηκε, τὴν πυγὴν ἔχων*.

630. PREDICATIVE POSITION IN PREPOSITIONAL PHRASES. — Especially worthy of note is the use of the predicative position

in combination with prepositions, a construction which adds to the advantages of the genitive absolute that of greater exactness.

εἰς ἔρημον τὴν χώραν, LYS. [2], 49; *Into the country, stripped of its defenders.* ἀπ' . . . ἀδιαφθόρου τῆς ψυχῆς, DEM. 18, 298; *In the innocence of my heart.* μετὰ ἀκραιφνοῦς τῆς συμμαχίας, THUC. 1, 19; *With the alliance in its integrity.*

DIN 1, 37: παρ' ἐκόντων καὶ βουλομένων τῶν Ἑλλήνων.

DEM. Cf. 4, 51: ἐπ' ἀδήλοισι οὔσι τοῖς . . . γενησομένοις. 18, 205: ἐν δουλευούσῃ τῇ πόλει. 258: μετὰ πολλῆς τῆς ἐνδείας according to L and some editors; μετὰ πολλῆς ἐνδείας Blass. 298: ἀπ' ὀρθῆς καὶ δικαίας κάδια φθόρου τῆς ψυχῆς (627 and above). 19, 120: πρὸς [δια]μετρημένην τὴν ἡμέραν. 21, 30: ἐπ' ἀδήλοισι μὲν τοῖς ἀδικήσουσιν, ἀδήλοισι δὲ τοῖς ἀδικησομένοις. 24, 76: ἐν δημοκρατουμένη τῇ πόλει. 25, 99: ὡς ἐπὶ κυρίους τοὺς νόμους. [35], 22: ὡς ἐπ' ἐλευθέροις τοῖς χρήμασι. 36, 8: ἀπὸ κοινῶν τῶν χρημάτων . . . ἐκ κοινῶν τῶν χρημάτων. 39: ἐκ κοινῶν . . . τῶν χρημάτων. 38, 28: παρ' ἐκόντων ἔλαβον τῶν ἐπιτρόπων.

AESCHIN. 2, 126: ἐν διαμετρημένη τῇ ἡμέρᾳ. 3, 58: παρ' ἐκόντων τῶν Ἑλλήνων. 255: μὴ οὖν ὡς ὑπὲρ ἀλλοτρίας, ἀλλ' ὡς ὑπὲρ οἰκείας τῆς πόλεως βουλεύσθε.

ISOC. [1], 34: ὡς περὶ ἀλλοτρίου τοῦ πράγματος. 7, 17: παρ' ἐκόντων τῶν Ἑλλήνων. 8, 12: ὥσπερ ἐν ἀλλοτρίᾳ τῇ πόλει. 14, 40: ἐξ ἀτειχίστου μὲν τῆς πόλεως. EP. 6, 9: ποτέρας (sc. χρῆ) τῶν τιμῶν ἀγαπῆσαι, τὰς παρ' ἐκόντων γιγνομένας ἢ τὰς παρ' ἀκόντων τῶν πολιτῶν.

LYS. [2], 49 (see above). 12, 97: οἱ μὲν ἐν πολεμίᾳ τῇ πατρίδι τοὺς παῖδας καταλιπόντες, οἱ δ' ἐν ξένη γῆ.

ANDOC. 1, 88: ὅποσά ἐν δημοκρατουμένη τῇ πόλει ἐγένοντο.

ANTIPHON, 5, 33: μετὰ χρηστῆς τῆς ἐλπίδος (629).

PLATO, Apol. 20 E: εἰς ἀξιόχρεων ὑμῖν τὸν λέγοντα ἀνοίσω. Protag. 357 A: ἐν ὀρθῇ τῇ αἰρέσει. Rpb. 515 E: εἰ δὲ . . . ἐντεύθεν ἔλκοι τις αὐτὸν βία διὰ τραχείας τῆς ἀναβάσεως καὶ ἀνάπτους.

XEN. An. 1, 3, 14: ἡγεμόνα αἰτεῖν Κύρον ὅστις διὰ φιλίας τῆς χώρας ἀπάξει. 5, 4, 2: ἐρωτῶντες πότερον ὡς διὰ φιλίας ἢ διὰ πολεμίας πορεύσονται τῆς χώρας. Hell. 3, 2, 9: διὰ φιλίας τῆς Θυράκης πορευθεῖς . . . ἀφικνεῖται εἰς Χερρόνησον.

THUC. 1, 19 (see above). 36, 1: πρὸς ἰσχύοντα τοὺς ἐχθρούς. 74, 3: ἀπὸ τε οἰκουμένων τῶν πόλεων. 84, 4: αἰεὶ δὲ ὡς πρὸς εὐ βουλευομένου τοὺς ἐναντίους ἔργῳ παρασκευάζομεθα. 3, 43, 4: ὑπεύθυνον τὴν παραινέσειν ἔχοντας πρὸς ἀνεύθυνον τὴν ὑμετέραν ἀκρόασιν. 6, 77, 1: ἀπ' αὐτονόμου τῆς Πελοποννήσου. 92, 5: περὶ μεγίστων δὴ τῶν διαφερόντων βουλευέσθαι. 7, 66, 1: ὅτι μὲν καλὰ τὰ προεργασμένα καὶ ὑπὲρ καλῶν τῶν μελλόντων ὁ ἀγὼν ἔσται . . . δοκεῖτε ἡμῖν εἰδεῖναι. Cf. 84, 4: ἐν κοίλῳ ὄντι τῷ ποταμῷ. 8, 38, 3: ἐν πολλαῖς ταῖς πρὶν μάχαις.

HDT. 5, 29: ὅκως τινὰ ἴδοιεν ἐν ἀνεστηκυῖη τῇ χώρῃ ἀγρὸν εὐ ἐξίργασμόν. 92, 7: ἐπὶ ψυχρὸν τὸν ἵπνον Περιάνδρος τοὺς ἄρτους ἐπέβαλε.

AR. Thesm. 455-6: ἄγρια γὰρ ἡμᾶς, ὦ γυναῖκες, δορᾷ κακά, | ἄτ' ἐν ἀγρίοις τοῖς λαχάνοις αὐτὸς τραφεῖς.

EUR. Phoen. 526: οὐκ εὖ λέγειν χρὴ μὴ πὶ τοῖς ἔργοις καλοῖς.

SOPH. Ant. 556: ἐπ' ἀρρήτοις γε τοῖς ἔμοις λόγοις.

631. PREDICATIVE POSITIONS. — The first position in which the predicative adjective precedes the articular noun is more common than the second position in which the adjective follows.

632. *First Position:*

DIN. 1, 67.¹ Lycurg. 40.¹ 67. 96. 145.

DEM. 1, 7.¹ 11.¹ 2, 13. 4, 22. 19, 19. 199.¹ 37, 41. 57, 11.¹

AESCHIN. 2, 7.¹ 176. 3, 146.

ISAE. 6, 59.¹

ISOC. 2, 7 (*bis*). 6, 1. 45. 8, 47. 104. 9, 54. 15, 126.

LYS. [2], 18.¹

ANTIPHON, 3 γ 6. 5, 12 (*bis*). 38.

PLATO, Apol. 31 C. Legg. 880 A.¹ Rpb. 406 B. Theaet. 144 D.¹ 168 B.¹

XEN. An. 1, 7, 14. 8, 1. 4, 2, 11. Cyr. 3, 3, 18. 31.¹ 58.¹ Hell. 1, 5, 14. 3, 2, 23. 4, 11.¹ 21.

THUC. 1, 6, 1.¹ 3.¹ 117, 1. 120, 5.¹ 2, 4, 2. 38, 2. 39, 3. 76, 4. 100, 6. 3, 21, 1. 38, 1.¹ 82, 2.¹ 4, 55, 1. 6, 46, 5. 55, 3. 68, 2.¹ 7, 36, 3. 39, 2. 8, 27, 6. 80, 1. 104, 5 (*bis*).

HDT. 2, 48.¹ 51.¹ 6, 8. 7, 46. 8, 51.

COM. Men. 4, 341, 56.¹ Philetaer. 3, 293.¹ Theop. 2, 818, 7. Pherecr. 2, 281, 3.¹

AR. Ach. 120.¹ 150. 686. 1105-6 (*bis*). Eq. 124. 205.¹ 280-1.¹ 1170.¹ Nub. 1330. Vesp. 457. Av. 503. Lys. 88.¹ 1116.¹ Ran. 903.

EUR. Cycl. 126.¹ 419. 551. fr. 271.¹

SOPH. Ai. 1121. El. 1500. O. C. 753.

HIPPONAX, 26.

SAPPHO, 72.¹

ARCHIL. 91.¹

HOM. Il. 5, 715. Cf. 6, 185.

In addition to the above references must be added the examples of the prepositional type cited under 630, which, with a single exception (EUR. Phoen. 526), are of the first position.

633. *Second Position:*

DEM. 2, 1.¹ [49], 8.

ISOC. 6, 20. 8, 103.¹ 104. 10, 23.¹ 15, 47 (*ter*).

¹ The passages to which these references apply are cited in 629, the others in 628.

- PLATO, Conv. 190 B.¹
 THUC. 1, 70, 6 (*bis*).¹ 2, 49, 5. 100, 2. 6, 34, 5. 37, 1. 8, 45, 2.¹
 AR. Eq. 528. 1367. Nub. 229-30.¹ Vesp. 554.¹ Thesm. 583.¹ Cf. Pl.
 879. 1018.¹ 1022.¹
 EUR. Cycl. 680. Phoen. 555.
 SOPH. O. T. 526. 1513.¹ Tr. 1252-3.¹

634. PARTICIPLE IN PREDICATIVE POSITION.—The predicative position is the most common position of the participle. Instances of this position in which the participle is the equivalent of an adjective, have been cited under the preceding sections. Other examples will be given later under the head of *Predicative Attribution*, the *Participle*, the *Compound Sentence*, and the *Abridged Sentence*. For the predicative position of the attributive participle, see 622 and 623.

635. SEEMING ATTRIBUTIVE OR PREDICATIVE POSITION OF ΚΑΛΟΥΜΕΝΟΣ, ΟΝΟΜΑΖΟΜΕΝΟΣ, ὢν, AND THE LIKE.—The articular copulative participle is regularly attracted into the gender and number of the predicate (cf. 124, 127 f., 492), and the resulting positions merely simulate attribution or predication.

ἡ ὀνομαζομένη ἀνδρεία, PLATO, Phaedo, 68 C; *What is called bravery.*
 ἐπὶ τὴν γαστέρα νῦν καλουμένην, PLATO, Conv. 190 E; *To what is now called the belly.* περὶ τὰς ἡδονὰς καλουμένας, PLATO, Phaedo, 64 D; *About what are called (so-called) pleasures.*

DEM. [26], 27: ἐπεὶ καὶ . . . τὰς καλουμένας ὕρας νόμος καὶ τάξις . . . διοικεῖν φαίνεται.

AESCHIN. 2, 31: τῶν καλουμένων Ἐννέα ὀδῶν. 40: τὸ καλούμενον παιδάλημα. 3, 122: ἦκειν . . . πρὸς τὸ Θυτείον ἐκεῖ καλούμενον.

ISOC. 8, 7: οὕτω γὰρ . . . πρὸς τὰς δοκούσας εἶναι πλεονεξίας ἀπλήστως ἔχομεν, ὥστ(ε) κτέ. 94: ῥαδίον ἐστὶ καταμαθεῖν . . . τὴν καλουμένην μὲν ἀρχήν, οὐσαν δὲ συμφοράν, ὅτι πέφυκε χείρους ἅπαντας ποιεῖν τοὺς χρωμένους αὐτῇ.

PLATO, Conv. 190 E (see above). Legg. 720 B: θείης ἂν ταῦτα δύο γένη τῶν καλουμένων ἰατρῶν; PHAEDO, 64 D (see above). 68 C (see above). 86 D: ἐν τῷ καλουμένῳ θανάτῳ. Phaedr. 243 B: καὶ ποιήσας δὴ πᾶσαν τὴν καλουμένην παλινψιδίαν παραχρῆμα ἀνέβλεψεν. Rpb. 404 D: οὐκοῦν καὶ Ἀττικῶν περμάτων (sc. ψέγεις) τὰς δοκούσας εἶναι εὐπαθείας; 473 C-D: εἰάν μὴ . . . ἢ οἱ φιλόσοφοι βασιλεύσωσιν ἐν ταῖς πόλεσιν ἢ οἱ βασιλεῖς τε νῦν λεγόμενοι καὶ δυνάσται φιλοσοφήσωσι . . . οὐκ ἐστὶ κακῶν παῦλα.

XEN. An. 6, 1, 7: ὠρχοῦντο τὴν καρπαίαν καλουμένην ἐν τοῖς ὄπλοις.

¹ The passages to which these references apply are cited in 629, the others in 628.

7, 1, 33: ἔλεγεν ὅτι ἔτοιμος εἶη ἡγεῖσθαι αὐτοῖς εἰς τὸ Δέλτα καλούμενον τῆς Θωράκης. 5, 1: εἰς τὸ Δέλτα καλούμενον. Μειν. 1, 1, 11: σκοπῶν ὅπως ὁ καλούμενος ὑπὸ τῶν σοφιστῶν κόσμος ἔφν.

THUC. 1, 2, 1: ἡ νῦν Ἑλλάς καλουμένη. 3: ἡ τε νῦν Θεσσαλία καλουμένη καὶ Βοιωτία. 32.4: καὶ περιέστηκεν ἡ δοκοῦσα ἡμῶν πρότερον σωφροσύνη . . . νῦν ἀβουλία καὶ ἀσθ.νεια φαινομένη. 2, 19, 2: περὶ τοὺς Ρεῖτους καλουμένους. . . . ἐς Ἀχαρνάς, χώρον μέγιστον τῆς Ἀττικῆς τῶν δῆμων καλουμένων. 8, 48, 6: τοὺς τε καλοὺς ἀγαθοὺς ὀνομαζομένους.

HDT. 6, 61: τὸ δ' ἐστὶ ἐν τῇ Θεράπῃ καλεομένη.

COM. Μειν. 4, 249: ἡ νῦν ὑπὸ τινων χρηστότης καλουμένη.

EUR. Andr. 75-6: ὁ δὲ κεκλημένος | πατήρ ἔτ' ἐν Δελφοῖσι τυγχάνει μένων.

636. μέσος, ἄκρος, AND THE LIKE IN PREDICATIVE POSITION. — Adjectives of position when used partitively regularly precede the articular substantive. For the anarthrous use, see 507.

(ἡ στήλη) κατὰ μέσην τὴν νῆσον ἔκειτο, PLATO, Criti. 119 C; *The pillar was situated in the middle of the island.* ἔνυχας . . . ἐπ' ἄκροις τοῖς κόλοις ἔφυσαν, Tim. 76 E; *They formed, at the extremities of the limbs, nails.* στήσας τὸ ἄρμα πρὸ τῆς φάλαγγος μέσης, XEN. An. 1, 2, 17; *Halting his chariot before the phalanx, the middle of it.* But τὸ μέσον στίφος, XEN. An. 1, 8, 13; *The central mass of men, not the centre of the mass of men.* ὁ μέσος (δάκτυλος), PLATO, Rpb. 523 C; *The middle finger, not the middle of the finger.*

DIN. 1, 24: πόλις ἀστυγείτων . . . ἐκ μέσης τῆς Ἑλλάδος ἀνήρπυσται.

LYCURG. 17: κατὰ μέσην τὴν ἀκτὴν διὰ τῆς πυλίδος ἐξελθῶν.

HYPER. c. Athen. col. 6, 20: ἐν μέσῃ τῇ ἀγορᾷ.

DEM. 19, 127: εἰς μέσας τὰς Θήβας καὶ τὸ τῶν Θηβαίων στρατόπεδον. 29, 12: ἐν τῇ ἀγορᾷ μέσῃ πολλῶν παρόντων.

ISOC. 5, 90: ἐν μέσοις γενόμενον τοῖς πολεμίοις ἀποθανεῖν (sc. ὁμολογεῖται).

PLATO, Conv. 190 E: κατὰ μέσην τὴν γαστέρα. Critias, 119 C (see above). Lach. 183 E: ἄκρον τοῦ στύρακος. Phaedo, 108 E: ἐν μέσῳ τῷ οὐρανῷ. 109 C: ἐν μέσῳ τῷ πυθμένι τοῦ πελάγους. E: διεξελεῖν ἐπ' ἔσχατον τὸν ἀέρα. Protag. 352 A: ἰδὼν τὸ πρόσωπον καὶ τὰς χεῖρας ἄκρας. Tim. 75 C-D: τὰ δὲ νεῦρα . . . ὁ θ.ὸς ἐπ' ἔσχατην τὴν κεφαλὴν . . . ἐκόλλησεν . . . καὶ τὰς σιαγόνας ἄκρας αὐτοῖς ξυν.δησεν. Tim. 76 E (see above).

XEN. Ag. 9, 4: ἐν μέσαις ταῖς εὐφροσύναις. An. 1, 2, 7: διὰ μέσου δὲ τοῦ παραδείσου. 17 (see above). 2, 1, 11: ἔχων ἐν μέσῃ τῇ ἑαυτοῦ χώρᾳ. Cyn. 3, 4: ἄκρα δὲ τῇ οὐρᾷ σείουσιν. 4, 8: ἐπὶ δὲ ταῖς μηρμιαῖς ἄκραις. 5, 10: ἐπ' ἄκρους δὲ τοὺς πόδας. 6, 7: εἰς μέσον τὸν κεκρῦφαλον. Cyr. 7, 1, 34: ἐν ἄκραις ταῖς χερσί. 8, 8, 17: περὶ ἄκραις ταῖς χερσί. R. Eq. 6, 9: εἰς ἄκρον τὸ στόμα.

THUC. 2, 83, 3: κατὰ μέσον τὸν πορθμόν. 91, 3: τῇ Λευκαδίᾳ (sc. νηί) διωκούσῃ ἐμβάλλει μέσῃ. 3, 107, 4: οὔτοι δὲ ἐν τῷ εὐωνύμῳ μᾶλλον καὶ οὐ τὸ κέρας ἄκρον ἔχοντες ἀθρόοι ἦσαν, ἀλλ' Εὐρύλοχος ἔσχατον εἶχε τὸ εὐώνυμον καὶ οἱ μετ' αὐτοῦ. 4, 96, 1: μέχρι . . . μέσου τοῦ στρατοπέδου. 5, 9, 6: κατὰ μέσον τὸ στρατεύμα. 6, 97, 5: ἐπ' ἄκροις τοῖς κρημνοῖς τῶν Ἐπιπολῶν. 101, 2: διὰ μέσου τοῦ ἔλους.

HDT. 2, 40: σκέλεα δὲ ἀποτάμνουσι καὶ τὴν ὄσφυν ἄκρην. 4, 49: Κίος ποταμὸς μέσον σχίζων τὸν Αἴμιον ἐκδίδοι ἐς αὐτόν (sc. τὸν Ἴστρον). 181: ἐκ μέσου τοῦ ἁλός. 5, 101: διὰ μέσης τῆς ἀγορῆς ρέει.

AR. Ach. 638: ἐπ' ἄκρων τῶν πυγιδίων ἐκάθησθε. 1216. Lys. 443-4: εἰ . . . τὴν χεῖρ' ἄκραν | ταύτῃ προσοίσεις. Thesm. 239: τὴν κέρκον φυλάττου νυν ἄκραν.

EUR. Cycl. 159: εἰς ἄκρους γε τοὺς ὄνυχας ἀφίκετο. 184: περὶ μέσον τὸν αὐχένα. 220: ἐν μέσῃ τῇ γαστέρι. 671: μεθῶν κατέπεσες εἰς μέσους τοὺς ἄνθρακας.

SOPH. fr. 689: μέσον εἰς τὸν αὐχέν' εἰσαλοίμην.

637. ὅλος IN PREDICATIVE POSITION. — ὅλος prefers the first predicative position with its decided emphasis. The second position is a manner of afterthought.

ὅλη . . . ἡ πόλις, DEM. 21, 80; (*The*) WHOLE (*of*) *the city*. οἱ ἀλλότριοι καὶ ἡ πόλις ὅλη, AESCHIN. 1, 28; *The strangers and the CITY, the whole of it*. ταύτην μὲν τὴν ἡμέραν ὅλην ἐργάζοντο· τῇ δ' ὑστεραίᾳ κτέ., THUC. 4, 69, 3; *This day they worked the whole day long; but on the following day etc.*

INSCRIPTIONES ATTICAE. The predicative position alone is found according to Msth.³ § 86, 45. II, 465, 10: ἐν ὅλῃ τῷ ἐνιαυτῷ (ante 100 a. Chr.). 467, 39: δι' ὅλου τοῦ ἐνιαυτοῦ (circ. 100 a. Chr.). 240, b, 9: ὅλην τὴν πόλιν (307/6 a. Chr.). IV, 2, 1054 b, 16: παρ' ὅλον τὸν τοίχον (a. 350 a. Chr.).

DIN. 1 ex. of 1st pred. pos., 1 ex. of 2d pred. pos. 1, 22: ὅλη τῇ Ἑλλάδι. 44: τῆς δ' Εὐβοίας ὅλης.

LYCURG. 3 exx. of 1st pred. pos. 7: ὑπὲρ ὅλης τῆς πατρίδος. 40: καθ' ὅλην τὴν πόλιν (τὴν add. Suid. (Sch.)). 59: ἡγοῦμαι . . . τουτοῖ . . . ὅλην ἐκδοτον ποιῆσαι τὴν πόλιν.

HYPERIDES. No example.

DEMOSTHENES. In the Demosthenean corpus are found 50 exx. of the 1st pred. pos. and 9 exx. of the 2d pred. pos. 18, 118: λαβίων ἀνάγνωθι τὸ ψήφισμ' ὅλον τὸ γραφέν μοι. 21, 80: ὅλη γὰρ ἡ πόλις . . . τὴν ἐπιβουλήν τότε ταύτην . . . ἤσθετο.

AESCHIN. 4 exx. of 1st pred. pos., 2 exx. of 2d pred. pos. 1, 28 (see above). 52 (= 3, 48 = 3, 206): ὅλην τὴν ἡμέραν.

ISAE. 2 exx. of 1st pred. pos. 7, 2: ὅλον τὸ πρᾶγμα. 23: ὅλου τοῦ κλήρου.

ISOC. 29 exx. of 1st pred. pos., 6 exx. (omitting 9, 67) of 2d pred. pos. 8, 51: περὶ τὴν σωτηρίαν ὅλης τῆς πόλεως. 9, 46: τῇ τῆς πόλεως ὅλης διοικήσει.

LYS. 5 exx. of 1st pred. pos., 1 ex. of 2d pred. pos. 28, 10: οὐκ Ἔργο-
κλῆς μόνος κρίνεται, ἀλλὰ καὶ ἡ πόλις ὄλη. 31, 26: προδοὺς ὄλην τὴν πόλιν.

ANDOC. 2 exx. of 2d pred. pos. 1, 68: τὴν πόλιν ὄλην συνταράξας.
[4], 29: τὴν πόλιν ὄλην ὑβρίζων.

ANTIPHON. 3 exx. of 2d pred. pos. 5, 76: ἡ πόλις ὄλη . . . μετὰ τῆς
πόλεως ὄλης. 79: μετὰ τῆς πόλεως ὄλης.

PLATO, COPV. 219 C: κατεκείμην τὴν νύκτα ὄλην. Crat. 393 E: ὄλφ τῷ
ὀνόματι. Criti. 118 A: ὄλης τῆς νήσου. Legg. 808 A: ὄλην καὶ πᾶσαν τὴν
οικίαν. Rpb. 411 A: τὸν βίον ὄλον. 442 C: ὄλφ τῷ κοινῷ. 518 C: ξὺν
ὄλφ τῷ σώματι . . . ξὺν ὄλη τῇ ψυχῇ. 519 E: ἐν ὄλη τῇ πόλει.

XEN. An. 5 exx. of 1st pred. pos., 2 exx. of 2d pred. pos. (see Joost,
Sprachgebr. Xen. In 2, 3, 16: ὁ δὲ φοινίξ ὄθεν ἐξαιρεθείη ὁ ἐγκέφαλος ὄλος
αὐαίνεται, ὄλος is adverbial, belonging to αὐαίνεται). 1, 2, 17: ὄλην τὴν φάλαγγα.
3, 3, 11: τῆς ἡμέρας ὄλης. 4, 1, 10: ὄλην τὴν ἡμέραν. Cyr. 2, 1, 24: καὶ
ὄλαις ταῖς τάξεσι καὶ ὄλοις τοῖς λόχοις. 30: ἔστι δ' ὅτε καὶ τὴν πεμπάδα
ὄλην καὶ δεκάδα ὄλην καὶ λόχον ὄλον καὶ τάξιν ὄλην (sc. ἐκάλει). Hell.
3, 4, 17: ὄλην τὴν πόλιν.

THUC. 3 exx. of 1st pred. pos., 1 ex. of 2d pred. pos. 1, 70, 8: δι' ὄλον
τοῦ αἰῶνος. 4, 69, 3 (see above). 7, 38, 3: ὄλην τὴν ἡμέραν. 8, 50, 5:
ὄλον τὸ στράτευμα τὸ τῶν Ἀθηναίων.

HERODOTUS. No example.¹

COM. FR. About 9 exx. of the 1st pos. and 9 exx. of the 2d pos. 11 of
these exx. are either ὄλην τὴν ἡμέραν (τὴν ἡμέραν ὄλην) or ὄλην τὴν νύκτα
(τὴν νύχθ' ὄλην).

ARISTOPHANES. 7 exx. of the 1st pred. pos., 12 exx. of the 2d pred.
pos. The preponderance of the 2d pos. is undoubtedly due to metrical con-
venience, 10 of the 12 exx. occurring at the end of the verse. Ach. 138: τὴν
Θορέκην ὄλην. Eq. 1191: ὄλον γε τὸν πλακοῦντα τουτονί. Nub. 36 (= Eccl.
39. 55. 1123. Pl. 743): τὴν νύχθ' ὄλην. Nub. 75: ὄλην τὴν νύκτα.
Lys. 29: ὄλης τῆς Ἑλλάδος. Pl. 1015: ὄλην τὴν ἡμέραν. fr. 2, 1092: τὸν
χειμῶν' ὄλον.

TRAGICI. No example.

LYRICI. No ex. except CARM. POP. 35: ὄλον τὸ σῶμα and 46, 23:
ὄλης τῆς Ἑλλάδος.

HESIOD. Does not use ὄλος (οὔλος).

HOMER. No example.

638. ὄλος IN ATTRIBUTIVE POSITION. — The attributive posi-
tion of ὄλος is much less common than the predicative.

τὴν ὄλην ἐπιβουλήν καὶ πονηρίαν . . . ὄψεσθε, DEM. 32, 2; *You will see the
whole extent of the chicanery and rascality.* τὴν ὄλην τῶν πραγμάτων διοίκη-
σιν, ISOC. 9, 69; *The whole management of the state.*

DIN, LYCURG. No example.

¹ ὄλος, which is said not to occur in Herodotus, is found 7, 167 and 8, 113.

HYPER. 1, 12, 17: σὲ δὲ τὸν τῶν ὅλων πραγμάτων ἐπιστάτην παρῆδεν; (the only ex. in HYPER.).

DEM. 11 exx. in the entire corpus. 1, 3 (= 2, 31): τῶν ὅλων πραγμάτων. 32, 2 (see above). 36, 37: τὸ ἡμῶν τῆς ὅλης μισθώσεως.

AESCHIN. 9 exx. 1, 24: τῆς ὅλης ἡλικίας. 1, 46 (= 1, 61. 73): τὸ ὅλον πρᾶγμα. 3, 25: τὴν ὅλην διοίκησιν.

ISAEUS. No example.

ISOC. Only two exx. 9, 69: ἢ τὴν κατάληψιν τῆς βασιλείας, ἢ τὴν ὅλην τῶν πραγμάτων διοίκησιν. Ep. 2, 3: κατέγνω . . . μᾶλλον σοι μέλει τῶν περὶ τὴν ἀνδρίαν ἐπαίνων ἢ τῶν ὅλων πραγμάτων.

LYS., ANDOC., ANTIPHON. No example.

PLATO, CONV. 191 B: τὸ λειψθὲν ἄλλο ἐζήτει καὶ συνεπλέκετο, εἴτε γυναικὸς τῆς ὅλης ἐντύχοι ἡμίσει, . . . εἴτ' ἀνδρός. Crat. 392 C: πότερον οὖν αἱ γυναῖκες . . . φρονιμώτεραί σοι δοκοῦσιν εἶναι ἢ οἱ ἄνδρες, ὡς τὸ ὅλον εἰπεῖν γένος; Protag. 329 D: ὥσπερ τὰ τοῦ προσώπου μόρια ἔχει πρὸς τὸ ὅλον πρόσωπον. Rpb. 344 C: ὅσοι ἂν πύθωνται αὐτὸν τὴν ὅλην ἀδικίαν (*the whole gamut of injustice*) ἠδικηκότα.

XEN. An. 4, 8, 11: εἰ δέ πη τοῦτο ἔσται, τῇ ὅλῃ φάλαγγι κακὸν ἔσται (the only ex. in the Anab., according to Joost).

THUC., HDT. No example.

COM. Nicol. 4, 580, 30: τῆς ὅλης τέχνης. Sosip. 4, 483, 31: τῆς ὅλης συντάξεως. Men. 4, 249: μεθῆκε τὸν ὅλον εἰς πονηρίαν βίον. 353, 466: τὸν ὅλον ἀνατρέπει βίον.

ARISTOPHANES. No example.

TRAG. Chaerem. 36, p. 790: τὰς ὅλας τιμάς (*verba corrupta*, Nauck).

EUR., SOPH., AESCHYL. No example.

ANACREONTEA, 13, 3-4: εἰ κύματ' αἶδας εὐρεῖν | τὰ τῆς ὅλης θαλάσσης.

PIND. O. 2, 33: τὸν ὅλον ἀμφὶ χρόνον.

HES., HYMN. HOM., HOM. No example.

639. ὅλος WITH ANARTHROUS SUBSTANTIVE. — ὅλος with an anarthrous substantive is generally indefinite as in English *a whole*; occasionally, definite.

640. ὅλος with anarthrous substantive indefinite:

ἂν δέ τις ἀνθρώπων ἢ καὶ ὅλη πόλις . . . βοηθήσῃ. DEM. 23, 81; *If any individual or even a whole city comes to the rescue.* πόλεις ὅλαι καὶ ἔθνη, DEM. 18, 271; *CITIES, in their entirety, and nations.*

HYPER. 3, 13: ὃς οὐ μόνον ὑπὲρ σεαυτοῦ δύνασαι εἰπεῖν, ἀλλὰ καὶ ὅλη πόλει πράγματα παρέχειν ἱκανὸς εἶ (Cobet would read ὅλη τῇ πόλει).

DEM. 18, 30: τρεῖς ὅλους μῆνας. 271 (see above). 19, 57 (= 158): τρεῖς μῆνας ὅλους. 78: τέτταρας μῆνας ὅλους. 230: ὅλον τόπον. 20, 51: πόλεις ὅλας. 21, 131: φυλὴν ὅλην. 23, 81 (see above). 24, 9: μίαν ἡμέραν ὅλην. 197: ἐνιαυτὸν ὅλον. 31, 14: ὅλοις ἔτεσιν πρότερον δέκα.

36, 33: πλάσμα . . . ὄλον. 45, 29: πλάσμ' ὄλον. (4 exx. of 1st pos., 10 exx. of 2d pos.)

ISOC. 14, 52: ὄλην . . . πόλιν. 15, 74: ὄλοις εἶδеси.

PLATO, Gorg. 512 B: πόλεις γὰρ ἔστιν ὅτε ὄλας σφίξει. Legg. 811 A: ὄλους ποιητὰς ἐμμανθάνοντας . . . καί τινας ὄλας ῥήσεις . . . ξυναγαγόντες. Rpb. 373 E: μείζονος τῆς πόλεως δεῖ οὔτι συμκρῶ, ἀλλ' ὄλῳ στρατοπέδῳ. Theaet. 201 A: τέχνη γάρ σοι ὄλη σημαίνει μὴ εἶναι ἐπιστήμην αὐτό. ©EAI. πῶς δῆ; καὶ τίς αὐτῆ;

XEN. Cyr. 2, 3, 17: ἐκάλεσε δ' ἐπὶ δέιπνον καὶ ὄλην τάξιν σὺν τῷ ταξίαρχῳ.

THUC. 3, 36, 4: ἀναλογισμὸς (sc. ἦν αὐτοῖς) ὤμων τὸ βούλευμα καὶ μέγα ἐγνώσθαι, πόλιν ὄλην διαφθεῖραι μᾶλλον ἢ οὐ τοὺς αἰτίους.

HDT. 7, 167: σώματα ὄλα. 8, 113: ταῦτα μὲν ἔθνεα ὄλα εἴλετο, ἐκ δὲ τῶν ἄλλων συμμάχων ἐξελέγετο κατ' ὀλίγους.

AR. Ach. 85-6: παρετίθει θ' ἡμῖν ὄλους | ἐκ κριβάνου βούς. Av. 431: σόφισμα, . . . παιπάλημ' ὄλον. Ran. 506: βούν ἀπηνθράκιζ' ὄλον.

COM. DAMOX. 4, 530: ἐν δὴ ἔτεσιν καὶ μηνσὶν οὐχ ὄλοις δέκα. Euphron, 4, 486: ἐν οὐχ ὄλοις δέκα μηνσί. Men. 4, 358, 626: πόλεις ὄλας. Alex. 3, 497: δι' ὄλης ἡμέρας. Amph. 3, 307: γλαῦκοι δ' ὄλοι. Eubul. 3, 237: δι' ἡμέρας | ὄλης. Antiph. 3, 94: ὄλους | βούς . . . ὄλον τέρας. 125: ἡμέραν καὶ νύχθ' ὄλην. Alcae. 2, 827: μῆνας ἐγγὺς τρεῖς ὄλους.

EUR. Cycl. 217: ὄλον πίθον. Phoen. 1131-2: γίγας ἐπ' ὤμοις γηγενῆς ὄλον πόλιν | φέρων. (The only 2 exx. of ὄλος in Eur.)

SOPH. O. T. 1136-7: τρεῖς ὄλους | . . . ἐκμήνους χρόνους. Ph. 480: ἡμέρας τοι μόχθος οὐχ ὄλης μῖας.

PHILOXENUS 2, 14-5 (Bgrk.): θερμὸς μετὰ ταῦτα παρήλθεν | ἰσοστράπεζος ὄλος νῆστις. 29: καὶ κεφάλαιον ὄλον.

HOM. Od. 17, 343: ἄρτον τ' οὐλον ἐλὼν περικαλλέος ἐκ κανέοιο. 24, 118: μὴνὶ δ' ἄρ' οὐλῳ πάντα περήσαμεν εὐρέα πόντον.

641. ὄλος with *anarthrous substantive definite*:

ὄλη μὲν που χορεία ὄλη παιδείσις ἦν ἡμῖν, PLATO, Legg. 672 E; *The whole choral art was, as we saw (218), the whole of education.*

ORATORES ATTICI. No example.

PLATO, Legg. 672 E (see above). 942 D: καὶ ὄλην εὐκολίαν τε καὶ εὐχέρειαν ἐπιτηδεύειν τῶν αὐτῶν εἶνεκα. Rpb. 577 D-E: καὶ ἡ τυραννεομένη ἄρα ψυχὴ ἥκιστα ποιήσει ἂν βουληθῆ, ὡς περὶ ὄλης εἰπεῖν ψυχῆς.

THUC., HDT. No example.

AR. Pax, 26-8: καὶ φαγεῖν οὐκ ἀξιοῖ, | ἦν μὴ παραθῶ τρίψας δι' ἡμέρας ὄλης | ὥσπερ γυναικὶ γογγύλην μεμαγμένην.

SOPH. fr. [1026]: ὄλην δ' ἐκείνην εὐφρόνην.

PIND. O. 3, 19-20: διχόμηις ὄλον χρυσάρματος | . . . ὀφθαλμὸν ἀντέφλεξε Μῆνα. 10 (11). 43: ὁ δ' ἄρ' ἐν Πίσῳ ἔλσαις ὄλον τε στρατὸν | λαίαν τε πᾶσαν. N. 3, 49: ἐξέτης τὸ πρῶτον, ὄλον δ' ἔπειτ' ἂν χρόνον.

642. *πᾶς, ἅπας, σύμπας (συνάπας)*.—The original difference between *ἅπας* and *πᾶς* gradually faded and the avoidance of hiatus in artistic prose tended to prevent the employment of *ἅπας* after a vowel. On the other hand, after a consonant a dislike to *πᾶς* began to manifest itself. *καλῶ δ' ἐναντίον ὑμῶν ἄνδρες Ἀθηναῖοι τοὺς θεοὺς ἅπαντας* (so all Mss.) *καὶ πάσας*, says Demosthenes, 18, 141, though in the prooemium he had said *τοῖς θεοῖς εὐχομαι πᾶσι καὶ πάσαις*. The extent of this discrimination according to position varies with various authors and various spheres. The extremes are found in the Pseudo-Xenophontean *Ἀθηναίων πολιτεία*, which uses *πᾶς* and *ἅπας* indifferently after vowels and consonants, and in Isocrates, who applies the rule with great rigor.

According to Diels, Gött. gel. Anz. 1894. 297 ff., Isocrates uses *πᾶς* 340 times, 287 times after a vowel, and 53 times after a consonant; *ἅπας* is used 528 times after a consonant and only 14 times after a vowel (12 times after *περί* and twice after *πρό*). The 53 exceptional cases of the use of *πᾶς* after a consonant are due to other euphonic considerations, to the fixity of stereotyped expressions, such as *ἐκ παντὸς τρόπου*, to faulty tradition, or to lack of revision. The Panegyricus presents no exception. For further details, see Diels, *l.c.*

Numerically *πᾶς*, as a rule, far outweighs *ἅπας*; *ἅπας* is much more frequent than *σύμπας*, and *συνάπας* is rare. In Plato, according to computations based upon the tables of Walbe, *Syntaxis Platonicae specimen*, Bonn, 1888, pp. 4 sq., *πᾶς* occurs 5714 times, *ἅπας* 834 times, *ξύμπας* 372 times, and *ξυνάπας* 13 times. In Isocrates, however, *ἅπας* is much more common than *πᾶς* (see above), and in Plato's *Sophistes* and *Politicus* *ξύμπας* occurs more than twice as often as *ἅπας* (20 : 8 and 45 : 18).

643. POSITION OF *πᾶς, ἅπας, σύμπας*.—*πᾶς, ἅπας, and σύμπας (συνάπας)*, like *ὅλος*, are used with articular and with anarthrous substantives, and in predicative and attributive position. The first predicative position is by far the most common. Next in the order of frequency is the second predicative position. This is the favorite position of *ἅπας* in some authors, and the regular position in *οἱ ἄλλοι πάντες* and kindred forms. The attributive position comes last.

644. PREDICATIVE POSITION OF *πᾶς, ETC.*—*πᾶς, ἅπας, σύμπας (συνάπας)* in predicative position are generally used like the English *all*.

πᾶσ' ἡ βουλή, DIN. 1, 15; *All the senate.* *πᾶσ' ἡ Ἑλλάς*, *Ibid.* 31; *All Greece.* *πάντες οἱ πολῖται*, AESCHIN. 3, 8; *All the citizens.* *ἐκ τοῦ βίου παντὸς καὶ τῶν ἔργων τῶν τοῦ πατρός*, Lys. 19, 13; *From my father's whole life and from his actions.* *ἅπας ὁ δῆμος*, DEM. 20, 106; *All the people.*

ὁ δῆμος ἑπας, 21, 2; *The people with one accord.* ξύμπαν δὲ τὸ ὀπλιτικὸν . . . τρισχῆλιοι μάλιστα, THUC. 4, 124, 1; *The aggregate (number of) the hoplite contingent was approximately three thousand.* τὸ δ' ὀπλιτικὸν ξύμπαν ἤθροίσθη δισχῆλιοι μάλιστα, THUC. 5, 6, 5; *The heavy-armed troops that were mustered amounted in the aggregate to about two thousand.*

645. πᾶς in Predicative Position:

DIN. 1, 15 (644). 31 (644). 50: τὰς ἀποφάσεις πάσας. 71: πάσας τὰς δικαίας πίστεις. 80: οἱ ἄλλοι πάντες. 2, 15: πᾶσι τοῖς πολίταις. 20: πᾶσι τοῖς ἄλλοις Ἀθηναίοις. 3, 7: πᾶσαν τὴν πόλιν. 3, 16: τῶν πονηρῶν πάντων (masc.). There are 21 exx. of the 1st pos., 5 of the 2d, including 2 instances of οἱ ἄλλοι πάντες and one of τᾶλλα πάντα.

LYCURG. 5: πᾶσαν τὴν ὑμετέραν δύναμιν. 7: κατὰ παντὸς τοῦ αἰῶνος. 80: πάντες οἱ Ἕλληνες. 94: πάσας μὲν τὰς ἀνθρωπίνους πράξεις. There are 19 exx. of the 1st pos., none of the 2d.

HYPER. There are 7 exx. of the 1st pred. pos., 4 of the 2d, not counting 8 exx. of οἱ ἄλλοι πάντες and variations, and 6, 25: τοῖς λοιποῖς πᾶσιν.

DEM. In the singular alone there are 100 exx. of the 1st pos., and 19 exx. of the 2d pos.

AESCHIN. 22 exx. of the 1st pos., 8 exx. of the 2d pos., not including 3 exx. of τᾶλλα (τὰ δ' ἄλλα) πάντα.

ISOC. In the corpus of Isocrates there are about 116 instances of the 1st pos. and only about 6 exx. (not counting 13, 19) of the 2d. 3, 12: πάντα τὸν χρόνον and so often. 4, 86: πάντων τῶν ἄλλων and so elsewhere, but 20, 1: τᾶλλα πάντα τὰ περὶ τὸν βίον. 5, 70: τὴν Ἑλλάδα πᾶσαν, but 7, 3 (= 16, 27): πᾶσαν . . . τὴν Ἑλλάδα. 18, 50: πᾶσαν τὴν πόλιν.

LYS. There are about 54 instances of the 1st pred. pos. Of the 2d pos. there are only 4 exx., and one of these is not cogent.

ANDOC. There are about 16 instances (including one doubtful one) of the 1st pred. pos., and about 4 of the second (excluding 2 that occur in documents).

ANTIPHON. 10 exx. of the 1st pred. pos. and 6 (including one τοῖς ἄλλοις πᾶσιν) of the 2d. Five of the latter are in the sixth speech.

PLATO. According to Walbe, *l.c.*, pp. 13 and 31, Plato uses πᾶς and forms 830 times in the 1st pos. (318 singulars), and 380 times (91 singulars) in the 2d pos. Specially to be noted is the expression πᾶς ὁ βίος, which in one form or another occurs about 27 times as compared with only three instances of the 2d pred. pos. πᾶν τοῦναντίον is the regular formula; variations are rare. In conjunction with ἄλλος, πᾶς regularly follows; with τοιοῦτος it regularly precedes. τᾶλλα πάντα (72), οἱ ἄλλοι πάντες (16); but πάντα τᾶλλα (8), πάντες οἱ ἄλλοι (2). πάντα τὰ τοιαῦτα (86), πάντες οἱ τοιοῦτοι (4); but τὰ τοιαῦτα πάντα (20), οἱ τοιοῦτοι πάντες (2). See Walbe, p. 32.

XEN. In the Anabasis πᾶς occurs 39 times in the 1st pos. (13 sing., 26 plur.), and 27 times in the 2d pos. (7 sing., 20 plur.), not including 5 instances of οἱ ἄλλοι πάντες. (Joost, *l.c.*, pp. 78 f.)

THUC. Of the nominative singular and plural of all genders, there are 13 instances of the 1st pred. pos. and 8 instances of the 2d (excluding one οἱ ἄλλοι πάντες).

HDT. 1, 24: περιδεῖν αὐτὸν ἐν τῇ σκευῇ πάσῃ στάντα . . . ἐνδύντα τε πᾶσαν τὴν σκευὴν . . . σὺν τῇ σκευῇ πάσῃ . . . πᾶν τὸ γεγονός. 28: πάντων τῶν ἐντὸς Ἄλφειο ποταμοῦ οἰκημένων . . . τοὺς ἄλλους πάντας. 36: Λυδῶν μέντοι λογάδας καὶ τὸ κυνηγέσιον πᾶν συμπέμψω. 2, 25: διὰ παντὸς τοῦ χρόνου . . . οὐδὲ πᾶν τὸ ὕδωρ τὸ ἐπέτειον . . . τοῦ Νείλου . . . ἀπὸ πάντων ἔλκει τῶν ποταμῶν . . . μετὰ πάντων τῶν ὑδάτων. 2, 76: ψιλῆ τὴν κεφαλὴν καὶ τὴν δεξιὴν πᾶσαν. 3, 6: πάντα τὸν κέραμον. 3, 16: τᾶλλα πάντα.

AR. Ach. 474: πάντα . . . τὰ πράγματα. 809: πάσας . . . τὰς ἰσχάδας. 1089: τὰ δ' ἄλλα πάντ(α). Nub. 888: πρὸς πάντα τὰ δίκαια. 1129: τὴν νύκτα πᾶσαν. Pax, 1318: τὰ σκευή . . . πάντα. Av. 41: πάντα τὸν βίον. 105. 445-6: πᾶσι νικᾶν τοῖς κριταῖς | καὶ τοῖς θεαταῖς πᾶσιν. 551 (bis). 912. 1507. 1677. Lys. 1111. Thesm. 246. Ran. 621: πάντα τᾶλλα. Eccl. 33. 1115. Plut. 189. 547: πᾶσιν τοῖς ἀνθρώποις.

EUR. Andr. 173: τοιοῦτον πᾶν τὸ βάρβαρον γένος. Hec. 491: πάντα τὰν βροτοῖς. 814-5: τᾶλλα μὲν μαθήματα | μοχθοῦμεν ὡς χρὴ πάντα καὶ μαστεύμεν.

SOPH. Ant. 748: ὁ γοῦν λόγος σοὶ πᾶς ὑπὲρ κείνης ὄδε. El. 423: πᾶσαν . . . τὴν Μυκηναίων χθόνα. 657: τὰ δ' ἄλλα πάντα (similarly Ai. 1398. O. C. 609. Ph. 610). 685: πᾶσι τοῖς ἐκεῖ. 692: πάντα τὰ πινίκια. 741: τοὺς μὲν ἄλλους πάντας . . . δρόμους. 1345: τὰ κείνων πάντα. O. C. 437: ὄτ' ἤδη πᾶς ὁ μόχθος ἦν πέπων. 1613: ὄλωλε γὰρ δὴ πάντα τὰμά. Tr. 383: πάντες οἱ κακοί. fr. 528: φιλάργυρον μὲν πᾶν τὸ βάρβαρον γένος.

AESCHYL. Ag. 513-4: τοὺς τ' ἀγωνίους θεοὺς | πάντας προσαιδῶ. 1602: πᾶν τὸ Πλεισθένης γένος. Eum. 930: πάντα . . . τὰ κατ' ἀνθρώπους. 1015: πάντες οἱ κατὰ πτόλιν. Pers. 172: πάντα . . . τὰ κεδν(ὰ) . . . βουλευματα. P. V. 101-2: πάντα . . . | . . . τὰ μέλλοντα. Sept. 691: πᾶν τὸ Λαίτων γένος. Suppl. 721: πᾶσά θ' ἡ πικουρία.

BACCHYL. No example.

PIND. O. 14, 5-6: σὺν γὰρ ὕμνιν τά τε τερπνὰ καὶ | τὰ γλυκῆ' ἀνεταί πάντα βροτοῖς. (Apparently the only example.)

HYMN. HOM. Ap. 108: πᾶν τὸ μεσηγύ.

HOM. Od. 13, 262: τῆς ληΐδος . . . πάσης. 16, 404: τοὺς τ' ἄλλους πάντας. 17, 411: οἱ δ' ἄλλοι πάντες.

Il. 1, 597: αὐτὰρ ὁ τοῖς ἄλλοισι θεοῖς ἐνδίξια πᾶσιν. 11, 693: οἱ δ' ἄλλοι πάντες ὄλοντο. 15, 134: τοῖς ἄλλοισι . . . πᾶσι. 18, 485: τὰ τεῖρα πάντα. 21, 371: οἱ ἄλλοι πάντες. 24, 260: τὰ δ' ἐλέγχεα πάντα.

646. ἅπας in Predicative Position:

DIN. 13 exx. of 1st pos. and 15 exx. of 2d pos. (including 1, 106: τοῖς ἄλλοις ἅπασιν ἀνθρώποις).

LYCURG. 17 exx. of 1st pos. and 5 exx. of 2d pos., not counting 2 instances in a document.

HYPER. 8 exx. of 1st pos., including one doubtful one, and 11 exx. of 2d pos., including 2 exx. of the gen. and one of the accusative of οἱ ἄλλοι ἅπαντες. Two of the 11 exx. depend on restorations.

DEM. Of the singular of ἅπας there are in the Demosthenean corpus 33 exx. of the 1st pos. and 23 exx. of the 2d. The latter exx. include articular proper names, 6 exx. of the type τὸν ἄλλον ἅπαντα χρόνον (9, 22. [10], 51. 22, 3. [42], 2. 57, 47. 49), one τοῦτον ἅπαντα τὸν χρόνον (19, 57), and a group of three (38, 7. 41, 5. [49], 11), in which ἅπας, while agreeing with the substantive, is really a modifier of the predicate.

AESCHIN. 12 exx. of the first position, 15 of the second. These include συλλήβδην ἅπαντας (3, 18) and 3 exx. of τοὺς (δ') ἄλλους ἅπαντας.

ISOC. 230 exx. of first position excluding ἅπας with ἄλλος; 55 exx. of the second position, including 9 exx. like 2, 37: μὴ περιέδης τὴν σαντοῦ φύσιν ἅπασαν ἅμα διαλυθεῖσαν, but excluding ἅπας with ἄλλος. In combination with ἄλλος, ἅπας is found 3 times in the type ἀπάντων τῶν ἄλλων, 35 times in the type τοῖς ἄλλοις ἅπασιν, 8 times as in τῶν ἄλλων ἔργων ἀπάντων and 3 times as in παρὰ τοῖς ἄλλοις ἅπασιν ἀνθρώποις.

LYS. 39 exx. of first position and 16 of second, not including ἅπας with ἄλλος and 3 doubtful exx. In combination with ἄλλος, ἅπας once precedes (31, 8: ἅπασιν τοῖς ἄλλοις πολίταις) and 10 times follows, 7 times in the type τῶν ἄλλων ἀπάντων, 2 times as in 19, 64: τῶν ἄλλων . . . ἀπάντων τῶν εἰρημένων, and once as in 22, 16: ἐπὶ μὲν τοῖς ἄλλοις ὀνίσις ἅπασιν.

ANDOC. 6 exx. of first position and 6 of second, besides 1, 56: τοὺς ἄλλους ἅπαντας and 1, 131: τὸν ἄλλον βίον ἅπαντα.

ANT. 6 exx. of first position and 12 (excluding 3 in which ἅπας is used in conjunction with ἄλλος) of second.

PLATO. According to Walbe, *l.c.*, pp. 13 and 31, Plato uses ἅπας and forms 101 times in the first position (33 singulars), and 139 times in the second position (48 singulars). Like πᾶς, ἅπας generally follows articular ἄλλος but precedes articular τοιοῦτος. τᾶλλα ἅπαντα (17), οἱ ἄλλοι ἅπαντες (6), ἅπαντα τὰ ἄλλα (1); but ἅπαντα τὰ τοιαῦτα (6), ἅπαντες οἱ τοιοῦτοι (1), τὰ τοιαῦτα ἅπαντα (3). See Walbe, *l.c.*, p. 32.

XEN. According to Joost, *l.c.*, pp. 78 f. there are 5 exx. of the first position of ἅπας (one plural) and 1 ex. (pl.) of the second position. In addition οἱ ἄλλοι ἅπαντες occurs twice.

THUC. 16 exx. of the first position (not incl. 8, 43, 2: ἅπασαι δ' ἤδη οὔσαι ἅμα ἐν τῇ Κνίδῳ αἱ τῶν Πελοποννησίων νῆες), and 24 exx. of the second position, not including two instances of οἱ ἄλλοι ἅπαντες.

HDT. In the first two books there are about 4 exx. of the first position, and 6 of the second not including 2 exx. of the type οἱ ἄλλοι ἅπαντες ἀνθρωποι. 1, 86. 166. 171. 191. 192. 194. 2, 19. 42. 65. 82. 136. 151.

AR. In about 20 instances examined, the second position is a little more frequent than the first. Ach. 205: τῶν ὁδοιπόρων ἀπάντων. 577: ἅπασαν ἡμῶν τὴν πόλιν. 617: ἅπαντες . . . οἱ φίλοι. Eq. 170: τὰς νήσους ἀπάσας.

EUR. fr. 712: ἄπασαν ἡμῶν τὴν πόλιν κακορροθεῖ. 893: τὸ δ' ἄκαιρον ἄπαν.

SOPH. Ai. 132: ἄπαντα τάνθρώπεια. 284: ἄπαν . . . τοῦργον. Tr. 1136: ἄπαν τὸ χρῆμ(a). fr. 84: ἄπαν τὸ χρηστόν. 776: ἄπαντα τάγένητα (so Nauck: Valckenaer. τάγένητα). 1027: ἄπαντα τὰπίγεια καὶ μετάρσια.

AESCHYL. Ag. 553-4: τίς δὲ πλὴν θεῶν | ἄπαντ' ἀπήμων τὸν δι' αἰῶνος χρόνον; 902: τερπνὸν δὲ τἀναγκαῖον ἐκφυγεῖν ἄπαν.

PIND. O. 1, 31: ἄπαντα τεύχει τὰ μείλιχα. O. 9, 100: τὸ δὲ φυῆ κρᾶτιστον ἄπαν.

HOM. Od. 19, 372: αἱ κύνες αἶδε . . . ἄπασαι. 22, 446: αἱ δὲ γυναῖκες ἀολλέες ἦλθον ἄπασαι.

Il. 14, 273-4: ἄπαντες | . . . οἱ ἔνερθε θεοί.

647. σύμπας in Predicative Position:

DIN., LYCURG., HYPER. No ex.

DEM. 5, 11: ἦν συμπάσης ἐγὼ τῆς ἐν ἀνθρώποις οὔσης δεινότητος καὶ σοφίας ὀρώ κρατοῦσαν. [10], 41: συμπάσης τῆς πόλεως.

AESCHIN. No ex.

ISOC. 9 times in first position as 9, 65: σύμπασαν τὴν ἀρετὴν. Twice in second position, e.g. 4, 83: τὴν Ἑλλάδα σύμπασαν.

LYS., ANDOC., ANT. No ex.

PLATO. Plato uses ξύμπας and forms 71 times in the first position (42 singulars), and 35 times in the second position (14 singulars) (Walbe, *l.c.*, pp. 13 and 31). With substantive ἄλλος, ξύμπας is found in ξύμπαντες οἱ ἄλλοι (3), ξύμπαντα τὰ ἄλλα (1), and τὰλλα ξύμπαντα (3); with substantive τοιοῦτος, in ξύμπαντα τὰ τοιαῦτα (2), and τὰ τοιαῦτα ξύμπαντα (7) (Walbe, *l.c.*, p. 32).

THUC. Of the 11 exx. recorded in Bétant, all but one are of the first position. 2, 65, 4: ξύμπασα ἡ πόλις. 100, 2: ξύμπαντες οἱ ἄλλοι βασιλῆς. 5, 6, 5 (644).

HDT. 7, 99: συναπάσης τῆς στρατιῆς . . . νέας εὐδοξοτάτας παρείχετο. 9, 45: συναπάσης τῆς Ἑλλάδος.

AR. No ex.

SOPH., AESCHYL., TR. FR. No ex.

PIND. No ex.

HES. No ex.

HOM. Il. 22, 380: ὅς κακὰ πόλλ' ἔρδεσκεν, ὅς οὐ σύμπαντες οἱ ἄλλοι. (No other ex.)

648. PREDICATIVE πᾶς (ἄπας) MEANING *EVERY*. — With a generic singular (almost invariably a participle or an adjective), πᾶς (ἄπας) regularly means *every*.

πᾶς . . . ὁ θέμενος τὴν ψήφον, DEM. 23, 97: *Every one that casts his vote.* ἄπαντι τῷ βουλομένῳ, 21, 45; *To every one that desires.* πᾶς ὁ πονηρός,

25, 7: *Every one that is bad.* γραφικὴ . . . καὶ πᾶσα ἡ τοιαύτη δημιουργία, PLATO, Rpb. 401 A; *Painting and every (other) such craft.*

DEM. 21, 45: τῆς ὕβρεως αὐτῆς τὰς μὲν γραφὰς ἔδωκεν ἅπαντι τῷ βουλομένῳ, τὸ δὲ τίμημ' ἐποίησεν ὅλον δημόσιον. 23, 97: πᾶς γὰρ ὁ μήτε δ' ἔχθραν . . . μήτε δι' ἄλλην ἀδικον πρόφρασιν μηδεμίαν . . . θέμενος τὴν ψήφον εὔσεβει. 25, 7: ἀσθενὴς μὲν γὰρ ἐστὶ πᾶς ὁ πονηρὸς καθ' ἑαυτόν. 32: ὁ γὰρ ἀπονενομημένος πᾶς . . . ἐκ . . . τοῦ . . . παρλόγου, ἂν ἄρα σωθῆ, σώζεται.

PLATO, Conv. 187 A. 208 A. Crat. 412 D. Gorg. 525 A. Legg. 730 C. 731 C: πᾶς ὁ ἀδικος οὐχ ἐκὼν ἀδικος. 755 A. 791 E. 808 E. 895 D. 917 B. 953 D. Parmen. 148 E. Phaedo, 76 D. 77 C. Phaedr. 238 E. 276 D. Rpb. 347 D. 401 A: ἔστι . . . πλήρης μὲν γραφικὴ αὐτῶν καὶ πᾶσα ἡ τοιαύτη δημιουργία (see above). 416 D. 489 C. Soph. 219 A: ὄση περὶ τὸ θνητὸν πᾶν σῶμα θεραπεία, "The tending of mortal creatures." 252 E. Theaet. 154 B: Πρωταγόρας τε καὶ πᾶς ὁ τὰ αὐτὰ ἐκείνῳ ἐπιχειρῶν λέγειν. Elsew.

XEN. Mem. 2, 4, 6: ὁ γὰρ ἀγαθὸς φίλος ἑαυτὸν τᾶττει πρὸς πᾶν τὸ ἐλλεῖπον τῷ φίλῳ.

HDT. 2, 135: ἰδέσθαι ἔστι ἔτι καὶ ἐς τότε παντὶ τῷ βουλομένῳ. 3, 14: ἦσαν δ' ἄρα αὐτοῦ φύλακοι οἱ τὸ ποιούμενον πᾶν ἐξ ἐκείνου ἐπ' ἐκάστη ἐξόδῳ Καμβύσῃ ἐσημαίνον.

AR. Nub. 1020: τὸ μὲν αἰσχροὺν ἅπαν καλὸν ἠγείσθαι. Eccl. 638-9: οὐκοῦν ἄγχοσ' εὐ καὶ χρηστῶς ἐξῆς τὸν πάντα γέροντα | διὰ τὴν ἄγνοιαν (rare case of attributive πᾶς in this sense; some editors change text).

SOPH. Ai. 151-2: πᾶς ὁ κλύων | τοῦ λέξαντος χαίρει μᾶλλον. ("Solitarium exemplum est . . ., in quo opus articulo, quippe sic solvenda sententia πᾶς ὅστις ἂν κλύῃ." — Ellendt.)

AESCHYL. P. V. 127: πᾶν μοι φοβερὸν τὸ προσέρπον.

PIND. O. 9, 100: τὸ δὲ φυῆ κράτιστον ἅπαν.

649. ATTRIBUTIVE πᾶς, ETC. — πᾶς in attributive position means *whole, whole number (amount) of*. It is often used in an absolute sense, *all that there is, are*, as, for example, ὁ πᾶς χρόνος, *eternity*; οἱ πάντες ἄνθρωποι, *the whole of mankind*.

οὔτε οἱ ἐχθροὶ οὔτε ἡ πᾶσα πόλις, THUC. I, 132, 1; *Neither (his) enemies nor the whole city.* ἐξήκοντα μὲν σταδίων ὁ ἅπας περίβολος, τὸ δ' ἐν φυλακῇ ὄν ἡμισυ τούτου, 2, 13, 7; *The entire wall measured sixty stadia, the part under guard, half this amount.* εἰς τε ἕκαστος καὶ ἡ ξύμπασα πόλις, 6, 41, 2; *Each one individually and the city collectively.* καὶ γὰρ οὐδὲν πλείων ὁ πᾶς χρόνος φαίνεται οὕτω δὴ εἶναι ἢ μία νύξ, Plato, Ap. 40 E; *For in that case eternity appears to be no greater than a single night.* μόνος οὗτος τῶν πάντων ἀνθρώπων, LYCURG. 131; *He alone of all men.*

DIN. I, 91: τὸν ἅπαντα χρόνον. (Apparently the only ex.)¹

¹ Examples like τοῖς ἄλλοις ἅπασιν ἀνθρώποις (DIN. I, 106) are really predicative (see 674). For τὸ πᾶν (σύμπαν) and forms, see the lexica.

LYCURG. 131 (see above). (Apparently the only ex.)

HYPER. 2, 16: τὸν ἅπαντα χρόνον (*bis*). 6, 26: εἰς τὸν ἅπαντα χρόνον.

DEM. 18, 231: τὸν ἅπαντα χρόνον (*elsew.*). 19, 76: ἡ πᾶσ' ἀπάτη καὶ τέχνη. 24, 205: ἡ πᾶσ' ἐξουσία καὶ ἀδεια. [34], 24: τὸ δὲ σύμπαν κεφάλαιον γίνεταί τόνον καὶ τόνον. [39], 18: τὸν ἅπαντα βίον. *Elsew.*

AESCHIN. 2, 40: τῆς ἀπάσης (*v. l. πάσης*) κακοηθείας. 89: τὸν ἅπαντα χρόνον.

ISOC. [1], 1: ὁ πᾶς αἰών. 8 (=4, 178. 8, 142): τὸν ἅπαντα χρόνον. 11: ὁ πᾶς χρόνος. 4, 28 (=8, 34): τοῦ σύμπαντος αἰώνας. 5, 86: τοῦ λόγου τοῦ σύμπαντος. 15, 300 (=17, 1): τὸν ἅπαντα βίον. 18, 58: περὶ τοῦ παντὸς πράγματος.

LYS. [2], 1: ὁ πᾶς χρόνος. 66 (=78. 7, 29. 26, 11. 22): τὸν ἅπαντα χρόνον. 13, 30: τοῦ παντὸς κακοῦ. 97: τοῖς πᾶσιν ἀνθρώποις. 21, 19: τὸν πάντα χρόνον. 24, 13: τῶν ἀπάντων ἀνθρώπων.

ANDOC. 3, 29: εἰς τὸν ἅπαντα χρόνον. (Apparently the only ex.)

ANT. 2, β, 1: τῶν πάντων ἀνθρώπων. 5, 43: ὁ πᾶς κίνδυνος. 79: ἡ πᾶσα παρασκευή. 6, 44: αἱ σύμπασαι ἡμέραι ἐγένοντο . . . πλέον ἢ πενήκοντα.

PLATO. About 125 exx. (Walbe, *l.c.*, pp. 24 ff. and 35 f.). This number includes exx. like Legg. 734 B: ὁ πᾶς ἀνθρώπινος ὄχλος, but exx. like Phaedr. 277 C: ὁ ἔμπροσθεν πᾶς . . . λόγος and Ap. 25 B: τῶν ἄλλων ἀπάντων ζῶων (see 674), are excluded. ὁ πᾶς (*ἅπας, ξύμπας*) χρόνος occurs 16 times, e.g. Apol. 40 E (see above). ὁ πᾶς (*ἅπας*) βίος occurs Legg. 785 A, 864 A, 957 B.

XEN. An. 2, 3, 18: πρὸς τῆς πάσης Ἑλλάδος. 5, 6, 7: τούτων δὲ κατεχομένων οὐδ' ἂν οἱ πάντες ἀνθρώποι δύναιτ' ἂν διελεῖν. 7, 8, 19: τὸν πάντα χρόνον. (Joost, *l.c.*, p. 79.)

THUC. 1, 132, 1 (see above). 2, 2, 4: κατὰ τὰ πάτρια τῶν πάντων Βοιωτῶν. 2, 13, 7 (see above). 6, 6, 2: τὴν ἅπασαν δύναμιν τῆς Σικελίας. 41, 2 (see above). 100, 3: ἡ πᾶσα στρατιά. 102, 4: ἡ ξύμπασα στρατιά. 7, 68, 2: πόλει τῇ πάσῃ. 8, 26, 3: τὰ ξύμπαντα πράγματα. *Elsew.*

HDT. 1, 7: ὁ δῆμος . . . ὁ πᾶς οὗτος. 32: τούτων τῶν ἀπασέων ἡμερέων. 80: τὴν πᾶσαν ἵππον. 85: τὸν πάντα χρόνον τῆς ζῆσης. 111 (=122. 126): τὸν πάντα λόγον. 132: τοῖσι πᾶσι Πέρσησι . . . ἐν . . . τοῖσι ἀπασι Πέρσησι. 2, 39: Αἰγύπτῳ τῇ συναπάσῃ. 60: ἐν τῷ ἅπαντι ἐνιαυτῷ τῷ ἐπιλοίπῳ. 112: ὁ χώρος οὗτος ὁ συνάπας. *Elsew.*

AR. Nub. 203-4: πότερα τὴν κληρουχικὴν (*sc. γῆν*); | οὐκ, ἀλλὰ τὴν σύμπασαν. 462: τὸν πάντα χρόνον. Cf. Vesp. 518: ἄρχω τῶν ἀπάντων. 546-7: ἀλλ' ὧ περὶ τῆς πάσης μέλλων βασιλείας ἀντιλογῆσαι | τῆς ἡμετέρας. Av. 1275: οἱ πάντες λεψί. Cf. Thesm. 183-4: τίς οὖν παρ' ἡμῶν ἐστὶν ὠφέλειά σοι; | ἡ πᾶσ(α).

EUR. Cycl. 580: τὸ πᾶν τε δαιμόνων ἀγνὸν σέβας. Hec. 285: τὸν πάντα δ' ὄλβον ἤμαρ ἐν μ' ἀφέλετο. 757: αἰῶνα τὸν ξύμπαντα. I. A. [1554]: τῆς ἀπάσης Ἑλλάδος. Med. 1100: τὸν ἅπαντα χρόνον. Tro. 909: ὁ πᾶς λόγος. fr. 269, 2: τῶν ἀπάντων δαιμόνων.

SOPH. Ai. 1003: τὸ πᾶν κακόν. El. 1121 (= O. C. 773): γένος τὸ πᾶν. 1254-5: ὁ πᾶς . . . χρόνος. O. C. 754: τὸ πᾶν γένος. 1225: τὸν ἅπαντα . . . λόγον. Ph. 1226 (= 1257): τῷ . . . σύμπαντι στρατῷ. fr. 518, 3: τὸν ἅπαντα χρόνον. Elsew.

AESCHYL. P. V. 483: τὰς ἀπάσας . . . νόσους. 749: τῶν πάντων πόνων. 751: τὰς ἀπάσας ἡμέρας. 841: τοῖς πᾶσιν βροτοῖς. 975: τοὺς πάντας ἐχθίρω θεούς. (Apparently no other exx.)

PIND. P. I, 46: ὁ πᾶς χρόνος. N. I, 69: τὸν ἅπαντα χρόνον. 4, 71-2: λόγον . . . τὸν ἅπαντα.

650. οἱ πάντες, ETC., WITH NUMBERS. — To the attributive use of πᾶν, etc., belongs the use of οἱ πάντες, τὸ σύμπαν, etc., with numbers. "In all" is often a convenient translation. The article is regularly omitted in Homer.

διέβησαν ἐς τὴν νῆσον ἑξακόσιοι μάλιστα οἱ πάντες, THUC. 3, 85, 3; *They went across to the island (numbering) about six hundred in all.* πέμπουσιν . . . ἑξακοσίους καὶ χιλίους τοὺς πάντας ὀπλίτας, THUC. I, 60, 1; *They sent sixteen hundred hoplites in all.* φύσαι δ' ἐν χοάνοισιν ἑκακοὶ πᾶσαι ἐφύσων, HOM. Il. 18, 470; *In the melting pots bellows twenty in all were blowing.*

DEM. 29, 60: εὗρον τὸ σύμπαν πλεόν ἢ τριάκοντα τάλαυτ' αὐτοὺς ἀποστεροῦντας. 36, 15: λαβὼν τὸ σύμπαν πεντακισχιλίας.

ANT. Cf. 6, 44: αἱ σύμπασαι ἡμέραι ἐγένοντο αὐτοῖς πλεόν ἢ πενήτηκοντα.

PLATO, Legg. 752 E: φημί . . . χρῆναι Κνωσίους . . . ἐξ αὐτῶν τε καὶ ἐκείνων αἰρεῖσθαι τριάκοντα μὲν καὶ ἑπτὰ τοὺς πάντας.

XEN. AN. I, 2, 9: ἐνταῦθα Κύρος . . . ἀριθμὸν τῶν Ἑλλήνων ἐποίησεν . . . καὶ ἐγένοντο οἱ σύμπαντες ὀπλίται μὲν μύριοι χίλιοι, πελτασταὶ δὲ ἀμφὶ τοὺς δισχιλίους. Hell. 5, 4, 66: γενομένων αὐτῷ τῶν πασῶν πλεόν ἐβδομήκοντα 6, 2, 14: καὶ ἐγένοντο αὐτῷ αἱ ἅπασαι περὶ ἐβδομήκοντα.

THUC. I, 60, 1 (see above). 100, 1. 3, 85, 3 (see above). 4, 38, 5: εἴκοσι μὲν ὀπλίται διέβησαν καὶ τετρακόσιοι οἱ πάντες. 6, 43: τριήρεσι μὲν ταῖς πᾶσαις τέσσαρσι καὶ τριάκοντα καὶ ἑκατόν . . . ὀπλίταις δὲ τοῖς ξύμπασιν ἑκατόν καὶ πεντακισχιλίας . . . τοξόταις δὲ τοῖς πᾶσιν ὀγδοήκοντα καὶ τετρακοσίους. Cf. 7, 24, 2: καὶ χρήματα πολλὰ τὰ ξύμπαντα εἴλω. 87, 4: ἐλήφθησαν δὲ οἱ ξύμπαντες . . . οὐκ ἐλάσσοις ἑπτακισχιλίω.

HDT. I, 98: κύκλων δὲ ἐόντων τῶν συναπάντων ἑπτὰ. 163: ἐτυράνευσε δὲ Ταρτησοῦ ὀγδώκοντα ἔτια, ἐβίωσε δὲ (τὰ) (so Kallenberg; Stein with MSS. omits) πάντα εἴκοσι καὶ ἑκατόν. 214: βασιλεύσας τὰ πάντα ἐνὸς δέοντα τριήκοντα ἔτια. 2, 159: ἑκαίδεκα ἔτια τὰ πάντα ἄρξας. 177: λέγεται . . . καὶ πόλις ἐν αὐτῇ γενέσθαι τὰς ἀπάσας τότε δισμυρίας τὰς οἰκομένας. 3, 66: βασιλεύσαντα μὲν τὰ πάντα ἑπτὰ ἔτια καὶ πέντε μῆνας. 7, 4: βασιλεύσαντα τὰ πάντα ἕξ τε καὶ τριήκοντα ἔτια.

SOPH. O. R. 752: πέντ' ἦσαν οἱ ξύμπαντες.

HES. Th. 802-3: οὐδέ ποτ' ἐς βουλήν ἐπιμύσγεται . . . | ἐννέα πάντ' ἔτια.

HOM. Od. 9, 204: ἐν ἀμφιφορέῃσι δώδεκα πᾶσιν. 19, 573-4: τοὺς πελέκεις, τοὺς . . . | ἴστασθ' . . ., δώδεκα πάντας. Elsew.

Il. 7, 161: ὧς νείκεσ' ὁ γέρον, οἳ δ' ἐννέα πάντες ἀνίσταν. 18, 373: τρίποδας γὰρ εἰκόσι πάντας ἔτευχεν. 470 (see above). Elsew.

651. πᾶς WITH ANARTHROUS SUBSTANTIVES. — With anarthrous singulars πᾶς means *every, every kind of*; with abstracts, it is often translated by *perfect, complete*; with anarthrous plurals, it means *all, all kinds of*; but the translations given do not exhaust the list of possible renderings.

Though the Greek differs from the English in the frequent use of the article with the generic plural, and though this difference is not effaced by the presence of πάντες, e.g. DEM. (7), 3: ἅπαντες . . . οἱ λησταί, *all pirates*; 14, 9: τοὺς . . . πολέμους ἅπαντας, *all wars*, yet the almost invariable formula is πάντες (ἅπαντες) ἄνθρωποι, *all that are men, all men, mankind*, unless the whole of mankind is to be forcibly contrasted with a portion of itself, in which case the attributive form is used, οἳ πάντες ἄνθρωποι (649).

The partitive genitive plural accompanied by πᾶς regularly omits the article, except, of course, when it is modified by another adjective or a participle, or is itself an adjective or a participle, or designates not the whole genus but a definite group thereof.

πᾶς is rarely used, except in the neuter plural, to modify an anarthrous adjective or participle used substantively.

πᾶς . . . ἀνὴρ, PLATO, Legg. 856 C; *Every man, everybody*. στίφανος μὲν ἄπας, κἂν μικρὸς ἦ. DEM. 22, 75; *A wreath of any kind, even if it be small*. ἄπας . . . λόγος, DEM. 2, 12; *Every assertion*.

πᾶσαν ἄδειαν, DEM. 19, 149; *Complete immunity*. ἀπασα . . . ἀσφάλει(α), *Ibid.* 164; *Perfect (absolute) safety*. πάση πονηρίᾳ. DEM. 25, 80; *With every kind of villainy*.

πάντες ἄνθρωποι, DEM. 23, 123; *All men, everybody*. ἄδηλον τὸ μέλλον ἀπασιν ἀνθρώποις. DEM. 15, 21; *All men are in the dark as to the future*. πᾶσιν εἰσι πράγμασι καὶ λόγοις δύο προσθήκαι. DEM. 23, 75; *Everything that is done or said admits of two predications*. ἦ (sc. Εὐνομία) πάσας καὶ πόλεις καὶ χώρας σώζει, DEM. 25, 11; *Eunomia is the saviour of all cities and countries*.

πασῶν ἂν εἴη δυστυχιστάτη γυναικῶν, ISOC. 19, 47; *She would be the most unfortunate of all women*. βάσανον ἀκριβεστάτην πασῶν πιστεῶν νομίζετε, DEM. 30, 37; *Torture is considered by you the most perfect of all means of persuasion*. ὁ δὲ παῖς πάντων θηρίων ἐστὶ δυσμεταχειριστότατον. PLATO, Legg. 808 D (135). (But μόνος . . . πάντων δὴ τῶν γενομένων βασιλείων

ἐν Σπάρτῃ. HDI. 6, 70. τό γε μάλιστα ἐν τιμῇ ἔγονται πάντων τῶν (*their* = Egyptian) μαντηῶν. Δητοὺς ἐν Βουτοῖ πόλι ἰστί, *Ibid.* 2, 83.)

πᾶς . . . νέος, μὴ ἔτι πρεσβύτες. PLATO, *Legg.* 799 C; *Every young man, not to say old man.*

DIN. πάντες ἄνθρωποι and forms 8 times: 1, 3. 22. 66. 84. 88. 107. 3, 19. 22.

LYCURG. 27: πάντων ἄρ' ἀνθρώπων ἔτεσθ: ῥηθνύονται. 54: πάντων ἄρ' ἀνθρώπων ἔσ-σθε ἀγνωμονίστατοι. 75: πῖσιν ἀνθρώποις. 89: τὸν κάκιστον πάντων ἀνθρώπων.

HYPER. I, 14 (= fr. 172): ἐκ παντὸς τρόπου. 2, 2: πάντας ἀθρώπους. 5, 1: ἐπὶ πάσης ἀληθείας. fr. 70, 2: πάντας . . . ἀθρώπους.

DEM. 2, 12 (see above). 3, 7 (= 25, 39. [26], 23. [43], 1): ἐκ παντὸς τρόπου. 5, 18 (= 18, 61. 19, 332. 21, 173. Elsew.): πάντας τρόπον. 6, 25: βασιλεὺς γὰρ καὶ τύραννος ἄπας. 8, 9 (= 20, 88): ἐπὶ πᾶσι δικαίους. 15, 21 (see above). 18, 34: πάσαις δ' αἰτίαις καὶ βλασφημίαις; αἴμι τοῦτου κεχηρημένου. 195: πάσας ἀφῆκε φωνάς. 301: μετὰ πάσης προνοίας καὶ προθυμίας καὶ δικαιοσύνης. 303: πάση δικαιοσύνη. 321: ἐν παντὶ δὲ καιρῷ καὶ πράξει. 19, 149 (= 22, 42) (see above). 164 (see above). 20, 26 (= 39, 11): πᾶς ἀνάγκη. 49: ἐν ἀπάσῃ . . . εὐδαιμονία. 21, 105: παντὶ τρόπῳ. 149: πλείστον ἀπάντων ἀνθρώπων εἶχε νοῦν . . . πασῶν ἦν ἀνοητοτάτη γυναικῶν. 22, 75 (see above). 23, 75 (see above). 123 (see above). 25, 11 (see above). 25, 80 (see above). 30, 37 (see above). [34], 8: ἐν πάσῃ ἀπορίᾳ ἦν. 35, 16 (= [58], 22): πάσας αἰτίας. 57, 27: καίτοι πᾶσιν ἔστιν ἀνθρώποις τέλος τοῦ βίου θάνατος. [So πάντες (ἅπαντες) ἄνθρωποι and forms occur at least fourscore times, e.g. 1, 22. 7, 8. 18. 29. 8, 5. 35. 42. 9, 6. 14. 22. 18, 72. 87. 93. 97. 200. 215. 271. 275. 297.] Ep. [4], 3: τὴν πόλιν τὴν ὑμετέραν εὐτυχιστάτην πασῶν πόλεων ὑπολαμβάνω.

AESCHIN. I, 4: παρὰ πᾶσιν ἀνθρώποις (so 2, 152. 3, 6. 132. 152). 67: ὀλιγῶρος δὲ ἔχοντας πρὸς ἅπασαν αἰσχύνην. 76: πᾶσα ἀνάγκη (sim. 87). 122: καταφρονούντος . . . ἀπάσης βλασφημίας. 178 (= 3, 170): ἐπὶ πᾶσι δικαίους. 2, 181: μετὰ πάσης εὐνοίας. 3, 114: κατὰ πάντα τρόπον.

ISOC. 2, 6: τὴν βασιλείαν . . . παντὸς ἀνδρὸς εἶναι νομίζουσιν. 2, 26: πάντων ἀνθρώπων (and so about 40 exx. of πάντες (ἅπαντες) ἄνθρωποι and forms). 3, 31: ἐκ παντὸς τρόπου (10 other exx.). 4, 151 (= 12, 17): πάντα τρόπον. 8, 19: πάντας τρόπους. 12, 138: πᾶσα πολιτεία. 13, 20: εἰθὺς ἀν ἐν πᾶσιν εἶη κακοῖς. 18, 11: πάντων κακῶν. 19, 47 (see above).

LYS. 1, 2: ταύτην τὴν ὕβριν ἅπαντες ἄνθρωποι δεινотάτην ἡγοῦνται. (Similarly πάντες (ἅπαντες) ἄνθρωποι and forms occur nearly 30 times.) [6], 3: πάντα ἄνθρωπον. [9]. 19: ἐκ παντὸς τρόπου (= 13, 28. [91]. 16, 1). 12, 57: πάντα κακὰ (*his*). 13, 25: παντὶ τρόπῳ. 14, 38: πάσης πόλεως. 15, 1: πᾶσαν προθυμίαν. 18, 17: πάντων κακῶν. 19, 11 (= 53): πάση τέχνῃ καὶ μηχανῇ. 31, 6: πᾶσα (*every*) γῆ. 34: πάσης δημοκρατίας ἀλλότρια.

ANDOC. I, 1 (= 3, 16): ἐκ παντὸς τρόπου. I, 116: πάντων ἀνθρώ-

πων (sim. 7 other exx.). 2, 1: δεινότατον ἀπάντων χρημάτων ἡγοῦμι. 21: ἀντὶ πάντων χρημάτων.

ANTIPHON, 1, 23: παντὶ τρόπῳ. 2, α, 2: πάσης ὑποφίας φυλακῆν. β, 11 (= δ, 3. 4, γ, 6. δ, 10): ἐκ παντὸς τρόπου. 3, γ, 5: ἀπάσης μὲν γῆς ἀμρτόντα, πάντων δὲ σωμάτων. 5, 14: κάλλιστα νόμων ἀπάντων. 17: παρανομώτατα ἀπάντων ἀνθρώπων. 6, 48: ἀνοσιωτάτους πάντων ἀνθρώπων.

PLATO. There are nearly 1000 instances of anarthrous πᾶς, etc., and less than one fifth of these follow the substantive. With but very few exceptions the reason for the postposition is evident at first sight, the prominence of the substantive causing πᾶς to take second place. Anarthrous participles or adjectives other than ἄλλος are rarely used with πᾶς, and substantives modified by πᾶς do not often have another attribute. πᾶσα is frequently used in the sense of *all, perfect, complete*, with such abstracts as ἀκρίβεια, ἀμαθία, ἀνάγκη, ἀπορία, εὐδαιμονία, εὖνοια, ἡδοιή, παρανομία, πρρησία, προθυμία, σπουδή, etc. Especially noteworthy are the expressions πᾶς ἀνὴρ, which occurs 57 times, but never ἀνὴρ πᾶς; πᾶς ἄνθρωπος, 14 times, with ἄνθρωπος πᾶς, 3 times; παντὶ τρόπῳ, 32 times; πάντες (ἅπαντες) ἄνθρωποι and forms, 52 times (4 exx. of second position). Cf. Walbe, *l.c.*, pp. 19 f., 27, 30 f.

Conv. 197 B: ἐκ τοῦ ἐρᾶν τῶν καλῶν πάντ' ἀγαθὰ γίγνεαι καὶ θεοὺς καὶ ἀνθρώπους. Euthyph. 9 A: τί σοι τεκμήριόν ἐστιν ὡς πάντες θεοὶ ἡγοῦνται ἐκείνον ἀδικῶς τεθνάναι . . . παντὸς μᾶλλον πάντες θεοὶ ἡγοῦνται κτέ. but B and C: οἱ θεοὶ ἅπαντες, D and E: πάντες οἱ θεοὶ (*ter*). 13 B: οὐκοῦν θεραπεία γε πᾶσα (*of every kind*) ταῦτόν διαπράττεται; Legg. 799 C (see above). 808 D (see above). 856 C (see above). 879 C: ἔοικε δὲ νέψ παντὶ ὑπὸ γέροντος πληγέντι ῥηθύμως ὄργην ὑποφέρειν. 961 E: καὶ ἰατρικὴ ὑπηρεσία πᾶσα. Phaedo, 94 A: ἐκ τούτου ἄρα τοῦ λόγου ἡμῖν πᾶσαι ψυχαὶ πάντων ζῶν ὁμοίως ἀγίθαι ἔσονται, εἴπερ ὁμοίως ψυχαὶ πεφύκασιν αὐτὸ τοῦτο ψυχαὶ εἶναι. Phaedr. 249 E: πᾶσα μὲν ἀνθρώπου ψυχῆ. Rpb. 557 D: πάντα γένη πολιτειῶν.

XEN. An. 3, 1, 43 (= 7, 7, 41): ἐκ παντὸς τρόπου. 2, 8: εἰ . . . διανοούμεθα . . . τὸ λοιπὸν διὰ παντὸς πολέμου αὐτοῖς εἶναι. 22: πάντες γὰρ ποταμοὶ . . . προσιοῦσι πρὸς τὰς πηγὰς διαβατοὶ γίνονται (" πάντες γὰρ ποταμοὶ pr, s. v. C, add. μὲν et οἱ." — Gemoll). 5, 11: πᾶς (*every*) . . . ἄσκος. 4, 5, 16 (= 7, 2, 8): πάσῃ τέχνῃ καὶ μηχανῇ. 29: ἐν πᾶσιν ἀφθόνοισ. 6, 1, 31 (cf. 7, 6, 18): ὁμνῶ ὑμῖν θεοὺς πάντας καὶ πάσας. 4, 6: φέρει γὰρ ἡ γῆ . . . ὄσπρια πάντα. 6, 30: κατὰ πάντα τρόπον. 7, 7, 46: πάντας ἀνθρώπους.

THUC. 1, 20, 1: παντὶ ἐξῆς τεκμηρίῳ πιστεῦσαι. 34, 1: πᾶσα ἀποικία. 118, 2 (= 6, 88, 8): πάσῃ προθυμίᾳ. 144, 4: παντὶ τρόπῳ (13 exx.). 2, 19, 1: πᾶσαν ἰδίαν [similarly 77, 2. 3, 81, 5. 83, 1. 98, 3. 112, 7. 7, 29, 5 (see below)]. 38, 2: ἐκ πάσης γῆς. 41, 4: πᾶσαν μὲν θάλασσαν καὶ γῆν. 43, 3: πᾶσα γῆ. 51, 3: πάσῃ διαίτῃ. 64, 3: ἐν πᾶσιν ἀνθρώποις. 3, 63, 1: πάσης ζημίας. 4, 11, 3: προθυμῆ τε πάσῃ χρώμενοι καὶ παρακαλεσμῶ. 6, 22: οὐ πάσης ἔσται πώλεως. 6, 87, 4: ἐν παντὶ . . . χωρίῳ. 92, 4: ἐκ

παντὸς τρόπου. 5: ἐς κίνδυνον καὶ ἐς τλαιπωρίαν πᾶσαν. 7, 29, 5: ἄλλη τε ταραχὴ οὐκ ὀλίγη καὶ ἰδέα πᾶσα καθειστήκει ὀλέθρου.

HDT. 1, 8: ἐγὼ δὲ πείθομαι ἐκείνην εἶναι πασέων γυναικῶν καλλίστην (similarly with the genitives νήσων 1, 170; χωρέων 193; ποταμῶν 2, 19; προβάτων 41; πολίων 157; etc.). 1, 21 (= 2, 113. 115. 9, 9): πάντα λόγον, every bit of information (but 1, 122 elsew.: τὸν πάντα λόγον, the whole story). 1, 25: μόνος δὴ πάντων ἀνθρώπων ("always πάντες ἄνθρωποι οἱ ἄνθρωποι πάντες without the article; once (3, 38) there is found in Rsv οἱ πάντες ἄνθρωποι."—Kallenberg, *l.c.*, 205 f.). 1, 32: σκοπέειν δὲ χῆν παντὸς χρήματος τὴν τελευτήν. 34: ἀνθρώπων ἀπάντων ὀλβιώτατον. 86: πᾶσι τυράννοισι. 87: πάντα . . . ἄνδρα. 111: ἐπίτεξ ἑοῦσα πᾶσαν ἡμέρην. 126: τὴν μὲν γὰρ προτέρην ἡμέρην πάντα σφι κακὰ ἔχειν, τὴν δὲ τότε παρεοῦσαν πάντα ἀγαθὰ. 136 (= 2, 4. 99): ἀνὰ πᾶν ἔτος. 189: πάντα τρόπον. 199: πᾶσαν γυναικὶ ἐπιχωρήν. 2, 11 (= 37. 130): ἀνὰ πᾶσαν ἡμέρην. 22 (= 35. 90): πᾶσα ἀνάγκη. 124: πᾶσαν εὐνομίην . . . ἐς πᾶσαν κακότητα. 132 (= 8, 65): ἀνὰ πάντα ἔτα. 3, 89: ἀγαθὰ σφι πάντα ἐμηχανήτατα. 152: πάντα σοφίσματα καὶ πάσας μηχανάς. 4, 85 (134). 139: προμηθῆν πᾶσαν. 5, 24 (135). 6, 37 (134). 139: τράπεζαν ἐπιπλήν ἀγαθῶν πάντων (= παντοίων).

AR. Ach. 1025-6: ὤπερ μ' ἔτρεφέτην | ἐν πᾶσι βολίτοις. Eq. 522: πάσας . . . φωνάς. 1006 (= 1010): περὶ ἀπάντων πραγμάτων. 1112-3: πάντες ἄνθρωποι. Nub. 1132: μάλιστα πασῶν ἡμερῶν. Vesp. 547: πᾶσαν γλώτταν βασάνιζε. 562: πάσας φωνάς. 709: ἔζων ἐν πᾶσι λαγῶσι. 923: κυνῶν ἀπάντων ἄνδρα μονοφγιόστατον. Pax, 373: ἅπασ' ἀνάγκη. Av. 1059: θνατοὶ πάντες. 1281: ἅπαντες ἄνθρωποι. Lys. 484: πρόσφερε πάντας ἐλίγχους. 726: πάσας τε προφάσεις. Thesm. 271: πάσας τέχνας. Ran. 618: πάντα τρόπον. Eccl. 826 (= 829): πᾶς ἀνὴρ. Pl. 430: ἐκ πάσης με χώρης ἐκβαλεῖν. 493: εἰς ἅπαν ἔργον. 812: ὅξις δὲ πᾶσα καὶ λοπάδιον καὶ χύτρα.

652. πᾶς WITH SUBSTANTIVES WHOSE ARTICLE IS IMPLICIT.

—The use of πᾶς with a substantive whose article is implicit is chiefly poetical except in phrases and formulae, in enumerations, and with proper names. Comp. 536, 538, and 568.

παντὶ σθένει, DEM. 3, 6; *With all your might.* νῆ τὸν Δία καὶ πάντας θεοὺς, *Ibid.* 8, 49; *By Zeus and all the gods.* καὶ χειρὶ καὶ ποδὶ καὶ φωνῇ καὶ πάσῃ δυνάμει, AESCHIN. 2, 115; *With hand, and foot, and voice, and utmost strength.* ἔψευσμένους ἀπάντων Ἀθηναίων ἐναντίον, DIN. 3, 1; *Having lied in the presence of all the Athenians.* μέλει μὲν οὐδὲν εἰ με πᾶσ' εἶδεν πόλις, EUR. H. F. 595; *It matters naught if all the city sighted me.*

DEM. 3, 6: εἰ γὰρ μὴ βοηθήσετε παντὶ σθένει (see above). 8, 49: νῆ τὸν Δία καὶ πάντας θεοὺς (similarly elsew.) (see above). 19, 227: παντὶ θυμῷ . . . φιλεῖ τοὺς εὐ ποιούντας. 271: ἀκούε(ε) . . . τῶν γραμμάτων λεγόντων Ἄρθμον . . . ἐχθρὸν εἶναι καὶ πολέμιον . . . αὐτὸν καὶ γένος πᾶν (words

of a decree, but 25, 79: τὴν μαρὰν Θεωρίδα . . . καὶ αὐτὴν καὶ τὸ γένος πᾶν ἀπεκτείνετε).

AESCHIN. 2, 115 (= 3, 109) (see above).

PLATO, Criti. 109 A: θεοὶ γὰρ ἅπασαν γῆν ποτε κατὰ τοὺς τόπους διελάγχανον. Legg. 664 A (= 741 B. 746 A. 799 B): διὰ βίου παντός. Phaedr. 246 B: πάντα δὲ οὐρινὸν περιπολεῖ.

THUC. 1, 86, 3 (= 5, 23, 3): παντὶ σθίνει. 8, 43, 3: ἐνεῖναι γὰρ καὶ νήσους ἀπάσας πάλιν δουλεύειν (treaty, and Lichas, a Spartan, speaks).

HDT. 1, 111: οἶκος μὲν πᾶς Ἀρπάγου κλιυθμῷ κειτείχεται. 164: τέκνη καὶ γυναῖκες καὶ ἐπιπλα πάντα (but 7, 119: τὰ ἐπιπλα πάντα). 192: γῆ πᾶσα ὄσης ἀρχεῖ. 2, 16: οἱ φσι τρία μόρια εἶναι γῆν πᾶσαν. 21: τὸν δὲ Ὀκτανὸν γῆν πέρι πᾶσαν ῥέειν. 5, 46: ἐπέιτε ἀπίκοντο παντὶ στόλῳ.

AR. Eq. 965-6: ἀλλ' οἱ γ' ἐμοὶ λέγουσιν ὡς ἀρξαι σε δεῖ | χώρης ἀπάσης (oracle). 1087: πάσης γῆς (oracle). Nub. 206: αὐτῆ δέ σοι γῆς περίοδος πάσης. Plut. 771-3: καὶ προσκυνῶ γε . . . | . . . | χώραν τε πᾶσαν Κέκροπος (religious sphere).

EUR. H. F. 595: μέλει μὲν οὐδὲν εἴ με πᾶσ' εἶδεν πόλις (see above). Sim. 1333. Ion, 1225. Or. 1623. Elsew.). Suppl. 1190: πάσης ὑπὲρ γῆς Δαναϊδῶν ὀρκωμοτεῖν. Elsew.

SOPH. Ai. 1178: γένους ἅπαντος. El. 713: πᾶς ἐμεστῶθῃ δρόμος. O. C. 741: πᾶς σε Καδμείων λεῶς καλεῖ δικαίως. Often.

AESCHYL. P. V. 668: ὅς πᾶν ἐξαίστώσοι γένος. Sept. 254: καὶ σὲ καὶ πᾶσαν πόλιν. Elsew.

PIND. O. 10, 76: αἰδέτο δὲ πᾶν τέμενος τερπναῖσι θαλίαις. P. 9, 96: παντὶ θυμῷ. Elsew.

HOM. Od. 22, 94 (= 296): χθόνα δ' ἤλασε παντὶ μετώπῳ. Elsew.

Il. 1, 592: πᾶν δ' ἡμᾶρ φερόμην. 20, 476: πᾶν δ' ὑπεθερμάνθη ξίφος αἵματι. Elsew.

653. PREDICATIVE POSITION OF PRONOMINAL ADJECTIVES. — αὐτός, ἄμφω and ἀμφοτέροι, ἕκαστος, ἑκάτερος, πότερος, ὀπότερος, οὐδέτερος, and the three great demonstratives ὅδε, οὗτος, and ἐκεῖνος, assume the predicative position. In all these, the first position is the normal one, the second position is the after-thought position.

654. αὐτός in Predicative Position:

αὐτῆ . . . ἡ παρασκευή, THUC. 6, 68, 1; *The armament itself, of itself, the very armament, the mere armament.* αἷτιος μὲν ἔγωγε οὐκ εἰμι τούτου, οἱ δὲ στρατιῶται αὐτοὶ (*the soldiers themselves*) . . . ἀθυμοῦσι πρὸς τὴν ἕξοδον, XEN. An. 7, 1, 9.

LYCURG. 117: καὶ αὐτὸς ὁ Ἰππαρχος ἐν ταύτῃ τῇ στήλῃ ἀναγέγραπται. 121: ἐν αὐτῇ τῇ χώρῃ. 123: τί ὑμᾶς προσήκει τὸν αὐτοῦ τοῦ δήμου τὴν σωτηρίαν προδόντα ποιῆσαι;

ISAE. 11, 11: αὐτὸς ὀνόμος δηλώσει.

ANTIPHON, 2 α 5: αὐτὸς ὁ θάνιτος. 2 γ 8: περὶ . . . αὐτῆς τῆς εὐδαιμονίας. 3 β 1: αὐταὶ αἱ συμφοραὶ . . . ὑπ' αὐτῆς τῆς συμφορᾶς. 3 γ 1: αὐτῇ ἡ χρεία. 4 γ 3: αὐτὸ τὸ ἔργον σημαίνει. 4 δ 2: αὐτῇ . . . ἡ ἡλικία. 5, 28: ἐξ αὐτοῦ τοῦ λιμίνος . . . αὐτὸ τὸ πλοῖον. 6, 5: αὐτῆς . . . τῆς ἐλπίδος.

PLATO, Criti. 112 B: ὑπ' αὐτὰ τὰ πλάγια αὐτῆς. Gorg. 519 C: ὑπ' αὐτῆς τῆς πόλεως ἢς προστιταῖ. Phaedo, 103 A: οὐκ ἐν τοῖς πρόσθεν ἡμῖν λόγοις αὐτὸ τὸ ἐννιτίον τῶν νυνὶ λεγομένων ὠμολογεῖτο; Phaedr. 271 C: αὐτὰ μὲν τὰ ῥήματα εἰπεῖν οὐκ εὔπετές.

XEN. An. 37 times, 30 times in the first predicative position, 7 times in the second. See Joost, Sprachgebrauch, etc., p. 77.

THUC. 2, 41, 2: καὶ ὡς οὐ . . . κῆρυξ τάδε . . . , αὐτῇ ἡ δύναμις τῆς πόλεως . . . σημαίνει. 6, 68, 1: αὐτῇ . . . ἡ παρασκευή.

HDT. 2, 65: καὶ τὰ μὲν (sc. θηρία) σύντροφα αὐτοῖσι τοῖσι ἀνθρώποισι, τὰ δὲ οὐ. 7, 11: αὐτοὶ τε ὄνθρωποι καὶ ἡ γῆ αὐτῶν. 7, 23: αὐτὴν τὴν δώρυχα.

AR. Ach. 139-40: ὑπ' αὐτὸν τὸν χρόνον | ὅτ' ἐνθιδὶ Θέογις ἠγωνίζετο. Eq. 1090: ἡ θείη αὐτῇ. Nub. 836: αὐτῆς μιθήσεται πρὸς αὐτοῖν τοῖν λόγων. Vesp. 681: ἀλλ' αὐτὴν μὲν τὴν δουλείην οὐκ ἀποφάνων ἀποκναίεις.

SOPH. O. C. 1285: αὐτὸν τὸν θεόν. O. R. 805: αὐτός θ' ὁ πρέσβυς. 1169: πρὸς αὐτῷ . . . τῷ δεινῷ. Ph. 572: αὐτὸς οὐδυσσεύς.

AESCHYL. Pers. 792: αὐτῇ γὰρ ἡ γῆ ξύμμαχος κείνοις πῖλαι.

HES. O. et D. 349-50: εὐ μὲν μετρεῖσθαι παρὰ γείτονος, εὐ δ' ἀποδοῦναι, | αὐτῷ τῷ μέτρῳ, καὶ λώιον, αἶ κε δύνῃ. (Usually, but not necessarily, translated by "with the same measure.")

655. αὐτός with Anarthrous Substantive:

ἀλλ' αὐτὸ δικαιοσύνην αὐτῇ ψυχῇ ἄριστον ἤρομεν, PLATO, Rpb. 612 B; *But we have found that justice "in her own nature" is best for the soul "in her nature."*

PLATO, Parm. 133 D-E: εἴ τις ἡμῶν του δεσπότης ἡ δούλος ἐστίν, οὐκ αὐτοῦ δεσπότης δὴ που, ὃ ἔστι δεσπότης, ἐκείνου δούλος ἐστίν, οὐδὲ αὐτοῦ δούλου, ὃ ἔστι δούλος, δεσπότης ὁ δεσπότης, ἀλλ' ἄνθρωπος ὢν ἀνθρώπου ἀμφοτέρα ταῦτά ἐστιν· αὐτῇ δὲ δεσποτεία αὐτῆς δουλείας ἐστίν ὃ ἔστι, καὶ δουλεία ὡσαύτως αὐτῇ δουλεία αὐτῆς δεσποτείας. *sim. saepe.* (But Waddell puts a comma after ὡσαύτως thus joining αὐτῇ with the following δουλεία.) Rpb. 438 C: ἐπιστήμη μὲν αὐτῇ μαθήματος αὐτοῦ ἐπιστήμη ἐστίν. 612 B (see above). C: ἵνα αὐτῇ δικαιοσύνη πρὸς ἀδικίαν αὐτὴν κριθείη.

SOPH. Ai. 1168: ἐς αὐτὸν καιρόν. Ant. 1217: πρὸς αὐτὸ στόμον. El. 720: ὑπ' αὐτὴν ἐσχάτην στήλην. 1396: πρὸς αὐτὸ τέρμα. O. C. 1511: αὐτοὶ θεοί. 1650: ἄνακτα δ' αὐτόν.

AESCHYL. Ag. 37: οἶκος δ' αὐτός. 599: ἄνακτος αὐτοῦ πάντα πείσομαι λόγον. Ch. 127: καὶ γαῖαν αὐτῇν. Pers. 443: αὐτῷ τ' ἄνακτι. P. V.

721: κροτάφων ἀπ' αὐτῶν. 828: πρὸς αὐτὸ δ' εἶμι τέρμα. 847: Νείλου πρὸς αὐτῷ στόμιτι. Sept. 528: τύμβον κατ' αὐτόν.

PIND. O. 13, 76-8: αὐτὰ | Ζηνὸς . . . παῖς ἔπορον | . . . χρυσόν. P. 11, 31: θάνεν μὲν αὐτὸς ἦρωσ Ἀτρείδης. N. 5, 1: ἐπ' αὐτᾶς βαθμίδος. 9, 8-9: ἐπ' αὐτὰν . . . | . . . κορυφάν.

HES. Theog. 640: νέκταρ τ' ἀμβροσίην τε, τὰ περ θεῶν αὐτοὶ ἔδουσι.

HOM. Od. 10, 158-9: ἔλαφον μέγαν εἰς ὁδὸν αὐτὴν | ἦκεν. 416: πόλιν αὐτήν.

Il. 2, 309: αὐτὸς Ὀλύμπιος. 8, 442: αὐτὸς . . . Ζεὺς. *sim. saepe.* 12, 429: διμπερὲς ἀσπίδος αὐτῆς. 469-70: οἱ δὲ κατ' αὐτὰς | ποιητὰς ἐσέχυντο πύλας. 13, 615: ἄκρον ὑπὸ λόφον αὐτόν. 18, 481: αὐτοῦ . . . σάκεος.

For exx. like HOM. Il. 23, 8: αὐτοῖς ἵπποισι καὶ ἄρμασιν ἄσπον ἰόντες, see under αὐτός.

For αὐτός in attributive position, see under αὐτός.

656. ἄμφω in Predicative Position:

ἄμφω does not occur in Attic ISS (Meisterhans², p. 233, 40) and in prose literature it recedes before ἀμφότεροι.

ἀμφοῖν ἀπολύεται τοῖν ἐγκλημάτοι, ANTIPHON, 3 β 9; *He is acquitted on both charges.*

ISAE. 5, 16: ἀμφοῖν δὲ ταῖν διεθῆκαν ἀκύροι γιγνομένοι. Cf. 6, 6: τῷ μὲν οὖν ἀδελφῷ αὐτῷ . . . ἄμφω ἀπαιδεῖ ἐτελευτησάτην.

ISOC. 12, 97: πλείστοι μὲν οὖν κατηγοροῦσιν ἀμφοῖν τοῖν πολέων.

ANTIPHON, 3 β 9 (see above). 5, 51: ἔκ τε ἀμφοῖν τοῖν ἀνδρῶν.

PLATO, Legg. 757 E: οὕτω δὴ χρηστέον . . . τοῖν ἰσοτήτοι ἀμφοῖν.

PROTAG. 314 D: ἀμφοῖν τοῖν χεροῖν. 337 A: χεῖρ γὰρ τοὺς . . . παραγιγνομένους κοινούς . . . εἶναι ἀμφοῖν τοῖν διαλεγομένοι ἀκροατάς. Rpb. 455 D: ἐν ἀμφοῖν τοῖν ζῶνι.

XEN. Cyr. 1, 2, 11: μῖν ἄμφω τούτῳ τῷ ἡμέρᾳ λογιζονται. R. L. 13, 3: ἀμφοῖν τούτοι τοῖν θεοῖν (sc. Διὶ καὶ Ἀθηνᾶ).

THUC. 5, 23, 1 (= 2): ἄμφω τῷ πόλει. 29, 2: ἀμφοῖν τοῖν πολέων.

AR. Nub. 112: ἄμφω τῷ λόγῳ. Pax, 1309: σμῶχετ' ἀμφοῖν ταῖν γνάθων. Av. 35: ἀμφοῖν τοῖν ποδοῖν.

657. Anarthrous ἄμφω:

ἄμφω χεῖρ' ἀπομόργνυ, HOM. Il. 18, 414; *He proceeded to wipe off both hands.*

SOPH. O. C. 483-4: τρὶς ἐννέ' αὐτῇ κλῶνις ἐξ ἀμφοῖν χεροῖν | τιθείς.

HES. Sc. 419-20: ἀπὸ δ' ἄμφω κρσε τένοντε | ἀνδροφόνοσ μελίη.

HOM. Od. 5, 453: ἄμφω γούνητ(α). 8, 135: ἄμφω χεῖρας. 16, 15 (= 17, 39 = 19, 417): ἄμφω φίλα. 17, 302: οὐατα . . . ἄμφω. 20, 365: εἰσὶ μοι ὀφθαλμοί τε καὶ οὐατα καὶ πόδες ἄμφω.

Il. 4, 523 (= 13, 549): ἄμφω χεῖρε. 5, 307 (= 10, 456 = 14, 466): ἄμφω . . . τένοντε. 14, 495-6: ὁ δ' ἔξετο χεῖρ: πετάσσας | ἄμφω. 16, 348-9: ἐνέπλησθεν δὲ οἱ ἀμφω | αἰμίτος ὀφθαλμοί. 18, 414 (see above).

658. ἀμφότερος in *Predicative Position* :

ἀμφότερα τὰ ὄτα, XEN. An. 3, 1, 31; *Both the ears, both ears.* τὰ παῖδε ἀμφότερω, *Ibid.* 1, 1, 1; *Both the sons, both sons.*

DEM. (7). 5: δι' ἀμφοτέρων τῶν ὀνομάτων. 24, 134: ἀμφοτέρως τὰς κρίσεις. [35], 27: τὰ δὲ παρ' ἀμφοτέρων ὁμολογηθέντα τῶν συντιθεμένων. 57, 41: παρόντων τῶν τε θείων ἀμφοτέρων τῶν ἑαυτοῦ καὶ ἄλλων μαρτύρων.

ISOC. 4, 139: εἰ . . . ἀπέβαινον αὐτὸν ἅμα τοῖν πολέοιν ἀμφοτέροιν . . . περιγεγενημένον.

LYS. [2], 33: πρὸς ἀμφοτέρας αἰετὰς δυνάμεις. 25, 9: ἀμφοτέρων (τῶν) πολιτειῶν ("τῶν add. Rs." — Thalheim). 25: ἀμφοτέροις αἰετῶν πολιτείαις συμφέροι. fr. 88: ἀμφοτέρων τῶν ἀντιδίκων.

ANTIPHON, 2 γ 6: τὸ . . . ἀποφυγεῖν ἀμφοτέρας τὰς διώξεις.

PLATO, Rpb. 410 E: δεῖν δὲ γέ φημεν τοὺς φύλακας ἀμφοτέρα εἶχεν τοῦτω τῷ φύσει.

XEN. An. 1, 1, 1: ἐβούλετο τῷ παῖδι ἀμφοτέρω παρεῖναι (see above). 1, 4, 4: ἐπὶ δὲ τοῖς τεύχεσιν ἀμφοτέροις ἐφειστήκεισαν πύλαι. 3, 1, 31 (see above).

THUC. 3, 6, 1: ἐπ' ἀμφοτέροις τοῖς λιμέσιν. 4, 123, 3: ἐπ' ἀμφοτέρας τὰς πόλεις. 5, 74, 3: ἀπίθνον . . . Ἀθηναίων ξὺν Αἰγινήταις διακόσιοι καὶ οἱ στρατηγοὶ ἀμφότεροι. 7, 41, 4: τροπαῖα . . . ἀμφοτέρων τῶν ναυμαχιῶν.

HDT. 2, 2: ἐσιόντι (sc. τῷ ποιμένι) τὰ παῖδια ἀμφότερα προσπίπτοντα βεκὸς ἐφώνον. 6, 52: τὴν δὲ Πυθίην κελεύειν σφίας ἀμφότερα τὰ παῖδια ἡγήσασθαι βασιλείας.

659. ἀμφότερος with *Anarthrous Substantive* :

ἀμφοτέρησιν χερσὶ, HOM. Od. 4, 116; *With both hands.* ποσὶ . . . ἀμφοτέροισιν, 22, 87; *With both feet.*

HDT. 4, 72: σκέλεα δὲ ἀμφότερα κατακρέματα μετέωρα.

AESCHYL. Pers. 130-1: τὸν ἀμφίλευκτον ἐξαμείψας ἀμφοτέρας ἄλιον | πρῶνα κοινὸν αἴας.

PIND. P. 2, 47-8: ἀμφοτέροις | ὁμοῖοι τοκεῦσι. 4, 124: κασίγνητοι . . . ἀμφότεροι. N. 7, 94: ἀμφοτέρας ἰὼν χειρός. I. 1, 6: ἀμφοτερεῶν . . . χαρίτων . . . ζεύξω τέλος.

HES. Th. 553: χερσὶ δ' ὃ γ' ἀμφοτέρησιν ἀνείλετο λευκὸν ἄλειφα. 771: σαίνει ὁμῶς οὐρῇ τε καὶ οὐατιν ἀμφοτέροισιν.

HOM. Od. 4, 116 (see above). 5, 413-4: πόδεςσιν | . . . ἀμφοτέροισι. 428 (= 24, 316): ἀμφοτέρησιν . . . χερσίν (*sim.* 14, 351). 12, 409-10: προτόνους . . . | ἀμφοτέροισι. 22, 87 (see above). 24, 397-8: χεῖρες . . . | ἀμφοτέρας.

Il. 4, 521: ἀμφοτέρω . . . τίνοντε. 12, 459: ἀμφοτέρου; θιμουρός. 13, 78-9: ποσσὶν | . . . ἀμφοτέροισι. 194: νεκρῶν ἀμφοτέρων. 281: ἐπ' ἀμφοτέροισι πόδισι. 16, 740: ἀμφοτέρω . . . ὄφρυς. 18, 23: ἀμφοτέρησιν . . . χερσίν (*sim.* 123). 20, 280: ἀμφοτέροισι . . . κύκλους. 21, 489: ἀμφοτέρας . . . χεῖρας.

721: κροτάφων ἀπ' αὐτῶν. 828: πρὸς αὐτὸ δ' εἰμι τέρμα. 847: Νείλου πρὸς αὐτῷ στόμιτι. Sept. 528: τύμβον κατ' αὐτόν.

PIND. O. 13. 76-8: αὐτὰ | Ζητὸς . . . παῖς ἔπορεν | . . . χρυσόν. P. 11, 31: θάνεν μὲν αὐτὸς ἦρωσ Ἀτρείδης. N. 5, 1: ἐπ' αὐτᾶς βαθμίδος. 9, 8-9: ἐπ' αὐτὰν . . . | . . . κορυφάν.

HES. Theog. 640: νέκταρ τ' ἀμβροσίην τε, τά περ θεοὶ αὐτοὶ ἔδουσι.

HOM. Od. 10, 158-9: ἔλαφον μέγαν εἰς ὄδον αὐτὴν | ἦκεν. 416: πόλιν αὐτὴν.

Il. 2, 309: αὐτὸς Ὀλύμπιος. 8, 442: αὐτὸς . . . Ζεὺς. *sim. saepe.* 12, 429: διμπερὲς ἀσπίδος αὐτῆς. 469-70: οἱ δὲ κατ' αὐτᾶς | ποιητὰς ἐσέχυντο πύλας. 13, 615: ἄκρον ὑπὸ λόφον αὐτόν. 18, 481: αὐτοῦ . . . σάκεος.

For exx. like HOM. Il. 23, 8: αὐτοῖς ἵπποισι καὶ ἄρμασιν ἄσσον ἰόντες, see under αὐτός.

For αὐτός in attributive position, see under αὐτός.

656. ἄμφω in Predicative Position:

ἄμφω does not occur in Attic ISS (Meisterhans⁸, p. 233, 40) and in prose literature it recedes before ἀμφότεροι.

ἀμφοῖν ἀπολύεται τοῖν ἐγκλημάτοι, ANTIPHON, 3 β 9; *He is acquitted on both charges.*

ISAE. 5, 16: ἀμφοῖν δὲ ταῖν διτθῆκαι ἀκίροι γιγνομένοι. Cf. 6, 6: τῷ μὲν οὖν ἀδελφῷ αὐτῷ . . . ἀμφω ἀπαιδεῖ ἐτελευτησάτην.

ISOC. 12, 97: πλείστοι μὲν οὖν κατηγοροῦσιν ἀμφοῖν τοῖν πολέων.

ANTIPHON, 3 β 9 (see above). 5, 51: ἔκ τε ἀμφοῖν τοῖν ἀνδρῶν.

PLATO, Legg. 757 E: οὕτω δὴ χρηστῆων . . . τοῖν ἰσοτήτων ἀμφοῖν.

Protag. 314 D: ἀμφοῖν τοῖν χερσῶν. 337 A: χροῖ γὰρ τοὺς . . . παραγιγνομένους κοινούς . . . εἶναι ἀμφοῖν τοῖν διαλεγόμενοι ἀκροατάς. Rpb. 455 D: ἐν ἀμφοῖν τοῖν ζῶων.

XEN. Cyr. 1, 2, 11: μῖν ἀμφω τούτω τῷ ἡμέρᾳ λογιζονται. R. L. 13, 3: ἀμφοῖν τούτων τοῖν θεοῖν (sc. Διὶ καὶ Ἀθηνᾶ).

THUC. 5, 23, 1 (= 2): ἀμφω τῷ πόλει. 29, 2: ἀμφοῖν τοῖν πολέων.

AR. Nub. 112: ἀμφω τῷ λόγῳ. Pax, 1309: σμῶχετ' ἀμφοῖν ταῖν γνάθων. Av. 35: ἀμφοῖν τοῖν ποδοῖν.

657. Anarthrous ἀμφω:

ἀμφω χεῖρ' ἀπομόργνυ, HOM. Il. 18, 414; *He proceeded to wipe off both hands.*

SOPH. O. C. 483-4: τρεῖς ἐννέ' αὐτῇ κλώνις ἐξ ἀμφοῖν χερσῶν | τιθείς.

HES. Sc. 419-20: ἀπὸ δ' ἀμφω κρσε τένοντε | ἀνδροφόνος μελίη.

HOM. Od. 5, 453: ἀμφω γούνατ(α). 8, 135: ἀμφω χεῖρας. 16, 15 (= 17, 39 = 19, 417): ἀμφω φίλα. 17, 302: οὐατα . . . ἀμφω. 20, 365: εἰσὶ μοι ὀφθαλμοί τε καὶ οὐατα καὶ ποδῆς ἀμφω.

Il. 4, 523 (= 13, 549): ἀμφω χεῖρε. 5, 307 (= 10, 456 = 14, 466): ἀμφω . . . τένοντε. 14, 495-6: ὁ δ' ἔξετο χεῖρ' πετάσσας | ἀμφω. 16, 348-9: ἐνέπλησθεν δὲ οἱ ἀμφω | αἰμίτος ὀφθαλμοί. 18, 414 (see above).

658. ἀμφότερος in *Predicative Position* :

ἀμφότερα τὰ ὄτα, XEN. An. 3, 1, 31; *Both the ears, both ears.* τὰ παῖδε ἀμφότερω, *Ibid.* 1, 1, 1; *Both the sons, both sons.*

DEM. (7), 5: δι' ἀμφοτέρων τῶν ὀνομάτων. 24, 134: ἀμφοτέρους τὰς κρίσεις. [35], 27: τὰ δὲ παρ' ἀμφοτέρων ὁμολογηθέντα τῶν συντιθεμένων. 57, 41: παρόντων τῶν τε θείων ἀμφοτέρων τῶν ἑαυτοῦ καὶ ἄλλων μαρτύρων.

ISOC. 4, 139: εἰ . . . ἀπέβαινον αὐτὸν ἅμα τοῖν πολέοιν ἀμφοτέροιν . . . περιγεγενημένον.

LYS. [2], 33: πρὸς ἀμφοτέρας αἰετὰς τὰς δυνάμεις. 25, 9: ἀμφοτέρων (τῶν) πολιτειῶν ("τῶν add. Rs." — Thalheim). 25: ἀμφοτέροις ἀεὶ ταῖς πολιτείαις συμφέροι. fr. 88: ἀμφοτέρων τῶν ἀντιδίκων.

ANTIPHON, 2 γ 6: τὸ . . . ἀποφυγεῖν ἀμφοτέρας τὰς διώξεις.

PLATO, Rpb. 410 E: δεῖν δὲ γέ φημεν τοὺς φύλακας ἀμφοτέρα ἔχειν τοῦτω τῷ φύσει.

XEN. An. 1, 1, 1: ἐβούλετο τὸ παῖδε ἀμφοτέρω παρεῖναι (see above). 1, 4, 4: ἐπὶ δὲ τοῖς τεύχεσιν ἀμφοτέροις ἐφειστήκεσαν πύλαι. 3, 1, 31 (see above).

THUC. 3, 6, 1: ἐπ' ἀμφοτέροις τοῖς λιμέσιν. 4, 123, 3: ἐπ' ἀμφοτέρας τὰς πόλεις. 5, 74, 3: ἀπίθνον . . . Ἀθηναίων ξὺν Αἰγινήταις διακόσμοι καὶ οἱ στρατηγοὶ ἀμφότεροι. 7, 41, 4: τροπαῖα . . . ἀμφοτέρων τῶν ναυμαχιῶν.

HDT. 2, 2: ἐσιόντι (sc. τῷ ποιμίνι) τὰ παιδία ἀμφότερα προσπίπτοντα βεκὸς ἐφώνων. 6, 52: τὴν δὲ Πυθίην κελεύειν σφίας ἀμφότερα τὰ παιδία ἠγήσασθαι βασιλείας.

659. ἀμφότερος with *Anarthrous Substantive* :

ἀμφοτέρησιν χερσὶ, HOM. Od. 4, 116; *With both hands.* ποσὶ . . . ἀμφοτέροισιν, 22, 87; *With both feet.*

HDT. 4, 72: σκέλεα δὲ ἀμφότερα κατακρέμαται μετέωρα.

AESCHYL. Pers. 130-1: τὸν ἀμφίζευκτον ἐξαμείψις ἀμφοτέρας αἰλιον | πρῶνα κοινὸν αἴας.

PIND. P. 2, 47-8: ἀμφοτέροις | ὅμοιοι τοκεῦσι. 4, 124: κασίγητοι . . . ἀμφότεροι. N. 7, 94: ἀμφοτέρας ἴων χερῶς. 1, 1, 6: ἀμφοτερῶν . . . χαρίτων . . . ζεύξω τέλος.

HES. Th. 553: χερσὶ δ' ὃ γ' ἀμφοτέρησιν ἀνείλετο λευκὸν ἄλειφα. 771: σαίνει ὁμῶς οὐρῇ τε καὶ οὐατιν ἀμφοτέροισιν.

HOM. Od. 4, 116 (see above). 5, 413-4: πόδισσιν | . . . ἀμφοτέροισι. 428 (= 24, 316): ἀμφοτέρησι . . . χερσίν (*sim.* 14, 351). 12, 409-10: προτόνους . . . | ἀμφοτέροισι. 22, 87 (see above). 24, 397-8: χεῖρες . . . | ἀμφοτέρας.

II. 4, 521: ἀμφοτέρω . . . τίνοντε. 12, 459: ἀμφοτέροισι θαιρούς. 13, 78-9: ποσσὶν | . . . ἀμφοτέροισι. 194: νεκρῶν ἀμφοτέρων. 281: ἐπ' ἀμφοτέροισι πόδισι. 16, 740: ἀμφοτέρησι . . . ὄφρυς. 18, 23: ἀμφοτέρησι . . . χερσίν (*sim.* 123). 20, 280: ἀμφοτέροισι . . . κύκλους. 21, 489: ἀμφοτέρας . . . χεῖρας.

660. *ἕκαστος*. — A substantive qualified by *ἕκαστος* regularly takes the article in prose, but in prepositional and genitive expressions of time it is freely omitted. Isocrates seems never to have omitted the article.

ἐπει δὲ φῶς ἐγένετο, ἦγεν ἕκαστος ὁ στρατηγὸς τὸν αὐτοῦ λόχον ἐπὶ κόμην, XEN. AN. 6, 3, 2; *When it got light, each of the generals led his own company to attack one of the villages.* ἐγένοντο μὲν λόχοι . . . ἀμφὶ τοὺς ὀγδοήκοντα, ὁ δὲ λόχος ἕκαστος σχεδὸν εἰς τοὺς ἑκατόν, *Ibid.* 4, 8, 15; *There were about eighty companies, each company averaging about a hundred men.* καθ' ἑκάστην τὴν ἡμέραν, ISOC. 4, 78. κατὰ τὴν ἡμέραν ἑκάστην, 2, 9. καθ' ἑκάστην ἡμέραν, XEN. HELL. 2, 1, 27. καθ' ἡμέραν ἑκάστην, THUC. 2, 85, 4.

661. *ἕκαστος* in Predicative Position:

HYPER. 2, 2: καὶ δίδωσι τούτῳ ὑπὲρ ἑκάστου τοῦ ἀνδραπόδου ὀβολὸν τῆς ἡμέρας. fr. 159: εἰσὶ γὰρ ἐν τῇ συμμορίᾳ ἑκάστη ἰεῖ ἄνδρες.

DEM. 30 (34)¹ articular against 4 (13)¹ anarthrous exx. τοῦ μηνὸς ἑκάστου: 4, 28. 37, 5. [53], 13. κατὰ τὴν ἡμέραν ἑκάστην: 18, 68. 18, 249. καθ' ἑκάστην τὴν ἡμέραν: 25, 26. καθ' ἑκάστην τὴν ἐκκλησίαν: 19, 70. 21, 153. τοῦ ἐνιαυτοῦ ἑκάστου: 27, 9. 27, 10. 36, 37 (*bis*). 45, 32. [59], 76. ἑκάστου τοῦ ἐνιαυτοῦ: 27, 24. 27, 29. 28, 12. καθ' ἕκαστον τὸν ἐνιαυτόν: 27, 36.

14, 18: ἑκάστῳ τῷ μέρει (but previously in the same section: ἑκάστῳ μέρει). 14, 21: τὴν δὲ συμμορίαν ἑκάστην . . . ἐν ἑκάστῳ τῷ μέρει. 14, 23: τὸν δὲ ταξίαρχον ἕκαστον . . . τοῦ δὲ μέρους ἑκάστου . . . [ἢ τριττὺς ἑκάστη]. (The words ἢ τριττὺς ἑκάστη, although found in all Mss., are bracketed by Weil.) 19, 26: ἐφ' ἑκάστων . . . τῶν καιρῶν. 21, 30: ἕκαστος . . . ὁ παθὼν. 21, 220: ἕκαστος ὁ μισῶν. 22, 25: περὶ τῶν ἀδικημάτων ἑκάστων. 24, 38: ἐφ' ἑκάστην . . . τὴν ὁδόν. 24, 93: ἕκαστος οὐφλισκάνων. 24, 116: ἐφ' ἑκάστοις . . . τοῖς ἀδικήμασιν. 25, 11: ἕκαστος ὁ . . . λαχὼν. 25, 98: εἰς ἕκαστον τὸν παριόντα. [59], 101: ἀπὸ τῶν πόλεων ἑκάστων.

AESCHIN. 3, 114: διωμολογήθη δ' αὐτῷ . . . ἀποστέλλεσθαι Ἀθήναζε τοῦ ἐνιαυτοῦ ἑκάστου μνάς εἴκοσι. This is the only Ms. example, but in seven other instances Blass adds the article. Compare 662.

ISOC. Thirty-seven articular exx. but no anarthrous ex. καθ' ἑκάστην . . . τὴν ἡμέραν: 2, 2. 2, 11. 8, 20. καθ' ἑκάστην τὴν ἡμέραν: 4, 78. 4, 128. 6, 65. 79, 7, 40. 69, 10, 56. 12, 211. 14, 55. 19, 30. Ep. 5, 4. 6, 9. ἑκάστην τὴν ἡμέραν: 12, 267. κατὰ τὴν ἡμέραν ἑκάστην: 2, 9. 3, 22. 7, 28. 8, 129. 9, 43. 12, 30. καθ' ἕκαστον τὸν ἐνιαυτόν: 4, 29. 4, 31. 5, 51. 5, 104. 7, 18. 8, 87. 12, 122. 15, 21. 110. 213. 249.

2, 6: καθ' ἑκάστην μὲν οὖν τὴν πράξιν. 9, 46: ἐξ ἑκάστης τῆς πολιτείας (*from every form of government*). 12, 54: ἑκάστης τῆς πόλεως. 12, 79: ἐξ ἑκάστης . . . τῆς πόλεως.

LYS. Three articular against eleven anarthrous exx. 19, 10: μὴ οὖν προ-

¹ The figures in parentheses are the figures for the entire corpus.

καταγιγνώσκετε ἀδικίαν τοῦ εἰς αὐτὸν μὲν μικρὰ διπανῶντος, ὑμῖν δὲ πολλὰ καθ' ἕκαστον τὸν ἐνιαυτὸν. 23, 6: ταύτη γὰρ τῇ ἡμέρᾳ (sc. ἔφασαν) τοῦ μηνὸς ἑκάστου ἐκείσε συλλέγεσθαι τοὺς Πλαταιάς. 30, 21: ὅς ἐν δυοῖν μὲν ἐτοῖν πλείω ἢδη τοῦ δ.οντος δώδεκα ταλάντοις ἀνήλωσε, παρ' ἕκαστον δὲ τὸν ἐνιαυτὸν ἐπέχειρσεν ἕξ ταλάντοις τὴν πόλιν ζημῶσαι.

PLATO, Apol. 39 A: ἐν ἑκάστοις τοῖς κινδύνοις. Crat. 389 C: εἰς τὸ ἔργον ἕκαστον. 424 E: ὡς ἂν . . . δοκῇ ἑκάστη ἢ εἰκὼν δεῖσθαι ἑκάστου φαρμάκου (note omission of article with φαρμάκου). Euthyd. 307 B: πρὸς ἕκαστον τὸ ἔργον. Hipp. mai. 281 B: παρὰ τῶν πόλεων ἑκάστων. Meno, 98 B: τὸ ἔργον ἑκάστη; τῆς πράξεως (generic, of every action). Parmen. 134 A: ἑκάστη ἢ παρ' ἡμῖν ἐπιστήμη. 143 C: ἐν ἑκάστη τῇ προαιρέσει. 144 A: οὐκοῦν εἰ πᾶς ἀριθμὸς οὐσίας μετέχει, καὶ τὸ μόνιον ἕκαστον τοῦ ἀριθμοῦ μετέχει ἂν αὐτῆς; 144 C: ἑκάστῳ τῷ τῆς οὐσίας μέρει. Phaedr. 248 E: ἡ ψυχὴ ἑκάστη. 274 E: περὶ ἑκάστης τῆς τέχνης. Phileb. 32 E: ἐν ἑκάστοις . . . τοῖς ζώοις. Protag. 315 A: ἕξ ἑκάστων τῶν πόλεων. Rpb. 338 D: ἑκάστη ἢ ἀρχή. 339 C: οἱ ἄρχοντες ἐν ταῖς πόλεσιν ἑκάσταις. 346 C: ἑκάστης τῆς τέχνης. 461 A: ἐφ' ἑκάστοις τοῖς γάμοις. 480: ἕκαστον τὸ ὄν. 487 B: παρ' ἕκαστον τὸ ἐρώτημα. 487 C: καθ' ἕκαστον τὸ ἐρωτώμενον. 601 A: ἑκάστων τῶν τεχνῶν. Theaet. 157 C: ἑκάστων τῶν σοφῶν.

XEN. An. 4, 8, 15 (see 660). 6, 3, 2 (see 660). 7, 4, 14: ὁ δεσπότης ἑκάστης τῆς οἰκίας. 7, 4, 15: κατὰ τὰς θύρας ἑκάστου τοῦ οἰκῆματος. Cyr. 6, 1, 53: ἀνεβίβαζε δ' ἐπὶ τὸν πύργον ἕκαστον ἄνδρα εἰκοσιν. 6, 1, 54: καὶ πολλὸν ῥῆμον ἦγε τὰ ὀκτῶ ζεύγη τὸν πύργον . . . ἢ τὸ σκευοφορικὸν βάρους ἕκαστον τὸ ζεῦγος. R. L. 13, 9: οὐδ' ἀκούεται γὰρ εἰς ἑκάστην πᾶσαν τὴν ἐνωμοτιαν ἀφ' ἑκάστου ἐνωμοτάρχου ἕξω.

THUC. 1, 22, 3: οἱ παρόντες τοῖς ἔργοις ἑκάστοις. 2, 24, 2: κατὰ τὸν ἐνιαυτὸν ἕκαστον. 3, 50, 2: ταξάμενοι τοῦ κλήρου ἑκάστου τοῦ ἐνιαυτοῦ δύο μῶς φέρειν. 3, 82, 2: ὡς ἂν ἕκασται αἱ μεταβολαὶ τῶν ξυτυχιῶν ἐπιστῶνται. 4, 98, 2: ὡν ἂν ἡ τὸ κράτος τῆς γῆς ἑκάστης. 5, 47, 6: ἡ πόλις . . . διδότης σίτον τῷ μὲν ὀπλίτῃ . . . τρεῖς ὀβολοὺς Αἰγυπτίους τῆς ἡμέρας ἑκάστης, τῷ δ' ἰππεὶ δραχμὴν Αἰγυπτίαν. 5, 49, 1: ἡ δὲ καταδικῆ δισχίλιαί μναὶ ἦσαν, κατὰ τὸν ὀπλίτην ἕκαστον δύο μναί. 6, 31, 3: τοῦ μὲν δημοσίου δραχμὴν τῆς ἡμέρας τῷ ναύτῃ ἑκάστῳ διδόντος. 6, 63, 2: κατὰ τε τὴν ἡμέραν ἑκάστην προῖδουσαν.

HER. 2, 37: λούνται δὲ δις τῆς ἡμέρης ἑκάστης ψυχρῶ καὶ δις ἑκάστης νυκτός (note the omission of the article in the same sentence). 3, 6: ἐς Ἀγυπτον . . . κέραμος ἐσάγεται πλήρης οἴνου δις τοῦ ἔτους ἑκάστου . . . διὰ τὸν μὲν δῆμαρχον ἕκαστον . . . συλλέξιντα πάντα τὸν κέραμον ἄγειν ἐς Μμφιν (τῶν μὲν δημάρχων Reiske without Ms. authority).

AR. Ach. 859: τοῦ μηνὸς ἑκάστου. Thesm. 803: παραβάλλουσαι τῆς τε γυναικὸς καὶ τᾶνδρὸς τοῦνομ' ἑκάστου (Mss. ἕκαστον). Ran. 1198-9: καὶ μὴν μὰ τὸν Δί' οὐ κατ' ἔπος γέ σου κνίσω | τὸ ῥῆμ' ἕκαστον. Pl. 1031: οὐκοῦν καθ' ἑκάστην ἀπεδίδου τὴν νύκτα σοι; fr. 2, 1005: ἐν ἀφ' ἑκάστης τῆς τέχνης | εἰλόμεθα κοινῇ γενομένης ἐκκλησίας (but Mss. read ἐνα δ' ἀφ' ἑκάστης τέχνης).

662. *ἕκαστος with Anarthrous Substantive:*

DIN. 1, 42 (= 47): καθ' ἐκάστην ἐκκλησίαν. 2, 16: καθ' ἐκάστην (ἐκκλησίαν) ["ἐκκλ. h. l. cum Dobr. add. Mr." — Blass].

LYCURG. 102: καθ' ἐκάστην πεντετηρίδα τῶν Παναθηναίων. 126: ὑπόμνημα τοῖς καθ' ἐκάστην ἡμέραν συνιοῦσι.

DEM. 9, 1 (= 23, 97): καθ' ἐκάστην ἐκκλησίαν. [10], 70 (= [11], 9): καθ' ἐκάστην ἡμέραν, but [50], 24 (= 25): καθ' ἡμέραν ἐκάστην, and [59], 114 (= ep. 2, 20): ἐκάστης ἡμέρας. 21, 54: ἐφ' ἐκάστης μιντιαίας. 27, 19: καθ' ἕκαστον ἐνιαιτόν. [42], 4: καθ' ἕκαστον ἔτος. [59], 105: κατ' ἄνδρα ἕκαστον. [60], 16: καθ' ἡλικίαν . . . ἐκάστην.

AESCHIN. 1, 33: καθ' ἐκάστην ἐκκλησίαν (Blass adds τὴν). 119: καθ' ἕκαστον ἐνιαιτόν. 2, 71 (= 3, 38): καθ' ἕκαστον ἐνιαιτόν (Bl. in both cases adds τὸν). 2, 116: ἕκαστον ἔθνος (twice, but Bl. in the first instance inserts τε τὸ after ἕκαστον). 3, 25: καθ' ἐκάστην πρυτανειάν (Bl. adds τὴν). 3, 38: περὶ ἐκάστης πράξεως (Bl. adds τῆς). 3, 165: καθ' ἐκάστην ἡμέραν (Bl. adds τὴν).

ISAE. 2, 46: οὗτος δὲ . . . ἄπαιδα . . . τὸν τελευτήσαντα . . . βούλεται καταστήσαι, ἵνα μήτε τὰ ἱερά τὰ πατρῶα ὑπὲρ ἐκείνου μηδὲς τιμᾶ μητ' ἐνγίγῃ αὐτῷ καθ' ἕκαστον ἐνιαιτόν.

LYS. 7, 25: ἐπιμελουμένους μὲν ἐκάστου μηνός, ἐπιγνώμονας δὲ πέμποντας καθ' ἕκαστον ἐνιαιτόν. 13, 69: ἐκάστου ἀμαρτήματος. 22, 20 (= 28, 7, 30, 2. fr. 53, 4): καθ' ἐκάστην ἡμέραν. 26, 23: ἕκαστον ἔργον. 32, 15 (= fr. 53, 2): καθ' ἕκαστον ἐνιαιτόν. 28: ἐκάστου ἐνιαιτοῦ.

ANDOC. 1, 25: αἱ μὲν μηνύσεις ὧδε περὶ τῶν μυστηρίων αὐταὶ ἐγένοντο τέτταρες· οἱ δὲ ἔφυγον καθ' ἐκάστην μῆνυσιν, ἀνέγνων ὑμῖν τὰ ὀνόματα αὐτῶν.

PLATO, Crat. 424 E: ἐκάστου φαρμάκου (see 661). Meno, 72 A: καθ' ἐκάστην γὰρ τῶν πράξεων . . . πρὸς ἕκαστον ἔργον ἐκάστῳ ἡμῶν ἢ ἀρετῇ ἔστιν. Rpb. 338 D: οὐκοῦν τοῦτο κρατεῖ ἐν ἐκάστῃ πόλει, τὸ ἄρχον; 342 A: καὶ δεῖ ἐκάστη τέχνη ἄλλης τέχνης. 344 B: ὧν ἐφ' ἐκάστῳ μέρει. 353 A: καὶ μοι δοκεῖ τοῦτο ἐκάστου πράγματος ἔργον εἶναι. Theaet. 157 B-C: ᾧ δὴ ἀθροίσματι ἀνθρωπῶν τε τίθενται καὶ λίθον καὶ ἕκαστον ζῷον τε καὶ εἶδος.

XEN. An. 1, 4, 13: ὑπέσχετο ἀνδρὶ ἐκάστῳ δώσειν πέντε ἀργυρίου μνᾶς. 4, 7, 10: ἐφ' ἐκάστης δὲ προδρομῆς (v. l. τῆς προδρομῆς) πλέον ἢ δ.κα ἄμαξι πετρῶν ἀνηλίσκοντο. 5, 3, 13: ἐκάστου ἔτους (inscription on a *stèle*). Cyr. 6, 1, 54: τούτων ἐγένετο ἕλαττον ἢ πεντεκαίδεκα τάλαντα ἐκάστῳ ζεύγει τὸ ἀγῶγιον. 7, 5, 13: ἀκούσας δὲ ταῦτα ὁ Κύρος τὸ στρατεύμα κατένευμε δώδεκα μέρη, ὡς μῆνα τοῦ ἐνιαυτοῦ ἕκαστον μέρος φυλάξον. Hell. 2, 1, 27 (660).

THUC. 1, 56, 2 (= 2, 31, 3. 3, 58, 4. 4, 66, 1): κατὰ ἔτος ἕκαστον. 1, 122, 2: κατὰ . . . ἕκαστον ἄστει. 2, 10, 2: ἀπὸ πόλεως ἐκάστης. 2, 11, 3: πόλεως ἐκάστης (speech). 2, 34, 3: λάρνικις . . . ἄγρυσιν ἄμαξι φυλῆς ἐκάστης μίαν. 2, 75, 3: οἱ ξιναγοὶ ἐκάστης πόλεως. 2, 85, 4 (660).

3, 39, 8: πρὸς ἐκίστην πόλιν. 3, 70, 4: ζημία δὲ καθ' ἐκάστην χάρακα ἐπέκειτο στατήρ. 4, 56, 1: καθ' ἐκάστην φρουράν. 4, 73, 4: μέρος ἑκαστον. 5, 18, 9: ἐκάστης πόλεως (codd. ἐξ ἐκ. π.). 5, 68, 3: ἐν δὲ ἐκάστῳ λόχῳ πεντηκοστῆς ἦσαν τίσσαρες, καὶ ἐν τῇ πεντηκοστῷ ἐνωμοτίῳ τίσσαρες. 6, 32, 1: οὐ κατὰ ναῦν ἐκίστην. 8, 23, 2: ὁμως δὲ . . . πλείον ἀνδρὶ ἐκάστῳ ἢ τρεῖς ὀβολοὶ ὠμολογήθησαν.

HDT. 2, 37 (661). 168: τούτοισι ὧν τάδε . . . ἄλλα ἐδίδοτο ἐπ' ἡμέρῃ ἐκάστῃ. (So 4, 112. 5, 53.) 5, 117: ἐπ' ἡμέρης ἐκάστης. 7, 120: ἔχειν . . . χάριν ὅτι βασιλεὺς Ξέρξης οὐ δις ἐκάστης ἡμέρης ἐνόμισε σίτον αἰρέσθαι.

AR. Eccl. 836-7: ὅπως ἂν ὑμῖν ἡ τύχη κληρουμένοις | φράση καθ' ἑκαστον ἄνδρ' ὅπου δευπνήσετε.

AESCHYL. P. V. 862: γυνὴ γὰρ ἄνδρ' ἑκαστον αἰῶνος στερεῖ.

PIND. O. 6, 73-4: τεκμίρει | χρῆμ' ἑκαστον. 9, 104: χρῆμ' ἑκαστον. N. 3, 73: μέρος ἑκαστον. 8, 4: πρὸς ἔργον ἑκαστον. I. 1, 26-7: ἐφ' ἐκάστῳ | ἔργματι. fr. 108 (75): ἑκαστον ἐν πράγῳ.

HOM. Od. 2, 91 (= 13, 7. 380): ἀνδρὶ ἐκάστῳ. 2, 384 (= 8, 10): ἐκάστῳ φωτὶ. 9, 60: ἀφ' ἐκάστης νηός. 9, 431: ἑκαστον φῶτ(α). 10, 173 (= 547. 12, 207. 24, 441): ἀνδρα ἑκαστον. 11, 9 (= 12, 151): ὄπλα ἑκαστα. 12, 99: κρατὶ ἐκάστῳ. 14, 514: φωτὶ ἐκάστῳ. 17, 365: φῶτα ἑκαστον. 22, [31]: ἑκαστος ἀνὴρ.

II. 2, 164 (= 180. 17, 552): φῶτα ἑκαστον. 2, 610: ἐν νηὶ ἐκάστῳ. 2, 618: ἀνδρὶ ἐκάστῳ. 2, 805: ἑκαστος ἀνὴρ. 7, 424 (= 9, 11. 12, 68. 22, 415): ἀνδρα ἑκαστον. 9, 66: φυλακτῆρες . . . ἑκαστοι. 13, 230 (= 20, 353): φωτὶ ἐκάστῳ. 18, 375: ἐκάστῳ πυθμένι.

663. *ἐκάτερος*. — The substantive modified by *ἐκάτερος* requires¹ the article.²

ἐκατέρῃ τῇ χειρὶ, PLATO, Rpb. 617 C; *With either hand*. τῆ ὡτὶ ἐκατέρῃ, XEN. Cyn. 5, 32; *With either ear*.

ISOC. 4, 35 (= 5, 112. 12, 44. 166): ἐφ' ἐκατέρας τῆς ἡπείρου. 11, 19: τὸ διάφορον ἐκατέρας τῆς πολιτείας.

LYS. 26, 17: παρὰ δὲ τούτων ἐκατέρας τῆς πολιτείας ἱκανὴν βάσανον ἔχουσιν.

ANTIPHON, 5, 49: ἐκ τοῖν λόγων τοῖν ἀνδροῖν ἐκατέροιν τοῖν βασιανισθέντοι.

PLATO, Conv. 187 E: ἐκάτερον τὸν ἔρωτα. Euthyd. 299 E: ἐν ἐκατέρῳ τῷ φθαλμῷ. Phaedr. 263 B: εἰληφέναι τινὰ χαρακτῆρα ἐκατέρου τοῦ εἶδους. Phileb. 32 B: ἐν τούτοις τοῖς πάθεσιν ἐκατέροις. Politic. 264 D: ἐφ' ἐκατέρῳ τούτων τὸ μέρος αὐτῆς ἐπινέμοντας ἐκάτερον. Rpb. 547 B:

¹ In Attic ISS there is one instance of an anarthrous substantive with *ἐκάτερος* according to Meisterh.³ p. 233, 39.

² In some authors *ἐκάτερος* is used only substantively; in others it is entirely wanting, as in tragedy and in epic poetry.

ἐκατέρω τῷ γένει. 617 C (see above). Tim. 77 E: ἀφ' ἐκατέρων τῶν μερῶν.

XEN. An. 3, 2, 36: ἐπὶ τῶν πλευρῶν ἐκατέρων. 3, 2, 37: τῶν δὲ πλευρῶν ἐκατέρων δύο τῷ πρεσβυτάτῳ στρατηγῷ ἐπιμελοίσθην. 6, 1, 9: ἐν ἐκατέρῃ τῇ χειρὶ. 7, 1, 23: οἱ πελτασταὶ ἐπὶ τὸ κέρασ ἐκάτερον παρεδεδραμήκεσαν. Cyn. 5, 32 (see above). Hipparch. 3, 6: καλὸν ἐκατέρας τὰς πέντε φυλάς ἐπὶ μετώπου ἐλαύνειν.

THUC. 3, 23, 1: τοῦ πύργου ἐκατέρου τοὺς φύλακας. 4, 14, 1: καθ' ἐκάτερον τὸν ἔσπλον. 4, 93, 4: ἐπὶ δὲ τῷ κέρα ἐκατέρω. 4, 94, 1: ἐφ' ἐκατέρω τῷ κέρα. 4, 96, 2: καὶ ἐκατέρων τῶν στρατοπέδων τὰ ἔσχατα. 5, 16, 1: ἐκατέρῃ τῇ πόλει. 5, 67, 1: ἐφ' ἐκιτέρω τῷ κέρα.

664. *πότερος, ὀπότερος, οὐδέτερος*. — Adjectival *πότερος, ὀπότερος, οὐδέτερος* take the predicative position.

DEM. (7), 37: ἀλλὰ πᾶσι γνῶριμι, *πότερος* (so Blass and Butcher w. Ms. warrant) *πρότερος* ὁ (so SL) *μήν* ἔστιν, ἐν ᾧ ἡ εἰρήνη ἐγένετο ἢ ἐν ᾧ τὰ χωρία εἶλω. 16, 9: *σποπᾶσθε* δὴ . . . *ποτέραν* τὴν ἀρχὴν καλλίονα . . . *ποιήσεσθε* τοῦ μὴ *πιτρέπειν* ἀδικεῖν Λακεδαιμονίους.

AESCHIN. 3, 168: *θεωρήσατ' αὐτόν, μὴ ὀποτέρου* τοῦ λόγου, ἀλλ' *ὀποτέρου* τοῦ βίου ἔστιν.

PLATO, Cratyl. 439 A: *ποτέρα* ἂν εἴη καλλίων καὶ σαφειστέρα ἢ μάθησις; Gorg. 521 A: ἐπὶ *ποτέραν* οὖν με παρακαλεῖς τὴν θεραπείαν τῆς πόλεως; Phaedo, 79 B: *ποτέρω* οὖν ὁμοιότερον τῷ εἶδει φαῖμεν ἂν εἶναι καὶ ξυγγενέστερον τὸ σῶμα; Phaedr. 263 C: αἰσθάνεσθαι περὶ οὗ ἂν μέλλῃ εἶρεῖν, *ποτέρου* ὃν τυγχάνει τοῦ γένους. Phileb. 21 E: οὐδέτερος ὁ βίος . . . ἐμογε τούτων αἰρετός.

EUR. Cycl. 680-1: οὗτοι σιωπῇ τὴν πέτραν ἐπήλυγα | λαβόντες ἔστήκασι. KY. *ποτέρας* τῆς χερσός;

665. *ὅδε, οὗτος, ἐκεῖνος in Predicative Position:*

ἐν τῇδε τῇ πόλει, PLATO, Gorg. 469 E; *In this city*. ἐν τῇ πόλει τῇδε, 513 B. οὗτοι οἱ . . . σοφισταί, Rpb. 492 D; *These professors*. ἐκείνην τὴν ἡμέραν, XEN. An. 2, 1, 6; *That day*.

For further examples of the predicative position and for the use of demonstratives with anarthrous substantives, see *Demonstratives*. Compare also A. J. P. xxiii. 8.

666. *USE AND OMISSION OF THE ARTICLE WITH THE PREDICATE*. — As the article serves to point out that which is supposed to be already present to the mind and the predicate generally introduces something new, the article is not much used with the predicate except in convertible propositions, that is, those statements in which predicate may be subject or subject predicate. Otherwise the article serves to quote or to refer.

τὸν γὰρ ὄμβρον καὶ τῶν ἀρχῶν . . . ὁ Ζεὺς ταμίης ἐστίν, ISOC. 11, 13; *Zeus is (the) lord of rains and droughts*. ὁ δὲ παῖς πάντων θηρίων ἐστὶ δυσμεταχειριστότατος, PLATO, Legg. 808 D (135). σαὶ γὰρ αἱ ὑποθέσεις εἰσὶν, Euthyph. 11 C; *The postulates are your own*. φημί γὰρ ἐγὼ εἶναι τὸ δίκαιον οὐκ ἄλλο τι ἢ τὸ τοῦ κρείττονος συμφέρον. Rpb. 338 C; *I maintain that justice is nothing but the stronger party's interest (and vice versa)*. οἱ δὲ ἰπποβόται ἐκαλέοντο οἱ παχέες τῶν Χαλκιδίων, HDT. 5, 77; *The substantial Chalcidians were called the hippobotae* ἔστι δ' ἡ μέγιστη (sc. δίκη) τὸ ὁμοιοῦσθαι τοῖς οὖσι κακοῖς ἀνδράσιν, PLATO, Legg. 728 B.

667. *Predicate without the Article :*

DEM. [35], 2: καὶ εἰσὶ (sc. οἱ Φισηλίται) πονηρότατοι ἀνθρώπων καὶ ἀδικιώτατοι.

ISAE. 3, 27: ὑμέτερον οὖν ἔργον σκίψισθαι νῦν, εἰ κτέ. 10, 21: δίκαιός ἄν ἐμὸν αὐτόν (sc. τὸν κλήρον) εἶναι ψηφίσαισθε.

ISOC. 10, 42: τῶν δὲ δωρεῶν ἀνγκασθεὶς γενέσθαι κριτῆς (141). 11, 13 (666).

LYS. 1, 7: πασῶν ἦν βελτίστη (sc. ἡ ἐμὴ γυνή). 13, 69: θάνατος ἡ ζημία ἐστὶ (60). 16, 6: ἐκεῖνος δ' ἐστὶν ἐλεγχος μέγιστος (127). 25, 23: νομίζοντες καὶ τῆς πόλεως ταύτην ἱκανωτάτην εἶναι σωτηρίαν καὶ τῶν ἐχθρῶν μεγίστην τιμωρίαν (127).

ANT. 1, 4: οὗτοι τοῦ μὲν τεθνεώτος φονῆς γεγένηται (60).

PLATO, Crat. 385 E: ὡσπερ Πρωταγόρας ἔλεγε, λέγων πάντων χρημάτων μέτρον εἶναι ἀνθρώπων. Criti. 111 C: τὰ φελλέας νῦν ὀνομασθέντα πεδία. Euthyph. 11 C (666). Gorg. 487 E: πάντων δὲ καλλίστη ἐστὶν ἡ σκέψις . . . περὶ τούτων ὦν κτέ. (134). Legg. 689 D: ἡ . . . μέγιστη τῶν ξυμφωνῶν μεγίστη δικαιοτάτ' ἄν λέγοιτο σοφία. 808 D (666). Politic. 258 C: τοῦτ' ἦδη σόν, οἶμαι, τὸ ἔργον, ὃ ξέει, ἀλλ' οὐκ ἐμὸν γίγνεται. Soph. 230 D: μέγιστη καὶ κυριωτάτη τῶν καθάρσεών ἐστι. Tim. 29 A: ὁ μὲν γὰρ (sc. ὁ κόσμος) κάλλιστος τῶν γεγονότων, ὁ δ' (sc. ὁ δημιουργός) ἀριστος τῶν αἰτίων (134).

XEN. CONN. 6, 6: ἄρι σύ, ὦ Σώκρατες, ὁ φροντιστῆς ἐπικαλούμενος; οὐκοῦν κάλλιον, ἔφη, ἢ εἰ ἀφρόντιστος ἐκαλούμεν. Cyr. 1, 4, 9: σὺ γὰρ νῦν γε ἡμῶν οἶκας βασιλεὺς εἶναι (96). 2, 1, 3: οὗτοι οἱ ὁμότιμοι καλούμενοι. 8, 7, 24: εἰ δὲ μή, καὶ παρὰ τῶν προγεγενημένων μανθάνετε: αὕτη γὰρ ἀρίστη διδασκαλία (127). Mem. 1, 4, 2: πρὸς Ἀριστόδημον τὸν μικρὸν ἐπικαλούμενον. Mem. 4, 7, 7: ὁ δὲ ἥλιος τὸν πάντα χρόνον πάντων λαμπρότατος ὦν διαμένει (134). Oec. 5, 17: καλῶς δὲ κάκεινος εἶπεν ὃς ἔφη τὴν γεωργίαν τῶν ἄλλων τεχνῶν μητέρα καὶ τροφὸν εἶναι.

THUC. 1, 1, 2: κίνησις γὰρ αὕτη μέγιστη δὴ τοῖς Ἑλλήσιν ἐγένετο. 1, 136, 3: ὁ δὲ τῆς γυνικὸς ἰκίτης γενόμενος. 1, 137, 1: καὶ μέγιστον ἦν ἰκέτευμα τοῦτο. 2, 31, 2: στρατόπεδόν τε μέγιστον δὴ τοῦτο ἀθρόον Ἀθηναίων ἐγένετο.

HDT. 1, 7: Ἀγρων . . . βασιλεὺς ἐγένετο Σιρδίων (96). 1, 103: ὅτε νῦξ ἡ ἡμέρη ἐγένετο σφι μαχομένοισι. 1, 205: ἦν δὲ τοῦ ἀνδρὸς ἀποθανόντος

γυνή τῶν Μιτσαγετέων βασιλεία. 2, 38: ἀσήμαντον (sc. βοῦν) δὲ θύσαντι θάνατος ἢ ζημίη ἐπικέεται. 2, 65: τὸ δ' ἂν τις τῶν θηρίων τούτων ἀποκτείνῃ, ἦν μὲν ἐκῶν, θάνατος ἢ ζημίη. 4, 85: πελαγέην γὰρ ἀπάντων πέφυκε θωμασιώτατος (sc. ὁ Πόντος) (134). 5, 24: κτημάτων πάντων ἐστὶ τιμιώτατον ἀνὴρ φίλος (135). 7, 196: ἀποπειρώμενος καὶ τῆς Θεσσαλίας ἵππου, πυθόμενος ὡς ἀρίστη εἴη τῶν ἐν Ἑλληνισί . . . τῶν δὲ ἐν Ἀχαΐῃ ποταμῶν ρεόντων οὐδὲ ὅστις μέγιστος αὐτῶν ἐστὶ . . . οὐδὲ οὗτος ἀντέσχε.

AR. EQ. 764-5: εἰ μὲν περὶ τὸν δῆμον τὸν Ἀθηναίων γεγέννημαι | βέλτιστος ἀνὴρ μετὰ Λυσικλέα. 837-8: εἰ γὰρ ᾧδ' ἐποίησε, | μέγιστος Ἑλλήνων ἔσει.

668. Predicate with the Article:

In sentences of identification the articular adjective or participle is to be regarded as the subject. Hence examples like ἡδῶς ἂν πυθοίμην ὅ τι ποτ' ἦν τὸ αἴτιον (ISAE. 3, 9), ἐκεῖνός ἐστιν ὁ διοικῶν τὰ τῶν Ἑλλήνων (ISOC. 4, 120), ἔστι δ', ἔφη, Ἐρατοσθένης . . . ὁ ταῦτα πράττων (LYS. I, 16), have been excluded from the following list.

DEM. 16, 27: οἱ δὲ φασιν . . . τὸ συμφέρον εἶναι τὸ ποιοῦν τὴν φιλίαν. 18, 59: ὁ γὰρ διώκων τοῦ ψηφίσματος τὸ λέγειν καὶ πράττειν τᾶριστά με καὶ γεγραμμένους ταῦθ' ὡς οὐκ ἀληθῆ, οὐτός ἐστιν ὁ τοὺς περὶ πάντων τῶν ἐμοὶ πεπολιτευμένων λόγους οἰκείους καὶ ἀναγκαίους τῇ γραφῇ πεποιηκώς. (οὗτος resumes ὁ . . . διώκων . . . καὶ γεγραμμένος.)

AESCHIN. 2, 167: καὶ τὸν καλὸν στρατιώτην ἐμὲ ὠνόμασεν (so most MSS. and Fr., but ὠνόμαζεν i and Blass).

ANTIPHON, 4 δ 4: ἐστὶ δὲ οὐδὲ ὁ ἐπιβουλεύσας οὐδὲν μᾶλλον ὁ διωκόμενος τοῦ διώκοντος, *The defendant is not the plotter any more than the plaintiff.* 6, 26: οἱ δ' αἰτιώμενοι καὶ φάσκοντες ἀδικεῖσθαι αὐτοὶ ἦσαν οἱ οὐκ ἐθέλοντες ἐλέγχειν εἰ τι ἠδικοῦντο.

PLATO, APOI. 40 C: δυοῖν γὰρ θάτερόν ἐστι τὸ τεθάναι. Crat. 406 C: ὁ τε γὰρ Διόνυσος εἴη ἂν ὁ διδοὺς τὸν οἶνον, *Dionysius would signify the giver of wine.* 415 C: δεσμός οὖν ὁ λῖαν καὶ ὁ μέγιστος τῆς ψυχῆς ἢ δειλία ἂν εἴη (. . . "and therefore δειλία expresses the greatest and strongest bond of the soul." — Jowett). *Ibid.*: εἰ δ' ἐπὶ τοιούτοις ἢ κακία ἐστὶν τοῦνομα, τοῦναντίον τούτου ἢ ἀρετὴ ἂν εἴη. Crito, 46 D: ἐπιθυμῶ δ' ἔγωγε ἐπισκέψασθαι, ὦ Κρίτων, . . . εἴ τί μοι ἀλλοιότερος φανέται (sc. ὁ λόγος) . . . ἢ ὁ αὐτός. 48 B: τὸ δὲ εὖ καὶ καλῶς καὶ δικαίως (sc. ζῆν) ὅτι ταῦτόν ἐστι, μένει ἢ οὐ μένει; Euthyd. 276 A: ἀπεκρίνατο ὅτι οἱ σοφοὶ εἰεν οἱ μανθάνοντες. 281 A: ἐν τῇ ἐργασίᾳ . . . τῇ περὶ τὰ ξύλα μὴν ἄλλο τί ἐστι τὸ ἀπεργαζόμενον ὀρθῶς χρῆσθαι ἢ ἐπιστήμη ἢ τεκτονικὴ; 290 E: ὁ Κτήσιππος ἦν ὁ ταῦτ' εἰπών. 299 E: ὥσπερ σὺ νῦν δὴ ἔλεγες τὸν κύνα τὸν πατέρα (*in the same way that you just now called the (generic) dog father*). Euthyph. 7 A: οὐ ταῦτόν δ' ἐστίν, ἀλλὰ τὸ ἐναντιώτατον, τὸ ὅσιον τῷ ἀνοσίῃ. Gorg. 456 A: οἱ ῥήτορες εἰσιν οἱ συμβουλευόντες καὶ οἱ νικῶντες τὰς γνώμας περὶ τούτων. 489 E: τοὺς βελτίους καὶ κρείττους πότερον τοὺς φρονιμω

τέρους λέγεις, ἢ ἄλλους; *Do you understand by the term βελτίους . . . the φρονιμώτεροι or some other class?* 493 B: τὸ δὲ κόσκινον ἄρα λέγει . . . τὴν ψυχὴν εἶναι. Hipp. min. 376 B: ὁ ἄρι ἐκὼν ἀμαρτάνων καὶ αἰσχροῦ καὶ ἀδικῶν ποιῶν, ὦ Ἰππία, ἔπερ τίς ἐστιν οὗτος, οὐκ ἂν ἄλλος εἴη ἢ ὁ ἀγαθός. Io, 534 D: οὐχ οὗτοί εἰσι οἱ ταῦτα λέγοντες . . . ἀλλ' ὁ θεὸς αὐτός ἐστιν ὁ λέγων. Legg. 728 B (666). Phaedo, 74 C: οὐ ταῦτόν ἄρα ἐστίν, ἢ δ' ὅς, ταῦτά τε τὰ ἴσα καὶ αὐτὸ τὸ ἴσον. 96 B: ὁ δ' ἐγκεφαλός ἐστιν ὁ τὰς αἰσθήσεις παρέχων. Protag. 332 A: τούτῳ τῷ πράγματι (sc. ἀφροσύνη) οὐ πᾶν τούναντίον ἐστὶν ἡ σοφία; Rpb. 338 C (666). 344 C: οὕτως . . . τὸ μὲν τοῦ κρείττονος συμφέρον τὸ δίκαιον τυγχάνει ὄν. 347 E: τὸ δίκαιόν ἐστι τὸ τοῦ κρείττονος συμφέρον (*sim. saepe*). Soph. 254 D: οὐκοῦν αὐτῶν (sc. τῶν τριῶν) ἕκαστον τοῖν μὲν δυοῖν ἕτερόν ἐστιν, αὐτὸ δ' ἐντῷ ταύτῳ. Theaet. 204 D: ὁ τοῦ πλείθρου ἀριθμὸς καὶ τὸ πλείθρον ταύτόν. E: τὰ δὲ γὰρ πάντα μέρη τὸ πᾶν εἶναι ὁμολόγηται, εἴπερ καὶ ὁ πᾶς ἀριθμὸς τὸ πᾶν ἔσται. 205 A: εἴπερ ἡ συλλαβὴ μὴ τὰ στοιχεῖά ἐστιν.

XEN. An. 6, 6, 7: ἐπιχειροῦσι βάλλειν τὸν Δέξιππον, ἀνακαλοῦντες τὸν προδότην. Conn. 8, 9: καὶ γὰρ Ζεὺς ὁ αὐτὸς δοκῶν εἶναι πολλὰς ἐπωνυμίας ἔχει. 8, 7, 13: οὐ τόδε τὸ χρυσοῦν σκῆπτρον τὸ τὴν βασιλείαν διασῶζόν ἐστιν. Hell. 1, 7, 6: ἀλλὰ τὸ μέγεθος τοῦ χειμῶνος εἶναι τὸ κωλύσαν τὴν ἀνάγειν (*oratio obliqua*). Mem. 4, 7, 7: λέγων μὲν τὸ αὐτὸ εἶναι πῦρ τε καὶ ἥλιον. Oec. 20, 2: οὐ γὰρ ἡ ἐπιστήμη οὐδ' ἡ ἀνεπιστημοσύνη τῶν γεωργῶν ἐστὶν ἡ ποιοῦσα τοὺς μὲν εὐπορεῖν, τοὺς δὲ ἀπόρους εἶναι. [R. A.] 1, 2: ὁ δῆμός ἐστιν ὁ ἐλαύνων τὰς ναῦς καὶ ὁ τὴν δύναμιν περιτιθεὶς τῇ πόλει. 3, 13: ὁ δῆμός ἐστιν ὁ ἄρχων τὰς ἀρχάς.

THUC. 2, 43, 4: οὗς νῦν ὑμεῖς ζηλώσαντες καὶ τὸ εὐδαιμον τὸ ἐλεύθερον, τὸ δ' ἐλεύθερον τὸ εὐψυχον κρίναντες μὴ περιορᾶσθε τοὺς πολεμικοὺς κινδύνους. 2, 61, 2: καὶ ἐγὼ μὲν ὁ αὐτός εἰμι καὶ οὐκ ἐξίσταμαι. 3, 38, 1: ἐγὼ μὲν οὖν ὁ αὐτός εἰμι τῇ γνώμῃ.

HIST. 1, 68: ὁ δὲ . . . συνβάλλετο τὸν Ὀρέστεια (the Orestes they were looking for) κητὰ τὸ θεοπρόπιον τοῦτον (the corpse before him) εἶναι, τῆδε συμβαλλόμενος· τοῦ χαλκῆος δύο ὄρεων φύσας τοὺς ἀνέμους (of the oracle) εὗρισκε ἰόντας, τὸν δὲ ἄκμονα καὶ τὴν σφῦραν τὸν τε τύπον καὶ τὸν ἀντίτυπον (of the oracle), τὸν δὲ ἐξελαυνόμενον σίδηρον τὸ “πῆμα ἐπὶ πῆματι κεῖμενον.” 2, 16: οὐ γὰρ δὴ ὁ Νεῖλος γέ ἐστι κητὰ τοῦτον τὸν λόγον ὁ τὴν Ἀσίην οὐρίζων τῇ Λιβύῃ. 2, 171: αἱ Δαναοῦ θυγατέρες ἦσαν αἱ τὴν τελετὴν τούτην ἐξ Αἰγύπτου ἐξαγαγοῦσαι. 3, 63: οἱ μάγοι εἰσὶ τοὶ οἱ ἐπανεστεῶτες. 3, 71: ἐγὼ ταῦτα ἐδόκειον μὲν αὐτὸς μόνους ἐπίστασθαι ὅτι τε ὁ μάγος εἴη ὁ βασιλεύων (. . . *that the man on the throne was the magos*). 5, 77 (666). 88: ἢ γὰρ Ἑλληνικὴ ἐσθῆς πᾶσα ἢ ἀρχαίη τῶν γυναικῶν ἢ αὐτὴ ἦν. 7, 142: τοὺς ὧν δὴ τὰς νέας λέγοντας εἶναι τὸ ξύλινον τείχος . . . κατὰ ταῦτα τὰ ἔπεα συνεχῶντο αἱ γνώμαι τῶν φημένων τὰς νέας τὸ ξύλινον τείχος εἶναι. 8, 65: ἔφη . . . οἱ φαίνεσθαι τὴν φωνὴν εἶναι τὸν μυστικὸν ἰακχόν.

AR. fr. 2, 1144: τὴν πόρδαλιν καλοῦσι τὴν κασαλβάδα.

AESCHYL. P. V. 833-4: ἐφ' ὧν σὺ λαμπρῶς κοῦδὲν αἰνικτηρίως | προσηγορεύθης ἢ Διὸς κλειῆ δάμαρ.

EUR. Cycl. 355: ἄλλως νομίζῃ Ζεὺς, τὸ μὴδὲν ὦν, θεός.

669. ARTICLE WITH SEVERAL ATTRIBUTES. — When there are several attributes, the article may or may not be repeated. If the article is not repeated, the second modifier may follow the substantive, chiefly in poetry, and thus suggests a predicative translation.

παρὰ τὴν χαλκὴν τὴν μεγάλην Ἀθηνᾶν ἐκ δεξιᾶς ἕστηκεν, DEM. 19, 272; *By the side of the tall bronze Athena and to her right is standing (this inscription).* τὸ τεῖχος τὸ μακρὸν τὸ νότιον, ANDOC. 3, 7; *The long wall on the South.* τὴν ἰδίαν τέχην τὴν ἐμήν, DEM. 18, 255; *My own personal fortunes.* τῶν . . . ἐπὶ τοῦ βήματος παρ' ὑμῖν λόγων ὑμῖς ἀκηκόατε, AESCHIN. 2, 44; *The speeches on the bema delivered before you, you have (already) heard.* τὸν τοῦ ἐπιεικοῦς μμητὴν ἔκρατον, PLATO, Rpb. 397 D; *The uncompromising imitator of that which is fair and reasonable.*

670. *Repetition of Article, Both Modifiers either Preceding or Following their Substantive:*

DEM. (7), 7: ἡ μὲν δύναμις ἡ ὑμετέρα ἡ ἐλευθερώσασα τοὺς Ἕλληνας. 14, 19: ἐκάστη τῶν μεγάλων τῶν εἴκοσι συμμοριῶν. 19, 26: μεμνημένοι . . . τὴν ἐπαγγελίαν τὴν τούτου ταύτην τὴν καλήν. 272 (669).

ISOC. 6, 63: τοὺς ἄλλους τοὺς κατὰ τὴν Ἀσίαν δυνάστας. 73: ταῖς ἄλλαις ταῖς περὶ τὸν βίον εὐπορίαις.

LYS. 24, 5: καὶ τὸν ἄλλον τὸν ἐμὸν βίον . . . πάντας ὑμᾶς οἴομαι γινώσκειν.

ANDOC. 1, 16: ἐν τῇ οἰκίᾳ τῇ Χαρμίδου τῇ παρὰ τὸ Ὀλυμπιεῖον. 3, 7: καὶ τὸ τεῖχος τὸ μακρὸν τὸ νότιον ἐτειχίσθη (669).

PLATO. Cratyl. 398 B: ἐν . . . τῇ ἀρχαίᾳ τῇ ἡμετέρα φωνῇ. D: κατὰ τὴν Ἀττικὴν τὴν παλαιὰν φωνήν. Gorg. 502 B: ἡ σεμνὴ αὐτὴ καὶ θαυμαστὴ ἢ τῆς τραγωδίας ποιήσις. Legg. 706 A: τὴν δὲ δὴ μίμησιν . . . τὴν τῶν πολεμίων τὴν κακήν. Phaedo. 64 D: τὰς ἄλλας τὰς περὶ τὸ σῶμα θεραπείας (cf. *ibid.* τοὺς ἄλλους κωλυσιμους τοὺς περὶ τὸ σῶμα). Rpb. 453 A: φύσις ἡ ἀνθρωπίνη ἢ θήλεια. 565 D: τὸ ἐν Ἀρκαδίᾳ τὸ τοῦ Διὸς τοῦ Λυκαίου ἱερόν.

XEN. An. 1, 5, 16: Πρόξενε καὶ οἱ ἄλλοι οἱ παρόντες Ἕλληνες (13).

THUC. 1, 23, 3: ἡ οὐχ ἠκιστα βλάβασα . . . ἡ λοιμώδης νόσος. 108, 3: τὰ τε τεῖχη τὰ ἐαυτῶν τὰ μακρὰ ἐπετέλεσαν (Hude with CGM omits τὰ before εἰπῶν). 126, 4: ἐν τῇ τοῦ Διὸς τῇ μεγίστῃ ἑορτῇ (so Stahl with BAEFM: but Hude with C and G omits the first τῇ). 4, 57, 4: παρὰ τοὺς ἄλλους τοὺς ἐν τῇ νήσῳ Λυκεδιμονόους. 7, 23, 3: αἱ γὰρ τῶν Συρακοσίων αἱ πρὸ τοῦ στόματος νῆες ναυμαχοῦσαι, βιασά-

μναι τὰς τῶν Ἀθηναίων νῆς οὐδὲνὶ κόσμῳ ἐσέπλουν (for the position of ναυμαχοῦσαι, see 622 sq.). 54: τροπιῶν ἔστηται . . . τῆς ἄνω τῆς πρὸς τῷ τείχει ἀπολήψεως τῶν ὀπλιτῶν. Cf. 8, 23, 4: καὶ αὐτὸς ταῖς τε μεθ' ἑαυτοῦ ναυσὶ καὶ ταῖς τρισὶ ταῖς Χίαις παρέπλει. 8, 90, 4: ἐπ' αὐτὸν γὰρ τὸν ἐπὶ τῷ στόματι τοῦ λυμένος στενοῦ ὄντος τὸν ἕτερον πύργον ἐτελεύτα τό τε παλαιὸν τὸ πρὸς ἠπειρον καὶ τὸ ἐντὸς τὸ καινὸν τείχος τειχιζόμενον πρὸς θάλασσαν.

HDT. 2, 182: τὸ ἱρὸν τὸ ἐν Λίνδῳ τὸ τῆς Ἀθηναίης. 4, 72: τῶν δὲ δὴ νενήσκων τῶν ἀποπεπνιγμένων τῶν πεντήκοντα. 175: τῆς ἄλλης τῆς προκαταλεχθείσης Λιβύης. 6, 46: ἐκ . . . τῶν ἐκ Σκαπτῆς Ὑλῆς τῶν χουσέων μετάλλων. 7, 196: ὁ . . . ναυτικός ὁ τῶν βαρβάρων στριτός. 8, 42: ὁ λοιπὸς . . . ὁ τῶν Ἑλλήνων ναυτικὸς στρατός. 108: τὸν . . . ναυτικὸν τὸν Ξέρξεω στρατόν . . . τὸν ἐπέτειον αἰὲ τὸν τῶν Ἑλλήνων κερπὸν ("τὸν Ἑλλήνων κερπὸν scripsi; τὸν τῶν Ἑ. κ. AB, Stein; τῶν Ἑ. κ. cet. libri et edd."—Kallenberg). 9, 3: ἐς τὴν ὑστέτην τὴν Μαρδονίου ἐπιστρατηγῆν.

AK. Eq. 1323: ἐν ταῖσιν ἰοστεφάνοις οἰκῆ ταῖς ἀρχαίαισιν Ἀθήναις. Nub. 766-7: ἦδη . . . τὴν λίθον | ταύτην ἐόρκακας τὴν καλὴν τὴν διαφανῆ; Pl. 996-7: καὶ τὰλλα τὰπὶ τοῦ πίνακος τριγῆματα | ἐπόντα (for position of participle, see 622 sq.).

EUR. Hel. 238: ἀ δὲ δόλιος ἀ πολυκτόνος Κύπρις.

671. Repetition of Article, One of the Modifiers Following its Substantive:

These examples present no peculiarity from the point of view of the article. They show only the ordinary complex of the second attributive position with an added modifier in the first half.

DEM. 18, 255: τὴν . . . ἰδίαν τύχην τὴν ἐμὴν . . . τὴν ἰδίαν τύχην τὴν ἐμὴν (669).

ISOC. 6, 64: τὸν ἄλλον ὄχλον τὸν ἐν Πελοποννήσῳ.

PLATO, Conv. 209 D: τοὺς ἄλλους ποιητὰς τοὺς ἀγαθοὺς. Euthyd. 272 E: ἀνισταμένου δὲ μου ἐγένετο τὸ εἰωθὸς σημείον τὸ δαιμόνιον. Legg. 664 C: ὁ μουσῶν χορὸς ὁ παιδικὸς ὀρθότατ' ἂν εἰσίοι πρῶτος. Meno, 80 A: δοκεῖ μοι . . . ὁμοιότατος εἶναι ταύτῃ τῇ πλατείᾳ νάρκη τῇ θαλαττίᾳ. Phaedo, 64 D: τοὺς ἄλλους καλλωπισμοὺς τοὺς περὶ τὸ σῶμα (cf. *ibid.* τὰς ἄλλας τὰς περὶ τὸ σῶμα θεραπειάς). Rpb. 415 D: οἱ . . . ἄλλοι ἄνθρωποι οἱ ὑσπερον.

XEN. Cyr. 4, 6, 5: ἔθαψα . . . τὸν ἄριστον παῖδα τὸν ἀγαπητόν. Hell. 3, 4, 13: οἱ τοῦ Φαρναβάζου ἰππεῖς οἱ περὶ Ῥαθίνην καὶ Βαγαῖον. Oec. 8, 11: εἰς τὸ μέγα πλοῖον τὸ Φοινικικόν.

THUC. 8, 13: αἱ ἀπὸ τῆς Σικελίας Πελοποννησίων ἐκκαίδεκα νῆες αἱ μετὰ Γυλίππου ξυνδιαπολεμήσασαι.

672. Article Not Repeated, All the Modifiers Being in the Attributive Position:

AESCHIN. 2, 44 (669). 2, 74: τῆς ἐν Σαλαμῖνι πρὸς τὸν Πέρσῃν ναυμαχίας.

PLATO, Phaedr. 241 A: τὰ τῆς προτέρας ἀνοήτου ἀρχῆς ὀρκωμόσια τε καὶ ὑποσχίσεις. 255 B: οὐδ' οἱ ξύμπαντες ἄλλοι φίλοι.

XEN. Hell. 3, 1, 5: συνήγαγε στρατιώτας καὶ ἐκ τῶν ἐν τῇ ἠπειρῷ Ἑλληνίδων πόλεων. 5, 1, 17: ἡ... ἐν πολέμῳ ἀπὸ τῶν πολεμίων ἀφθονία. 7, 4, 38: εἰς... τὰς ἄλλας Ἀρκαδικὰς πόλεις. Hiero, 8, 4: αἱ ἀπὸ τῶν δυνατωτάτων ἡμίσειαι χάριτες πλέον ἢ ὅλον τὸ παρὰ τοῦ ιδιώτου δώρημα δύνανται. Mem. 2, 1, 34: τὴν ὑπ' Ἀρετῆς Ἡρακλείους παιδεύσιν. 3, 12, 1: ὁ περὶ τῆς ψυχῆς πρὸς τοὺς πολεμίους ἀγών.

THUC. 2, 42, 3: καὶ γὰρ τοῖς τὰλλα χεῖροσι δίκαιον τὴν ἐς τοὺς πολέμους ὑπὲρ τῆς πατρίδος ἀνδραγαθίαν προτιθεσθαι. 80, 4: Κνήμος δὲ καὶ οἱ μετ' αὐτοῦ χίλοι: οἱ ὀπλιταί. 3, 76: μετὰ τὴν τῶν ἀνδρῶν ἐς τὴν νῆσον διακομιδὴν αἱ ἐκ τῆς Κυλλήνης Πελοποννησίων νῆες. 6, 91, 2: ἀδύνατοι ἔσονται τῇ νῦν Ἀθηναίων ἐκεῖ παρασκευῇ ἀντίσχειν (so Stahl with Mss.; but Hude with Kt. ἀντίσχειν). 7, 39, 2: πέθει τοὺς σφετέρους τοῦ ναυτικοῦ ἄρχοντας. 56, 3: καὶ τῶν ἄλλων πολλῶν ξυμμάχων. 8, 2, 1: πρὸς τὴν ἐκ τῆς Σικελίας τῶν Ἀθηναίων μεγάλην κακοπραγίαν. 8, 13: αἱ ἀπὸ τῆς Σικελίας Πελοποννησίων ἐκκαίδεκα νῆες. 8, 23, 4: τῶν ἐκ τῆς Μηθύμνης μετ' Εὐβούλου Χίων νεῶν.

AR. Av. 1141: οἱ χιραδριοὶ καὶ τὰλλα ποτάμῃ ὄρνεα.

EUR. I. T. 582-3: θέλοις ἄν... ἀγγεῖλαί τί μοι |... τοῖς ἐμοῖς ἐκεῖ φίλοις. Or. 1564-5: καὶ τὴν τάλαιναν ἀθλίαν δάμαρτ' ἐμὴν | λάβωμεν.

SOPH. Ai. 205-6: νῦν γὰρ ὁ δεινὸς μέγας ὠμοκρατῆς | Αἴας.

PIND. P. 1, 18: ταίθ' ὑπὲρ Κύμας ἀλιερκέες ὄχθαι (617).

HOM. Od. 3, 145: τὸν Ἀθηναίης δεινὸν χόλον. 5, 185: τὸ κατειβόμενον Στυγὸς ὕδωρ. 8, 40-1: οἱ ἄλλοι | σκηπτοῦχοι βασιλῆες. 9, 100: τοὺς ἄλλους κελόμεν ἐρίηρας ἐταίρους.

Il. 15, 37: τὸ κατειβόμενον Στυγὸς ὕδωρ. 19, 47: τῷ δὲ δύω σκάζοντε βήτην Ἄρεος θεράποντε. 23, 376: αἱ Φηρητιάδαο ποδώκεες ἔκφερον ἵπποι.

673. Apparent Predicative Position of One of the Attributes :

ISAE. II, 41: τὸν θ' αὐτοῦ ἔδωκεν ἀγρὸν Ἐλευσῖνι (so A; but the reading is not satisfactory and editors and critics emend).

PLATO, Rpb. 397 D (659). 532 C: πρὸς δὲ τὰ ἐν ὕδασι φιντάσματα θεῖα. Tim. 41 C: τρέπεσθ:... ὑμῖς ἐπὶ τὴν τῶν ζῶων δημιουργίαν, μιμούμενοι τὴν ἐμὴν δίνιμιν περὶ τὴν ὑμετέραν γένεσιν.

XEN. Hell. 4, 3, 15: ἀπὸ τῶν ἐν τῇ Ἀσίᾳ πόλεων Ἑλληνίδων. 8, 26: τὰς ὑπὸ τῇ Θράκῃ οἰκούσας πόλεις Ἑλληνίδας (Ms. B has Ἑλληνίδας πόλεις, and that is the reading of Keller and Dindorf. Inferior Mss. read πόλεις Ἑ.). Hiero, 3, 3: λυμιντήρις αὐτοὺς νομίζουσι τῆς τῶν γυναικῶν φιλίας πρὸς τοὺς ἀνδρας εἶναι.

THUC. 6, 31, 5: εἰ γὰρ τις ἐλογίστατο τὴν τε τῆς πόλεως ἀνάλωσιν δημοσίαν καὶ τῶν στρατευομένων τὴν ἰδίαν.

EUR. Alc. 1115: τῆ σὴ πέποιθι χειρὶ δεξιᾷ μόνου. Hel. 363-4: τὰ δ' ἐμὰ δῶρα Κύπριδος ἔτεκε | πολὺ μὲν αἶμα, πολὺ δὲ δάκρυον. 457: πρὸς τὰς παροίθην συμφορὰς εὐδαίμονας. 934: τὴν δ' ἐνθάδ' ἐκλιποῦσ' ἀληθείαν πικράν. 1239: τὸν καθυρόντα πόσιν ἐμὸν θάψαι θέλω. H. F. 1182: ἔτεκε μὲν νιν οὐμὸς ἱνις τάλας. I. A. 233: τὰν γυναικεῖον ὄψιν ὀμμάτων. 1100: ἡ τάλαινα παῖς ἐμή. Or. 1564-5: καὶ τὴν τάλαιναν ἀθλίαν δάμαρτ' ἐμήν | λάβωμεν. Tro. 588-9: βοᾷ: τὸν παρ' Ἄϊδη | παῖδ' ἐμόν.

SOPH. Ai. 134-5: τῆς ἀμφιρύτου | Σιλαμῖνος ἔχων βάθρον ἀγχιάλου. Ant. 881-2: τὸν δ' ἐμὸν πότμον ἀδάκρυτον | οὐδεὶς φ' ἄλων στενάζει. El. 1143-4: οἴμοι τάλαινα, τῆς ἐμῆς πάλαι τροφῆς | ἀνωφελήτου. O. R. 671-2: τὸ γὰρ σὸν . . . ἐποικίρω στόμι | ἐλεινόν. 1199-1200: τὰν γαμψώνυχα παρθύον | χρησιμψυδόν. 1462: ταῖν δ' ἀθλίαιν οἰκτραῖν τε παρθένου ἐμαῖν. Ph. 392-3: μᾶτερ αὐτοῦ Διός, | ἂ τὸν μέγαν Πακτωλὸν εὐχρυσον νέμεις.

PIND. The examples commonly cited are not cogent.

Hom. Od. 3, 299-300: ἀτὰρ τὰς πέντε νῆας κυανοπρυφρείους | Αἰγύπτῳ ἐπέλασσε φέρων ἄνεμός τε καὶ ὕδωρ.

674. PSEUDO-ATTRIBUTIVE POSITION OF PREDICATIVE ADJECTIVES. — Predicative adjectives limiting substantives that have one or more attributive modifiers, often assume a seemingly attributive position.

τὸν ἄλλον ἅπαντα χρόνον, DEM. 9, 22; *In all the past*. τῆς αὐτῆς ταύτης νυκτός, THUC. 8, 102, 1; *That very night*.

DIN. 1, 106: τοῖς ἄλλοις ἅπασιν ἀνθρώποις.

HYPER. 3, 10: οἱ μὲν ἄλλοι πάντες κατήγοροι.

DEM. 4, 17: ἐπὶ τὰς ἐξαίφνης ταύτας ἀπὸ τῆς οἰκείας χώρας αὐτοῦ στρατείας. 6, 21: αἱ πρὸς τοὺς τυράννους αὐταὶ λίαν ὀμιλία. 9, 22: τὸν ἄλλον ἅπαντα χρόνον (*sim.* [10], 51. 22, 3. [42], 2. 57, 47. 49). 19, 11: τοὺς καλοὺς ἐκείνους καὶ μακροὺς λόγους. 222: ἐκ τῶν ἰδίων τοσοῦτων χρημάτων. 20, 73: ὁ τῶν καθ' ἑαυτὸν ἀπάντων ἀνδρῶν ἐνδοξότατος. 129: τῶν μὲν γὰρ εἰς τὸν πόλεμον πασῶν εἰσφορῶν. 21, 43: οἱ περὶ τῆς βλάβης οὗτοι νόμοι πάντες.

ISOC. 12, 225: ὁ δ' αὐτὸς οὗτος λόγος. 14, 60: καὶ τοίτους καὶ τοὺς ἄλλους ἅπαντας Ἑλληνας ἡλευθέρωσεν. 18, 58: τὰς . . . ἄλλας ἀπάσας παραλείψω λειτουργίας.

PLATO, Apol. 25 B: τῶν ἄλλων ἀπάντων ζῶων. 39 E: ὑπὲρ τοῦ γεγονότος τουτοῦ πράγματος. Phaedr. 277 C: ὁ ἐμπροσθεν πᾶς μεμήνυκεν ἡμῖν λόγος. Phileb. 22 D: τοῦ κοινοῦ τούτου βίου . . . ἐν τῷ μικτῷ τούτῳ βίῳ. Protag. 317 B: ἐγὼ οὖν τούτων τὴν ἐναντίαν ἅπασαν ὁδὸν ἐλήλιθα. Rpb. 510 A: πᾶν τὸ φυτευτὸν καὶ τὸ σκευαστὸν ὄλον γίνος.

XEN. An. 4, 2, 6: ἡ στενὴ αὕτη ὁδός. 5, 7, 29: οἱ αἰθίρειοι οὗτοι στρατηγοί. 7, 3, 30: τοὺς ἐμούς τούτους ἐταίρους. Hell. 3, 4, 13: ἐπὶ τὸν αὐτὸν τοῦτον λόφον.

THUC. 3, 95, 3: οἱ δὲ Ὀζόλαι οὗτοι Λοκροὶ ξύμμαχοι ἦσαν. 8, 102, 1
(see above).

HDT. 1, 44: τὸν αὐτὸν τοῦτον ὀνομάζων θεόν, but 36: ἐν . . . τῷ αὐτῷ
χρόνῳ τούτῳ.

AR. Lys. 137: θῆμέτερον ἅπαν γένος. Eccl. 174-5: φέρω | τὰ τῆς
πόλεως ἅπαντα βαρέως πράγματα.

EUR. I. A. 520: τὸ μαντικὸν πᾶν σπέρμα φιλότιμον κακόν.

SOPH. El. 741: τοὺς μὲν ἄλλους πάντας . . . δρόμους. O. C. 87: τὰ
πᾶλλ' ἐκεῖν' ὅτ' ἐξέχρη κακά.

**SMYTH'S GREEK SERIES
FOR
COLLEGES AND SCHOOLS**

- BEGINNER'S GREEK BOOK.** A. R. Benner, Phillips Academy, Andover; and H. W. Smyth, Harvard University. \$1.25.
- BRIEF GREEK SYNTAX.** Louis Bevier, Jr., Rutgers College. \$0.90.
- GREEK PROSE COMPOSITION FOR SCHOOLS.** C. W. Gleason, Volkmann School, Boston. \$0.80.
- GREEK PROSE COMPOSITION FOR COLLEGES.** Edward H. Spieker, Johns Hopkins University. \$1.30.
- AESCHYLUS. PROMETHEUS.** J. E. Harry, University of Cincinnati. \$1.50.
- ARISTOPHANES. CLOUDS.** L. L. Forman, Cornell University.
- DEMOSTHENES. ON THE CROWN.** M. W. Humphreys, University of Virginia.
- EURIPIDES. IPHIGENIA IN TAURIS.** W. N. Bates, University of Pennsylvania. \$1.25.
- EURIPIDES. MEDRA.** M. L. Earle, Columbia University. \$1.25.
- HERODOTUS. Books VII.-VIII.** C. F. Smith and A. G. Laird, University of Wisconsin. \$1.75.
- HOMER. ILLAD.** J. R. S. Sterrett, Cornell University.
BOOKS I.-III. AND SELECTIONS. \$1.60. BOOKS I.-III. \$1.20.
- LYSIAS.** C. D. Adams, Dartmouth College. \$1.50.
- PLATO. APOLOGY AND CRITO.** Isaac Flagg, University of California. \$1.40.
- PLATO. EUTHYPHRO.** W. A. Heidel, Wesleyan University. \$1.00.
- THEOCRITUS.** H. R. Fairclough and A. T. Murray, Leland Stanford, Jr., University.
- THUCYDIDES. Books II.-III.** W. A. Lamberton, University of Pennsylvania. \$1.75.
- XENOPHON. ANABASIS. Books I.-IV.** M. W. Mather, late Instructor in Harvard University, and J. W. Hewitt, Wesleyan University.
- XENOPHON. HELLENICA (Selections).** C. L. Brownson, College of the City of New York. \$1.65.
- GREEK ARCHAEOLOGY.** H. N. Fowler, Western Reserve University, and J. R. Wheeler, Columbia University. \$2.00.
- GREEK LITERATURE.** W. C. Wright, Bryn Mawr College. \$1.50.
- GREEK RELIGION.** Arthur Fairbanks, Director of the Boston Museum of Fine Arts.
- GREEK SCULPTURE.** R. B. Richardson, late Director of the American School of Classical Studies, Athens.

Others in preparation.

AMERICAN BOOK COMPANY

GREEK DICTIONARIES

LIDDELL AND SCOTT'S GREEK-ENGLISH LEXICON

Compiled by HENRY GEORGE LIDDELL, D.D., and
ROBERT SCOTT, D.D., assisted by HENRY DRISLER, LL.D.
Imperial Quarto, 1794 pages. Sheep \$10.00

¶ The present edition of this great work has been thoroughly revised, and large additions made to it. The editors have been favored with the coöperation of many scholars, and several important articles have been entirely rewritten.

LIDDELL AND SCOTT'S GREEK-ENGLISH LEXICON—Intermediate

Royal Octavo, 910 pages. Cloth, \$3.50; Half Leather, \$4.00

¶ This abridgment will not only meet every need encountered in preparatory schools, but will also satisfy the requirements of most college students.

LIDDELL AND SCOTT'S GREEK-ENGLISH LEXICON—Abridged

Crown Octavo, 832 pages. Half Leather \$1.25

¶ This abridgment is intended chiefly for use by students in secondary and college preparatory schools.

THAYER'S GREEK-ENGLISH LEXICON OF THE NEW TESTAMENT

Being Grimm's Wilke's Clavis Novi Testamenti. Translated, Revised, and Enlarged by JOSEPH HENRY THAYER, D.D., LL.D. Royal Octavo, 727 pages.
Cloth, \$5.00; Half Leather \$6.50

YONGE'S ENGLISH-GREEK LEXICON

By C. D. YONGE. Edited by HENRY DRISLER, LL.D.
Royal Octavo, 903 pages. Sheep \$4.50

AUTENRIETH'S HOMERIC DICTIONARY

Translated and Edited by ROBERT P. KEEP, Ph.D. New Edition. Revised by ISAAC FLAGG, Ph.D. 12mo, 312 pages. Illustrated. Cloth \$1.10

AMERICAN BOOK COMPANY

A HANDBOOK OF GREEK ARCHAEOLOGY

By HAROLD NORTH FOWLER, Professor of Greek,
Western Reserve University, and JAMES RIGNALL
WHEELER, Professor of Greek Archaeology and Art,
Columbia University.

\$2.00

THIS handbook is intended primarily as a text-book for students who are beginning the study of Greek archaeology. It will also be of service as a reference book to all students of Greek literature; to the general reader, who desires only a general knowledge of Greek art; and especially to persons interested in Greek art who visit museums in this country or in Europe. It gives a good conspectus of the whole field, with a short but authoritative treatment of each of the individual departments.

¶ The work aims to present briefly the essential facts, avoiding so far as possible things which are uncertain or which are matters of controversy. It traces in outline the progress which has been made in the knowledge of Greek archaeology through several centuries until the present day. In the discussions of prehistoric art, architecture, sculpture, terracottas, bronzes and work in gold and silver, coins, gems, vases, painting and mosaic, the progress of art is sketched with reference to its historical development, beginning in each case with its manifestation in archaic forms and following out the gradual advance of skill and the subsequent decline.

¶ The illustrations, 412 in all, have been carefully selected with the view of showing clearly the historical development. They have been taken from the most authoritative sources, and are in large part reproductions of the actual objects. The latest phases of archaeology are treated. A bibliography of the most helpful works for the study of each department, and an exhaustive index complete the volume.

AMERICAN BOOK COMPANY

XENOPHON'S HELLENICA

(Selections)

Edited by CARLETON L. BROWNSON, Ph. D., Associate
Professor of Greek, College of the City of New York.

Edition with Notes . \$1.65   Text Edition . . . \$0.40

THIS edition includes within one volume of reasonable size those portions of Xenophon's work which are most interesting and historically most important. In the first two books nothing has been omitted; in the following books enough has been retained to enable the reader to follow the main historical current and the fortunes of the most prominent characters. The result is a body of text about equivalent in amount to the first four books. Wherever chapters or parts of chapters are omitted, brief summaries of them are provided, in order to keep the connection unbroken and to make later allusions intelligible.

¶ The notes, which give generous attention to matters of history, and frequent references to other historians who deal with the period covered by the Hellenica, have been prepared particularly for the use of college freshmen; but those on the first two books are full enough to afford to teachers in secondary schools an opportunity of avoiding the monotony of overmuch *Anabasis* by spending an occasional half-year on the Hellenica.

¶ The introduction and appendices deal with all important questions touching the life and writings of Xenophon; the composition and essential characteristics of the Hellenica; the other authorities for the period which it covers; the syntax and style of Xenophon; the relation of the Hellenica to Thucydides; the divisions of the Hellenica; the interpolations in Part I; the manuscripts, editions, and auxiliaries; critical notes; and a list of proper names. The book offers opportunity for the study of Greek history from an able, straight-forward record of an interesting period.

AMERICAN BOOK COMPANY

HERODOTUS. BOOKS VII AND VIII

Edited by CHARLES FORSTER SMITH, Professor of Greek and Classical Philology in the University of Wisconsin; and ARTHUR GORDON LAIRD, Associate Professor of Greek and Comparative Philology in the University of Wisconsin.

Edition with Notes . \$1.75   Text Edition . . . \$0.40

THIS edition is designed especially for the Freshman class, though suitable also for Sophomores. The events of this period of the Persian War are of the greatest historical importance, and the accounts of the crossing of the Hellespont, the sea-fight off Artemisium, the catastrophe at Thermopylae, the overthrow of the Persian fleet at Salamis, retain a perennial interest.

¶ It is advisable that the student at this stage of his course be allowed to read Greek rapidly, so that he may become conscious of his growing mastery of the language and feel that it is primarily literature he is dealing with and not so much forms and syntactical rules. With this idea in mind grammatical references have been reduced to a minimum and the notes—on the same page with the text—have been made as brief as seemed consistent with a clear understanding of the text.

¶ The volume contains pedagogical apparatus of the highest order,—an historical introduction, giving the life of Herodotus, an exhaustive syntactical introduction—with bibliography of authorities used—a special summary of the Herodotian dialect, a brief general bibliography, full indexes, and a critical appendix. There is also a general map covering the whole line of Xerxes's march; with small maps of the passage of the Hellespont and of Thermopylae and Salamis.

AMERICAN BOOK COMPANY

TWO GREEK TEXTS

Edited by MORTIMER LAMSON EARLE, late Professor
of Classical Philology, Columbia University

Text Edition, each \$0.30

MEDEA OF EURIPIDES \$1.25

THIS volume presents a thoroughly revised text of the play, and explains it with a commentary that is at once reasonably brief, and yet neglects no real difficulty. Due regard is paid to the literary features of the play and its artistic composition, as well as to matters of form and syntax of words. Besides discussing with fullness the life and writings of Euripides, the introduction deals with the story of the Medea, its characters and plot, its influence on literature and art, etc. The various editions of the plays of Euripides and of the Medea, the critical constitution of the text of this edition, and the metres, are treated in the appendix. There is also an index.

OEDIPUS TYRANNUS OF SOPHOCLES . \$1.25

TO set forth the text as nearly as possible in Sophocles's own words, and to explain that text adequately, have been Professor Earle's two chief aims in preparing this edition. The introduction includes a discussion of the play, its plot, characters, and date, the early phases of the legend of Oedipus, together with its principal extant later-handlings in dramatic form. The notes are suited to the needs of the average student, and show the development of the plot, and the connection of thought in each scene and passage. The editor has given careful attention to the punctuation and spelling of the text, and, besides a brief, critical commentary, has added an appendix on the metres, and an index.

AMERICAN BOOK COMPANY

HOMER'S ILIAD

Edited by J. R. S. STERRETT, Professor of Greek,
Cornell University

First Three Books and Selections \$1.60
First Three Books 1.20

THE larger volume contains the first three Books entire, with the omission of the catalogue of ships in Book II; Book VI, the encounter of Diomedes and Glaucus, and the parting of Hector and Andromache; Book XV, 592-746 and Book XVI, the prowess and death of Patroclus; Book XVII, 424-761, the prowess of Automedon; Book XVIII, 1-33, 148-242, the rousing of Achilles; Book XXI, 526-611 and Book XXII, the slaying of Hector; and Book XXIV, the ransom and funeral of Hector.

¶ The edition is complete in itself. The chapter on the dialect of Homer is sufficiently full and exhaustive to make references to current grammars unnecessary. The notes are generous throughout, and help the student over all difficulties. Translations are employed sparingly in the commentary, but all the more stress is laid upon the elucidation of all questions of human interest, and the results of archaeological research have been utilized.

¶ In the text many unnecessary difficulties have been removed by the insertion of the initial digamma, by the restoration of the syllabic and temporal augment, and by the use of the sign of aphaeresis, where the syllabic augment can not be restored, by the elimination of assimilated or protracted forms, by restoring *κε, κεν*, by restoring infinitives in *-έμεν, -μεναι, -μεν'*, genitives in *-οιο, -οι', -αο, -α'*, datives in *-οιω', -ησ'*, and the syllabic augment and reduplication in digammated forms.

¶ The vocabulary was made directly from the poem for this edition, and is full and complete.

AMERICAN BOOK COMPANY

SYNTAX OF CLASSICAL GREEK

FROM HOMER TO DEMOSTHENES

PART I. THE SYNTAX OF THE SIMPLE
SENTENCE \$1.50
By BASIL LANNEAU GILDERSLEEVE, with the
coöperation of CHARLES WILLIAM EMIL MILLER
of the Johns Hopkins University

GILDERSLEEVE'S Syntax of Classical Greek is a Syntax of Style from one point of view, and from another an Historical Syntax of Greek Literature. This unique feature of the work is due to the fact that, in the first place, the collection of examples it contains is in the truest sense of the word representative of all the various departments of the literature, and in the second place, special attention has been given in the text itself to historical evolution.

¶ In the presentation, ease of consultation has everywhere been aimed at, hence only a single topic has been treated in each section, and examples illustrating different categories have not been mixed. The special point treated in each section is briefly indicated by small capitals. Then follows the author's statement in regard to the particular construction involved. The standard use under each head is in most cases illustrated by a translation. Thereupon follow the examples, which are added for purposes of minuter study.

¶ The utmost care has been exercised in the verification of the passages, and the exact text has been studiously maintained. An attempt has been made to preserve also the exact setting of the passage, as it were, by uniformly marking every omission, even the slightest; while everywhere the critical warrant for the readings given has been kept in view.

AMERICAN BOOK COMPANY

A SHORT HISTORY OF GREEK LITERATURE

By WILMER CAVE WRIGHT, Ph.D., Late of Girton
College, Cambridge, Associate Professor of Greek in
Bryn Mawr College.

\$1.50

THIS work is by no means exhaustive. It is intended first of all for students of Greek, who in their second or third year of college will profit immensely by a general survey of the whole field of Greek literature. More advanced classical students will find here material that will supplement the larger works of such classical philologists as Croiset and Christ, who naturally did not have in mind the interests of English readers. The book will also be invaluable for all students of comparative literature, as the ability to read Greek is nowhere required.

¶ Furthermore, it is believed that general readers will be encouraged to gain some appreciation of Greek literature by the existence of a partly popular work that extends over so wide a field and is written from the literary rather than the philological standpoint. To general readers will appeal the numerous parallels quoted from English literature, the lists of standard translations, and the references to modern essays dealing with the Greek masterpieces.

¶ At the end of every chapter is a bibliography, as exhaustive as space would allow, of the more important manuscripts, editions, the literature of the subject in English, French, and German, and the standard translations. There is a chronological table and a full index. Footnotes have, as far as possible, been avoided.

¶ Although the history ends strictly with the fourth Christian century, the chief poets of the two following centuries have also been included.

AMERICAN BOOK COMPANY

CLASSICAL DICTIONARIES

HARPER'S DICTIONARY OF CLASSICAL LITERATURE AND ANTIQUITIES

Edited by H. T. Packer, Ph.D., Professor of the Latin Language and Literature in Columbia University
Royal Octavo, 1716 pages. Illustrated

Cloth . . . . . \$6.00   In two vols. Cloth . . . \$ 7.00
Half Leather . . . . . 8.00   In two vols. Half Leather, 10.00

¶ An encyclopaedia, giving the student in a concise and intelligible form the essential facts of classical antiquity. It also indicates the sources whence a fuller and more critical knowledge of these subjects can best be obtained. The articles, which are arranged alphabetically, include subjects in biography, mythology, geography, history, literature, antiquities, language, and bibliography. The illustrations are, for the most part, reproductions of ancient objects. The editor in preparing the book has received the coöperation and active assistance of the most eminent American and foreign scholars.

SMITH'S DICTIONARY OF GREEK AND ROMAN ANTIQUITIES

Edited by WILLIAM SMITH, Ph.D. Revised by CHARLES ANTHON, LL.D.

Royal Octavo, 1133 pages. Illustrated. Sheep . . . \$4.25

¶ Gives the results of the latest researches in the history, philology, and antiquities of ancient peoples. In the work of revision, the American editor has had the assistance of the most distinguished scholars and scientists.

STUDENTS' CLASSICAL DICTIONARY

A Dictionary of Biography, Mythology, and Geography
Abridged. By WILLIAM SMITH, D.C.L., LL.D.

12mo, 438 pages. Cloth \$1.25

¶ Designed for those schools and students who are excluded from the use of the larger Classical Dictionary by its size and price. Every name likely to be met with at the beginning of classical study will be found in this dictionary.

AMERICAN BOOK COMPANY

(311)

AUG 1 1920

UNIVERSITY OF MICHIGAN

3 9015 04182 7778

**DO NOT REMOVE
OR
MUTILATE CARD**

